੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਨਿਤਨੇਮ

ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਾਣੀਆਂ

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

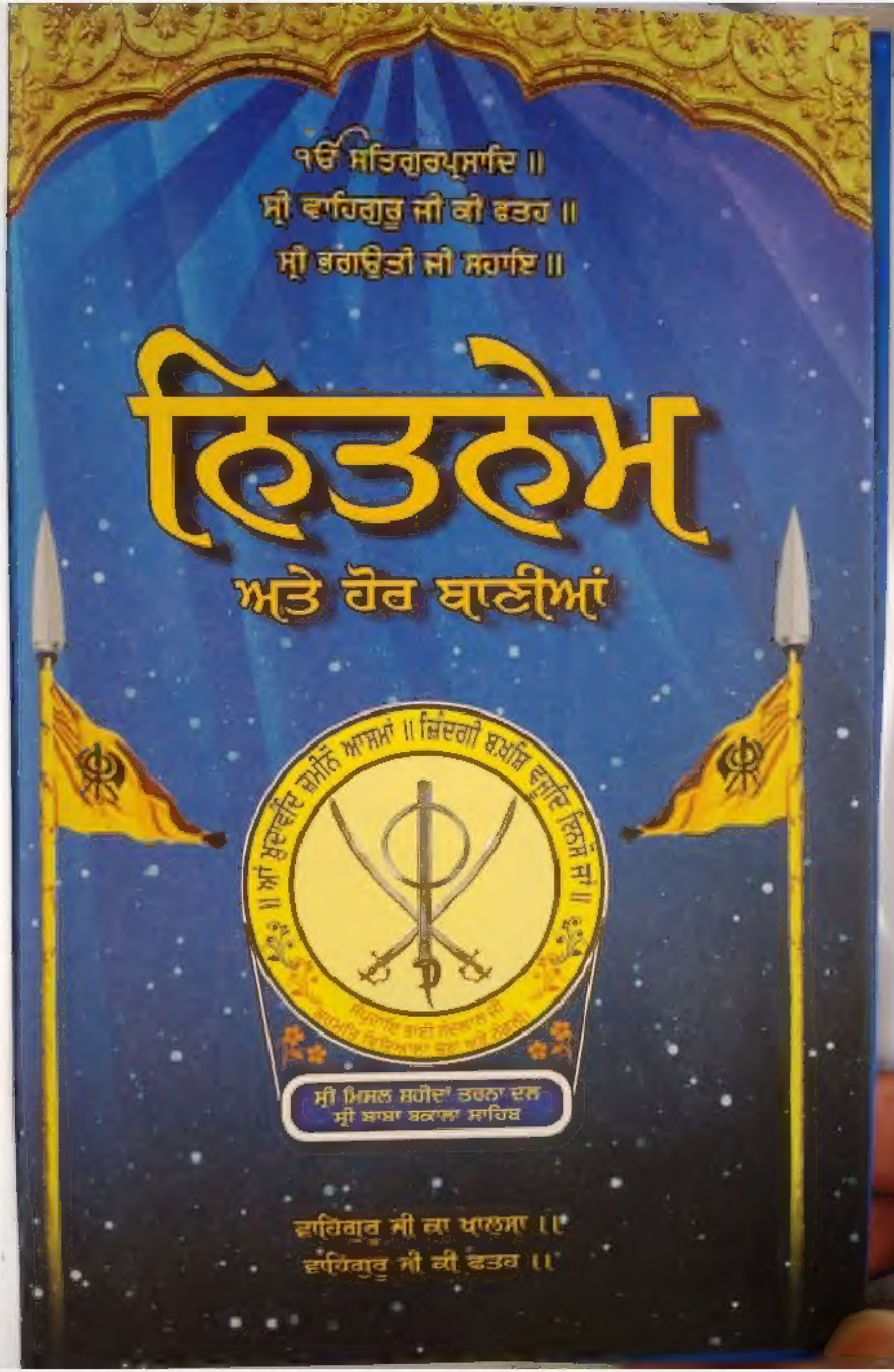
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥
ਨਿਤਨੇਮ
ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਾਣੀਆਂ
ਸ੍ਰੀ ਮਿਸਲ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਤਰਨਾ ਦਲ
ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਬਕਾਲਾ ਸਾਹਿਬ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਹਿਯੋਗ

੧. ਹਜ਼ੂਰੀ ਟਕਸਾਲ, ਸੱਚਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ।
੨. ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸ਼ਹੀਦ ਬਾਬਾ ਨੌਧ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਚੱਬਾ।
੩. ਨਿਰਮਲ ਪੰਚਾਇਤੀ ਅਖਾੜਾ, ਕਾਂਸ਼ੀ ਬਨਾਰਸ।
੪. ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਬੁੰਗਾ, ਭੰਬੋਈ।
੫. ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਬੁੰਗਾ, ਨੰਗਲੀ।

ਸੰਸਕ੍ਰਣ (ਪਹਿਲਾ)
ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ ਸੰਮਤ ੫੪੯
ਈ. ਸੰਨ ੨੦੧੭-੧੮

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿਚ ਆਏ ਮੰਗਲ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ
ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਦਸਮ ਗੁਰਬਾਣੀ 'ਚ ਆਏ ਪ੍ਰਮੁਖ ਮੰਗਲ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਗਊਤੀ ਏ ਨਮਹ ॥

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਕਰਾਚੌਲੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਤਤਕਰਾ

੧.	ਸ੍ਰੀ ਜਪੁ ਜੀ ਸਾਹਿਬ	੯
੨.	ਸ੍ਰੀ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ	੨੯
੩.	ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ੍ਵਯੇ	੫੧
੪.	ਬੇਨਤੀ ਚੌਪਈ ਸਾਹਿਬ	੫੬
੫.	ਅਨੰਦੁ ਸਾਹਿਬ	੬੪
੬.	ਸ਼ਬਦ ਹਜ਼ਾਰੇ	੮੧
੭.	ਸ਼ਬਦ ਹਜ਼ਾਰੇ ਪਾ.੧੦	੮੯
੮.	ਰਹਰਾਸਿ ਸਾਹਿਬ	੯੫
੯	ਆਰਤੀ/ਆਰਤਾ	੧੨੪
੧੦.	ਅਰਦਾਸਿ	੧੨੯
੧੧.	ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸ਼ਬਦ	੧੩੪
੧੨.	ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਹਿਬ	੧੩੬
੧੩.	ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਅਸਤੋਤ੍ਰ	੧੪੨
੧੪.	ਸ੍ਰੀ ਕਾਲ ਅਸਤੋਤ੍ਰ	੧੪੯
੧੫.	ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਅਸਤੋਤ੍ਰ (ਉਸਤਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ)	੧੫੧
੧੬.	ਬ੍ਰਹਮ ਕਵਚ (ਭਗਉਤੀ ਕਵਚ)	੧੫੪

੧੭.	ਸਰਬਲੋਹ ਕਵਚ	੧੫੬
੧੮.	ਸਰਬਲੋਹ ਕਵਚ ਅਸਤੋਤ੍ਰ	੧੫੮
੧੯.	ਉਗ੍ਰਦੰਤੀ (ਭਗਉਤੀ ਕੇ ਛੰਦ ਛਕੇ)	੧੬੧
੨੦.	ਭਗਉਤੀ ਦੀ ਵਾਰ	੧੭੮
੨੧.	ਮਾਲਕਉਸ ਕੀ ਵਾਰ	੧੮੧
੨੨.	ਸੰਸਾਹਰ ਸੁਖਮਨਾ	੧੮੬
੨੩.	ਸੰਤ ਕਾਜ	੨੨੩
੨੪.	ਰਾਜਪੂਤ ਘੋੜੇ	੨੨੬
੨੫.	ਅਸਫੋਟਕ ਕਬਿਤ, ਸਦ ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਰਹਿਤ	੨੨੮
੨੬.	ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੰਤ੍ਰ ਮਹਾਤਮ	੨੫੩
੨੭.	ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਬਰਨਨੰ	੨੫੭
੨੮.	ਗੁਰੁ ਗਾਦੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦਸਕ	੨੬੪
੨੯.	ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਥਾਪਨ ਦੇ ਬਿਸਨਪਦੇ ਅਤੇ ਦੋਹਰੇ	੨੭੦
੩੦.	ਸਵੱਯੇ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੇ	੨੭੩
੩੧.	ਖਾਲਸਾ ਮਹਿਮਾ	੨੮੩
੩੨.	ਸਸਤ੍ਰਨਾਮਮਾਲਾਮੰਤ੍ਰ	੨੯੦
੩੩.	ਫ਼ਤਹਨਾਮਹ	੨੯੫
੩੪.	ਜ਼ਫ਼ਰਨਾਮਹ ਦਾਸਤਾਨ	੨੯੮
੩੫.	ਮੂਲਮੰਤਰ ਖਾਲਸਾ	੩੧੦
੩੬.	ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਧਿ	੩੧੫

ਮੂਲਮੰਤ੍

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ
ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਜਪੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥
ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ
ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥

ਗੁਰਮੰਤ੍

ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ
ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥
ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ
ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥
ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ
ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥
ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ
ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥
ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ
ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥
ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ
ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ॥
ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ
ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ ॥
ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਾ ॥
ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ
ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਮਸਕਰਾ ॥੧॥
ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪੜਣਾ ॥

ਸ੍ਰੀ ਜਪੁ ਜੀ ਸਾਹਿਬ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ
ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

॥ ਜਪੁ ॥

ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥
ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥
ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥
ਚੁਪੈ ਚੁਪਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥
ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥
ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥
ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥
ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥
ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥
ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥
ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥
ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥
ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥
ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥
ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥
ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥
ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥
ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ
ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥
ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥
ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥
ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥
ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥
ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥
ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥
ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥
ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥
ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥
ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥
ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ
ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥
ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥
ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥
ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ
ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥
ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥
ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ

ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥
ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਇ ॥
ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥
ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥
ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥
ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥
ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥੭॥
ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥
ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥
ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੮॥
ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥
ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੯॥
ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥

ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥
ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥
ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥
ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੧॥
ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥
ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥
ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥
ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੨॥
ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥
ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥
ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥
ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੩॥
ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥
ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥
ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥
ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੪॥
ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥
ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥
ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥
ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥
ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥
ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੫॥
ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥
ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥
ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥
ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥
ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥
ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥

ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥
ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥
ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥
ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥
ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥
ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥
ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥
ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥
ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥
ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ ॥
ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥
ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥
ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੬॥
ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥
ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥
ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥
ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥

ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥
ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥
ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੭॥
ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥
ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥
ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥
ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥
ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥
ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥
ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥
ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥
ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥
ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥

ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥
ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ ॥
ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥
ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥
ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥
ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣਿ ॥
ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥
ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥
ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥
ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੯॥
ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥
ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥
ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ ॥
ਦੇ ਸਾਬੂਣੁ ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥
ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥
ਓਹੁ ਧੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥
ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥
ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥
ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੨੦॥
ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥
ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥
ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ॥
ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਨਾਉ ॥
ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥
ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥
ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥
ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ
ਕਵਣ ਥਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ॥
ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ
ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ॥
ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ
ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ॥
ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ
ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥
ਥਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ
ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋਈ ॥

ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥
ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ ॥
ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕਦੂ ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ॥
ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੌ ਜਾਣੈ
ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸੋਹੈ ॥੨੧॥
ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ॥
ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥
ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁਲੂ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ॥
ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ॥
ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥੨੨॥
ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥
ਨਦੀਆ ਅਤੈ ਵਾਹ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ॥
ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ॥
ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥੨੩॥
ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥
ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥
ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥
ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥
ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥
ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

ਅੰਤ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥
ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ॥
ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥
ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥
ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥
ਊਚੇ ਉਪਰਿ ਊਚਾ ਨਾਉ ॥
ਏਵਡੁ ਊਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥
ਤਿਸੁ ਊਚੇ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥
ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥੨੪॥
ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ॥
ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥
ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ ਅਪਾਰ ॥
ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥
ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ॥
ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥
ਕੇਤਿਆ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰ ॥
ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥
ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥
ਹੋਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥

ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕੁ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥
ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥
ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥
ਆਖਹਿ ਸਿ ਭਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥
ਜਿਸਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ॥
ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨੫ ॥
ਅਮੁਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰ ॥
ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰ ॥
ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥
ਅਮੁਲ ਭਾਇ ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ॥
ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥
ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
ਅਮੁਲੋ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥
ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥
ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥
ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦ ॥
ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥
ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥

ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥
ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ ॥
ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥
ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥
ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥
ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ॥
ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥
ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥
ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥
ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥੨੬॥
ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ
ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥
ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥
ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥
ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ
ਗਾਵੈ ਰਾਜਾਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥
ਗਾਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ
ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥
ਗਾਵਹਿ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥
ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥
ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥
ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥
ਗਾਵਹਿ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਇਆਲੇ ॥
ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥
ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥
ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ॥
ਸੇਈ ਤੁਧੁਨੋ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ
ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥
ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ
ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥
ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥
ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥
ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ
ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥
ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥
ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ
ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੨੭॥
ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥
ਖਿੰਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥

ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥
ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥
ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ
ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੮॥
ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ ॥
ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ
ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥
ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗ ॥
ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥
ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ
ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੯॥
ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ ॥
ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥
ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥
ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥
ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ
ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੦॥
ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥
ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥
ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ
ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੧॥
ਇਕਦੂ ਜੀਭੌ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥
ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥
ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥
ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ॥
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸ ॥੩੨॥
ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥
ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩੩॥
ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ॥
ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥
ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮਸਾਲ ॥

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥
ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥
ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥
ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥੩੪॥
ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥
ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥
ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ ॥
ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥
ਕੇਤੀਆ ਕਰਮਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥
ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥
ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥
ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥
ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥
ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥੩੫॥
ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥
ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ॥
ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥

ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥
ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨਾ ਜਾਹਿ ॥
ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥
ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥
ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥੩੬॥
ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥
ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥
ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥
ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥
ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥
ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥
ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ॥
ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਅ ॥
ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥
ਸਚਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥
ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥
ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ॥
ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥
ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥
ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥

ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥੩੭॥
ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥
ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ਵੇਦੁ ਹਥੀਆਰੁ ॥
ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥
ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥
ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ॥
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥
ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥
ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥
ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥
ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੧-੮)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਸ੍ਰੀ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

॥ ਜਾਪੁ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥
ਛਪੈ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਚੱਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਰੁ ਬਰਨ ਜਾਤਿ ਅਰੁ ਪਾਤਿ ਨਹਿਨ ਜਿਹ ॥
ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਰੁ ਰੇਖ ਭੇਖ ਕੋਊ ਕਹਿ ਨ ਸਕਤਿ ਕਿਹ ॥
ਅਚਲ ਮੂਰਤਿ ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਮਿਤੋਜਿ ਕਹਿੱਜੈ ॥
ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਣਿ ਸਾਹਿ ਸਾਹਾਣਿ ਗਣਿੱਜੈ ॥
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹੀਪ ਸੁਰ ਨਰ ਅਸੁਰ
ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਬਨ ਤ੍ਰਿਣ ਕਹਤ ॥
ਤ੍ਵ ਸਰਬ ਨਾਮ ਕਥੈ ਕਵਨ ਕਰਮ ਨਾਮ ਬਰਣਤਿ ਸੁਮਤਿ ॥੧ ॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਅਕਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਰੂਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੂਪੇ ॥੨ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਭੇਖੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਲੇਖੇ ॥

ਨਮਸਤੰ ਅਕਾਏ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜਾਏ ॥੩ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਜੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਠਾਮੇ ॥੪ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਕਰਮੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਧਰਮੰ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਮੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਧਾਮੰ ॥੫ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਜੀਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੀਤੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਬਾਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਢਾਹੇ ॥੬ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਨੀਲੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਦੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਛੇਦੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਗਾਧੇ ॥੭ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਜੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਉਦਾਰੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਪਾਰੇ ॥੮ ॥
ਨਮਸਤੰ ਸੁ ਏਕੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੇਕੈ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਭੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜੂਪੇ ॥੯ ॥
ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਕਰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਭਰਮੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਦੇਸੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਭੇਸੇ ॥੧੦ ॥
ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਨਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਧਾਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਘਾਤੇ ॥੧੧ ॥
ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਧੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੂਤੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਲੋਕੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਸੋਕੇ ॥੧੨ ॥
ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਤਾਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਥਾਪੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਤ੍ਰਿਮਾਨੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਧਾਨੇ ॥੧੩ ॥

ਨਮਸਤੰ ਅਗਾਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਬਾਹੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਤ੍ਰਿਬਰਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਸਰਗੇ ॥੧੪॥
ਨਮਸਤੰ ਪ੍ਰਭੋਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁਜੋਗੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਰੰਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਗੇ ॥੧੫॥
ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੱਸਤੁ ਰੰਮੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਜਲਾਸ੍ਰੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਰਾਸ੍ਰੇ ॥੧੬॥
ਨਮਸਤੰ ਅਜਾਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਪਾਤੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਮਜਬੇ ॥ ਨਮਸਤੱਸਤੁ ਅਜਬੇ ॥੧੭॥
ਅਦੇਸੰ ਅਦੇਸੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੇਸੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਧਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਬਾਮੇ ॥੧੮॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਦਿਆਲੇ ॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੂਪੇ ॥੧੯॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਖਾਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਥਾਪੇ ॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਲੇ ॥੨੦॥
ਨਮਸਤੱਸਤੁ ਦੇਵੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੇਵੈ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਜਨਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁਬਨਮੇ ॥੨੧॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਉਨੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭਉਨੇ ॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੰਗੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੰਗੇ ॥੨੨॥
ਨਮੋ ਕਾਲ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤੱਸਤੁ ਦਿਆਲੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਬਰਨੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਮਰਨੇ ॥੨੩॥
ਨਮਸਤੰ ਜਰਾਰੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਕ੍ਰਿਤਾਰੰ ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਧੰਧੇ ॥ ਨਮੋਸਤ ਅਬੰਧੇ ॥੨੪ ॥
ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਸਾਕੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਬਾਕੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਰਹੀਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਕਰੀਮੇ ॥੨੫ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਨੰਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਮਹੰਤੇ ॥
ਨਮਸਤੱਸਤੁ ਰਾਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁਹਾਗੇ ॥੨੬ ॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਸੋਖੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪੋਖੰ ॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਕਰਤਾ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਹਰਤਾ ॥੨੭ ॥
ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ॥ ਨਮੋ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਦਿਆਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਲੇ ॥੨੮ ॥

ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਜੂ ਹੈਂ ॥ ਅਭੂ ਹੈਂ ॥੨੯ ॥
ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਮ ਹੈਂ ॥ ਅਕਾਮ ਹੈਂ ॥੩੦ ॥
ਅਧੇ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇ ਹੈਂ ॥ ਅਜੀਤ ਹੈਂ ॥ ਅਭੀਤ ਹੈਂ ॥੩੧ ॥
ਤ੍ਰਿਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਨਿਧਾਨ ਹੈਂ ॥ ਤ੍ਰਿਬਰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਸਰਗ ਹੈਂ ॥੩੨ ॥
ਅਨੀਲ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ ॥ ਅਜੇ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਦਿ ਹੈਂ ॥੩੩ ॥
ਅਜਨਮ ਹੈਂ ॥ ਅਬਰਨ ਹੈਂ ॥ ਅਭੂਤ ਹੈਂ ॥ ਅਭਰਨ ਹੈਂ ॥੩੪ ॥
ਅਗੰਜ ਹੈਂ ॥ ਅਭੰਜ ਹੈਂ ॥ ਅਝੂਝ ਹੈਂ ॥ ਅਝੰਝ ਹੈਂ ॥੩੫ ॥
ਅਮੀਕ ਹੈਂ ॥ ਰਫੀਕ ਹੈਂ ॥ ਅਧੰਧ ਹੈਂ ॥ ਅਬੰਧ ਹੈਂ ॥੩੬ ॥
ਨ੍ਰਿਬੂਝ ਹੈਂ ॥ ਅਸੂਝ ਹੈਂ ॥ ਅਕਾਲ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਲ ਹੈਂ ॥੩੭ ॥
ਅਲਾਹ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਹ ਹੈਂ ॥ ਅਨੰਤ ਹੈਂ ॥ ਮਹੰਤ ਹੈਂ ॥੩੮ ॥

ਅਲੀਕ ਹੈਂ ॥ ਨ੍ਰਿਸ੍ਰੀਕ ਹੈਂ ॥ ਨ੍ਰਿਲੰਭ ਹੈਂ ॥ ਅਸੰਭ ਹੈਂ ॥੩੯॥
ਅਗੰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਜੰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਭੂਤ ਹੈਂ ॥ ਅਛੂਤ ਹੈਂ ॥੪੦॥
ਅਲੋਕ ਹੈਂ ॥ ਅਸੋਕ ਹੈਂ ॥ ਅਕਰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਭਰਮ ਹੈਂ ॥੪੧॥
ਅਜੀਤ ਹੈਂ ॥ ਅਭੀਤ ਹੈਂ ॥ ਅਬਾਹ ਹੈਂ ॥ ਅਗਾਹ ਹੈਂ ॥੪੨॥
ਅਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਨਿਧਾਨ ਹੈਂ ॥ ਅਨੇਕ ਹੈਂ ॥ ਫਿਰਿ ਏਕ ਹੈਂ ॥੪੩॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਮਾਨੇ ॥ ਸਮਸਤੀ ਨਿਧਾਨੇ ॥
ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇਵੇ ॥ ਅਭੇਖੀ ਅਭੇਵੇ ॥੪੪॥
ਨਮੋ ਕਾਲ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਲੇ ॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਉਣੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭਉਣੇ ॥੪੫॥
ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਥੇ ॥ ਨ੍ਰਿਸੰਗੀ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥
ਨਮੋ ਭਾਨ ਭਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਮਾਨ ਮਾਨੇ ॥੪੬॥
ਨਮੋ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰੇ ॥ ਨਮੋ ਭਾਨ ਭਾਨੇ ॥
ਨਮੋ ਗੀਤ ਗੀਤੇ ॥ ਨਮੋ ਤਾਨ ਤਾਨੇ ॥੪੭॥
ਨਮੋ ਨ੍ਰਿੱਤ ਨ੍ਰਿੱਤੇ ॥ ਨਮੋ ਨਾਦ ਨਾਦੇ ॥
ਨਮੋ ਪਾਨ ਪਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਬਾਦ ਬਾਦੇ ॥੪੮॥
ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ॥ ਸਮਸਤੀ ਸਰੂਪੇ ॥
ਪ੍ਰਭੰਗੀ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਸਮਸਤੀ ਬਿਭੂਤੇ ॥੪੯॥
ਕਲੰਕੰ ਬਿਨਾਨੇ ॥ ਕਲੰਕੀ ਸਰੂਪੇ ॥
ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ॥ ਸੁਰੰ ਪਰਮ ਰੂਪੇ ॥੫੦॥

ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ॥ ਸੁਰੰ ਪਰਮ ਸਿੱਧੇ ॥
ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ॥ ਸੁਰੰ ਪਰਮ ਬ੍ਰਿਧੇ ॥੫੧ ॥
ਨਮੋ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਣੇ ॥ ਨਮੋ ਅਸਤ੍ਰ ਮਾਣੇ ॥
ਨਮੋ ਪਰਮ ਗਿਆਤਾ ॥ ਨਮੋ ਲੋਕਮਾਤਾ ॥੫੨ ॥
ਅਭੇਖੀ ਅਭਰਮੀ ॥ ਅਭੋਗੀ ਅਭੁਗਤੇ ॥
ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ॥ ਸੁਰੰ ਪਰਮ ਜੁਗਤੇ ॥੫੩ ॥
ਨਮੋ ਨਿੱਤ ਨਾਰਾਇਣੇ ॥ ਕ੍ਰੂਰ ਕਰਮੇ ॥
ਨਮੋ ਪ੍ਰੇਤ ਅਪ੍ਰੇਤ ॥ ਦੇਵੇ ਸੁਧਰਮੇ ॥੫੪ ॥
ਨਮੋ ਰੋਗ ਹਰਤਾ ॥ ਨਮੋ ਰਾਗ ਰੂਪੇ ॥
ਨਮੋ ਸਾਹ ਸਾਹੰ ॥ ਨਮੋ ਭੂਪ ਭੂਪੇ ॥੫੫ ॥
ਨਮੋ ਦਾਨ ਦਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਮਾਨ ਮਾਨੇ ॥
ਨਮੋ ਰੋਗ ਰੋਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਇਸਨਾਨੰ ॥੫੬ ॥
ਨਮੋ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੰ ॥ ਨਮੋ ਜੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰੰ ॥
ਨਮੋ ਇਸਟ ਇਸਟੇ ॥ ਨਮੋ ਤੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰੰ ॥੫੭ ॥
ਸਦਾ ਸੱਚਿਦਾਨੰਦ ॥ ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥
ਅਨੂਪੇ ਅਰੂਪੇ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੀ ॥੫੮ ॥
ਸਦਾ ਸਿੱਧਿਦਾ ॥ ਬੁੱਧਿਦਾ ਬ੍ਰਿਧਿ ਕਰਤਾ ॥
ਅਧੋ ਉਰਧ ਅਰਧੰ ॥ ਅਘੰ ਓਘ ਹਰਤਾ ॥੫੯ ॥
ਪਰਮ ਪਰਮ ਪਰਮੇ ॥ ਸੁਰੰ ਪ੍ਰੋਛ ਪਾਲੰ ॥
ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ ॥ ਸਿੱਧਿ ਦਾਤਾ ਦਿਆਲੰ ॥੬੦ ॥

ਅਛੇਦੀ ਅਭੇਦੀ ॥ ਅਨਾਮੰ ਅਕਾਮੰ ॥
ਸਮਸਤੋਪਰਾਜੀ ॥ ਸਮਸਤੱਸਤੁ ਧਾਮੰ ॥੬੧॥

ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ॥ ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥

ਜਲੇ ਹੈਂ ॥ ਥਲੇ ਹੈਂ ॥ ਅਭੀਤ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇ ਹੈਂ ॥੬੨॥
ਪ੍ਰਭੂ ਹੈਂ ॥ ਅਜੂ ਹੈਂ ॥ ਅਦੇਸ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਸ ਹੈਂ ॥੬੩॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਅਗਾਧੇ ਅਬਾਧੇ ॥ ਅਨੰਦੀ ਸਰੂਪੇ ॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਮਾਨੇ ॥ ਸਮਸਤੀ ਨਿਧਾਨੇ ॥੬੪॥
ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਨ੍ਰਿਨਾਥੇ ॥ ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥
ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਅਗੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਅਭੰਜੇ ॥੬੫॥
ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਅਕਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਅਪਾਲੇ ॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਦੇਸੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੇਸੇ ॥੬੬॥
ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ॥ ਨਮੋ ਸਾਜ ਸਾਜੇ ॥
ਨਮੋ ਸਾਹ ਸਾਹੇ ॥ ਨਮੋ ਮਾਹ ਮਾਹੇ ॥੬੭॥
ਨਮੋ ਗੀਤ ਗੀਤੇ ॥ ਨਮੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤੇ ॥
ਨਮੋ ਰੋਖ ਰੋਖੇ ॥ ਨਮੋ ਸੋਖ ਸੋਖੇ ॥੬੮॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੋਗੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੋਗੇ ॥

ਨਮੋ ਸਰਬ ਜੀਤੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੀਤੰ ॥੬੯॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਿਆਨੰ ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਤਾਨੰ ॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਮੰਤ੍ਰੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਜੰਤ੍ਰੰ ॥੭੦॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਦ੍ਰਿੱਸੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਕ੍ਰਿੱਸੰ ॥
ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੰਗੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਅਨੰਗੇ ॥੭੧॥
ਨਮੋ ਜੀਵ ਜੀਵੰ ॥ ਨਮੋ ਬੀਜ ਬੀਜੇ ॥
ਅਖਿੱਜੇ ਅਭਿੱਜੇ ॥ ਸਮਸਤੰ ਪ੍ਰਸਿੱਜੇ ॥੭੨॥
ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥
ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ ॥ ਰਿੱਧਿ ਸਿੱਧੰ ਨਿਵਾਸੀ ॥੭੩॥

ਚਰਪਟ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਮੇ ॥ ਅੰਬ੍ਰਿਤ ਧਰਮੇ ॥
ਅੱਖਲ ਜੋਗੇ ॥ ਅਚੱਲ ਭੋਗੇ ॥੭੪॥
ਅਚੱਲ ਰਾਜੇ ॥ ਅਟੱਲ ਸਾਜੇ ॥
ਅੱਖਲ ਧਰਮੰ ॥ ਅਲੱਖ ਕਰਮੰ ॥੭੫॥
ਸਰਬੰ ਦਾਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਗਿਆਤਾ ॥
ਸਰਬੰ ਭਾਨੇ ॥ ਸਰਬੰ ਮਾਨੇ ॥੭੬॥
ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਾਣੰ ॥ ਸਰਬੰ ਤ੍ਰਾਣੰ ॥
ਸਰਬੰ ਭੁਗਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਜੁਗਤਾ ॥੭੭॥
ਸਰਬੰ ਦੇਵੰ ॥ ਸਰਬੰ ਭੇਵੰ ॥
ਸਰਬੰ ਕਾਲੇ ॥ ਸਰਬੰ ਪਾਲੇ ॥੭੮॥

ਰੂਆਲ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਦਿ ਰੂਪ ਅਨਾਦਿ ਮੂਰਤਿ ਅਜੋਨਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰ ॥
ਸਰਬ ਮਾਨ ਤ੍ਰਿਮਾਨ ਦੇਵ ਅਭੇਵ ਆਦਿ ਉਦਾਰ ॥
ਸਰਬ ਪਾਲਕ ਸਰਬ ਘਾਲਕ ਸਰਬ ਕੋ ਪੁਨਿ ਕਾਲ ॥
ਜੱਤ੍ਰ ਤੱਤ੍ਰ ਬਿਰਾਜਹੀ ਅਵਧੂਤ ਰੂਪ ਰਿਸਾਲ ॥੭੯॥
ਨਾਮੁ ਠਾਮੁ ਨ ਜਾਤਿ ਜਾਕਰਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਨ ਰੇਖ ॥
ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਉਦਾਰ ਮੂਰਤਿ ਅਜੋਨਿ ਆਦਿ ਅਸੇਖ ॥
ਦੇਸ ਅਉਰ ਨ ਭੇਸ ਜਾਕਰਿ ਰੂਪ ਰੇਖ ਨ ਰਾਗ ॥
ਜੱਤ੍ਰ ਤੱਤ੍ਰ ਦਿਸਾ ਵਿਸਾ ਹੁਇ ਫੈਲਿਓ ਅਨੁਰਾਗੁ ॥੮੦॥
ਨਾਮ ਕਾਮ ਬਿਹੀਨ ਪੇਖਤ ਧਾਮ ਹੂੰ ਨਹਿ ਜਾਹਿ ॥
ਸਰਬ ਮਾਨ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਮਾਨ ਸਦੈਵ ਮਾਨਤ ਤਾਹਿ ॥
ਏਕ ਮੂਰਤਿ ਅਨੇਕ ਦਰਸਨ ਕੀਨ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ॥
ਖੇਲੁ ਖੇਲਿ ਅਖੇਲੁ ਖੇਲਨਿ ਅੰਤ ਕੋ ਫਿਰਿ ਏਕੁ ॥੮੧॥
ਦੇਵ ਭੇਵ ਨ ਜਾਨਹੀ ਜਿਹ ਬੇਦ ਅਉਰ ਕਤੇਬ ॥
ਰੂਪ ਰੰਗ ਨ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਸੁ ਜਾਨਈ ਕਿਹ ਜੇਬ ॥
ਤਾਤ ਮਾਤ ਨ ਜਾਤਿ ਜਾਕਰਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਹੀਨ ॥
ਚੱਕ੍ਰ ਬੱਕ੍ਰ ਫਿਰੈ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕਿ ਮਾਨਹੀ ਪੁਰਿ ਤੀਨ ॥੮੨॥
ਲੋਕ ਚਉਦਹ ਕੇ ਬਿਖੈ ਜਗ ਜਾਪਹੀ ਜਿਹ ਜਾਪੁ ॥
ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਨਾਦਿ ਮੂਰਤਿ ਥਾਪਿਓ ਸਭੈ ਜਿਹ ਥਾਪਿ ॥
ਪਰਮ ਰੂਪ ਪੁਨੀਤ ਮੂਰਤਿ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰ ॥

ਸਰਬ ਬਿਸ੍ਵ ਰਚਿਓ ਸੁਯੰਭਵ ਗੜਨ ਭੰਜਨਹਾਰ ॥੯੩॥
ਕਾਲਹੀਨ ਕਲਾ ਸੰਜੁਗਤਿ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਅਦੇਸ ॥
ਧਰਮਧਾਮ ਸੁ ਭਰਮ ਰਹਤ ਅਭੂਤ ਅਲਖ ਅਭੇਸ ॥
ਅੰਗ ਰਾਗ ਨ ਰੰਗ ਜਾਕਹਿ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਨ ਨਾਮ੍ਰ ॥
ਗਰਬ ਗੰਜਨ ਦੁਸਟ ਭੰਜਨ ਮੁਕਤਿ ਦਾਇਕ ਕਾਮ ॥੯੪॥
ਆਪਿ ਰੂਪਿ ਅਮੀਕ ਅਨਉਸਤਤਿ ਏਕ ਪੁਰਖੁ ਅਵਧੂਤ ॥
ਗਰਬ ਗੰਜਨ ਸਰਬ ਭੰਜਨ ਆਦਿ ਰੂਪ ਅਸੂਤ ॥
ਅੰਗ ਹੀਨ ਅਭੰਗ ਅਨਾਤਮ ਏਕ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰ ॥
ਸਰਬ ਲਾਇਕ ਸਰਬ ਘਾਇਕ ਸਰਬ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰ ॥੯੫॥
ਸਰਬ ਗੰਤਾ ਸਰਬ ਹੰਤਾ ਸਰਬ ਤੇ ਅਨਭੇਖ ॥
ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨ ਜਾਨਹੀ ਜਿਹ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ਅਰੁ ਰੇਖ ॥
ਪਰਮ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾਕਹਿ ਨੇਤਿ ਭਾਖਤ ਨਿੱਤਿ ॥
ਕੋਟਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨ ਆਵਈ ਵਹੁ ਚਿੱਤਿ ॥੯੬॥

ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਨ ਗਨ ਉਦਾਰ ॥ ਮਹਿਮਾ ਅਪਾਰ ॥
ਆਸਨ ਅਭੰਗ ॥ ਉਪਮਾ ਅਨੰਗ ॥੯੭॥
ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਨਿਸਦਿਨ ਅਨਾਸ ॥
ਆਜਾਨੁ ਬਾਹੁ ॥ ਸਾਹਾਨੁ ਸਾਹੁ ॥੯੮॥
ਰਾਜਾਨ ਰਾਜੁ ॥ ਭਾਨਾਨ ਭਾਨੁ ॥

ਦੇਵਾਨ ਦੇਵ ॥ ਉਪਮਾ ਮਹਾਨ ॥੮੯ ॥
ਇੰਦ੍ਰਾਨ ਇੰਦ੍ਰ ॥ ਬਾਲਾਨ ਬਾਲ ॥
ਰੰਕਾਨ ਰੰਕ ॥ ਕਾਲਾਨ ਕਾਲ ॥੯੦ ॥
ਅਨਭੂਤ ਅੰਗ ॥ ਆਭਾ ਅਭੰਗ ॥
ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਗੁਨ ਗਨਿ ਉਦਾਰ ॥੯੧ ॥
ਮੁਨਿ ਗਨਿ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਨਿਰਭੈ ਨਿਕਾਮ ॥
ਅਤਿ ਦੁਤਿ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ਅਖੰਡ ॥੯੨ ॥
ਆਲਿਸ੍ਯ ਕਰਮ ॥ ਆਦ੍ਰਿਸ੍ਯ ਧਰਮ ॥
ਸਰਬਾ ਭਰਣਾਢ੍ਯ ॥ ਅਨਡੰਡ ਬਾਢ੍ਯ ॥੯੩ ॥

ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁੋਬਿੰਦੇ ॥ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ਉਦਾਰੇ ॥ ਅਪਾਰੇ ॥੯੪ ॥
ਹਰੀਅੰ ॥ ਕਰੀਅੰ ॥ ਨ੍ਰਿਨਾਮੇ ॥ ਅਕਾਮੇ ॥੯੫ ॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਕਰਤਾ ॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਹਰਤਾ ॥
ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਦਾਨੇ ॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਜਾਨੇ ॥੯੬ ॥
ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ ॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਭਰਤੀ ॥
ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਪਾਲੇ ॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਕਾਲੇ ॥੯੭ ॥
ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਪਾਸੇ ॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਵਾਸੇ ॥
ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਮਾਨਯੈ ॥ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਦਾਨਯੈ ॥੯੮ ॥

ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥

ਨ ਸੱਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਮਿੱਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਭਰਮੰ ॥ ਨ ਭਿੱਤ੍ਰੈ ॥੯੯ ॥
ਨ ਕਰਮੰ ॥ ਨ ਕਾਏ ॥ ਅਜਨਮੰ ॥ ਅਜਾਏ ॥੧੦੦ ॥
ਨ ਚਿੱਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਮਿੱਤ੍ਰੈ ॥ ਪਰੇ ਹੈਂ ॥ ਪਵਿੱਤ੍ਰੈ ॥੧੦੧ ॥
ਪ੍ਰਿਥੀਸੈ ॥ ਅਦੀਸੈ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸੈ ॥ ਅਕ੍ਰਿਸੈ ॥੧੦੨ ॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਥਤੇ ॥

ਕਿ ਆਛਿੱਜ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਆਭਿੱਜ ਭੇਸੈ ॥
ਕਿ ਆਗੰਜ ਕਰਮੈ ॥ ਕਿ ਆਭੰਜ ਭਰਮੈ ॥੧੦੩ ॥
ਕਿ ਆਭਿੱਜ ਲੋਕੈ ॥ ਕਿ ਆਦਿੱਤ ਸੋਕੈ ॥
ਕਿ ਅਵਧੂਤ ਬਰਨੈ ॥ ਕਿ ਬਿਭੁਤਿ ਕਰਨੈ ॥੧੦੪ ॥
ਕਿ ਰਾਜੰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਧਰਮੰ ਧੁਜਾ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਆਸੋਕ ਬਰਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਾ ਅਭਰਨੈ ॥੧੦੫ ॥
ਕਿ ਜਗਤੰ ਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਛਤ੍ਰੰ ਛਤ੍ਰੀ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਸਰੂਪੈ ॥ ਕਿ ਅਨਭਉ ਅਨੂਪੈ ॥੧੦੬ ॥
ਕਿ ਆਦਿ ਅਦੇਵ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਆਪਿ ਅਭੇਵ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਚਿਤ੍ਰੰ ਬਿਹੀਨੈ ॥ ਕਿ ਏਕੈ ਅਧੀਨੈ ॥੧੦੭ ॥
ਕਿ ਰੋਜੀ ਰਜਾਕੈ ॥ ਰਹੀਮੈ ਰਿਹਾਕੈ ॥
ਕਿ ਪਾਕ ਬਿਐਬ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਗੈਬੁਲ ਗੈਬ ਹੈਂ ॥੧੦੮ ॥
ਕਿ ਅਫਵੁਲ ਗੁਨਾਹ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਸਾਹਾਨ ਸਾਹ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਕਾਰਨ ਕੁਨਿੰਦ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਰੋਜੀ ਦਿਹੰਦ ਹੈਂ ॥੧੦੯ ॥

ਕਿ ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਕਰਮੰ ਕਰੀਮ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਸਰਬੰ ਕਲੀ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਸਰਬੰ ਦਲੀ ਹੈਂ ॥੧੧੦ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਾਨਿਯੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦਾਨਿਯੈ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਗਉਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭਉਨੈ ॥੧੧੧ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਸੈ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਾਜੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਸਾਜੈ ॥੧੧੨ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੀਨੈਂ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਲੀਨੈਂ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜਾ ਹੋ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭਾ ਹੋ ॥੧੧੩ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਸੈ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਕਾਲੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪਾਲੈ ॥੧੧੪ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਹੰਤਾ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਗੰਤਾ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਖੀ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੇਖੀ ॥੧੧੫ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਕਾਜੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਾਜੈ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਸੋਖੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੋਖੈ ॥੧੧੬ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਤ੍ਰਾਣੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪ੍ਰਾਣੈ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਸੈ ॥੧੧੭ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਾਨਿਯੈ ॥ ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਧਾਨਿਯੈ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜਾਪਿਯੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਥਾਪਿਯੈ ॥੧੧੮ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭਾਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਾਨੈ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰੈ ॥੧੧੯ ॥
ਕਿ ਸਰਬੰ ਕਲੀਮੈ ॥ ਕਿ ਪਰਮੰ ਫਹੀਮੈ ॥

ਕਿ ਆਕਲ ਅਲਾਮੈ ॥ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਕਲਾਮੈ ॥੧੨੦॥
ਕਿ ਹੁਸਨੁਲ ਵਜੂ ਹੈਂ ॥ ਤਮਾਮੁਲ ਰੁਜੂ ਹੈਂ ॥
ਹਮੇਸੁਲ ਸਲਾਮੈ ॥ ਸਲੀਖਤ ਮੁਦਾਮੈ ॥੧੨੧॥
ਗਨੀਮੁਲ ਸਿਕਸਤੈ ॥ ਗਰੀਬੁਲ ਪਰਸਤੈ ॥
ਬਿਲੰਦੁਲ ਮਕਾਨੈਂ ॥ ਜਿਮੀਨੁਲ ਜਮਾਨੈਂ ॥੧੨੨॥
ਤਮੀਜੁਲ ਤਮਾਮੈ ॥ ਰੁਜੂਅਲ ਨਿਧਾਨੈ ॥
ਹਰੀਫੁਲ ਅਜੀਮੈਂ ॥ ਰਜਾਇਕ ਯਕੀਨੈਂ ॥੧੨੩॥
ਅਨੇਕੁਲ ਤਰੰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਦ ਹੈਂ ਅਭੰਗ ਹੈਂ ॥
ਅਜੀਜੁਲ ਨਿਵਾਜ ਹੈਂ ॥ ਗਨੀਮੁਲ ਖਿਰਾਜ ਹੈਂ ॥੧੨੪॥
ਨਿਰੁਕਤਿ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਤ੍ਰਿਮੁਕਤਿ ਬਿਭੂਤਿ ਹੈਂ ॥
ਪ੍ਰਭੁਗਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਸੁਜੁਗਤਿ ਸੁਧਾ ਹੈਂ ॥੧੨੫॥
ਸਦੈਵੰ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਦੀ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥
ਸਮਸਤੋਪਰਾਜ ਹੈਂ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਸਾਜ ਹੈਂ ॥੧੨੬॥
ਸਮਸਤੁਲ ਸਲਾਮ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵਲ ਅਕਾਮ ਹੈਂ ॥
ਨ੍ਰਿਬਾਧਿ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਗਾਧਿ ਹੈਂ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥੧੨੭॥
ਓਅੰ ਆਦਿ ਰੂਪੇ ॥ ਅਨਾਦਿ ਸਰੂਪੈ ॥
ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥੧੨੮॥
ਤ੍ਰਿਬਰਗੰ ਤ੍ਰਿਬਾਧੇ ॥ ਅਗੰਜੇ ਅਗਾਧੇ ॥
ਸੁਭੰ ਸਰਬ ਭਾਗੇ ॥ ਸੁਸਰਬਾ ਅਨੁਰਾਗੇ ॥੧੨੯॥
ਤ੍ਰਿਭੁਗਤਿ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਛਿੱਜ ਹੈਂ ਅਛੂਤ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਨਰਕੰ ਪ੍ਰਣਾਸ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀਉਲ ਪ੍ਰਵਾਸ ਹੈਂ ॥੧੩੦॥

ਨਿਰੁਕਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵੰ ਸਦਾ ਹੈਂ ॥
ਬਿਭੁਗਤਿ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਜੁਗਤਿ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥੧੩੧ ॥
ਨਿਰੁਕਤਿ ਸਦਾ ਹੈਂ ॥ ਬਿਭੁਗਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥
ਅਨਉਕਤਿ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਜੁਗਤਿ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥੧੩੨ ॥

ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥

ਅਭੰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਨੰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥੧੩੩ ॥
ਅਭਰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਕਰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ ॥ ਜੁਗਾਦਿ ਹੈਂ ॥੧੩੪ ॥
ਅਜੈ ਹੈਂ ॥ ਅਬੈ ਹੈਂ ॥ ਅਭੂਤ ਹੈਂ ॥ ਅਧੂਤ ਹੈਂ ॥੧੩੫ ॥
ਅਨਾਸ ਹੈਂ ॥ ਉਦਾਸ ਹੈਂ ॥ ਅਧੰਧ ਹੈਂ ॥ ਅਬੰਧ ਹੈਂ ॥੧੩੬ ॥
ਅਭਗਤਿ ਹੈਂ ॥ ਬਿਰਕਤਿ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਸ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ ॥੧੩੭ ॥
ਨਿਚਿੰਤ ਹੈਂ ॥ ਸੁਨਿੰਤ ਹੈਂ ॥ ਅਲਿੱਖ ਹੈਂ ॥ ਅਦਿੱਖ ਹੈਂ ॥੧੩੮ ॥
ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਢਾਹ ਹੈਂ ॥ ਅਗਾਹ ਹੈਂ ॥੧੩੯ ॥
ਅਸੰਭ ਹੈਂ ॥ ਅਗੰਭ ਹੈਂ ॥ ਅਨੀਲ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ ॥੧੪੦ ॥
ਅਨਿੱਤ ਹੈਂ ॥ ਸੁਨਿੱਤ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਤਿ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਦਿ ਹੈਂ ॥੧੪੧ ॥

ਚਰਪਟ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਰਬੰ ਹੰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਗੰਤਾ ॥
ਸਰਬੰ ਖਿਆਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਗਿਆਤਾ ॥੧੪੨ ॥
ਸਰਬੰ ਹਰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਕਰਤਾ ॥
ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਾਣੰ ॥ ਸਰਬੰ ਤ੍ਰਾਣੰ ॥੧੪੩ ॥

ਸਰਬੰ ਕਰੰਮੰ ॥ ਸਰਬੰ ਧਰੰਮੰ ॥
ਸਰਬੰ ਜੁਗਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਮੁਕਤਾ ॥੧੪੪॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਨਮੋ ਨਰਕ ਨਾਸੇ ॥ ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥
ਅਨੰਗੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੪੫॥
ਪ੍ਰਮਾਥੰ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਸਾਥੇ ॥
ਅਗਾਧ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨ੍ਰਿਬਾਧ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੪੬॥
ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥
ਨ੍ਰਿਭੰਗੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਸ੍ਰਬੰਗੀ ਅਨੂਪੇ ॥੧੪੭॥
ਨ ਪੋਤ੍ਰੈ ਨ ਪੁੱਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਸੱਤ੍ਰੈ ਨ ਮਿੱਤ੍ਰੈ ॥
ਨ ਤਾਤੈ ਨ ਮਾਤੈ ॥ ਨ ਜਾਤੈ ਨ ਪਾਤੈ ॥੧੪੮॥
ਨ੍ਰਿਸਾਕੰ ਸਰੀਕ ਹੈਂ ॥ ਅਮਿਤੋ ਅਮੀਕ ਹੈਂ ॥
ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਅਜੈ ਹੈਂ ਅਜਾ ਹੈਂ ॥੧੪੯॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਿ ਜਾਹਰ ਜਹੂਰ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰ ਹੈਂ ॥
ਹਮੇਸੁਲ ਸਲਾਮ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਕਲਾਮ ਹੈਂ ॥੧੫੦॥
ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਦਿਮਾਗ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹੁਸਨੁਲ ਚਰਾਗ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਕਾਮਲ ਕਰੀਮ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਰਾਜਿਕ ਰਹੀਮ ਹੈਂ ॥੧੫੧॥
ਕਿ ਰੋਜੀ ਦਿਹੰਦ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਰਾਜਿਕ ਰਹਿੰਦ ਹੈਂ ॥

ਕਰੀਮੁਲ ਕਮਾਲ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹੁਸਨੁਲ ਜਮਾਲ ਹੈਂ ॥੧੫੨॥
ਗਨੀਮੁਲ ਖਿਰਾਜ ਹੈਂ ॥ ਗਰੀਬੁਲ ਨਿਵਾਜ ਹੈਂ ॥
ਹਰੀਫੁਲ ਸਿਕੰਨ ਹੈਂ ॥ ਹਿਰਾਸੁਲ ਫਿਕੰਨ ਹੈਂ ॥੧੫੩॥
ਕਲੰਕੰ ਪ੍ਰਣਾਸ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ ॥
ਅਗੰਜੁਲ ਗਨੀਮ ਹੈਂ ॥ ਰਜਾਇਕ ਰਹੀਮ ਹੈਂ ॥੧੫੪॥
ਸਮਸਤੁਲ ਜੁਬਾਂ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਕਿਰਾਂ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਨਰਕੰ ਪ੍ਰਣਾਸ ਹੈਂ ॥ ਬਹਿਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ ॥੧੫੫॥
ਕਿ ਸਰਬੁਲ ਗਵੰਨ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸੁਲ ਰਵੰਨ ਹੈਂ ॥
ਤਮਾਮੁਲ ਤਮੀਜ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਅਜੀਜ ਹੈਂ ॥੧੫੬॥
ਪਰੰ ਪਰਮ ਈਸ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਅਦੀਸ ਹੈਂ ॥
ਅਦੇਸੁਲ ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸੁਲ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥੧੫੭॥
ਜਿਮੀਨੁਲ ਜਮਾਂ ਹੈਂ ॥ ਅਮੀਕੁਲ ਇਮਾਂ ਹੈਂ ॥
ਕਰੀਮੁਲ ਕਮਾਲ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਜੁਰਅਤਿ ਜਮਾਲ ਹੈਂ ॥੧੫੮॥
ਕਿ ਅਚਲੰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਸੁਬਾਸ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਅਜਬ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਬਿਭੂਤ ਹੈਂ ॥੧੫੯॥
ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਪਸਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਆਤਮ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥
ਕਿ ਅਚਲੰ ਅਨੰਗ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਅਭੰਗ ਹੈ ॥੧੬੦॥

ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮੁਨਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਗੁਨਿ ਗਨਿ ਮੁਦਾਮ ॥
ਅਰਿ ਬਰਿ ਅਗੰਜ ॥ ਹਰਿ ਨਰ ਪ੍ਰਭੰਜ ॥੧੬੧॥

ਅਨਗਾਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਮੁਨਿ ਮਨਿ ਸਲਾਮ ॥
ਹਰਿ ਨਰ ਅਖੰਡ ॥ ਬਰਨਰ ਅਮੰਡ ॥੧੬੨॥
ਅਨੁਭਵ ਅਨਾਸ ॥ ਮੁਨਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥
ਗੁਨਿ ਗਨਿ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮੁਦਾਮ ॥੧੬੩॥
ਅਨਛਿੱਜ ਅੰਗ ॥ ਆਸਨ ਅਭੰਗ ॥
ਉਪਮਾ ਅਪਾਰ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਉਦਾਰ ॥੧੬੪॥
ਜਲ ਥਲ ਅਮੰਡ ॥ ਦਿਸ ਵਿਸ ਅਭੰਡ ॥
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੰਤ ॥ ਦਿਸ ਵਿਸ ਬਿਅੰਤ ॥੧੬੫॥
ਅਨੁਭਵ ਅਨਾਸ ॥ ਧ੍ਰਿਤਧਰ ਧੁਰਾਸ ॥
ਆਜਾਨੁ ਬਾਹੁ ॥ ਏਕੈ ਸਦਾਹੁ ॥੧੬੬॥
ਓਅੰਕਾਰ ਆਦਿ ॥ ਕਥਨੀ ਅਨਾਦਿ ॥
ਖਲ ਖੰਡ ਖਿਆਲ ॥ ਗੁਰਬਰ ਅਕਾਲ ॥੧੬੭॥
ਘਰਿ ਘਰਿ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਚਿਤਿ ਚਰਨ ਨਾਮ ॥
ਅਨਛਿਜ ਗਾਤ ॥ ਆਜਿਜ ਨ ਬਾਤ ॥੧੬੮॥
ਅਨਝੰਝ ਗਾਤ ॥ ਅਨਰੰਜ ਬਾਤ ॥
ਅਨਟੁਟਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਅਨਠਟਿ ਅਪਾਰ ॥੧੬੯॥
ਆਡੀਠ ਧਰਮ ॥ ਅਤਿਢੀਠ ਕਰਮ ॥
ਅਣਬ੍ਰਣ ਅਨੰਤ ॥ ਦਾਤਾ ਮਹੰਤ ॥੧੭੦॥

ਹਰਿਬੋਲਮਨਾ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਰੁਣਾਲਯ ਹੈਂ ॥ ਅਰਿ ਘਾਲਯ ਹੈਂ ॥

ਖਲ ਖੰਡਨ ਹੈਂ ॥ ਮਹਿ ਮੰਡਨ ਹੈਂ ॥੧੭੧॥
ਜਗਤੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥
ਕਲਿ ਕਾਰਨ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਉਬਾਰਨ ਹੈਂ ॥੧੭੨॥
ਧ੍ਰਿਤ ਕੇ ਧਰਨ ਹੈਂ ॥ ਜਗ ਕੇ ਕਰਨ ਹੈਂ ॥
ਮਨਿ ਮਾਨਿਯ ਹੈਂ ॥ ਜਗਿ ਜਾਨਿਯ ਹੈਂ ॥੧੭੩॥
ਸਰਬੰ ਭਰ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬੰ ਕਰ ਹੈਂ ॥
ਸਰਬ ਪਾਸਿਯ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਨਾਸਿਯ ਹੈਂ ॥੧੭੪॥
ਕਰੁਣਾਕਰ ਹੈਂ ॥ ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਹੈਂ ॥
ਸਰਬੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥ ਜਗਤੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥੧੭੫॥
ਬ੍ਰਹਮੰਡਸ ਹੈਂ ॥ ਖਲਖੰਡਸ ਹੈਂ ॥
ਪਰ ਤੇ ਪਰ ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾਕਰ ਹੈਂ ॥੧੭੬॥
ਅਜਪਾ ਜਪ ਹੈਂ ॥ ਅਥਪਾ ਥਪ ਹੈਂ ॥
ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ।੧੭੭॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥
ਅਕ੍ਰਿਤਾ ਕ੍ਰਿਤਿ ਹੈਂ ॥ ਧਰਣੀ ਧ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥੧੭੮॥
ਅਮਿਤੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥
ਅਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥੧੭੯॥
ਅਜਬਾ ਕ੍ਰਿਤਿ ਹੈਂ ॥ ਅਮ੍ਰਿਤਾਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ।
ਨਰ ਨਾਇਕ ਹੈਂ ॥ ਖਲ ਘਾਇਕ ਹੈਂ ॥੧੮੦॥
ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾਲਯ ਹੈਂ ॥
ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਇਕ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਪਾਇਕ ਹੈਂ ॥੧੮੧॥

ਭਵ ਭੰਜਨ ਹੈਂ ॥ ਅਰਿ ਗੰਜਨ ਹੈਂ ॥
ਰਿਪੁ ਤਾਪਨਿ ਹੈਂ ॥ ਜਪੁ ਜਾਪਨਿ ਹੈਂ ॥੧੯੨॥
ਅਕਲੰ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬਾ ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥
ਕਰਤਾ ਕਰ ਹੈਂ ॥ ਹਰਤਾ ਹਰ ਹੈਂ ॥੧੯੩॥
ਪਰਮਾਤਮ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬਾਤਮ ਹੈਂ ॥
ਆਤਮ ਬਸਿ ਹੈਂ ॥ ਜਸ ਕੇ ਜਸ ਹੈਂ ॥੧੯੪॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮੋ ਸੂਰਜ ਸੂਰਜੇ ਨਮੋ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰੇ ॥
ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ਨਮੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੇ ॥
ਨਮੋ ਅੰਧਕਾਰੇ ਨਮੋ ਤੇਜ ਤੇਜੇ ॥
ਨਮੋ ਬ੍ਰਿੰਦ ਬ੍ਰਿੰਦੇ ਨਮੋ ਬੀਜ ਬੀਜੇ ॥੧੯੫॥
ਨਮੋ ਰਾਜਸੰ ਤਾਮਸੰ ਸਾਂਤ ਰੂਪੇ ॥
ਨਮੋ ਪਰਮ ਤਤੰ ਅਤਤੰ ਸਰੂਪੇ ॥
ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ਨਮੋ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੇ ॥
ਨਮੋ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੇ ਨਮੋ ਧਿਆਨ ਧਿਆਨੇ ॥੧੯੬॥
ਨਮੋ ਜੁਧ ਜੁਧੇ ਨਮੋ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੇ ॥
ਨਮੋ ਭੋਜ ਭੋਜੇ ਨਮੋ ਪਾਨ ਪਾਨੇ ॥
ਨਮੋ ਕਲਹ ਕਰਤਾ ਨਮੋ ਸਾਂਤਿ ਰੂਪੇ ॥
ਨਮੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੇ ਅਨਾਦੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੯੭॥
ਕਲੰਕਾਰਿ ਰੂਪੇ ਅਲੰਕਾਰ ਅਲੰਕੇ ॥

ਨਮੋ ਆਸ ਆਸੇ ਨਮੋ ਬਾਂਕ ਬੰਕੇ ॥
ਅਭੰਗੀ ਸਰੂਪੇ ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ॥
ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਲੇ ਅਨੰਗੀ ਅਕਾਮੇ ॥੧੮੮॥

ਏਕ ਅਛਰੀ ਛੰਦ ॥

ਅਜੈ ॥ ਅਲੈ ॥ ਅਭੈ ॥ ਅਬੈ ॥੧੮੯॥
ਅਭੂ ॥ ਅਜੂ ॥ ਅਨਾਸ ॥ ਅਕਾਸ ॥੧੯੦॥
ਅਗੰਜ ॥ ਅਭੰਜ ॥ ਅਲੱਖ ॥ ਅਭੱਖ ॥੧੯੧॥
ਅਕਾਲ ॥ ਦਿਆਲ ॥ ਅਲੇਖ ॥ ਅਭੇਖ ॥੧੯੨॥
ਅਨਾਮ ॥ ਅਕਾਮ ॥ ਅਗਾਹ ॥ ਅਢਾਹ ॥੧੯੩॥
ਅਨਾਥੇ ॥ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਅਜੋਨੀ ॥ ਅਮੋਨੀ ॥੧੯੪॥
ਨ ਰਾਗੇ ॥ ਨ ਰੰਗੇ ॥ ਨ ਰੂਪੇ ॥ ਨ ਰੇਖੇ ॥੧੯੫॥
ਅਕਰਮੰ ॥ ਅਭਰਮੰ ॥ ਅਗੰਜੇ ॥ ਅਲੇਖੇ ॥੧੯੬॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਨਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਣਾਮੇ ਸਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਣਾਸੇ ॥
ਅਗੰਜੁਲ ਅਨਾਮੇ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੇ ॥
ਨ੍ਰਿਕਾਮੰ ਬਿਭੂਤੇ ਸਮਸਤੁਲ ਸਰੂਪੇ ॥
ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ਸੁਧਰਮੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੯੭॥
ਸਦਾ ਸੱਚਿਦਾਨੰਦ ਸਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥
ਕਰੀਮੁਲ ਕੁਨਿੰਦਾ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੀ ॥

ਅਜਾਇਬ ਬਿਭੂਤੇ ਗਜਾਇਬ ਗਨੀਮੇ ॥
ਹਰੀਅੰ ਕਰੀਅੰ ਕਰੀਮੁਲ ਰਹੀਮੇ ॥੧੯੮॥
ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਵਰਤੀ ਚੱਤ੍ਰ ਚੱਕ੍ਰ ਭੁਗਤੇ ॥
ਸੁਯੰਭਵ ਸੁਭੰ ਸਰਬਦਾ ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ ॥
ਦੁਕਾਲੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ਦਇਆਲੰ ਸਰੂਪੇ ॥
ਸਦਾ ਅੰਗ ਸੰਗੇ ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੯੯॥੧॥

(ਦਸਮ ੧-੧੦)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ੍ਵਯੇ

(ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥)

ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਵਯੇ ॥

ਸ੍ਰਾਵਗ ਸੁੱਧ ਸਮੂਹ ਸਿਧਾਨ ਕੇ
ਦੇਖਿ ਫਿਰਿਓ ਘਰਿ ਜੋਗਿ ਜਤੀ ਕੇ ॥
ਸੂਰ ਸੁਰਾਰਦਨ ਸੁੱਧ ਸੁੱਧਾਦਿਕ
ਸੰਤ ਸਮੂਹ ਅਨੇਕ ਮਤੀ ਕੇ ॥
ਸਾਰੇ ਹੀ ਦੇਸ ਕੋ ਦੇਖਿ ਰਹਿਓ ਮਤ
ਕੋਊ ਨ ਦੇਖੀਅਤਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ਕੇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੂੰ ਤੇ
ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ ਏਕ ਰਤੀ ਕੇ ॥੧॥੨੧॥
ਮਾਤੇ ਮਤੰਗ ਜਰੇ ਜਰ ਸੰਗਿ
ਅਨੂਪ ਉਤੰਗ ਸੁਰੰਗ ਸਵਾਰੇ ॥
ਕੋਟਿ ਤੁਰੰਗ ਕੁਰੰਗ ਸੇ ਕੂਦਤ
ਪਉਨ ਕੇ ਗਉਨ ਕਉ ਜਾਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥
ਭਾਰੀ ਭੁਜਾਨ ਕੇ ਭੂਪ ਭਲੀ ਬਿਧਿ

ਨਿਆਵਤ ਸੀਸ ਨ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥
ਏਤੇ ਭਏ ਤੋ ਕਹਾ ਭਏ ਭੂਪਤਿ
ਅੰਤ ਕੌ ਨਾਂਗੇ ਹੀ ਪਾਂਇ ਪਧਾਰੇ ॥੨॥੨੨॥
ਜੀਤ ਫਿਰੇ ਸਭ ਦੇਸ ਦਿਸਾਨ ਕੋ
ਬਾਜਤ ਢੋਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਨਗਾਰੇ ॥
ਗੁੰਜਤ ਗੂੜ੍ਹ ਗਜਾਨ ਕੇ ਸੁੰਦਰ
ਹਿੰਸਤ ਹੀ ਹਯਰਾਜ ਹਜਾਰੇ ॥
ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਕੇ ਭੂਪਤਿ
ਕਉਨੁ ਗਨੈ ਨਹੀ ਜਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥
ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ ਬਿਨੁ
ਅੰਤ ਕਉ ਅੰਤਕੇ ਧਾਮ ਸਿਧਾਰੇ ॥੩॥੨੩॥
ਤੀਰਥ ਨ੍ਹਾਨ ਦਇਆ ਦਮ ਦਾਨ
ਸੁ ਸੰਜਮ ਨੇਮ ਅਨੇਕ ਬਿਸੇਖੈ ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਨ
ਜਿਮੀਨ ਜਮਾਨ ਸਬਾਨ ਕੇ ਪੇਖੈ ॥
ਪਉਨ ਅਹਾਰ ਜਤੀ ਜਤ ਧਾਰਿ
ਸਬੈ ਸੁ ਬਿਚਾਰਿ ਹਜਾਰਕ ਦੇਖੈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਭਜੇ ਬਿਨੁ ਭੂਪਤਿ
ਏਕ ਰਤੀ ਬਿਨੁ ਏਕੁ ਨ ਲੇਖੈ ॥੪॥੨੪॥
ਸ਼ੁੱਧ ਸਿਪਾਹ ਦੁਰੰਤ ਦੁਬਾਹ

ਸੁ ਸਾਜਿ ਸਨਾਹ ਦੁਰਜਾਨ ਦਲੈਂਗੇ ॥
ਭਾਰੀ ਗੁਮਾਨ ਭਰੇ ਮਨ ਮੈ
ਕਰਿ ਪਰਬਤ ਪੰਖ ਹਲੇ ਨ ਹਲੈਂਗੇ ॥
ਤੋਰਿ ਅਰੀਨ ਮਰੋਰਿ ਮਵਾਸਨ
ਮਾਤੇ ਮਤੰਗਨਿ ਮਾਨੁ ਮਲੈਂਗੇ ॥
ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਿਨੁ
ਤਿਆਗਿ ਜਹਾਨੁ ਨਿਦਾਨ ਚਲੈਂਗੇ ॥੫॥੨੫॥
ਬੀਰ ਅਪਾਰ ਬਡੇ ਬਰਿਆਰ
ਅਬਿਚਾਰਹਿ ਸਾਰ ਕੀ ਧਾਰ ਭਛੱਯਾ ॥
ਤੋਰਤ ਦੇਸ ਮਲਿੰਦ ਮਵਾਸਨ
ਮਾਤੇ ਗਜਾਨ ਕੇ ਮਾਨ ਮਲੱਯਾ ॥
ਗਾੜ੍ਹੇ ਗੜ੍ਹਾਨ ਕੇ ਤੋੜਨਹਾਰ
ਸੁ ਬਾਤਨ ਹੀ ਚਕ ਚਾਰ ਲਵੱਯਾ ॥
ਸਾਹਿਬੁ ਸ੍ਰੀ ਸਭ ਕੋ ਸਿਰਨਾਇਕ
ਜਾਚਿਕ ਅਨੇਕ ਸੁ ਏਕ ਦਿਵੱਯਾ ॥੬॥੨੬॥
ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਫਨਿੰਦ ਨਿਸਾਚਰ
ਭੂਤ ਭਵਿੱਖ ਭਵਾਨ ਜਪੈਂਗੇ ॥
ਜੀਵ ਜਿਤੇ ਜਲ ਮੈ ਥਲ ਮੈ
ਪਲ ਹੀ ਪਲ ਮੈ ਸਭ ਥਾਪ ਥਪੈਂਗੇ ॥
ਪੁੰਨ ਪ੍ਰਤਾਪਨ ਬਾਢਿ ਜੈਤ ਧੁਨਿ

ਪਾਪਨ ਕੇ ਬਹੁ ਪੁੰਜ ਖਪੈਂਗੇ ॥
ਸਾਧ ਸਮੂਹ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਫਿਰੈ ਜਗਿ
ਸੱਤ੍ਰ ਸਭੈ ਅਵਿਲੋਕਿ ਚਪੈਂਗੇ ॥੭॥੨੭॥
ਮਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਗਜਿੰਦ੍ਰ ਨਰਾਧਪ
ਜੌਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਕੋ ਰਾਜੁ ਕਰੈਂਗੇ ॥
ਕੋਟਿ ਇਸਨਾਨ ਗਜਾਦਿਕ ਦਾਨ
ਅਨੇਕ ਸੁਅੰਬਰ ਸਾਜਿ ਬਰੈਂਗੇ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸੁਰ ਬਿਸਨੁ ਸਚੀਪਤਿ
ਅੰਤਿ ਫਸੇ ਜਮ ਫਾਸਿ ਪਰੈਂਗੇ ॥
ਜੇ ਨਰ ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਕੇ ਪ੍ਰਸਿ ਹੈ ਪਗ
ਤੇ ਨਰ ਫੇਰਿ ਨ ਦੇਹ ਧਰੈਂਗੇ ॥੮॥੨੮॥
ਕਹਾ ਭਯੋ ਜੋ ਦੋਊ ਲੋਚਨ ਮੂੰਦਿ ਕੈ
ਬੈਠਿ ਰਹਿਓ ਬਕ ਧਿਆਨ ਲਗਾਇਓ ॥
ਨ੍ਹਾਤ ਫਿਰਿਓ ਲੀਏ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ੍ਰਨਿ
ਲੋਕ ਗਇਓ ਪਰਲੋਕ ਗਵਾਇਓ ॥
ਬਾਸੁ ਕੀਓ ਬਿਖਿਆਨ ਸੋ ਬੈਠਿ ਕੈ
ਐਸੇ ਹੀ ਐਸੇ ਸੁ ਬੈਸ ਬਿਤਾਇਓ ॥
ਸਾਚੁ ਕਹੌਂ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਸਭੈ
ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀਓ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਓ ॥੯॥੨੯॥
ਕਾਹੂ ਲੈ ਪਾਹਨਿ ਪੂਜ ਧਰਿਓ ਸਿਰਿ

ਕਾਹੂ ਲੈ ਲਿੰਗੁ ਗਰੇ ਲਟਕਾਇਓ ॥
ਕਾਹੂ ਲਖਿਓ ਹਰਿ ਅਵਾਚੀ ਦਿਸਾ ਮਹਿ
ਕਾਹੂ ਪਛਾਹ ਕੋ ਸੀਸੁ ਨਿਵਾਇਓ ॥
ਕੋਊ ਬੁਤਾਨ ਕੌ ਪੂਜਤ ਹੈ ਪਸੁ
ਕੋਊ ਮ੍ਰਿਤਾਨ ਕੌ ਪੂਜਨ ਧਾਇਓ ॥
ਕੂਰ ਕ੍ਰਿਆ ਉਰਝਿਓ ਸਭ ਹੀ ਜਗੁ
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਕੋ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧੦॥੩੦॥

(ਦਸਮ ੧੩-੧੫)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਬੇਨਤੀ ਚੌਪਈ ਸਾਹਿਬ

(ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥)

ਕਬਯੋਬਾਚ ਬੇਨਤੀ ॥ ਚੌਪਈ ॥

ਹਮਰੀ ਕਰੋ ਹਾਥ ਦੈ ਰੱਛਾ ॥
ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਚਿਤ ਕੀ ਇੱਛਾ ॥
ਤਵ ਚਰਨਨ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਮਾਰਾ ॥
ਅਪਨਾ ਜਾਨਿ ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥੧ ॥੩੭੭ ॥
ਹਮਰੇ ਦੁਸਟ ਸਭੈ ਤੁਮ ਘਾਵਹੁ ॥
ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ ਮੋਹਿ ਬਚਾਵਹੁ ॥
ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮੋਰੋ ਪਰਿਵਾਰਾ ॥
ਸੇਵਕ ਸਿੱਖਯ ਸਭੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥੨ ॥੩੭੮ ॥
ਮੋ ਰੱਛਾ ਨਿਜੁ ਕਰ ਦੈ ਕਰਿਯੈ ॥
ਸਭ ਬੈਰਿਨ ਕੌ ਆਜ ਸੰਘਰਿਯੈ ॥
ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥
ਤੋਰਿ ਭਜਨ ਕੀ ਰਹੈ ਪਯਾਸਾ ॥੩ ॥੩੭੯ ॥
ਤੁਮਹਿ ਛਾਡਿ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਧਯਾਊਂ ॥

ਜੋ ਬਰੁ ਚਾਹੌਂ ਸੁ ਤੁਮ ਤੇ ਪਾਊਂ ॥
ਸੇਵਕ ਸਿੱਖਯ ਹਮਾਰੇ ਤਾਰੀਅਹਿ ॥
ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਸਤ੍ਰ ਹਮਾਰੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ॥੪ ॥੩੯੦ ॥
ਆਪਿ ਹਾਥ ਦੈ ਮੁਝੈ ਉਬਰਿਯੈ ॥
ਮਰਨਿ ਕਾਲ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸ ਨਿਵਰਿਯੈ ॥
ਹੂਜੋ ਸਦਾ ਹਮਾਰੇ ਪੱਛਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਜੂ ਕਰਿਯਹੁ ਰੱਛਾ ॥੫ ॥੩੯੧ ॥
ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੁਹਿ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥
ਸਾਹਿਬ ਸੰਤ ਸਹਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥
ਦੀਨਬੰਧੁ ਦੁਸਟਨ ਕੇ ਹੰਤਾ ॥
ਤੁਮਹੋ ਪੁਰੀ ਚਤੁਰਦਸ ਕੰਤਾ ॥੬ ॥੩੯੨ ॥
ਕਾਲਿ ਪਾਇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਪੁ ਧਰਾ ॥
ਕਾਲਿ ਪਾਇ ਸਿਵਜੂ ਅਵਤਰਾ ॥
ਕਾਲਿ ਪਾਇ ਕਰਿ ਬਿਸਨੁ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥
ਸਕਲ ਕਾਲ ਕਾ ਕਿਯਾ ਤਮਾਸਾ ॥੭ ॥੩੯੩ ॥
ਜਵਨ ਕਾਲ ਜੋਗੀ ਸਿਵ ਕੀਓ ॥
ਬੇਦ ਰਾਜ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੂ ਥੀਓ ॥
ਜਵਨ ਕਾਲ ਸਭ ਲੋਕ ਸਵਾਰਾ ॥
ਨਮਸਕਾਰ ਹੈ ਤਾਹਿ ਹਮਾਰਾ ॥੮ ॥੩੯੪ ॥

ਜਵਨ ਕਾਲ ਸਭ ਜਗਤ ਬਨਾਯੋ ॥
ਦੇਵ ਦੈਤ ਜੱਛਨ ਉਪਜਾਯੋ ॥
ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਏਕੈ ਅਵਤਾਰਾ ॥
ਸੋਈ ਗੁਰੂ ਸਮਝਿਯਹੁ ਹਮਾਰਾ ॥੯॥੩੮੫॥
ਨਮਸਕਾਰ ਤਿਸਹੀ ਕੋ ਹਮਾਰੀ ॥
ਸਕਲ ਪ੍ਰਜਾ ਜਿਨਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥
ਸਿਵਕਨ ਕੋ ਸਵਗੁਨ ਸੁਖ ਦੀਓ ॥
ਸੱਤ੍ਰੁਨ ਕੋ ਪਲ ਮੈ ਬਧ ਕੀਓ ॥੧੦॥੩੮੬॥
ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਕੀ ਜਾਨਤਿ ॥
ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨਤਿ ॥
ਚੀਟੀ ਤੇ ਕੁੰਚਰੁ ਅਸਥੂਲਾ ॥
ਸਭਿ ਪਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਫੂਲਾ ॥੧੧॥੩੮੭॥
ਸੰਤਨ ਦੁਖ ਪਾਏ ਤੇ ਦੁਖੀ ॥
ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਾਧੁਨ ਕੇ ਸੁਖੀ ॥
ਏਕ ਏਕ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨੈ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਕੇ ਪਟਿ ਪਟਿ ਕੀ ਜਾਨੈ ॥੧੨॥੩੮੮॥
ਜਬ ਉਦਕਰਖ ਕਰਾ ਕਰਤਾਰਾ ॥
ਪ੍ਰਜਾ ਧਰਤ ਤਬ ਦੇਹ ਅਪਾਰਾ ॥

ਜਬ ਆਕਰਖ ਕਰਤ ਹੋ ਕਬਹੂੰ ॥
ਤੁਮ ਮੈ ਮਿਲਤ ਦੇਹ ਧਰਿ ਸਭਹੂੰ ॥੧੩॥੩੮੯॥
ਜੇਤੇ ਬਦਨ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਧਾਰੈ ॥
ਆਪੁ ਆਪੁਨੀ ਬੂਝਿ ਉਚਾਰੈ ॥
ਤੁਮ ਸਭ ਹੀ ਤੇ ਰਹਤ ਨਿਰਾਲਮ ॥
ਜਾਨਤ ਬੇਦ ਭੇਦ ਅਰੁ ਆਲਮ ॥੧੪॥੩੯੦॥
ਨਿਰੰਕਾਰ ਨ੍ਰਿਬਿਕਾਰ ਨ੍ਰਿਲੰਭ ॥
ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਦਿ ਅਸੰਭ ॥
ਤਾ ਕਾ ਮੂੜ੍ਹ ਉਚਾਰਤ ਭੇਦਾ ॥
ਜਾ ਕੋ ਭੇਵ ਨ ਪਾਵਤ ਬੇਦਾ ॥੧੫॥੩੯੧॥
ਤਾ ਕੌ ਕਰਿ ਪਾਹਨ ਅਨੁਮਾਨਤ ॥
ਮਹਾ ਮੂੜ੍ਹ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਤ ॥
ਮਹਾਂਦੇਵ ਕੌ ਕਹਤ ਸਦਾ ਸਿਵ ॥
ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਚੀਨਤਿ ਨਹਿ ਭਿਵ ॥੧੬॥੩੯੨॥
ਆਪੁ ਆਪੁਨੀ ਬੁਧਿ ਹੈ ਜੇਤੀ ॥
ਬਰਨਤਿ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੁਹਿ ਤੇਤੀ ॥
ਤੁਮਰਾ ਲਖਾ ਨ ਜਾਇ ਪਸਾਰਾ ॥
ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਸਜਾ ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧੭॥੩੯੩॥

ਏਕੈ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪਾ ॥
ਰੰਕ ਭਯੋ ਰਾਵ ਕਹੀਂ ਭੂਪਾ ॥
ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਕੀਨੀ ॥
ਉਤਭੁਜ ਖਾਨਿ ਬਹੁਰਿ ਰਚਿ ਦੀਨੀ ॥੧੮॥੩੯੪॥
ਕਹੂੰ ਫੂਲਿ ਰਾਜਾ ਹ੍ਵੈ ਬੈਠਾ ॥
ਕਹੂੰ ਸਿਮਟਿ ਭਯੋ ਸੰਕਰ ਇਕੈਠਾ ॥
ਸਿਗਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਇ ਅਚੰਭਵ ॥
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਰੂਪ ਸੁਯੰਭਵ ॥੧੯॥੩੯੫॥
ਅਬ ਰੱਛਾ ਮੇਰੀ ਤੁਮ ਕਰੋ ॥
ਸਿੱਖ੍ਯ ਉਬਾਰਿ ਅਸਿੱਖ੍ਯ ਸੰਘਰੋ ॥
ਦੁਸਟ ਜਿਤੇ ਉਠਵਤ ਉਤਪਾਤਾ ॥
ਸਕਲ ਮਲੇਛ ਕਰੋ ਰਣ ਘਾਤਾ ॥੨੦॥੩੯੬॥
ਜੇ ਅਸਿਧੁਜ ਤਵ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥
ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਸਟ ਦੁਖਿਤ ਹ੍ਵੈ ਮਰੇ ॥
ਪੁਰਖ ਜਵਨ ਪਗਿ ਪਰੇ ਤਿਹਾਰੇ ॥
ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਮ ਸੰਕਟ ਸਭ ਟਾਰੇ ॥੨੧॥੩੯੭॥
ਜੋ ਕਲਿ ਕੌ ਇਕ ਬਾਰਿ ਧਿਐਹੈ ॥
ਤਾ ਕੇ ਕਾਲ ਨਿਕਟਿ ਨਹਿ ਐਹੈ ॥

ਰੱਛਾ ਹੋਇ ਤਾਹਿ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥
ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ ਟਰੈਂ ਤਤਕਾਲਾ ॥੨੨॥੩੯੮॥
ਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਨ ਜਾਹਿ ਨਿਹਰਿਹੋ ॥
ਤਾ ਕੇ ਤਾਪ ਤਨਿਕ ਮਹਿ ਹਰਿਹੋ ॥
ਰਿੱਧਿ ਸਿੱਧਿ ਘਰਿ ਮੋਂ ਸਭ ਹੋਈ ॥
ਦੁਸਟ ਛਾਹ ਛ੍ਵੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥੨੩॥੩੯੯॥
ਏਕ ਬਾਰ ਜਿਨ ਤੁਮੈ ਸੰਭਾਰਾ ॥
ਕਾਲ ਫਾਂਸ ਤੇ ਤਾਹਿ ਉਬਾਰਾ ॥
ਜਿਨ ਨਰ ਨਾਮੁ ਤਿਹਾਰੋ ਕਹਾ ॥
ਦਾਰਿਦ ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਾ ॥੨੪॥੪੦੦॥
ਖੜਗਕੇਤੁ ਮੈਂ ਸਰਣਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥
ਆਪਿ ਹਾਥ ਦੈ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥
ਸਰਬ ਠੌਰ ਮੋ ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ ॥
ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ ਲੇਹੁ ਬਚਾਈ ॥੨੫॥੪੦੧॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਮ ਪਰ ਜਗਮਾਤਾ ॥
ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਾ ਪੂਰਨ ਸੁਭ ਰਾਤਾ ॥
ਕਿਲਬਿਖ ਸਕਲ ਦੇਹ ਕੋ ਹਰਤਾ ॥
ਦੁਸਟ ਦੋਖਿਯਨ ਕੋ ਛੈ ਕਰਤਾ ॥੨੬॥੪੦੨॥

ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਜਬ ਭਏ ਦਿਆਲਾ ॥
ਪੂਰਨ ਕਰਾ ਗ੍ਰੰਥ ਤਤਕਾਲਾ ॥
ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥
ਦੂਖ ਨ ਤਿਸੈ ਬਿਆਪਤ ਕੋਈ ॥੨੭॥੪੦੩॥

ਅੜਿੱਲ ॥

ਸੁਨੈ ਗੁੰਗ ਜੋ ਯਾਹਿ ਸੁ ਰਸਨਾ ਪਾਵਈ ॥
ਸੁਨੈ ਮੂੜ੍ਹ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਚਤੁਰਤਾ ਆਵਈ ॥
ਦੂਖ ਦਰਦ ਭੌ ਨਿਕਟਿ ਨ ਤਿਨ ਨਰ ਕੇ ਰਹੈ ॥
ਹੋ ਜੋ ਯਾ ਕੀ ਏਕ ਬਾਰ ਚੌਪਈ ਕੋ ਕਹੈ ॥੨੮॥੪੦੪॥

ਚੌਪਈ ॥

ਸੰਬਤ ਸੱਤ੍ਰਹ ਸਹਸ ਭਣਿੱਜੈ ॥
ਅਰਧ ਸਹਸ ਫੁਨਿ ਤੀਨਿ ਕਹਿੱਜੈ ॥
ਭਾਦ੍ਰਵ ਸੁਦੀ ਅਸਟਮੀ ਰਵਿਵਾਰਾ ॥
ਤੀਰ ਸਤੱਦ੍ਰਵ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਧਾਰਾ ॥੨੯॥੪੦੫॥੧॥

(ਦਸਮ ੧੩੮੬-੮੮)

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥

ਪਾਂਇ ਗਹੇ ਜਬ ਤੇ ਤੁਮਰੇ
ਤਬ ਤੇ ਕੋਊ ਆਂਖ ਤਰੇ ਨਹੀ ਆਨਯੋ ॥

ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ
ਅਨੇਕ ਕਹੈਂ ਮਤਿ ਏਕ ਨ ਮਾਨਯੋ ॥
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭੈ
ਬਹੁ ਭੇਦ ਕਹੈ ਹਮ ਏਕ ਨ ਜਾਨਯੋ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਪਾਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਰੀ ਕਰਿ
ਮੈ ਨ ਕਹਯੋ ਸਭ ਤੋਹਿ ਬਖਾਨਯੋ ॥੮੬੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਗਲ ਦੁਆਰ ਕਉ ਛਾਡਿ ਕੈ ਗਹਯੋ ਤੁਹਾਰੋ ਦੁਆਰ ॥
ਬਾਂਹਿ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਅਸ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਤੁਹਾਰ ॥੮੬੪॥

(ਦਸਮ ੨੫੪)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਅਨੰਦੁ ਸਾਹਿਬ

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ
ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥
ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥
ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥
ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥
ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥
ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥
ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥
ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥
ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥
ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥
ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥
ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ
ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥
ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ
ਜਿਸ ਦੀਆ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥
ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥੪॥
ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ॥
ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥
ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥
ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ
ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ
ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥
ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥
ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥
ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥
ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥੬॥
ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥
ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥
ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ
ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ
ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥੭॥
ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥
ਪਾਵੈ ਤ ਸੋ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸਨੋ
ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ ॥
ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹਦਿਸਿ
ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ
ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ
ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ ॥੮॥
ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੋ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ॥
ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥
ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ

ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥
ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੯॥
ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥
ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ॥
ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥
ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ॥
ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਚੰਚਲ
ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥
ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥
ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥
ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥
ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥
ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੧੧॥
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥
ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣਹੇ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣਏ ॥
ਆਖਹਿ ਤ ਵੇਖਹਿ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈ
ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥
ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜਦੇ
ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥
ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ
ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ
ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਣਿ ਆਇਆ ॥
ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੂਕਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਤੁਠਾ
ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥
ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥
ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ॥
ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ ॥
ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ
ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧੪॥
ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹ ਸੁਆਮੀ
ਹੋਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥

ਜਿਵ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹ   ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੇ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ
ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ॥
ਜਿਸਨੋ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ
ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੇ ॥੧੫॥
ਏਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥
ਸਬਦੋ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ   ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ
ਜਿਨ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥
ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ਕਰਹਿ ਗਲਾ
ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ   ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥੧੬॥
ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ   ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥
ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ੀ ਧਿਆਇਆ ॥
ਪਵਿਤੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ
ਪਵਿਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥
ਕਹਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤੁ

ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ
ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੭ ॥
ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਵਿਣੁ ਸਹਜੈ ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਇ ॥
ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਕਿਤੈ ਸੰਜਮਿ ਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥
ਸਹਸੈ ਜੀਉ ਮਲੀਣੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਧੋਤਾ ਜਾਏ ॥
ਮੰਨੁ ਧੋਵਹੁ ਸਬਦਿ ਲਾਗਹੁ
ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ
ਇਹੁ ਸਹਸਾ ਇਵ ਜਾਇ ॥੧੮ ॥
ਜੀਅਹੁ ਮੈਲੇ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥
ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਤ ਮੈਲੇ
ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥
ਏਹ ਤਿਸਨਾ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ
ਮਰਣੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥
ਵੇਦਾ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸੋ ਸੁਣਹਿ ਨਾਹੀ
ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿਆ
ਕੂੜੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥੧੯ ॥
ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥

ਬਾਹਰਹੁ ਤ ਨਿਰਮਲ ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ॥
ਕੂੜ ਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ   ਮਨਸਾ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥
ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਟਿਆ   ਭਲੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥੨੦॥
ਜੇ ਕੋ ਸਿਖੁ   ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥
ਹੋਵੈ ਤ ਸਨਮੁਖੁ ਸਿਖੁ ਕੋਈ
ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ
ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੇ ॥
ਆਪੁ ਛਡਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਪਰਣੈ
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਏ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ
ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਏ ॥੨੧॥
ਜੇ ਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥
ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰਥੈ ਕੋਈ
ਪੁਛਹੁ ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਏ ॥
ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ ਭਰਮਿ ਆਵੈ

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥

ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥੨੨॥

ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰਿਹੋ

ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ਬਾਣੀ ਤ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ਸਿਰਿ ਬਾਣੀ ॥

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥

ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ

ਜਪਿਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ ਏਹ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੩॥

ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥

ਬਾਣੀ ਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥

ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀਂ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾ

ਕਹਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇਆ

ਬੋਲਨਿ ਪਏ ਰਵਾਣੀ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ

ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੪॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥

ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾ ਏਹੁ ਹੋਆ ਸਮਾਉ ॥

ਸਬਦ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਉ ॥

ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ

ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥੨੫॥

ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇਕੈ ਕਰਤਾ

ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ॥

ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ਆਪਿ ਵੇਖੈ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥

ਤੋੜੇ ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ

ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨੬॥

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰਦੇ

ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥

ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਤਾ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ

ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ਜਿਸਨੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ

ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨੭॥

ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ

ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥

ਮਨਹੁ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ

ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਆਹਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਏ ॥

ਓਸਨੋ ਕਿਹੁ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੀ

ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥

ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਆਪੇ ਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ

ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨੮॥

ਜੈਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ॥

ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਇਕੋ ਜੇਹੀ

ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜੰਮਿਆ ਪਰਵਾਰਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥

ਲਿਵ ਛੁੜਕੀ ਲਗੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ

ਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥

ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ
ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ
ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ॥੨੯॥
ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥
ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਰਹੇ ਲੋਕ ਵਿਲਲਾਇ ॥
ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ
ਤਿਸਨੋ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥
ਜਿਸਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ
ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਨਕਾ
ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੩੦॥
ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥
ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਰਾਸਿ ਜਾਣੀ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜਪਿਹੁ ਜੀਅਹੁ
ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁ ਦਿਹਾੜੀ ॥
ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ

ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩੧॥
ਏ ਰਸਨਾ ਤੂ ਅਨਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ
ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥
ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ
ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ
ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥
ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ ਅਨਰਸ ਸਭਿ ਵੀਸਰੇ
ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩੨॥
ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ
ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥
ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ
ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪਿਤਾ
ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਤਾ ਚਲਤੁ ਹੋਆ
ਚਲਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ
ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੩੩॥
ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ ॥
ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ ॥
ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ
ਸੋਗੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ॥
ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ ॥
ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੋ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ॥੩੪॥
ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਕੈ
ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥
ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ
ਜਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ
ਸੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ
ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩੫॥
ਏ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ
ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥
ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ
ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ ਸੇ
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਿਬਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ ॥੩੬॥
ਏ ਸ੍ਰਵਣਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥
ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥
ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ
ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥
ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵਹੁ
ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥੩੭॥

ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ
ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥
ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣ ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ
ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥
ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ
ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥
ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵਨਿਧਿ
ਤਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ
ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩੮ ॥
ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ॥
ਗਾਵਹੁ ਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ
ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥
ਸਚੋ ਧਿਆਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥
ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ ॥੩੯ ॥
ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥

ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥
ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ
ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥

(ਅੰਗ ੯੧੭-੯੨੨)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਸ਼ਬਦ ਹਜ਼ਾਰੇ

(ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥)

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥
ਬਿਲਪ ਕਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥
ਤ੍ਰਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ
ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ
ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥
ਚਿਰੁ ਹੋਆ ਦੇਖੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥
ਧੰਨੁ ਸੁ ਦੇਸੁ ਜਹਾ ਤੂੰ ਵਸਿਆ
ਮੇਰੇ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ
ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਕ ਘੜੀ ਨ ਮਿਲਤੇ ਤਾ ਕਲਿਜੁਗੁ ਹੋਤਾ ॥
ਹੁਣਿ ਕਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਧੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥

ਮੋਹਿ ਰੈਣਿ ਨ ਵਿਹਾਵੈ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ
ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ
ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਭਾਗੁ ਹੋਆ ਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥
ਸੇਵ ਕਰੀ ਪਲੁ ਚਸਾ ਨ ਵਿਛੁੜਾ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥
ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧ ॥੮॥

(ਅੰਗ ੯੬)

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ
ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੀਉ ਡਰਤੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥
ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਸੇਵਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥
ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨੀਤ ਨਵਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਅੰਤਿ ਛਡਾਏ ਸੋਇ ॥
ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮਣੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੋਇ ॥੨॥
ਦਇਆਲ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾ ॥
ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਰਬੰ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੩॥
ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਕੇਵ ਰਹਾ ॥
ਸਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਹਿ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਤੇਰੇ ਲਾਗਿ ਰਹਾਂ ॥
ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ
ਜਿਸੁ ਆਗੈ ਪਿਆਰੇ ਜਾਇ ਕਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੇਵੀ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਚੰਉ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੪॥
ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ
ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥੧॥

(ਅੰਗ ੬੬੦)

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ਲੀਤੜਾ ਲਬਿ ਰੰਗਾਏ ॥
ਮੇਰੈ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ਚੋਲੜਾ ਪਿਆਰੇ ਕਿਉ ਧਨ ਸੇਜੈ ਜਾਏ ॥੧॥

ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥
ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥
ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ
ਹੰਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਇਆ ਰੰਙਣਿ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ਪਾਈਐ ਨਾਉ ਮਜੀਠ ॥
ਰੰਙਣ ਵਾਲਾ ਜੇ ਰੰਙੈ ਸਾਹਿਬੁ ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠ ॥੨॥
ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤੜੇ ਪਿਆਰੇ ਕੰਤੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥
ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ ਜੀ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥
ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥
ਨਾਨਕ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਵੇਇ ॥੪॥੧॥੩॥

ਤਿਲੰਗ ਮਃ ੧ ॥

ਇਆਨੜੀਏ ਮਾਨੜਾ ਕਾਇ ਕਰੇਹਿ ॥
ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਕੀ ਨ ਮਾਣੇਹਿ ॥
ਸਹੁ ਨੇੜੈ ਧਨ ਕੰਮਲੀਏ ਬਾਹਰੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ ॥
ਭੈ ਕੀਆ ਦੇਹਿ ਸਲਾਈਆ ਨੈਣੀ ਭਾਵ ਕਾ ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੋ ॥
ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਲਾਗੀ ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੋ ॥੧॥
ਇਆਣੀ ਬਾਲੀ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਾ ਧਨ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥
ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥

ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਧਾਵੈ ॥
ਲਬ ਲੋਭ ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥
ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਭਈ ਕਾਮਣਿ ਇਆਣੀ ॥੨॥
ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਵਾਹੈ ਕਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥
ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਤਉ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥
ਸਹੁ ਕਹੈ ਸੋ ਕੀਜੈ ਤਨੁ ਮਨੋ ਦੀਜੈ ਐਸਾ ਪਰਮਲੁ ਲਾਈਐ ॥
ਏਵ ਕਹਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈਣੇ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥੩॥
ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਤਾ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਅਉਰੁ ਕੈਸੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥
ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਲੇਖੈ ਕਾਮਣਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥
ਆਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ॥
ਐਸੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਤੀ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਇ ਸਮਾਣੀ ॥
ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਇ ਸਰੂਪ ਬਿਚਖਣਿ
ਕਹੀਐ ਸਾ ਸਿਆਣੀ ॥੪॥੨॥੪॥

(ਅੰਗ ੭੨੧-੭੨੨)

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਕਉਣ ਤਰਾਜੀ ਕਵਣੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਸਰਾਫੁ ਬੁਲਾਵਾ ॥
ਕਉਣੁ ਗੁਰੂ ਕੈ ਪਹਿ ਦੀਖਿਆ ਲੇਵਾ ਕੈ ਪਹਿ ਮੁਲੁ ਕਰਾਵਾ ॥੧॥
ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥

ਤੂੰ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ
ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਨੁ ਤਾਰਾਜੀ ਚਿਤੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਰਾਫੁ ਕਮਾਵਾ ॥
ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੋ ਸਹੁ ਤੋਲੀ ਇਨ੍ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਰਹਾਵਾ ॥੨॥
ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੋਲੁ ਤਰਾਜੀ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥
ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩॥
ਅੰਧੁਲਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਪਰਦੇਸੀ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਜਾਵੈ ॥
ਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਰਹਦਾ
ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪਾਵੈ ॥੪॥੨॥੯॥

(ਅੰਗ ੭੩੦-੩੧)

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ
ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥

ਤੂ ਸੁਲਤਾਨੁ ਕਹਾ ਹਉ ਮੀਆ ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ॥
ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੁ ਕਹਾ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥
ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥
ਜੈਸੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਉ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਤੇ ਤੇਰੀ ਸਭ ਅਸਨਾਈ ॥

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ
ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥੨॥
ਕਿਆ ਹਉ ਕਥੀ ਕਥੇ ਕਥਿ ਦੇਖਾ ਮੈ ਅਕਥੁ ਨ ਕਥਨਾ ਜਾਈ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਆਖਾ ਤਿਲੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥
ਏਤੇ ਕੂਕਰ ਹਉ ਬੇਗਾਨਾ ਭਉਕਾ ਇਸੁ ਤਨ ਤਾਈ ॥
ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ
ਤਾ ਖਸਮੈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਵੇਸ ਕਲੰਦਰੁ ਘਟ ਹੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ॥
ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਾ ॥੧॥
ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥
ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥
ਹਮ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ
ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥
ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭ ਬੁਧਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਮੰਦਿਰ ਛਾਵਾ ਤੇਰੇ ॥
ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ
ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥੩॥

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ ॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੇ ॥੪॥੨॥
(ਅੰਗ ੭੯੫)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਸ਼ਬਦ ਹਜ਼ਾਰੇ (ਪਾ. ੧੦)

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਰੇ ਮਨ ਐਸੋ ਕਰਿ ਸੰਨਿਆਸਾ ॥
ਬਨ ਸੇ ਸਦਨ ਸਭੈ ਕਰਿ ਸਮਝਹੁ
ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਤ ਕੀ ਜਟਾ ਜੋਗ ਕੋ ਮੱਜਨੁ ਨੇਮ ਕੇ ਨਖੁਨ ਬਢਾਓ ॥
ਗਿਆਨ ਗੁਰੂ ਆਤਮ ਉਪਦੇਸਹੁ ਨਾਮ ਬਿਭੂਤ ਲਗਾਓ ॥੧॥
ਅਲਪ ਅਹਾਰੁ ਸੁਲਪ ਸੀ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਦਯਾ ਛਿਮਾ ਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਹਿਬੋ ਹ੍ਵੈਬੋ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਅਤੀਤਿ ॥੨॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹੰਕਾਰ ਲੋਭ ਹਠ ਮੋਹ ਨ ਮਨ ਸਿਉ ਲਯਾਵੈ ॥
ਤਬ ਹੀ ਆਤਮ ਤਤ ਕੋ ਦਰਸੇ ਪਰਮ ਪੁਰਖੁ ਕਹ ਪਾਵੈ ॥੩॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਰੇ ਮਨ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜੋਗੁ ਕਮਾਓ ॥
ਸਿੰਙੀ ਸਾਚੁ ਅਕਪਟ ਕੰਠਲਾ
ਧਿਆਨ ਬਿਭੂਤ ਚੜ੍ਹਾਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਾਂਤੀ ਗਹੁ ਆਤਮ ਬਸਿ ਕਰਿ ਕੀ ਭਿੱਛਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੰ ॥
ਬਾਜੇ ਪਰਮ ਤਾਰ ਤਤੁ ਹਰਿ ਕੋ ਉਪਜੈ ਰਾਗ ਰਸਾਰੰ ॥੧॥

ਉਘਟੈ ਤਾਨ ਤਰੰਗ ਰੰਗਿ ਅਤਿ ਗਿਆਨ ਗੀਤ ਬੰਧਾਨੰ ॥
ਚਕਿ ਚਕਿ ਰਹੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ
ਛਕਿ ਛਕਿ ਬਯੋਮ ਬਿਵਾਨੰ ॥੨॥
ਆਤਮ ਉਪਦੇਸੁ ਭੇਸੁ ਸੰਜਮ ਕੋ ਜਾਪੁ ਸੁ ਅਜਪਾ ਜਾਪੇ ॥
ਸਦਾ ਰਹੈ ਕੰਚਨ ਸੀ ਕਾਯਾ ਕਾਲ ਨ ਕਬਹੂੰ ਬਯਾਪੇ ॥੩॥੨॥

ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਰਮ ਪੁਰਖੁ ਪਗਿ ਲਾਗੋ ॥
ਸੋਵਤਿ ਕਹਾ ਮੋਹ ਨਿਦ੍ਰਾ ਮੈ
ਕਬਹੂੰ ਸੁਚਿਤ ਹ੍ਵੈ ਜਾਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਔਰਨ ਕਹਾ ਉਪਦੇਸਤ ਹੈ ਪਸੁ ਤੋਹਿ ਪ੍ਰਬੋਧੁ ਨ ਲਾਗੋ ॥
ਸਿੰਚਿਤ ਕਹਾ ਪਰੇ ਬਿਖਿਯਨ ਕਹ
ਕਬਹੁ ਬਿਖੈ ਰਸ ਤਯਾਗੋ ॥੧॥
ਕੇਵਲ ਕਰਮ ਭਰਮ ਸੇ ਚੀਨਹੁ ਧਰਮ ਕਰਮ ਅਨੁਰਾਗੋ ॥
ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕਰੋ ਸਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕੋ ਪਰਮ ਪਾਪ ਤਜਿ ਭਾਗੋ ॥੨॥
ਜਾ ਤੇ ਦੂਖ ਪਾਪ ਨਹਿ ਭੇਟੈ ਕਾਲ ਜਾਲ ਤੇ ਤਾਗੋ ॥
ਜੌ ਸੁਖ ਚਾਹੋ ਸਦਾ ਸਭਨ ਕੌ ਤੌ ਹਰਿ ਕੇ ਰਸਿ ਪਾਗੋ ॥੩॥੩॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਤੋ ਕਹ ਲਾਜ ਹਮਾਰੀ ॥
ਨੀਲਕੰਠ ਨਰਹਰਿ ਨਾਰਾਇਣ

ਨੀਲ ਬਸਨ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਆਮੀ ਪਾਵਨ ਪਉਨ ਅਹਾਰੀ ॥
ਮਾਧਵ ਮਹਾ ਜੋਤਿ ਮਧੁ ਮਰਦਨ ਮਾਨ ਮੁਕੰਦ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧ ॥
ਨਿਰਬਿਕਾਰ ਨਿਰਜੁਰ ਨਿੰਦ੍ਰਾਬਿਨੁ ਨਿਰਬਿਖ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੀ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁ ਕਾਲ ਤ੍ਰੈ ਦਰਸੀ ਕੁਕ੍ਰਿਤਿ ਪ੍ਰਨਾਸਨਕਾਰੀ ॥੨ ॥
ਧਨੁਰਪਾਨਿ ਧ੍ਰਿਤਮਾਨ ਧਰਾਧਰ ਅਨਬਿਕਾਰ ਅਸਿਧਾਰੀ ॥
ਹੌਂ ਮਤਿਮੰਦ ਚਰਨ ਸਰਨਾਗਤਿ
ਕਰ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੩ ॥ ੧ ॥ ੪ ॥

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਬਿਨੁ ਕਰਤਾਰ ਨ ਕਿਰਤਮ ਮਾਨੋ ॥
ਆਦਿ ਅਜੋਨਿ ਅਜੈ ਅਬਿਨਾਸੀ
ਤਿਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜਾਨੋ ॥੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਹਾ ਭਯੋ ਜੋ ਆਨਿ ਜਗਤ ਮੈ ਦਸਕੁ ਅਸੁਰ ਹਰਿ ਘਾਏ ॥
ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਪੰਚ ਦਿਖਾਇ ਸਭਨ ਕਹ ਆਪਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਕਹਾਏ ॥੧ ॥
ਭੰਜਨ ਗੜ੍ਹਨ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਕਿਮ ਜਾਤਿ ਗਿਨਾਯੋ ॥
ਤਾ ਤੇ ਸਰਬ ਕਾਲ ਕੇ ਅਸਿ ਕੋ ਘਾਇ ਬਚਾਇ ਨ ਆਯੋ ॥੨ ॥
ਕੈਸੇ ਤੋਹਿ ਤਾਰਿ ਹੈ ਸੁਨਿ ਜੜ੍ਹ ਆਪ ਡੁਬਿਯੋ ਭਵ ਸਾਗਰਿ ॥
ਛੁਟਿਹੋ ਕਾਲ ਫਾਂਸ ਤੇ ਤਬ ਹੀ
ਗਹੋ ਸਰਨਿ ਜਗਤਾਗਰ ॥੩ ॥੧ ॥੫ ॥

ਖਿਆਲ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਮਿੱਤ੍ਰ ਪਿਆਰੇ ਨੂੰ ਹਾਲੁ ਮੁਰੀਦਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ॥
ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਰੋਗੁ ਰਜਾਈਆਂ ਦਾ ਓਢਣੁ
ਨਾਗ ਨਿਵਾਸਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣਾ ॥
ਸੂਲ ਸੁਰਾਹੀ ਖੰਜਰੁ ਪਿਆਲਾ
ਬਿੰਗੁ ਕਸਾਈਆਂ ਦਾ ਸਹਿਣਾ ॥
ਯਾਰੜੇ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਸਥਰੁ ਚੰਗਾ
ਭੱਠ ਖੇੜਿਆਂ ਦਾ ਰਹਿਣਾ ॥੧॥੧॥੬॥

ਤਿਲੰਗ ਕਾਫੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਕੇਵਲ ਕਾਲਈ ਕਰਤਾਰ ॥
ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਅਨੰਤਿ ਮੂਰਤਿ ਗੜ੍ਹਨ ਭੰਜਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਿੰਦ ਉਸਤਤਿ ਜਉਨ ਕੇ ਸਮ ਸਤ੍ਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਕਉਨ ਬਾਟ ਪਰੀ ਤਿਸੈ ਪਥ ਸਾਰਥੀ ਰਥ ਹੋਇ ॥੧॥
ਤਾਤ ਮਾਤ ਨ ਜਾਤਿ ਜਾਕਰ ਪੁਤ੍ਰ ਪੌਤ੍ਰ ਮੁਕੰਦ ॥
ਕਉਨ ਕਾਜ ਕਹਾਹਿੰਗੇ ਤੇ ਆਨਿ ਦੇਵਕਿਨੰਦ ॥੨॥
ਦੇਵ ਦੈਂਤ ਦਿਸਾ ਵਿਸਾ ਜਿਹ ਕੀਨ ਸਰਬ ਪਸਾਰ ॥
ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਤੌਨ ਕੋ ਮੁਖਿ ਲੇਤ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੩॥੧॥੭॥

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਸੋ ਕਿਮ ਮਾਨਸ ਰੂਪ ਕਹਾਏ ॥

ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਸਾਧਿ ਕਰਿ ਹਾਰੇ
ਕਯੋਂ ਹੂੰ ਨ ਦੇਖਨ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਰਦ ਬਿਆਸ ਪਰਾਸਰ ਧ੍ਰੂਅ ਸੇ
ਧਿਆਵਤਿ ਧਿਆਨ ਲਗਾਏ ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਹਾਰਿ ਹਠ ਛਾਡਿਓ
ਤਦਪਿ ਧਿਆਨ ਨ ਆਏ ॥੧॥
ਦਾਨਵ ਦੇਵ ਪਿਸਾਚ ਪ੍ਰੇਤ ਤੇ ਨੇਤਹਿ ਨੇਤ ਕਹਾਏ ॥
ਸੂਛਮ ਤੇ ਸੂਛਮ ਕਰਿ ਚੀਨੇ ਬ੍ਰਿਧਨ ਬ੍ਰਿਧ ਬਤਾਏ ॥੨॥
ਭੂਮਿ ਅਕਾਸ ਪਤਾਲ ਸਭੈ ਸਜਿ ਏਕ ਅਨੇਕ ਸਦਾਏ ॥
ਸੋ ਨਰ ਕਾਲ ਫਾਂਸ ਤੇ ਬਾਚੇ
ਜੋ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਸਿਧਾਏ ॥੩॥੧॥੮॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਇਕ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਸੋ ਨ ਚਿਨਾਰ ॥
ਭੰਜਨ ਗੜ੍ਹਨ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ
ਜਾਨਤ ਹੈ ਕਰਤਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਹਾ ਭਇਓ ਜੋ ਅਤਿ ਹਿਤ੍ਹ ਚਿਤਿ ਕਰਿ
ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸਿਲਾ ਪੁਜਾਈ ॥
ਪਾਨ ਥਕਿਓ ਪਾਹਨਿ ਕਹੱ ਪਰਸਤ
ਕਛੁ ਕਰਿ ਸਿੱਧਿ ਨ ਆਈ ॥੧॥
ਅੱਛਤ ਧੂਪ ਦੀਪ ਅਰਪਤ ਹੈ ਪਾਹਨ ਕਛੂ ਨ ਖੈਹੈ ॥
ਤਾ ਮੈ ਕਹਾਂ ਸਿੱਧਿ ਹੈ ਰੇ ਜੜ੍ਹ ਤੋਹਿ ਕਛੂ ਬਰੁ ਦੈਹੈ ॥੨॥

ਜੌ ਜਿਯ ਹੋਤ ਤੌ ਦੇਤ ਕਛੂ ਤੁਹਿ ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਬਿਚਾਰੁ ॥
ਕੇਵਲੁ ਏਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨੁ
ਯੌ ਨਹਿ ਕਤਹਿ ਉਧਾਰ ॥੩॥੧॥੯॥

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬਾਚਨ ਪੈਹੈ ॥
ਚੌਦਹ ਲੋਕ ਜਾਹਿ ਬਸਿ ਕੀਨੇ
ਤਾ ਤੇ ਕਹਾਂ ਪਲੈ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਉਬਾਰਿ ਨ ਸਕਿ ਹੈ ਜਾਕਰਿ ਨਾਮ ਰਟੈਹੈ ॥
ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੁਦ੍ਰ ਸੂਰਜ ਸਸਿ ਤੇ ਬਸਿ ਕਾਲ ਸਬੈਹੈ ॥੧॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਸਬੈ ਮਤ ਜਾਕਹ ਨੇਤਿ ਕਹੈਹੈ ॥
ਇੰਦ੍ਰ ਫਨਿੰਦ੍ਰ ਮੁਨਿੰਦ੍ਰ ਕਲਪ ਬਹੁ
ਧਿਆਵਤ ਧਿਆਨ ਨ ਐਹੈ ॥੨॥
ਜਾਕਰ ਰੂਪ ਰੰਗ ਨਹਿ ਜਨਿਯਤਿ
ਸੋ ਕਿਮ ਸਯਾਮ ਕਹੈਹੈ ॥
ਛੁਟਿਹੋ ਕਾਲ ਜਾਲ ਤੇ ਤਬ ਹੀ
ਤਾਹਿ ਚਰਨਿ ਲਪਟੈਹੈ ॥੩॥੨॥੧੦॥

(ਦਸਮ ੭੦੯-੭੧੨)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਰਹਰਾਸਿ ਸਾਹਿਬ

ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ
ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਸਟੁ ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ ॥
ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ
ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥੬॥੧੩॥੨੦॥

(ਅੰਗ ੪੫੧)

(ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥)

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥
ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥
ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥
ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ
ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥
ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲ੍ਹਿਉ

ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥

(ਅੰਗ ੪੫੧)

ਸੋਦਰੁ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ
ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥
ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ
ਗਾਵੈ ਰਾਜਾਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ
ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ
ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ
ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ
ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ
ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ
ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ
ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥
ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ
ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥
ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ

ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥

ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ

ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ

ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ

ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿਸਾਹਿਬੁ

ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥

ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥

ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥

ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥
ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥
ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰਹਾਈ ॥
ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥
ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥
ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥
ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥
ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥
ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥
ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥
ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥
ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥
ਉਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥
ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥
ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥
ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥
ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥
ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥
ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥
ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥
ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥
ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥
ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੩॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਪੁਰਖਾ
ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥
ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ
ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥

ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧ ॥ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ
ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨ ॥
ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ
ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥
ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ
ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩ ॥
ਜਿਨ ਹਰਿਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ
ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥
ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ
ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪ ॥੪ ॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ
ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥

ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ
ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥
ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਆ
ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ
ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥
ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ
ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥
ਊਡੇ ਊਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ
ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥
ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ
ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥
ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਦਸਅਸਟ ਸਿਧਾਨ
ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ
ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੫॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸੋ ਪੁਰਖੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥
ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ
ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥
ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥
ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ
ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ
ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥
ਤੂ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ
ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥
ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ
ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥
ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ
ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥
ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥
ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ
ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥
ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ
ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥
ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀ
ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥
ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ
ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥
ਸੇ ਧੰਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥
ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ
ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥
ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ
ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥
ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ
ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥
ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ
ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥
ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ
ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥
ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ
ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ
ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ
ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ ॥੫॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥
ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ
ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥
ਜਿਸਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥
ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥
ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥
ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥
ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥
ਜਿਸਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥
ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥
ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥
ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ
ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥
ਪੰਕ ਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ
ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥

ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥
ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ
ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥
ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ
ਜਿਨ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥
ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥
ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥
ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥
ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ
ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥
ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥
ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੪॥

(ਅੰਗ ੮-੧੨)

(੧ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥
ਚੌਪਈ ॥)

ਪੁਨਿ ਰਾਛਸ ਕਾ ਕਾਟਾ ਸੀਸਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਕੇਤੁ ਜਗਤ ਕੇ ਈਸਾ ॥
ਪੁਹਪਨਿ ਬ੍ਰਿਸਟਿ ਗਗਨ ਤੇ ਭਈ ॥
ਸਭਹਿਨ ਆਨਿ ਬਧਾਈ ਦਈ ॥੩੭੫ ॥
ਧੰਨਯ ਧੰਨਯ ਲੋਗਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥
ਦੁਸਟਨ ਦਾਹ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥
ਅਖਲ ਭਵਨ ਕੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ ॥
ਦਾਸ ਜਾਨਿ ਮੁਹਿ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੩੭੬ ॥

ਕਬਯੋਬਾਚ ਬੇਨਤੀ ॥ ਚੌਪਈ ॥

ਹਮਰੀ ਕਰੋ ਹਾਥ ਦੈ ਰੱਛਾ ॥
ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਚਿਤਿ ਕੀ ਇੱਛਾ ॥
ਤਵ ਚਰਨਨ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਮਾਰਾ ॥
ਅਪਨਾ ਜਾਨਿ ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥੧ ॥੩੭੭ ॥
ਹਮਰੇ ਦੁਸਟ ਸਭੈ ਤੁਮ ਘਾਵਹੁ ॥
ਆਪੁ ਹਾਥ ਦੈ ਮੋਹਿ ਬਚਾਵਹੁ ॥
ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮੋਰੋ ਪਰਿਵਾਰਾ ॥

ਸੇਵਕ ਸਿੱਖਯ ਸਭੈ ਕਰਤਾਰਾ ॥੨॥੩੭੮॥
ਮੋ ਰੱਛਾ ਨਿਜੁ ਕਰ ਦੈ ਕਰਿਯੈ ॥
ਸਭ ਬੈਰਿਨ ਕੌ ਆਜੁ ਸੰਘਰਿਯੈ ॥
ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥
ਤੋਰਿ ਭਜਨ ਕੀ ਰਹੈ ਪਯਾਸਾ ॥੩॥੩੭੯॥
ਤੁਮਹਿ ਛਾਡਿ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਧਯਾਊਂ ॥
ਜੋ ਬਰੁ ਚਾਹੌਂ ਸੁ ਤੁਮ ਤੇ ਪਾਊਂ ॥
ਸੇਵਕ ਸਿੱਖਯ ਹਮਾਰੇ ਤਾਰੀਅਹਿ ॥
ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਸਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ॥੪॥੩੮੦॥
ਆਪਿ ਹਾਥ ਦੈ ਮੁਝੈ ਉਬਰਿਯੈ ॥
ਮਰਨਿ ਕਾਲ ਕਾ ਤ੍ਰਾਸੁ ਨਿਵਰਿਯੈ ॥
ਹੂਜੋ ਸਦਾ ਹਮਾਰੇ ਪੱਛਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਜੂ ਕਰਿਯਹੁ ਰੱਛਾ ॥੫॥੩੮੧॥
ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੁਹਿ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥
ਸਾਹਿਬ ਸੰਤ ਸਹਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥
ਦੀਨਬੰਧੁ ਦੁਸਟਨ ਕੇ ਹੰਤਾ ॥
ਤੁਮਹੋ ਪੁਰੀ ਚਤੁਰਦਸ ਕੰਤਾ ॥੬॥੩੮੨॥
ਕਾਲਿ ਪਾਇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਪੁ ਧਰਾ ॥
ਕਾਲਿ ਪਾਇ ਸਿਵਜੂ ਅਵਤਰਾ ॥

ਕਾਲਿ ਪਾਇ ਕਰਿ ਬਿਸਨੁ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥
ਸਕਲ ਕਾਲ ਕਾ ਕਿਯਾ ਤਮਾਸਾ ॥੭ ॥੩੮੩ ॥
ਜਵਨ ਕਾਲ ਜੋਗੀ ਸਿਵ ਕੀਓ ॥
ਬੇਦ ਰਾਜ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੂ ਥੀਓ ॥
ਜਵਨ ਕਾਲ ਸਭ ਲੋਕ ਸਵਾਰਾ ॥
ਨਮਸਕਾਰਿ ਹੈ ਤਾਹਿ ਹਮਾਰਾ ॥੮ ॥੩੮੪ ॥
ਜਵਨ ਕਾਲ ਸਭ ਜਗਤ ਬਨਾਯੋ ॥
ਦੇਵ ਦੈਤ ਜੱਛਨ ਉਪਜਾਯੋ ॥
ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਏਕੈ ਅਵਤਾਰਾ ॥
ਸੋਈ ਗੁਰੂ ਸਮਝਿਯਹੁ ਹਮਾਰਾ ॥੯ ॥੩੮੫ ॥
ਨਮਸਕਾਰ ਤਿਸਹੀ ਕੋ ਹਮਾਰੀ ॥
ਸਕਲ ਪ੍ਰਜਾ ਜਿਨਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥
ਸਿਵਕਨ ਕੋ ਸਵਗੁਨ ਸੁਖ ਦੀਓ ॥
ਸ਼ੱਤ੍ਰੁਨ ਕੋ ਪਲ ਮੋ ਬਧ ਕੀਓ ॥੧੦ ॥੩੮੬ ॥
ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਕੀ ਜਾਨਤਿ ॥
ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨਤਿ ॥
ਚੀਟੀ ਤੇ ਕੁੰਚਰੁ ਅਸਥੂਲਾ ॥
ਸਭਿ ਪਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਫੂਲਾ ॥੧੧ ॥੩੮੭ ॥
ਸੰਤਨ ਦੁਖ ਪਾਏ ਤੇ ਦੁਖੀ ॥

ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਾਧੁਨ ਕੇ ਸੁਖੀ ॥
ਏਕ ਏਕ ਕੀ ਧੀਰ ਪਛਾਨੈ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਕੇ ਪਟਿ ਪਟਿ ਕੀ ਜਾਨੈ ॥੧੨॥੩੮੮॥
ਜਬ ਉਦਕਰਖ ਕਰਾ ਕਰਤਾਰਾ ॥
ਪ੍ਰਜਾ ਧਰਤ ਤਬ ਦੇਹ ਅਪਾਰਾ ॥
ਜਬ ਆਕਰਖ ਕਰਤ ਹੋ ਕਬਹੂੰ ॥
ਤੁਮ ਮੈ ਮਿਲਤ ਦੇਹਧਰਿ ਸਭਹੂੰ ॥੧੩॥੩੮੯॥
ਜੇਤੇ ਬਦਨ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਧਾਰੈ ॥
ਆਪੁ ਆਪੁਨੀ ਬੂਝਿ ਉਚਾਰੈ ॥
ਤੁਮ ਸਭ ਹੀ ਤੇ ਰਹਤ ਨਿਰਾਲਮ ॥
ਜਾਨਤ ਬੇਦ ਭੇਦ ਅਰੁ ਆਲਮ ॥੧੪॥੩੯੦॥
ਨਿਰੰਕਾਰ ਨ੍ਰਿਬਿਕਾਰ ਨ੍ਰਿਲੰਭ ॥
ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਦਿ ਅਸੰਭ ॥
ਤਾ ਕਾ ਮੂੜ੍ਹ ਉਚਾਰਤ ਭੇਦਾ ॥
ਜਾ ਕੋ ਭੇਵ ਨ ਪਾਵਤ ਬੇਦਾ ॥੧੫॥੩੯੧॥
ਤਾ ਕੌ ਕਰਿ ਪਾਹਨ ਅਨੁਮਾਨਤ ॥
ਮਹਾ ਮੂੜ੍ਹ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਤ ॥
ਮਹਾਂਦੇਵ ਕੌ ਕਹਤ ਸਦਾ ਸਿਵ ॥
ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਚੀਨਤਿ ਨਹਿ ਭਿਵ ॥੧੬॥੩੯੨॥

ਆਪੁ ਆਪੁਨੀ ਬੁਧਿ ਹੈ ਜੇਤੀ ॥
ਬਰਨਤਿ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੁਹਿ ਤੇਤੀ ॥
ਤੁਮਰਾ ਲਖਾ ਨ ਜਾਇ ਪਸਾਰਾ ॥
ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਸਜਾ ਪ੍ਰਥਮ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧੭॥੩੯੩॥
ਏਕੈ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪਾ ॥
ਰੰਕ ਭਯੋ ਰਾਵ ਕਹੀਂ ਭੂਪਾ ॥
ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਕੀਨੀ ॥
ਉਤਭੁਜ ਖਾਨਿ ਬਹੁਰਿ ਰਚਿ ਦੀਨੀ ॥੧੮॥੩੯੪॥
ਕਹੂੰ ਫੂਲਿ ਰਾਜਾ ਹ੍ਵੈ ਬੈਠਾ ॥
ਕਹੂੰ ਸਿਮਟਿ ਭਯੋ ਸੰਕਰੁ ਇਕੈਠਾ ॥
ਸਿਗਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਇ ਅਚੰਭਵ ॥
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਰੂਪ ਸੁਯੰਭਵ ॥੧੯॥੩੯੫॥
ਅਬ ਰੱਛਾ ਮੇਰੀ ਤੁਮ ਕਰੋ ॥
ਸਿੱਖ੍ਯ ਉਬਾਰਿ ਅਸਿੱਖ੍ਯ ਸੰਘਰੋ ॥
ਦੁਸ਼ਟ ਜਿਤੇ ਉਠਵਤ ਉਤਪਾਤਾ ॥
ਸਕਲ ਮਲੇਛ ਕਰੋ ਰਣਿ ਘਾਤਾ ॥੨੦॥੩੯੬॥
ਜੇ ਅਸਿਧੁਜ ਤਵ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥
ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਸਟ ਦੁਖਿਤ ਹ੍ਵੈ ਮਰੇ ॥
ਪੁਰਖ ਜਵਨ ਪਗਿ ਪਰੇ ਤਿਹਾਰੇ ॥

ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਮ ਸੰਕਟ ਸਭ ਟਾਰੇ ॥੨੧॥੩੯੭॥
ਜੋ ਕਲਿ ਕੌ ਇਕ ਬਾਰਿ ਧਿਐਹੈ ॥
ਤਾ ਕੇ ਕਾਲ ਨਿਕਟਿ ਨਹਿ ਐਹੈ ॥
ਰੱਛਾ ਹੋਇ ਤਾਹਿ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥
ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ ਟਰੈਂ ਤਤਕਾਲਾ ॥੨੨॥੩੯੮॥
ਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਨ ਜਾਹਿ ਨਿਹਰਿਹੋ ॥
ਤਾ ਕੇ ਤਾਪ ਤਨਿਕ ਮਹਿ ਹਰਿਹੋ ॥
ਰਿੱਧਿ ਸਿੱਧਿ ਘਰਿ ਮੋਂ ਸਭ ਹੋਈ ॥
ਦੁਸਟਿ ਛਾਹ ਛ੍ਵੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥੨੩॥੩੯੯॥
ਏਕ ਬਾਰ ਜਿਨ ਤੁਮੈ ਸੰਭਾਰਾ ॥
ਕਾਲ ਫਾਂਸ ਤੇ ਤਾਹਿ ਉਬਾਰਾ ॥
ਜਿਨ ਨਰ ਨਾਮੁ ਤਿਹਾਰੋ ਕਹਾ ॥
ਦਾਰਿਦ ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਾ ॥੨੪॥੪੦੦॥
ਖੜਗਕੇਤੁ ਮੈਂ ਸਰਣਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥
ਆਪਿ ਹਾਥ ਦੈ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥
ਸਰਬ ਠੌਰ ਮੋ ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ ॥
ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ ਲੇਹੁ ਬਚਾਈ ॥੨੫॥੪੦੧॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਮ ਪਰ ਜਗਮਾਤਾ ॥
ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਾ ਪੂਰਨ ਸੁਭ ਰਾਤਾ ॥
ਕਿਲਬਿਖ ਸਕਲ ਦੇਹ ਕੋ ਹਰਤਾ ॥

ਦੁਸਟ ਦੋਖਿਯਨ ਕੌ ਛੈ ਕਰਤਾ ॥੨੬ ॥੪੦੨ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਜਬ ਭਏ ਦਿਆਲਾ ॥
ਪੂਰਨ ਕਰਾ ਗ੍ਰੰਥ ਤਤਕਾਲਾ ॥
ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥
ਦੂਖ ਨ ਤਿਸੈ ਬਿਆਪਤ ਕੋਈ ॥੨੭ ॥੪੦੩ ॥

ਅੜਿੱਲ ॥

ਸੁਨੈ ਗੁੰਗ ਜੋ ਯਾਹਿ ਸੁ ਰਸਨਾ ਪਾਵਈ ॥
ਸੁਨੈ ਮੂੜ੍ਹ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਚਤੁਰਤਾ ਆਵਈ ॥
ਦੂਖ ਦਰਦ ਭੌ ਨਿਕਟਿ ਨ ਤਿਨ ਨਰ ਕੇ ਰਹੈ ॥
ਹੋ ਜੋ ਯਾ ਕੀ ਏਕ ਬਾਰ ਚੌਪਈ ਕੋ ਕਹੈ ॥੨੮ ॥੪੦੪ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਸੰਬਤ ਸੱਤ੍ਰਹ ਸਹਸ ਭਣਿੱਜੈ ॥
ਅਰਧ ਸਹਸ ਫੁਨਿ ਤੀਨਿ ਕਹਿੱਜੈ ॥
ਭਾਦ੍ਰਵ ਸੁਦੀ ਅਸਟਮੀ ਰਵਿਵਾਰਾ ॥
ਤੀਰ ਸਤੱਦ੍ਰਵ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਧਾਰਾ ॥੨੯ ॥੪੦੫ ॥੧ ॥
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚਰਿਤ੍ਰੋਪਖ੍ਯਾਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਭੂਪ ਸੰਬਾਦੇ
ਚਾਰਿ ਸੌ ਪਾਂਚ ਚਰਿੱਤ੍ਰ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ
॥੪੦੫ ॥੭੫੫੫ ॥ ਅਫਜੂੰ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਦਾਸ ਜਾਨਿ ਕਰਿ ਦਾਸ ਪਰਿ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਪਾਰ ॥

ਆਪਿ ਹਾਥ ਦੈ ਰਾਖੁ ਮੁਹਿ ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਬਿਚਾਰਿ ॥੪੩੩ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਮੈ ਨ ਗਨੇਸਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਨਾਊਂ ॥

ਕਿਸਨ ਬਿਸਨ ਕਬਹੂੰ ਨਹ ਧਿਆਊਂ ॥

ਕਾਨਿ ਸੁਨੇ ਪਹਿਚਾਨ ਨ ਤਿਨ ਸੋਂ ॥

ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਮੋਰੀ ਪਗ ਇਨ ਸੋਂ ॥੪੩੪ ॥

ਮਹਾ ਕਾਲ ਰਖਵਾਰ ਹਮਾਰੋ ॥

ਮਹਾ ਲੋਹ ਮੈ ਕਿੰਕਰ ਥਾਰੋ ॥

ਅਪਨਾ ਜਾਨਿ ਕਰੋ ਰਖਵਾਰ ॥

ਬਾਂਹਿ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਬਿਚਾਰ ॥੪੩੫ ॥

ਅਪਨਾ ਜਾਨਿ ਮੁਝੈ ਪ੍ਰਤਿਪਰੀਐ ॥

ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਸਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰੇ ਮਰੀਐ ॥

ਦੇਗ ਤੇਗ ਜਗ ਮੈ ਦੋਊ ਚਲੈ ॥

ਰਾਖੁ ਆਪਿ ਮੁਹਿ ਅਉਰ ਨ ਦਲੈ ॥੪੩੬ ॥

ਤੁਮ ਮਮ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥

ਤੁਮ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਦਾਸ ਤਿਹਾਰਾ ॥

ਜਾਨਿ ਆਪਨਾ ਮੁਝੈ ਨਿਵਾਜ ॥

ਆਪਿ ਕਰੋ ਹਮਰੇ ਸਭ ਕਾਜ ॥੪੩੭॥

ਤੁਮਹੋ ਸਭ ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥

ਆਪੇ ਆਪੁ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥

ਦਾਸ ਜਾਨਿ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੁਹਿ ॥

ਹਾਰਿ ਪਰਾ ਮੈ ਆਨਿ ਦੁਆਰਿ ਤੁਹਿ ॥੪੩੮॥

ਅਪਨਾ ਜਾਨਿ ਕਰੋ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥

ਤੁਮ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਕਿੰਕਰ ਥਾਰਾ ॥

ਦਾਸ ਜਾਨਿ ਦੈ ਹਾਥ ਉਬਾਰੋ ॥

ਹਮਰੇ ਸਭ ਬੈਰੀਅਨਿ ਸੰਘਾਰੋ ॥੪੩੯॥

ਪ੍ਰਿਥਮ ਧਰੋਂ ਭਗਵਤ ਕੋ ਧਯਾਨਾ ॥

ਬਹੁਰਿ ਕਰੋਂ ਕਬਿਤਾ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥

ਕ੍ਰਿਸਨ ਜਥਾ ਮਤਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਚਾਰੋ ॥

ਚੂਕ ਹੋਇ ਕਬਿ ਲੇਹੁ ਸੁਧਾਰੋ ॥੪੪੦॥ (ਦਸਮ ੩੧੦)

ਕਬਿਉਬਾਚ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਜੋ ਨਿਜ ਪ੍ਰਭੁ ਮੋ ਸੋਂ ਕਹਾ ਸੋ ਕਹਿਹੋਂ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥

ਜੋ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਧਿਆਇ ਹੈ ਅੰਤ ਸੁਰਗ ਕੋ ਜਾਹਿ ॥੫੯॥੨੭੪॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿਜਨ ਦੁਈ ਏਕ ਹੈ ਬਿਬ ਬਿਚਾਰ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥

ਜਲ ਤੇ ਉਪਜਿ ਤਰੰਗ ਜਿਉ ਜਲ ਹੀ ਬਿਖੈ ਸਮਾਹਿ ॥੬੦॥੨੭੫॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਜਬ ਆਇਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਯੋ   ਜਨਮੁ ਧਰਾ ਜਗਿ ਆਇ ॥
ਅਬ ਮੈ ਕਥਾ ਸੰਛੇਪਤੇ   ਸਭਹੂੰ ਕਹਤ ਸੁਨਾਇ ॥੬੪ ॥੨੭੯ ॥

(ਦਸਮ ੫੯)

ਕਬਿਉਬਾਚ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਠਾਢ ਭਯੋ ਮੈ ਜੋਰਿ ਕਰਿ   ਬਚਨ ਕਹਾ ਸਿਰ ਨਿਯਾਇ ॥
ਪੰਥ ਚਲੈ ਤਬ ਜਗਤ ਮੈ   ਜਬ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸਹਾਇ ॥੩੦ ॥੨੪੫ ॥

(ਦਸਮ ੫੭)

ਦੋਹਰਾ ॥

ਜੇ ਜੇ ਤੁਮਰੇ ਧਿਆਨ ਕੋ   ਨਿਤ ਉਠਿ ਧਿਐਹੈਂ ਸੰਤ ॥
ਅੰਤ ਲਹੈਂਗੇ ਮੁਕਤਿ ਫਲੁ   ਪਾਵਹਿਗੇ ਭਗਵੰਤ ॥੬ ॥੨੬੨ ॥

(ਦਸਮ ੧੧੯)

ਦੋਹਰਾ ॥

ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਦੇਹਿ ਮੋ   ਕੋਟਿਕ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ॥
ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਤੇ   ਰਵਿ ਸਸਿ ਕ੍ਰੋਰਿ ਜਲੇਸ ॥੧ ॥

(ਦਸਮ ੧੯੨)

ਦੋਹਰਾ ॥

ਰਾਮ ਕਥਾ ਜੁਗ ਜੁਗ ਅਟਲ   ਸਭ ਕੋਈ ਭਾਖਤ ਨੇਤ ॥
ਸੁਰਗਿ ਬਾਸੁ ਰਘੁਬਰ ਕਰਾ   ਸਗਰੀ ਪੁਰੀ ਸਮੇਤ ॥੮੫੮ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਜੋ ਇਹ ਕਥਾ ਸੁਨੈ ਅਰੁ ਗਾਵੈ ॥
ਦੂਖ ਪਾਪ ਤਿਹ ਨਿਕਟ ਨ ਆਵੈ ॥
ਬਿਸਨ ਭਗਤਿ ਕੀ ਏ ਫਲ ਹੋਈ ॥
ਆਧਿ ਬਯਾਧਿ ਛ੍ਵੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥੮੫੯ ॥
ਸੰਮਤ ਸੱਤ੍ਰਹ ਸਹਸ ਪਚਾਵਨ ॥
ਹਾੜ ਵਦੀ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸੁਖ ਦਾਵਨ ॥
ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਧਾਰਾ ॥
ਭੂਲ ਪਰੀ ਲਹੁ ਲੇਹੁ ਸੁਧਾਰਾ ॥੮੬੦ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਨੇਤ੍ਰ ਤੁੰਗ ਕੇ ਚਰਨ ਤਰ ਸਤੱਦ੍ਰਵ ਤੀਰ ਤਰੰਗ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਪੂਰਨ ਕੀਯੋ ਰਘੁਬਰ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥੮੬੧ ॥
ਸਾਧ ਅਸਾਧ ਜਾਨੋ ਨਹੀ ਬਾਦ ਸੁਬਾਦ ਬਿਬਾਦਿ ॥
ਗ੍ਰੰਥ ਸਕਲ ਪੂਰਣ ਕੀਯੋ ਭਗਵਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥੮੬੨ ॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥

ਪਾਂਇ ਗਹੇ ਜਬ ਤੇ ਤੁਮਰੇ
ਤਬ ਤੇ ਕੋਊ ਆਂਖ ਤਰੈ ਨਹੀ ਆਨਯੋ ॥
ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ
ਅਨੇਕ ਕਹੈਂ ਮਤਿ ਏਕ ਨ ਮਾਨਯੋ ॥

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭੈ
ਬਹੁ ਭੇਦ ਕਹੈਂ ਹਮ ਏਕ ਨ ਜਾਨਯੋ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਪਾਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਰੀ ਕਰਿ
ਮੈ ਨ ਕਹਯੋ ਸਭ ਤੋਹਿ ਬਖਾਨਯੋ ॥੮੬੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਗਲ ਦੁਆਰ ਕਉ ਛਾਡਿ ਕੈ
ਗਹਯੋ ਤੁਹਾਰੋ ਦੁਆਰ ॥
ਬਾਂਹਿ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਅਸ
ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਤੁਹਾਰ ॥੮੬੪॥

(ਦਸਮ ੨੫੪)

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ
ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ
ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥
ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥
ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥
ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥

ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥
ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥
ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥
ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥
ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥
ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥
ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥
ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ
ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥
ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ
ਜਿਸ ਦੀਆ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥
ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥੪॥
ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ॥
ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥
ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥

ਪੂਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ
ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ
ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥

(ਅੰਗ ੯੧੭)

ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥
ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥
ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ
ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥

(ਅੰਗ ੯੨੨)

ਮੁੰਦਾਵਣੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਥਾਲ ਵਿਚਿ ਤਿੰਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਪਇਓ
ਜਿਸਕਾ ਸਭਸੁ ਅਧਾਰੋ ॥
ਜੇ ਕੋ ਖਾਵੈ ਜੇ ਕੋ ਭੁੰਚੈ ਤਿਸਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥
ਏਹ ਵਸਤੁ ਤਜੀ ਨਹ ਜਾਈ

ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥
ਤਮ ਸੰਸਾਰੁ ਚਰਨ ਲਗਿ ਤਰੀਐ
ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੇ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ਮੈਨੋ ਜੋਗੁ ਕੀਤੋਈ ॥
ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇ ਕੋ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਤਰਸੁ ਪਇਓਈ ॥
ਤਰਸੁ ਪਇਆ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮਿਲਿਆ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾਂ ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ ॥੧॥
(ਅੰਗ ੧੪੨੯)

ਪਉੜੀ ॥

ਤਿਥੈ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥
ਓਥੈ ਤੇਰੀ ਰਖ ਅਗਨੀ ਉਦਰ ਮਾਹਿ ॥
ਸੁਣਿ ਕੈ ਜਮ ਕੇ ਦੂਤ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ॥
ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਪਾਹਿ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਲਗੀ ਪਿਆਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਇ ਖਾਹਿ ॥
ਕਲਿ ਮਹਿ ਏਹੋ ਪੁੰਨੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਹਿ ॥
ਸਭਸੈ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ॥
ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ਜਿ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਆਹਿ ॥੯॥
(ਅੰਗ ੯੬੧)

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥

ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਆਰਾਧਣਾ ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥
ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਠਾਉ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸਨੋ ਏਹ ਵਥੁ ਦੇਇ ॥
ਜਗ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾਢੀਅਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੧ ॥

ਮ: ੫ ॥

ਰਖੇ ਰਖਣਹਾਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ॥
ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ॥
ਹੋਆ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿਅਨੁ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰਿਅਨੁ ॥
ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ॥
ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ॥੨ ॥

(ਅੰਗ ੫੧੭)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਆਰਤੀ/ਆਰਤਾ

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਆਰਤੀ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ
ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥
ਧੂਪੁ ਮਲਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ
ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥
ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥
ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹੈ ਤੋਹਿ ਕਉ
ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥
ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ
ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥
ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥
ਤਿਸਕੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥
ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥
ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ
ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ
ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਵਾਸਾ ॥ ੪ ॥੧ ॥੭ ॥੯ ॥

(ਅੰਗ ੬੬੩)

ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ ਮਜਨੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ
ਝੂਠੇ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੇ ॥੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਸਨੋ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਉਰਸਾ
ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕੇਸਰੋ ਲੇ ਛਿਟਕਾਰੇ ॥
ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਅੰਭੁਲਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਚੰਦਨੋ
ਘਸਿ ਜਪੇ ਨਾਮੁ ਲੇ ਤੁਝਹਿ ਕਉ ਚਾਰੇ ॥੧ ॥
ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦੀਵਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਬਾਤੀ
ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤੇਲੁ ਲੇ ਮਾਹਿ ਪਸਾਰੇ ॥
ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਜੋਤਿ ਲਗਾਈ
ਭਇਓ ਉਜਿਆਰੋ ਭਵਨ ਸਗਲਾਰੇ ॥੨ ॥
ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤਾਗਾ ਨਾਮੁ ਫੂਲ ਮਾਲਾ
ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਸਗਲ ਜੂਠਾਰੇ ॥
ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਤੁਝਹਿ ਕਿਆ ਅਰਪਉ
ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਤੁਹੀ ਚਵਰ ਢੋਲਾਰੇ ॥੩ ॥
ਦਸਅਠਾ ਅਠਸਠੇ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ
ਇਹੈ ਵਰਤਣਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੇ ॥

ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ
ਸਤਿਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭੋਗ ਤੁਹਾਰੇ ॥੪॥੩॥

(ਅੰਗ ੬੯੪)

ਸ੍ਰੀ ਸੈਣੁ ॥

ਧੂਪ ਦੀਪ ਘ੍ਰਿਤ ਸਾਜਿ ਆਰਤੀ ॥
ਵਾਰਨੇ ਜਾਉ ਕਮਲਾਪਤੀ ॥੧॥
ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ॥
ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਊਤਮੁ ਦੀਅਰਾ ਨਿਰਮਲ ਬਾਤੀ ॥
ਤੁੰਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਕਮਲਾਪਾਤੀ ॥੨॥
ਰਾਮਾ ਭਗਤਿ ਰਾਮਾਨੰਦੁ ਜਾਨੈ ॥
ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬਖਾਨੈ ॥੩॥
ਮਦਨ ਮੂਰਤਿ ਭੈ ਤਾਰਿ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥
ਸੈਣੁ ਭਣੈ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ॥੪॥੨॥

(ਅੰਗ ੬੯੫)

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥

ਸੁੰਨ ਸੰਧਿਆ ਤੇਰੀ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਕਰ
ਅਧਪਤਿ ਆਦਿ ਸਮਾਈ ॥
ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ
ਲਾਗਿ ਰਹੇ ਸਰਨਾਈ ॥੧॥

ਲੇਹੁ ਆਰਤੀ ਹੋ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ
ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਜਹੁ ਭਾਈ ॥
ਠਾਢਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਗਮ ਬੀਚਾਰੈ
ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਤੁ ਤੇਲੁ ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਬਾਤੀ
ਦੀਪਕੁ ਦੇਹ ਉਜ੍ਯ਼ਾਰਾ ॥
ਜੋਤਿ ਲਾਇ ਜਗਦੀਸ ਜਗਾਇਆ
ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰਾ ॥੨॥
ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਜੇ ਸੰਗੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥
ਕਬੀਰ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਕੀਨੀ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੩॥੫॥

(ਅੰਗ ੧੩੫੦)

ਧੰਨਾ ॥

ਗੋਪਾਲ ਤੇਰਾ ਆਰਤਾ ॥
ਜੋ ਜਨ ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰਤੇ
ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦਾਲਿ ਸੀਧਾ ਮਾਗਉ ਘੀਉ ॥
ਹਮਰਾ ਖੁਸੀ ਕਰੈ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥
ਪਨ੍ਹੀਆ ਛਾਦਨੁ ਨੀਕਾ ॥
ਅਨਾਜੁ ਮਗਉ ਸਤ ਸੀਕਾ ॥੧॥

ਗਊ ਭੈਸ ਮਗਊ ਲਾਵੇਰੀ ॥
ਇਕ ਤਾਜਨਿ ਤੁਰੀ ਚੰਗੇਰੀ ॥
ਘਰ ਕੀ ਗੀਹਨਿ ਚੰਗੀ ॥
ਜਨੁ ਧੰਨਾ ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ ॥੨॥੪॥

(ਅੰਗ ੬੯੫)

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥

ਪਾਂਇ ਗਹੇ ਜਬ ਤੇ ਤੁਮਰੇ
ਤਬ ਤੇ ਕੋਊ ਆਂਖ ਤਰੇ ਨਹੀ ਆਨ੍ਯੋ ॥
ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ
ਅਨੇਕ ਕਹੈਂ ਮਤਿ ਏਕ ਨ ਮਾਨ੍ਯੋ ॥
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭੈ
ਬਹੁ ਭੇਦ ਕਹੈ ਹਮ ਏਕ ਨ ਜਾਨ੍ਯੋ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਪਾਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਰੀ ਕਰਿ
ਮੈ ਨ ਕਹ੍ਯੋ ਸਭ ਤੋਹਿ ਬਖਾਨ੍ਯੋ ॥੮੬੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਗਲ ਦੁਆਰ ਕਉ ਛਾਡਿ ਕੈ
ਗਹ੍ਯੋ ਤੁਹਾਰੋ ਦੁਆਰ ॥
ਬਾਂਹਿ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਅਸ
ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਤੁਹਾਰ ॥੮੬੪॥ (ਦਸਮ ੨੫੪)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਅਰਦਾਸਿ

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥
ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥
ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥
ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥
ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥
ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁਮਰੈ ਸੂਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥
ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥
ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮਹੀ ਜਾਨੀ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥
ਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਕੀ ॥
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਪ੍ਰਿਥਮ ਭਗੌਤੀ ਸਿਮਰਿ ਕੈ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਲਈਂ ਧਿਆਇ ॥
ਫਿਰਿ ਅੰਗਦ ਗੁਰੁ ਤੇ ਅਮਰਦਾਸੁ ਰਾਮਦਾਸੈ ਹੋਈਂ ਸਹਾਇ ॥

ਅਰਜੁਨ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਨੋ ਸਿਮਰੌਂ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨ ਧਿਆਈਐ ਜਿਸੁ ਡਿਠੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥
ਤੇਗਬਹਾਦੁਰ ਸਿਮਰੀਐ ਘਰਿ ਨਉਨਿਧਿ ਆਵੈ ਧਾਇ ॥
ਸਭ ਥਾਈਂ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥

(ਦਸਮ ੧੧੯)

ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥
ਸਭ ਥਾਈਂ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥
ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਦੀ ਜੋਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਠ ਦੀਦਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥
ਪੰਜਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ ਪਿਆਰੇ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਪਿਆਰੇ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਪਿਆਰੇ ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਪਿਆਰੇ ਮੁਹਕਮ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਪਿਆਰੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਚੋਹਾਂ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦਿਆਂ ਸਾਹਿਬ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸਾਹਿਬ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸਾਹਿਬ ਜ਼ੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸਾਹਿਬ ਫਤਹਿ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਚਾਲ੍ਹੀਆਂ-ਮੁਕਤਿਆਂ, ਹਠੀਆਂ ਜਪੀਆਂ, ਤਪੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਮ ਜਪਿਆ, ਵੰਡ ਛਕਿਆ, ਦੇਗ ਚਲਾਈ, ਤੇਗ ਵਾਹੀ, ਦੇਖ ਕੇ ਅਣਡਿੱਠ ਕੀਤਾ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰਿਆਂ, ਸਚਿਆਰਿਆਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਨੇ ਧਰਮ ਹੇਤ ਸੀਸ ਦਿਤੇ,

ਬੰਦ ਬੰਦ ਕਟਾਏ, ਖੋਪਰੀਆਂ ਲੁਹਾਈਆਂ, ਚਰਖੜੀਆਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ, ਆਰਿਆਂ ਨਾਲ ਚਿਰਾਏ, ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੁਰਬਾਨੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹਾਰਿਆ, ਸਿੱਖੀ ਕੇਸਾਂ ਸੁਆਸਾਂ ਸੰਗ ਨਿਬਾਹੀ, ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਾਤਨ ਅਤੇ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਰਬੱਤ ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਪੰਜਾਂ ਤਖਤਾਂ, ਸਰਬੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਧਰ ਕੇ ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਸਰਬੱਤ ਖ਼ਾਲਸਾ ਜੀ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਹੈ ਜੀ, ਸਰਬੱਤ ਖ਼ਾਲਸਾ ਜੀ ਕੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੇ, ਚਿਤ ਆਵਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਵੇ। ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਖ਼ਾਲਸਾ ਜੀ ਸਾਹਿਬ, ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਰਛਿਆ ਰਿਆਇਤ, ਦੇਗ ਤੇਗ ਫ਼ਤਿਹ, ਬਿਰਦ ਕੀ ਪੈਜ, ਪੰਥ ਕੀ ਜੀਤ, ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਹਾਇ, ਖ਼ਾਲਸਾ ਜੀ ਕੇ ਬੋਲ ਬਾਲੇ, ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖੀ ਦਾਨ, ਕੇਸ ਦਾਨ, ਰਹਿਤ ਦਾਨ, ਬਿਬੇਕ ਦਾਨ, ਵਿਸਾਹ ਦਾਨ, ਭਰੋਸਾ ਦਾਨ, ਦਾਨਾਂ ਸਿਰ ਦਾਨ ਨਾਮ ਦਾਨ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਇਸ਼ਨਾਨ, ਚੌਕੀਆਂ, ਝੰਡੇ, ਬੁੰਗੇ, ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਅਟੱਲ ਧਰਮ ਕਾ ਜੈਕਾਰ, ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ !

ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ, ਮਤ ਉਚੀ, ਮਤ ਪਤ ਦਾ ਰਾਖਾ ਆਪਿ ਵਾਹਿਗੁਰੂ। ਹੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਆਪਣੇ ਪੰਥ ਦੇ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਦਾਤਾਰ ਜੀਓ! ਸਮੂਹ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਦੇ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਦਾਰ ਤੇ ਸੇਵਾ ਸੰਭਾਲ ਦਾ ਦਾਨ ਖ਼ਾਲਸਾ ਜੀ ਨੂੰ ਬਖ਼ਸ਼ੋ ਜੀ। ਹੇ ਨਿਮਾਣਿਆਂ ਦੇ ਮਾਣ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਦੇ ਤਾਣ, ਨਿਓਟਿਆਂ ਦੀ ਓਟ, ਸੱਚੇ ਪਿਤਾ, ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀਓ! ਆਪ ਦੇ ਹਜ਼ੂਰ*.......ਦੀ ਅਰਦਾਸਿ ਹੈ ਜੀ।

ਅੱਖਰ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁੱਲ ਚੁੱਕ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨੀ। ਸੁਖ ਹੋਵੇ ਨਾਮ ਚਿਤ ਆਵੇ। ਸੇਈ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਿਲਿਆਂ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਚਿਤ ਆਵੇ।

ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ
ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਰਬੱਤ ਦਾ ਭਲਾ।

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖ਼ਾਲਸਾ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਿਹ॥

(ਦੋਹਰਾ॥)

ਆਗਿਆ ਭਈ ਅਕਾਲ ਕੀ ਤਬੀ ਚਲਾਇਓ ਪੰਥ॥
ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਾਨੀਓ ਗ੍ਰੰਥ॥੨॥
ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਮਾਨੀਐ ਪ੍ਰਗਟ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਦੇਹ॥
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਮਿਲਬੋ ਚਹੈ ਖੋਜ ਸਬਦ ਮੈ ਲੇਹ॥੩॥

(ਗੁਹਜ ਪੋਥੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾ: ੧੦)

ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ਖਾਲਸਾ ਆਕੀ ਰਹੇ ਨ ਕੋਇ ॥
ਖੁਆਰ ਹੋਇ ਸਭ ਮਿਲੈਂਗੇ ਬਚੇ ਸਰਨ ਜੋ ਹੋਇ ॥੩੬ ॥

(ਤਨਖਾਹਨਾਮਾ ਭਾਈ ਨੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਲਾਲ)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮੁ ਜਹਾਜ ਹੈ ਚੜ੍ਹੈ ਸੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰ ॥
ਜੋ ਸਰਧਾ ਕਰਿ ਸੇਂਵਦੇ ਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਨ ਹਾਰ ॥

(ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮੁਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼)

ਬੋਲੋ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਸ਼ਬਦ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖਵਾਰੇ ॥
ਚਉਕੀ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੇ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥
ਜਮੁ ਲਜਾਇ ਕਰਿ ਭਾਗਾ ॥੧॥
ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥
ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕਰੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ ॥
ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥
ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੪॥੬੮॥

(ਅੰਗ ੬੨੬)

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਣਾਈ ॥
ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਕਾਰ

ਦੂਖੁ ਲਗੈ ਨ ਭਾਈ ॥੧॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ
ਜਿਨਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਦੀਆ
ਏਕਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਤਿਨਿ ਰਖਨਹਾਰਿ
ਸਭ ਬਿਆਧਿ ਮਿਟਾਈ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ
ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੫॥੭੯॥

(ਅੰਗ ੬੧੯)

ਸਲੋਕੁ ॥

ਜਹ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨੁ
ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ॥
ਣਾ ਹਉ ਣਾ ਤੂੰ ਣਹ ਛੁਟਹਿ
ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੂਤ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੨੫੬)

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ॥

ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਨੀ
ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਉਠਿ ਨੀਤ ॥
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਆਹਰੋ
ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੀਤ ॥੧॥ (ਅੰਗ ੫੧੯)

ਕੀਰਤਨ ਸੋਹਿਲਾ

ਸੋਹਿਲਾ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ ਮਹਲਾ ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ
ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥
ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ
ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥
ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥
ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ
ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥
ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ
ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥
ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ
ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥

ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ

ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥

ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ

ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥

ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ

ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥

ਬਾਬਾ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥

ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ

ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥

ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੨॥

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ

ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥

ਧੂਪੁ ਮਲਆਨ ਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ

ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥

ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥

ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥

ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ

ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੁੋਹੀ ॥

ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ

ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ

ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥

ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥

ਤਿਸਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ

ਅਨਦਿਨੋੁ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ

ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਾਸਾ ॥੪॥੩॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ   ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ
ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥
ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ   ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥
ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ   ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ
ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥
ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ
ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥
ਹਰਿਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ
ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥
ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ
ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥
ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ
ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ

ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੪॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ
ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥
ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ
ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥
ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥
ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ
ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ॥
ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ
ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥
ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ
ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥
ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ
ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ
ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ
ਮੋਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੫॥

(ਅੰਗ ੧੨-੧੩)

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥
ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥
ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥
ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥
ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥
ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥

(ਅੰਗ ੮)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਅਸਤੋਤ੍ਰ

(੧ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥)
ਬਿਸਨੁਪਦ ਜਬਲੀਧਰ ॥
ਅਸਤੋਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਜੂ ਕੋ ਕਥਨੰ ॥

ਜੈ ਮਾਧਵ ਜੈ ਬਿਸ੍ਵਰੂਪ ਹਰਿ ਜੈ ਮੁਕੰਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥
ਜੈ ਪੂਰਨ ਆਕਾਸ ਸਰਬਰੀਐਂ ਪਰਮਾਤਮ ਘਟਬਾਸੀ ॥
ਜੈਤੁ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਚਿਦਾਘਨ ਸਰਬਾਤਮ ਸੁਖਰਾਸੀ ॥
ਜੈ ਅਰੂਪ ਅਸਥੂਲ ਅਤੁਲ ਬਲਿ ਸੂਛਮ ਪਰਮ ਬਿਲਾਸੀ ॥
ਅਕਾਲ ਅਵਯਕਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਵ ਸੁਤਹਸਿਧ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥
ਜੈ ਅਨੀਹ ਪਰਧਾਮ ਪਰੰਬ੍ਰਹਮ ਸਤਜਾਤਮ ਭਯ ਨਾਸੀ ॥
ਅਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਿਦਘਨ ਪਰਿਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਨਾਤਨਿ ਜਾਸੀ ॥
ਬਿਸ੍ਵਰੂਪ ਪਾਵਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਪਰਾਚੀਨ ਖਲੁਨਾਸੀ ॥
ਪਉਰਾਤਨਿ ਬਯਾਪਕ ਸਰਬਾਤਮ ਅੰਤਰਿਗਤਿ ਸਭਿ ਬਾਸੀ ॥
ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਜੁਰ ਨਿਰਲੇਪਾ ਨਿਰਗੁਨ ਰੂਪ ਅਕਾਸੀ ॥
ਤ੍ਰੈਗੁਨ ਰੂਪ ਅਤੀਤਿ ਗੁਨਨ ਕਰਿ ਸੁਰਗੁਨ ਗੁਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥
ਜੈ ਅਨੰਤ ਅਦ੍ਵੈਤ ਅਲਖ ਪਦ ਗੁਨਾਤੀਤਿ ਸਵਿਕਾਸੀ ॥

ਅਕ੍ਰਿਯ ਅਨਘ ਅਵਜਯ ਅਮਰ ਗਤਿ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਉਲਾਸੀ॥
ਜੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਾਤਨਿ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸਰਬਾਸੀ॥
ਦਯਾਸਿੰਧੁ ਕਰੁਨਾਨਿਧਿ ਮਾਧੋ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮੁਰਨਾਸੀ॥
ਅਕਾਲ ਅਰੂਪ ਅਛਯ ਅਘਨਾਸਨ ਮਹਾਜੋਧ ਰਿਦਵਾਸੀ॥
ਸ੍ਰੀ ਮੁਕੰਦ ਨਰਹਰਿ ਨਾਰਾਯਣ ਕਵਲਨਾਭਿ ਅੱਨਜਾਸੀ॥
ਪਾਵਨ ਪਰਮ ਪੁਨੀਤਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ਤਾਰਨ ਨਾਮ ਚੁਰਾਸੀ॥
ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਬਿਸ੍ਵਰੂਪ ਨਿਰੰਜਨ ਵਪੁਬੈਰਾਟ ਅਰਿਨਾਸੀ॥
ਮਹਾਂਬਾਹੁ ਮੰਗਲਮਯਮੂਰਤਿ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਬਿਲਾਸੀ॥
ਕਮਲ ਨਯਨ ਕਮਲਾਪਤਿ ਕੇਸਵ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁ ਮ੍ਰਿਦਹਾਸੀ॥
ਸੇਖਸਾਯ ਸਿਰਸਹਸ ਸਹਸਪਦ ਸਹਸਰੂਪ ਸਹਸ੍ਰਾਛੀ॥
ਬਾਨੀ ਪਰੈ ਬੁਧਿ ਪਰ ਅਗਮਾ ਨਿਗਮਾਗਮ ਇਤਿਹਾਸੀ॥
ਤੂ ਗੁਨ ਈਸ ਕਹਾਂ ਲੈ ਬਰਨਹੁੰ ਪਾਹੁ ਪਾਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ॥
ਹਉਂ ਮਤਿਮੰਦ ਸਰਨਿ ਚਰਨਾਂਬੁਜ ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਅਘਨਾਸੀ॥
ਅਕਹ ਅਕਥ ਚਿਦਘਨ ਸਿਵਮੂਰਤਿ ਨਿਜਸ੍ਵਰੂਪ ਮਗਨਾਸੀ॥
ਸ੍ਵੈ ਜੋਤਿ ਸਰਬਲੋਹ ਜਨੇਸੁਰ
ਜਗੰਨਾਥ ਜੈ ਹੋਸੀ॥੨॥੧੧॥੫੪੩॥੨੯੬੨॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਜਬਲੀਧਰ ਸਾਨੀ ਤਰਹ ਦੂਜੀ॥

ਜੈ ਜੈ ਵਾਸੁਦੇਵ ਵਿਸਨੰ ਜੈ
ਜੈ ਬਜਾਪਕ ਬਿਗਜਾਪਤਿ ਨਾਮੀ॥

ਨਿਹਕਲੰਕ ਜੈ ਜੈ ਨਿਹਕੇਵਲ
ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥
ਜੈ ਮਹਾਨ ਮਹਾਂਤ ਮੰਗਲਕਰ
ਜੈ ਮੋਹਨ ਮਾਧੋ ਪ੍ਰਧਾਮੀ॥
ਜੈ ਸੰਖ ਚੱਕ੍ਰ ਮ੍ਰਿਨਾਲ ਗਦਾਧਰਿ
ਜੈ ਅਸੰਭ ਜੈ ਜੈ ਸਤਿਨਾਮੀ॥
ਜੈ ਧਰਨੀਧਰ ਜੈ ਧਰਮਰੱਛਕ
ਜੈ ਧਨਾਢਿ ਅਸਿਧੁਜ ਸ੍ਰੀਭਾਮੀ॥
ਓਘ ਬਿਦਾਰਨ ਓ ਨਮ ਪਰਮਾਤਮ
ਓਅੰਕਾਰ ਸਬਦਾਦਿ ਨਮਾਮੀ॥
ਜੈ ਅਚੁਤ ਅਨਭੀਤਿ ਅਜਨਮੰ
ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਨਬਜਾਧਿ ਸ੍ਵਾਮੀ॥
ਜੈ ਜੈ ਈਸ ਇਸ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਨਾ
ਜੈ ਈਸ੍ਰੁਰ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਨਾਮੀ॥
ਜੈ ਸਕ੍ਰਾਦਿ ਆਦਿ ਸਨਕਾਦਿਕ
ਸੇਖ ਸੰਭੁ ਸੇਵਤਿ ਤੁਹਿ ਸ੍ਵਾਮੀ॥
ਜੈ ਹਰਿ ਹਰੀ ਹਰੇ ਹਾਟਕ ਤਨ
ਹਵਿਸਭੱਛ ਹਿਰਨਾਛ ਹਤਾਮੀ॥
ਜੈ ਕਰਤਾ ਕਰੁਨਾਨਿਧਿ ਕੇਸਵ

ਕ੍ਰਿਪਾਅਯਨ ਕਲਿਮਲ ਦਹਨਾਮੀ॥
ਖਿਮਾਸਿੰਧੁ ਖਲੁਦੰਡ ਖਿਲੇਸੁਰ
ਖਿਮਾਰੂਪ ਖਗਪਾਨਿ ਖਿਮਾਮੀ॥
ਜੈ ਗਰਿਸ੍ਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲਾ
ਗਰੁੜਾਸਨਿ ਗਨਕਰਨ ਗੁਰਾਮੀ॥
ਜੈ ਘਨਸਯਾਮ ਚਿਦਘਨ ਘੰਟਾ ਕਟਿ
ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਘਾਤਕ ਰਿਪੁਬਾਮੀ॥
ਜੈ ਚਿਦਰੂਪ ਚਿਰੰਜੀਵ ਸਦੈਵੀ
ਚੋਰ ਨ ਜਾਨਤੁ ਕੋਇ ਤੁਆਮੀ॥
ਜੈ ਛਤ੍ਰੀਸ ਛਤ੍ਰਧਰਿ ਛੱਤ੍ਰੀ ਛਿਮਕਰ
ਛਯਰਿਪੁ ਛਿਦ੍ਰਰਹਿਤ ਛਲਾਮੀ॥
ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਈਸ ਜਗਪੁਰਖਾ
ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਬਿਨ ਅਨਜਾਮੀ॥
ਝਿਲ ਝੁਨਕਾਰ ਝਰਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੁਖ
ਝੀਨ ਝਾਂਝ ਬਾਜਤਿ ਸੁਰਝਾਮੀ॥
ਟੀਕਾ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਨਹਿ ਪਾਰਤ
ਟਹਿਲ ਕਰਤ ਚਰ ਅਚਰ ਸਲਾਮੀ॥
ਠਾਕੁਰਿ ਠਾਂਢਿ ਪਾਈ ਸਭਿ ਅੰਤਰਿ
ਠੌਰਿ ਠੌਰਿ ਰਮ ਰਹੇ ਸੁਆਮੀ॥

ਡੰਡਵਤ ਬਨੇ ਡੀਗਰ ਸਭਿ ਬਾਰੇ
ਭਵਡੂਗਰ ਤੇ ਰਖਹੁ ਗਿਰਾਮੀ॥
ਢੀਠ ਬਡੋ ਹਮ ਛਮੋ ਜਨੇਸੁਰ
ਢਾਕਹੁ ਛਿਦ੍ਰ ਹੇ ਖਗਪਤਿਗਾਮੀ॥
ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਤੀਰਥਮਯ ਦਰਸਨ
ਤੋਯ ਤਰੰਗ ਸੁ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥
ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ
ਰੋਮ ਰੋਮ ਰਮ ਰਹੇ ਅਲਾਮੀ॥
ਦੀਨਾਨਾਥ ਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨ
ਦਾਰਿਦ੍ਰਹਰਨ ਦਯਾਨਿਧਿ ਦਾਮੀ॥
ਧਰਨੀਧਰਿ ਧਨੁਧਰਿ ਧ੍ਰਿਤਮਾਨੀ
ਧਨੁਰਪਾਨਿ ਧਉਲਾਨਗ ਧਾਮੀ॥
ਨਾਰਾਯਨ ਨਰਹਰਿ ਨਿਹਕੰਟਕ
ਨੀਲਕੰਠ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਮਾਮੀ॥
ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੀਰਹਰਿ
ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਿ ਪ੍ਰਨਾਮੀ॥
ਫਾਸੇ ਫਾਹ ਫੰਧਿ ਮਾਯਾ ਕੇ
ਫੇਰਿ ਨਿਵਾਰਹੁ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ॥
ਬਿਸ੍ਨਾਥ ਬੇਦਨਹਰ ਅਚੁਤ

ਬਹੁ ਬਿਅੰਤ ਬਜਾਪਕ ਬਹੁ ਨਾਮੀ ॥
ਭਵਨ ਭੰਡਾਰਿ ਭਰਪੂਰਿ ਸਰਬਦਾ
ਭੰਜਨ ਗੜਨ ਭਵਨੇਸ ਭਵਾਮੀ ॥
ਮਾਧਵ ਮਧੁਮਰਦਨ ਮਹਿਰੱਛਕ
ਜੈ ਮੁਕੰਦ ਮਨਮਥਨ ਮਹਾਮੀ ॥
ਯਜੁਰਬੇਦ ਰਿਗ ਸਾਮ ਅਥਰਬਨ
ਯਜਤ ਜਨਾਰਦਨ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ॥
ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ਰਾਮ ਅਸ ਨਾਮਾ
ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਅਨਘ ਅਕਾਮੀ ॥
ਲਿਵ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਅਨੰਤ ਬ੍ਰਹਮੰਡਨ
ਰਚਿਤ ਅਨੁਸਾਸਨਿ ਦਾਸਿ ਗੁਲਾਮੀ ॥
ਵਾਸੁਦੇਵ ਵੈਰ ਬਿਨੁ ਨਿਸਦਿਨ
ਵਿਦਤਿ ਚਤੁਰਦਸ ਭਵਨ ਭੁਲਾਮੀ ॥
ਸਤਿਸਰੂਪ ਸਦੈਵ ਸਨਾਤਨਿ
ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਸਦ ਦਰਸ ਬਡਾਮੀ ॥
ਹੇ ਹਰਿ ਆਰਤਹਰਨ ਹਰਿਆਵਲਿ
ਹਰਤ ਭਰਤ ਜਗ ਨਿਮਖ ਪਲਾਮੀ ॥
ਸਾਰੰਗਧਰਿ ਸਿਵਰੂਪ ਸੱਤਬ੍ਰਿਤਿ
ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੁਰ ਸੰਭੁ ਭਜਾਮੀ ॥

ਕਹੌਂ ਕਹਾ ਲਗ ਬਰਨ ਨ ਸਾਕੌਂ
ਮਨ ਬਾਨੀ ਤੇ ਪਰੇ ਪਰਾਮੀ ॥
ਸਾਰਦ ਸੇਸ ਅੰਤੁ ਨਹਿ ਪਾਵਤਿ
ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਬਰਨਤਿ ਅਤੁਲਾਮੀ ॥
ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਨਾਰਦ ਸਨਕਾਦਿਕ
ਭਜਤਿ ਸਨਾਤਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਿਵਾਮੀ ॥
ਪਾਤ ਨ ਪਾਵਤ ਅਪਰੰਪਰ ਕੋ
ਗੋਅਤੀਤਿ ਬੇਅੰਤ ਮਹਿਮਾਮੀ ॥
ਹਉਂ ਮਤਿਮੰਦ ਚਰਨ ਸਰਨਾਗਤਿ
ਪਾਹ ਪਾਹ ਬਿਸ੍ਵਰੂਪ ਨਮਾਮੀ ॥੩ ॥੧੨ ॥੫੪੪ ॥੨੯੬੩ ॥

(ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਮਧਯ)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਸ੍ਰੀਕਾਲ ਅਸਤੋਤ੍ਰ

੧ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥

ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਅਸਤੋਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀਕਾਲ ਜੀ ਕਾ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਏ ਜਿਨੈ ਬਖਾਨੈ ॥
ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮਾ ਏ ਜਾਹਿ ਪ੍ਰਮਾਨੈ ॥
ਤੇ ਸਭ ਹੀ ਸ੍ਰੀਕਾਲ ਸੰਘਾਰੇ ॥
ਕਾਲਿ ਪਾਇ ਕੈ ਬਹੁਰਿ ਸੰਵਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ੨੨੫
ਕੇਤੇ ਰਾਮਚੰਦ ਅਰੁ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ॥
ਕੇਤੇ ਚਤੁਰਾਨਨ ਸਿਵ ਬਿਸਨਾ ॥
ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਏ ਕਵਨ ਬਿਚਾਰੇ ॥
ਪਾਨ਼ੀ ਭਰਤ ਕਾਲ ਕੇ ਦ੍ਵਾਰੇ ॥੨ ॥
ਕਾਲ ਪਾਇ ਸਭ ਹੀ ਏ ਭਏ ॥
ਕਾਲ ਪਾਇ ਕਾਲ ਹ੍ਵੈ ਗਏ ॥
ਕਾਲਹਿ ਪਾਇ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਰਿ ਹੈਂ ॥

ਕਾਲਹਿ ਕਾਲ ਪਾਇ ਸੰਘਰਿ ਹੈਂ ॥੩॥
ਜੇ ਤੁਮ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਠਹਿਰਾਏ ॥
ਤੇ ਸਭ ਡੰਡ ਕਾਲ ਕੇ ਘਾਏ ॥
ਕਾਲ ਡੰਡ ਬਿਨੁ ਬਚਾ ਨ ਕੋਈ ॥
ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਬਿਸਨਿੰਦ੍ਰਨ ਜੋਈ ॥੫॥
ਜੈਸਿ ਜੂਨਿ ਇਕ ਦੈਤ ਬਖਨਿਯਤ ॥
ਤੈਸੋ ਇੱਕ ਗਿੰਦ ਦੇਵਤਾ ਜਨਿਯਤ ॥
ਜੈਸੇ ਹਿੰਦੂਆਨੈ ਤੁਰਕਾਨਾਂ ॥
ਸਭਹਿਨ ਸੀਸ ਕਾਲ ਜਰਵਾਨਾ ॥੬॥
ਕਬਹੂੰ ਦੈਤ ਦੇਵਤਨ ਮਾਰੇਂ ॥
ਕਬਹੂੰ ਦੈਤਨ ਦੇਵ ਸੰਘਾਰੇਂ ॥
ਦੇਵ ਦੈਤ ਜਿਨ ਦੋਊ ਸੰਘਾਰਾ ॥
ਵਹੈ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਹਮਾਰਾ ॥੭॥੧॥

(ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਪੋਥੀਆਂ)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਅਸਤੋਤ੍ਰ (ਉਸਤਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ)

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ॥

ਅਥ ਜੁਧ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਿਖਿਯਤੇ॥

ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦॥

ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ॥

ਨਮੋ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਬਢੈਲੀ ਸਰੋਹੀ॥
ਕਰੈ ਏਕ ਤੇ ਦ੍ਵੈ ਸੁਭਟ ਹਾਥ ਸੋਹੀ॥
ਮਹਾ ਲੋਹ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰਿਕਾ ਝਲਹਲੰਤੀ॥
ਨਮੋ ਜੋਗ ਜ੍ਵਾਲਾਮੁਖੀ ਜਿਯੋ ਬਲੰਤੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਮਹਾਪਾਨ ਕੀ ਭਾਨੁ ਗੰਗਾ ਤਰੰਗੀ॥
ਭਿਰੈ ਸਾਮੁਹੇ ਮੋਖਦਾਤੀ ਅਭੰਗੀ॥
ਨਮੋ ਤੇਗ ਤਰਵਾਰ ਸ੍ਰੀ ਖਗ ਖੰਡਾ॥
ਮਹਾ ਰੁਦ੍ਰਰੂਪਾ ਬਿਰੂਪਾ ਪ੍ਰਚੰਡਾ॥੨॥
ਮਹਾ ਤੇਜਧਾਰਾ ਦੁਖੰਡਾ ਦੁਧਾਰਾ॥
ਮਹਾ ਸਤ੍ਰਬਨ ਕੋ ਮਹਾ ਭੀਮਆਰਾ॥
ਮਹਾਕਾਲ ਕੀ ਕਾਲਿਕਾ ਕਾਲ ਕ੍ਰੁਧੰ॥

ਮਹਾ ਬਿਗ੍ਰਹੀ ਬੁਧਿ ਕੀ ਸਿਧਿ ਉਰਧੰ ॥੩॥
ਮਹਾਪਾਤਿਨੀ ਤੂੰ ਪ੍ਰਲੈਕਾਲ ਕਰਤੀ ॥
ਮਹਾਅਤ੍ਰ ਤੂੰ ਹੀ ਮਹਾਸਤ੍ਰ ਹਰਤੀ ॥
ਮਹਾਕਾਟ ਕੀ ਲਾਟ ਬਿਕਰਾਲ ਭੀਮੰ ॥
ਬਹੀ ਤਛ ਮੁਛੰ ਕਰੈ ਸਤ੍ਰ ਕੀਮੰ ॥੪॥
ਮਹਾਤੇਜ ਕੀ ਤੇਜਤਾ ਤੇਜਵੰਤੀ ॥
ਪ੍ਰਜਾ ਕੰਡਨੀ ਦੰਡਨੀ ਸਤ੍ਰ ਹੰਤੀ ॥
ਮਹਾ ਬੀਰਬਿਦਿਆ ਮਹਾ ਬੀਰਰੂਪੰ ॥
ਮਹਾਭੀਰ ਮੈ ਬੀਰਦਾਤੀ ਬਿਰੂਪੰ ॥੫॥
ਤੁਂਹੀ ਸੈਫ ਪਟਾ ਮਹਾ ਕਾਟ ਕਾਤੀ ॥
ਅਨੁਗ ਆਪਨੇ ਕੋ ਅਭੈ ਦਾਨ ਦਾਤੀ ॥
ਜੇਊ ਮਿਯਾਨ ਤੇ ਬੀਰ ਤੌ ਕੌ ਸੜਕੈ ॥
ਪ੍ਰਲੈਕਾਲ ਕੇ ਸੰਦ ਬਕੈ ਕੜਕੈ ॥੬॥
ਧਸੈ ਖੇਤ ਮੈਂ ਹਾਥ ਲੈ ਤੋਹਿ ਸੂਰੇ ॥
ਭਿਰੈ ਸਾਮੁਹੇ ਸਿਧਿਸਾਵੰਤ ਪੂਰੇ ॥
ਕਰੈ ਹਾਥ ਦ੍ਵੈ ਕਾਢਿ ਕੈ ਮਿਯਾਨ ਮੈ ਤੇ ॥
ਫਤੇ ਪਾਇ ਹੈ ਬੀਰ ਮੈਦਾਨ ਮੈ ਤੇ ॥੭॥
ਕਟਕ ਸਤ੍ਰ ਮੈਂ ਅਗ੍ਰ ਹ੍ਵੈ ਫਟ ਬਾਹੇ ॥
ਬਰੇ ਦੇਵਕੰਨਿਯਾ ਤੇਊ ਕੰਤ ਚਾਹੇ ॥
ਮਹਾਖੇਤ ਮੈ ਜੋ ਕਰੈ ਹਾਥ ਜੇਤੇ ॥

ਸੁਰਗਬਾਸ ਮੈ ਭੋਗਵੈ ਬਰਖ ਤੇਤੇ ॥੮॥
ਸਮਰ ਸਾਮੁਹੇ ਸੀਸ ਤੇ ਪੈਂ ਚੜ੍ਹਾਵੈ ॥
ਮਹਾਭੂਪ ਹ੍ਵੈ ਅੰਤਰੈ ਰਾਜ ਪਾਵੈ ॥
ਮਹਾਭਾਵ ਸੋ ਜੋ ਕਰੈ ਤੋਰ ਪੂਜੰ ॥
ਸਮਰਜੈਤ ਕੋ ਬੀਰ ਹ੍ਵੈ ਹੈ ਅਦੂਜੰ ॥੯॥
ਤੁਯੰ ਪੂਜਿ ਹੈ ਬੀਰ ਬਾਨੈਤ ਛਤ੍ਰੀ ॥
ਮਹਾ ਖੜਗਧਾਰੀ ਮਹਾਂ ਤੇਜ ਅਤ੍ਰੀ ॥
ਪੜ੍ਹੈ ਪ੍ਰੀਤ ਸੋਂ ਪ੍ਰਾਤ ਉਸਤੋਤ੍ਰ ਯਾ ਕੌ ॥
ਕਰੈ ਰੁਦ੍ਰ ਕਾਲੀ ਨਮਸਕਾਰ ਤਾ ਕੌ ॥੧੦॥
ਰੁਧਿਰ ਮੰਜਨੀ ਬਿੰਜਨੀ ਹੈ ਅਗੌਤੀ ॥
ਸਦਾ ਜੈ ਸਦਾ ਜੈ ਸਦਾ ਜੈ ਭਗੌਤੀ ॥
ਸਦਾ ਦਾਹਿਨੀ ਦਾਸ ਕੋ ਦਾਨ ਦੀਜੈ ॥
ਗੁਰੂ ਸਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਰਛ ਲੀਜੈ ॥੧੧॥
ਉਸਤਤਿ ਸੰਪੂਰਨ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੧॥

(ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਾਲੀ ਦਸਮ ਬੀੜ
ਸ੍ਰੀ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ੧੯੪)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਬ੍ਰਹਮ ਕਵਚ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ਹੈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥
ਅਥ ਭਗਉਤੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਵਚ ਲਿਖਯਤੇ ॥
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਖੜਗਖੰਡਾਅਸੀ ਅਰਿਗਰਿ ਧਰਮਰੱਛਿ ਤੱਗਛੱੜੀ ॥
ਬਿਸ੍ਵਪਾਲਿ ਭੂਪਾਲਿ ਪੱਛ ਪਲ ਭੱਛ ਰਣਕੱਛਅੱੜੀ ॥੧ ॥
ਰਾਜਮੰਡਾ ਅਤਿਪ੍ਰਚੰਡਾ ਈਸੁਰੀ ਕਰਵਾਰਿ ਹੈਂ ॥
ਸਕਤਿ ਬ੍ਰਹਮਨੀ ਬਿਸਨਵੀ ਭਵਾਨੀ ਤੂੰ ਤਰਵਾਰਿ ਹੈਂ ॥੨ ॥
ਨਿਤਜਿਯੋਤੀ ਮੁਕਤਿਦਾਇਕ ਧਾਰਾਧਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਹੈਂ ॥
ਖੰਡਿਕਾ ਮ੍ਰਿਤੁ ਜਗਤ ਜਨਨੀ ਕਾਲਿਕਾ ਗੁਨਖਾਨਿ ਹੈਂ ॥੩ ॥
ਅਕਾਲਜਿਯੋਤੀ ਨਿਹਕਲੰਕਾ ਮਹਾਬਲੀ ਧ੍ਰਿਤਮਾਨਿ ਹੈਂ ॥
ਭਵਮਾਨਕਾ ਖਲਹਾਨਕਾ ਰੱਤਪਾਨਕਾ ਜਗਮਾਨਿ ਹੈਂ ॥੪ ॥
ਇਹ ਕਵਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਬਤੀਸਾ ਪਢੈ ਜੋ ਨਿਤ ਛੱੜੀ ॥
ਰਣਿ ਜੀਤ ਲਹੈ ਨ੍ਰਿਭੀਤ ਰਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਵੈ ਅੱੜੀ ॥੫ ॥

ਲਹਿ ਬੇਦ ਭੇਦ ਜੋ ਪੜੈ ਬਿਪ੍ਰ ਬੈਸਜ ਧਨ ਸੁਖ ਸੰਪਤਾ ॥
ਧਨ ਧਾਮ ਤਨ ਅਰੋਗ ਸੂਦਰ ਪਾਇ ਸੁਖ ਅਕੰਪਤਾ ॥੬ ॥੧ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਇਹ ਬੋਲਾ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਸੁਣੋ ਖਾਲਸਾ ਬੀਰ ॥
ਫਤਿਹ ਪਾਉ ਮੈਦਾਨ ਮੈ ਪਕੜ ਹਾਥਿ ਸਮਸੀਰ ॥੧ ॥

(ਪੁਰਾਤਨ ਲਿਖਤੀ ਗੁਟਕੇ ਸਾਹਿਬ)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਸਰਬਲੋਹ ਕਵਚ

(ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥)

ਅਥ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ॥ ਪੰਚ ਸਲੋਕੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਕਵਚੰ ॥

ਸਕਲਾਨਿ ਭੂਧਰਾਨਿ ਭਵੰਤਿ ਕੱਜਲ
ਪਾਤ੍ਰੰ ਭਵੰਤਿ ਸਾਗਰਾ ॥
ਬ੍ਰਿਖਛਾਨਿ ਸਕਲਾਨਿ ਲੇਖਨਾ
ਉਰਬੀਯੰ ਭਵੰਤਿ ਕਾਗਰਾ ॥੧ ॥੨੦੮ ॥
ਸਾਰਸ੍ਵਤੀ ਆਦਿ ਭਵੰਤਿ ਬਕਤਾ
ਲੇਖਕੰ ਭਵੰਤਿ ਗਜਾਨਨਹ ॥
ਤਦਜਪਿ ਮਹਾਤਮ ਨ ਜਾਨੰਤਿ ਰੋਮੰ
ਤ੍ਵ ਮਹਿਮਾ ਬਿਅੰਤ ਨਾਥੰ ॥੨ ॥੨੦੯ ॥
ਬਿਧਿ ਭਵ ਸੇਸ ਨਾਰਦਾਦਿ ਸਾਰਦ
ਕਥੰਤਿ ਮਹਿਮਾ ਨ ਪਾਵੰਤਿ ਪਾਰੰ ॥
ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਬਦੰਤਿ ਨਿਤਜੰ

ਨ ਲਹੰਤਿ ਅੰਤਿ ਅਨੰਤਿ ਸਾਰੰ ॥੩॥੨੧੦॥

ਰਿਸਿਗਨਾ ਮੁਨਿਵਰਾਦਿ ਪੁੰਗਵ

ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰਾਦਿ ਨਿਗਮੰ ਪੁਰਾਨੰ ॥

ਸੁਛੰਦ ਛੰਦ ਗਾਥਾ ਕਬਿਜਨਾਨਿ ਕੋਵਿਦ ਗਾਯੰਤਿ

ਨਿਤਜਪ੍ਰਤਿ ਨ ਲਭੰਤਿ ਮਰਮੰ ॥੪॥੧੧੧॥

ਏਕ ਜੀਹ ਤ੍ਵ ਦਾਸ ਨਾਥੰ

ਕਿਮ੍ ਪਾਰੰਤੀ ਕਥੰਤਿ ਨਾਮੰ ॥

ਪਾਹ ਪਾਹ ਛਮੋ ਪਰਾਧੰ

ਸਰਨਜ ਸਰਨਜ ਸਰਨਜ ਨਮਾਮੀਸੰ ॥੫॥

੨੧੨॥੨੬॥੫੫੮॥੨੮੭੭॥

(ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼)

ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਕੀ ਰਛਾ ਹਮਨੈ ॥

ਸਰਬਲੋਹ ਦੀ ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ ॥

ਸਰਬਕਾਲ ਜੀ ਦੀ ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ ॥

ਸਰਬਲੋਹ ਜੀ ਦੀ ਸਦਾ ਰਛਿਆ ਹਮਨੈ ॥ (ਦਸਮ - ੧੧)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਸਰਬਲੋਹ ਕਵਚ ਅਸਤੋਤ੍ਰ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਸਲੋਕ ॥

ਤੁਮ ਮਮ ਰੱਛਕ ਤੁਮ ਮਮ ਨਾਥੰ ॥
ਤੁਮ ਮਮ ਸਦ ਹੀ ਬਸਤੇ ਸਾਥੰ ॥
ਤੁਮ ਮਮ ਸ੍ਵਾਮੀ ਹਉਂ ਤੁਅ ਦਾਸੰ ॥
ਤੁਮ ਮਮ ਜੀਵਨ ਤੁਮ ਮਮ ਆਸੰ ॥੧॥
ਤੁਮ ਮਮ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਉਂ ਤਉ ਸਿੱਖਾ ॥
ਤੁਮ ਮਮ ਦਾਤਾ ਹਉਂ ਤੁਅ ਭਿੱਖਾ ॥
ਤੁਮਰੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਤੁਮਰੇ ਉਰਾ ॥
ਮਾਰੇ ਪਾਤਕਿ ਅਧਮੰ ਨੀਚਾ ॥੨॥
ਤੁਮ ਮਮ ਮਾਨ ਮਹਤ ਮਮ ਤ੍ਰਾਨੰ ॥
ਤੁਮ ਮਮ ਮੋਖੁ ਕਰਿ ਪੁਤ੍ਰਾਨੰ ॥
ਤੁਮ ਮਮ ਇਸਟੰ ਤੁਮ ਮਮ ਮਿਤ੍ਰੰ ॥
ਤੁਮ ਮਮ ਜਨਨੀ ਤੁਮ ਮਮ ਪਿਤ੍ਰੰ ॥੩॥
ਤੁਮ ਮਮ ਕਰਤਾ ਤੁਮ ਮਮ ਭਰਤਾ ॥
ਤੁਮ ਚਿਰਜੀਵੀ ਅਖਛਯ ਅਮ੍ਰਿਤਾ ॥
ਤੁਮ ਮਮ ਅੰਗ ਸੰਗ ਸਦ ਬਸਤਾ ॥
ਤੁਮ ਮਮ ਰੋਮ ਰੋਮ ਪ੍ਰਤਿਪਲਤਾ ॥੪॥
ਤੁਮ ਮਮ ਜੀਵਨ ਤੁਮ ਮਮ ਪ੍ਰਾਨੰ ॥

ਤੁਮ ਮਮ ਓਟੰ ਹਉਂ ਤੁਮਰੋ ਤ੍ਰਾਨੰ ॥
ਤੁਮ ਮਮ ਤੀਰਥਿ ਹਉਂ ਤੂ ਤਾਪਸਿ ॥
ਤੁਮ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਹਉਂ ਤੁਅ ਜਾਪਸਿ ॥੫ ॥
ਤੁਮ ਮਮ ਗਿਰਵਰ ਹਉਂ ਤੁਧ ਮੋਰਾ ॥
ਤੁਮ ਮਮ ਚੰਦ ਹਉਂ ਤੁਮੇ ਚਕੋਰਾ ॥
ਤੁਮ ਮਮ ਅੰਭੁ ਹਉਂ ਮੀਨ ਤੁਹਾਰੋ ॥
ਤੁਮ ਮਮ ਪੁਸਪੰ ਹਉਂ ਭ੍ਰਮਰ ਗੁੰਜਾਰੋ ॥੬ ॥
ਤੁਮ ਮਮ ਸ੍ਰੀਖੰਡ ਹਉਂ ਨੀਮ ਅਤਿ ਨਾਨਾ ॥
ਤੁਮਚੇ ਪਾਰਸ ਹਮ ਲੋਸ੍ਰ ਨਿਦਾਨਾ ॥
ਤੁਮ ਆਕਾਸ ਬਿਆਪਕ ਮਮ ਅੰਤਰਿ ॥
ਰੋਮ ਰੋਮ ਰਮ ਰਹੇ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥੭ ॥
ਤੁਮ ਮਮ ਮਤਿ ਗਤਿ ਤੁਮ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ॥
ਤੁਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੁ ਸੁਤਵਤ ਧਰ ਲੋਭਾ ॥
ਤੁਮਚੇ ਦਯਾਲ ਦੀਨ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥
ਮਾਚੇ ਮਹਾ ਦੀਨ ਭੇਖਾਰੀ ॥੮ ॥
ਤੁਮਚੇ ਦੀਨਬੰਧੁ ਕਰੁਨਾਲਯ ॥
ਮਾਚੇ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਸੰਭਾਲਯ ॥
ਤੁਮਚੇ ਧਨੀ ਧਨਾਢਿ ਲਖਮੀਬਰ ॥
ਮਾਚੇ ਚੇਰੋ ਅਨੁਚਰ ਕਿੰਕਰ ॥੯ ॥
ਤੁਮਚੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਠਾਕੁਰਿ ਗਉਰੋ ॥
ਮਾਚੇ ਤੁਛ ਅਲੀਪ ਅਤਿ ਹਉਰੋ ॥
ਤੁਮਚੇ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਤਿ ਗੂੜੇ ॥

ਮਾਰੇ ਅਧਮ ਨੀਚ ਲਘੁ ਮੂੜੇ ॥੧੦॥
ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਤੂੰ ਹੀ ਮਮ ਪਰਾਨ ॥
ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਤੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥
ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਤੂੰ ਦਯਾਲ ॥
ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਤੂੰ ਤੂੰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧੧॥
ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਪ੍ਰਧਾਮ ॥
ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਤੂੰ ਤੂੰ ਮਮ ਸਾਮ ॥
ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਰੱਛਪਾਲ ॥
ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਤੂੰ ਤੂੰ ਅਨਕਾਲ ॥੧੨॥
ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਸਭਿ ਤੁਹੀਂ ॥
ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਬਿਯਾਪਕ ਸਬ ਤੁਹੀਂ ॥
ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਹੇ ॥
ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਤੁਹੀਂ ਹੇ ॥੧੩॥
ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਤੁਹੀਂ ਤੂੰ ॥
ਤੂੰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਤੂੰ ॥
ਤੂੰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਮਮ ਪ੍ਰਾਨ ॥
ਤੂੰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਤੂੰ ਨਰਾਨ ॥੧੪॥
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਕਵਚ ਸੰਪੂਰਨੰ ਸੁਭੰ ॥੧॥

੨੭ ॥੫੫੯ ॥੨੯੭੮ ॥
(ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਉਗ੍ਰਦੰਤੀ (ਭਗਉਤੀ ਕੇ ਛੰਦ ਛਕੇ)

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਛੰਦ ਛਕਾ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੂ ਕਾ ॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਪਹਿਲਾ ॥

ਨਮੋ ਉਗ੍ਰਦੰਤੀ ਅਨੰਤੀ ਸ੍ਵੈਯਾ ॥
ਨਮੋ ਜੋਗਿ ਜੋਗੇਸ੍ਵਰੀ ਜੋਗਿ ਮੈਯਾ ॥੧॥
ਨਮੋ ਕੇਹਰੀਬਾਹਨੀ ਸੱਤ੍ਰੁਹੰਤੀ ॥
ਨਮੋ ਸਾਰਦਾ ਬ੍ਰਹਮਵਿਦਿਆ ਪੜ੍ਹੰਤੀ ॥੨॥
ਨਮੋ ਰਿੱਧਿਦਾ ਸਿਧਿਦਾ ਬੁਧਿਦੈਨੀ ॥
ਨਮੋ ਕਾਲਿਕੇ ਕਾਲਿ ਕਉ ਕਾਲਿ ਛੈਨੀ ॥੩॥
ਨਮੋ ਕਾਲਿ ਅਜਾਲਿ ਹੈ ਹੇਰਿ ਤੇਰੋ ॥
ਨਮੋ ਤੀਨ ਹੂ ਲੋਕਿ ਕੀਨੋ ਅਹੇਰੋ ॥੪॥
ਨਮੋ ਜੋਤਿ ਜ੍ਵਾਲਾ ਤੁਮੈ ਬੇਦ ਗਾਵੈ ॥
ਸੁਰਾਸੁਰ ਰਿਖੀਸੁਰ ਨਹੀ ਭੇਦ ਪਾਵੈ ॥੫॥

ਤੁਹੀ ਜੋਗਿ ਜੋਗਤਣਿ ਤੁਹੀ ਖੜਗਧਾਰੇ ॥
ਤੁਹੀ ਜੈ ਕਰੰਤੀ ਅਸੁਰ ਗਹਿ ਪਛਾਰੇ ॥੬॥
ਤੁਹੀ ਜੋਗਣੀ ਖੱਪਰ ਭਰਣੀ ਅਦੇਖੰ ॥
ਰਕਤਬੀਜ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਕੌ ਪਕੜਿ ਸੇਖੰ ॥੭॥
ਤੁਹੀ ਜਲ ਥਲੇ ਪਰਬਤੇ ਗਿਰਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥
ਤੁਹੀ ਸਭ ਘਟਨ ਮੋ ਨਿਰਾਲਮ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥੮॥
ਤੁਹੀ ਦੁਸਟਦਾਹਿਨਿ ਤੁਹੀ ਸਰਬ ਪਾਲੀ ॥
ਤੁਹੀ ਬ੍ਰਿਛ ਪੁਹਿਪਾ ਤੁਹੀ ਆਪਿ ਮਾਲੀ ॥੯॥
ਤੁਹੀ ਬਿਸ੍ਵਭਰਣੀ ਤੁਹੀ ਜਗਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥
ਤੁਹੀ ਅਲਖ ਬਰਣੀ ਤੁਹੀ ਭੂ ਅਕਾਸੀ ॥੧੦॥
ਨਮੋ ਜਾਲਿਪਾ ਦੇਵਿ ਦੁਰਗੇ ਭਵਾਨੀ ॥
ਤਿਹੂ ਲੋਕਿ ਨਵਖੰਡ ਮੇ ਤੁਮ ਪ੍ਰਧਾਨੀ ॥੧੧॥
ਅਟਲ ਛੱਤ੍ਰਧਰਣੀ ਤੁਹੀ ਆਦਿ ਦੇਵੰ ॥
ਸਕਲ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਤੋਹਿ ਨਿਸਿਦਿਨਿ ਸਰੇਵੰ ॥੧੨॥
ਤੁਹੀ ਕਾਲਿ ਅਕਾਲਿ ਕੀ ਜੋਤਿ ਛਾਜੈ ॥
ਸਦਾ ਜੈ ਸਦਾ ਜੈ ਸਦਾ ਜੈ ਬਿਰਾਜੈ ॥੧੩॥
ਯਹੀ ਦਾਸੁ ਮਾਂਗੈ ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁ ਕੀਜੈ ॥
ਸ੍ਵਯੰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਰਬੱਤ੍ਰ ਦੀਜੈ ॥੧੪॥
ਤੁਹੀ ਜਾਗਤੀ ਜੋਤਿ ਜ੍ਵਾਲਾ ਸਰੂਪੰ ॥
ਤੁਹੀ ਜਗਿ ਸਕਲ ਮਹਿ ਰਮੰਤੀ ਅਨੂਪੰ ॥੧੫॥

ਮਹਾਂ ਮੂੜ ਹਉ ਦਾਸ ਦਾਸਨਿ ਤਿਹਾਰਾ ॥
ਪਕੜਿ ਬਾਂਹ ਭਉਜਲ ਕਰਹੁ ਬੇਗਿ ਪਾਰਾ ॥੧੬ ॥
ਫਤਹਿ ਡੰਕਿ ਬਾਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਯੌ ਕਰੀਜੈ ॥
ਯਹੀ ਬਾਰਤਾ ਦਾਸ ਕੀ ਨਿਤ ਸੁਣੀਜੈ ॥੧੭ ॥
ਕਰਹੁ ਹੁਕਮੁ ਅਪਨਾ ਸਭੈ ਦੁਸਟ ਘਾਊਂ ॥
ਤੁਰਕ ਹਿੰਦ ਕਾ ਸਕਲ ਝਗਰਾ ਮਿਟਾਊਂ ॥੧੮ ॥
ਅਗਮ ਸੂਰ ਬੀਰੇ ਉਠਹਿ ਸਿੰਘ ਜੋਧਾ ॥
ਪਕੜਿ ਤੁਰਕਗਨ ਕਉ ਕਰੈਂ ਵੈ ਨਿਰੋਧਾ ॥੧੯ ॥
ਸਕਲ ਜਗਤ ਮੇ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਗਾਜੈ ॥
ਜਗੈ ਧਰਮ ਹਿੰਦੂ ਕਿ ਤੁਰਕ ਦੁੰਦ ਭਾਜੈ ॥੨੦ ॥
ਜਪਉ ਜਾਪਿ ਏਕੈ ਹਰੇ ਹਰਿ ਅਕਾਲੰ ॥
ਹ੍ਵੈ ਤਬ ਦੁਨੀਆਂ ਸਭ ਛਿਨਿਕ ਮੈਂ ਨਿਹਾਲੰ ॥੨੧ ॥
ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਭਵਾਨੀ ਹਮਨ ਕੀ ਪੁਕਾਰੇ ॥
ਕਰਹੁ ਦਾਸ ਪਰਿ ਮਿਹਰਿ ਅਪਰੰ ਅਪਾਰੇ ॥ ੨੨ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਦ੍ਵਾਰਿ ਤੁਮਾਰੇ ਠਾਢ ਹਉ ਇਕ ਬਰੁ ਦੀਜੈ ਮੋਹਿ ॥
ਪੰਥ ਚਲੈ ਤਬ ਜਗਤ ਮੈ ਦੁਸਟਿ ਖਪਾਵਹੁ ਤੋਹਿ ॥੧ ॥

ਭਗਾਵਤੀ ਛੰਦ ਦੂਸਰਾ ॥

ਨਮੋ ਕਾਲਿਕਾ ਕਾਲਿ ਰੂਪੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ ॥
ਨਮੋ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਨਾਸਨਿ ਭਵਾਨੀ ॥੧ ॥

ਨਮੋ ਚੰਡ ਅਰੁ ਮੁੰਡ ਸੰਘਾਰਕਾਰੀ ॥
ਨਮੋ ਰਕਤਬੀਜਾਨਿ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣਹਾਰੀ ॥੨॥
ਨਮੋ ਵੇਦਿਵਿੱਦਯਾ ਨਮੋ ਜਗਿ ਰੂਪਾ ॥
ਨਮੋ ਅੰਜਨੀ ਪੂਰਨੀ ਭੂਪ ਭੂਪਾ ॥੩॥
ਨਮੋ ਜੈ ਅਨੰਤੀ ਭਦ੍ਰਕਾਲੀ ਅਬਾਹੰ ॥
ਨਮੋ ਭਗਾਵਤੀ ਤੇਜਵੰਤੀ ਅਢਾਹੰ ॥੪॥
ਨਮੋ ਸਕਤਿ ਰੂਪੀ ਅਗੰਮਣਿ ਅਡੋਲਾ ॥
ਨਮੋ ਖੜਗਧਾਰਣਿ ਅਛੇਦਣਿ ਅਤੋਲਾ ॥੫॥
ਨਮੋ ਗਰਬ ਗੰਜਨਿ ਸਿਰੀ ਜੋਗਮਾਯਾ ॥
ਸਭੈ ਥਕਿ ਰਹੇ ਮਰਮ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਪਾਯਾ ॥੬॥
ਤੁਹੀ ਜਲ ਅਗਨਿ ਪਵਨਿ ਤੂੰ ਹੂਰਿ ਨੂਰਾ ॥
ਤੁਹੀ ਜੋਤਿ ਉਡਗਨਿ ਤੁਹੀ ਚੰਦ ਸੂਰਾ ॥੭॥
ਤੁਹੀ ਖੇਚਰਾ ਭੂਚਰਾ ਜੋਧ ਬੀਰੇ ॥
ਤੁਹੀ ਰੱਛਨੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਰੂਪਨਿ ਗਹੀਰੇ ॥੮॥
ਤੁਹੀ ਜਗਤਿ ਜਨਨੀ ਅਨੰਤੀ ਅਕਾਲੰ ॥
ਤੁਹੀ ਅੰਨਦੈਨੀ ਸਭਨ ਕੋ ਸਮਾਲੰ ॥੯॥
ਤੁਹੀ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਭੂਮੰ ਸਰੂਪੀ ॥
ਤੁਹੀ ਬਿਸਨ ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮ ਇੰਦ੍ਰਾ ਅਨੂਪੀ ॥੧੦॥
ਤੁਹੀ ਸੀਤਲਾ ਤੋਤਲਾ ਬਾਕਿ ਬਾਨੀ ॥
ਨਮੋ ਚੰਡਿਕਾ ਮੰਗਲਾ ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ ॥੧੧॥

ਨਹੀਂ ਤੁਮ ਬਿਨਾ ਕੋਇ ਰੱਛਕਿ ਹਮਾਰਾ ॥
ਤੁਹੀ ਆਦਿ ਕੁਆਰਿ ਦੇਵੀ ਅਪਾਰਾ ॥੧੨ ॥
ਤੁਹੀ ਦੇਵਕੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮਾਤਾ ਕਹਾਯੰ ॥
ਤੁਹੀ ਨੈਣਾਦੇਵੀ ਅਲਖੁ ਜਗਸਹਾਯੰ ॥੧੩ ॥
ਤੁਹੀ ਥੰਭ ਸਿਉਂ ਨਿਕਸਿ ਨਰਸਿੰਘ ਹੋਈ ॥
ਉਦਰ ਹਿਰਨਾਖਸ ਕਾ ਨਖਹੁ ਕਰਿ ਪਰੋਈ ॥੧੪ ॥
ਤੁਹੀ ਕੱਛ ਹੁਇ ਦੈਤ ਮਧੁਕੀਟ ਜਾਰੇ ॥
ਤੁਹੀ ਹੋਇ ਬਾਰਾਹਿ ਹਿਰਨਾਛਜ ਮਾਰੇ ॥੧੫ ॥
ਤੁਹੀ ਹੋਇ ਬਾਵਨ ਮਹਾਛਲਿ ਦਿਖਾਯੋ ॥
ਪਕੜਿ ਰਾਜੇ ਬਲਿ ਕੋ ਪਤਾਲੈ ਪਠਾਯੋ ॥੧੬ ॥
ਤੁਹੀ ਹੋਇ ਪਰਸਰਾਮ ਜਗ ਮਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥
ਸਕਲ ਛੱਤ੍ਰੀਯਨ ਕਉ ਕਰੈ ਛੈ ਬਿਨਾਸੀ ॥੧੭ ॥
ਤੁਹੀ ਫਿਰਿ ਭਈ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰੰ ਅਪਾਰਾ ॥
ਪਕੜਿ ਲੰਕਿ ਸਉ ਦੈਤ ਰਾਵਨ ਪਛਾਰਾ ॥੧੮ ॥
ਤੁਹੀ ਮੁਕਤਿ ਦਾਇਣਿ ਸਦਾ ਸੁਭ ਕਰੰਤੀ ॥
ਤੁਹੀ ਸੂਰ ਬਲਬੀਰ ਦੁਸਟਣਿ ਦਹੰਤੀ ॥੧੯ ॥
ਤੁਹੀ ਰਾਧਿਕਾ ਰੁਕਮਣੀ ਤੂ ਕੁਸੱਲਿਆ ॥
ਤੁਹੀ ਅੰਜਨੀ ਰੇਨਿਕਾ ਤੂੰ ਅਹਿਲਿਆ ॥੨੦ ॥
ਤੁਹੀ ਭਰਣਿ ਪੋਖਣਿ ਸਭਨ ਪਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੀ ॥
ਕਰਹੁ ਮੋਹਿ ਮੁਕਤਾ ਕਟਹੁ ਭਰਮ ਜਾਲੀ ॥੨੧ ॥

ਨਮੋ ਦੁਖਹਰੰਤੀ ਅਨੰਦਤਿ ਸਰੂਪਾ ॥
ਆਪਨ ਦਾਸ ਪਰਿ ਮਿਹਰਿ ਕੀਜੈ ਅਨੂਪਾ ॥ ੨੨ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਦਾਸ ਜਾਨਿ ਕਰਿ ਆਪਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਮੋਹਿ ॥
ਇਹੈ ਬੇਨਤੀ ਦਾਸ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਭਵਾਨੀ ਤੋਹਿ ॥੨ ॥

ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਤੀਸਰਾ ॥

ਤੁਹੀ ਕਲਪਬ੍ਰਿਛਣਿ ਤੁਹੀ ਕਾਮਧੈਨਾ ॥
ਤੁਹੀ ਅਸਟਸਿੱਧਣਿ ਤੁਹੀ ਨੂਰ ਨੈਨਾ ॥੧ ॥
ਤੁਹੀ ਸੁਰਗ ਪਾਤਾਲ ਬੈਕੁੰਠ ਧਰਣੀ ॥
ਤੁਹੀ ਪਾਪਖੰਡਣਿ ਉਦਰਿ ਜਗਤਿ ਭਰਣੀ ॥੨ ॥
ਤੁਹੀ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਬੇਦਪਾਠਣਿ ਸਵਿਤ੍ਰੀ ॥
ਤੁਹੀ ਧਰਮਣੀ ਕਰਣਕਾਰਣਿ ਪਵਿੱਤ੍ਰੀ ॥੩ ॥
ਤੁਹੀ ਗੌਰਜਾ ਪਾਰਬਤੀ ਜੋਗਧਰਣੰ ॥
ਤੁਹੀ ਲੱਛਮੀ ਅਲਖ ਰੂਪੀ ਅਵਰਣੰ ॥੪ ॥
ਤੁਹੀ ਸਭ ਜਗਤਿ ਕਉ ਉਪਾਵੈ ਛਕਾਵੈ ॥
ਤੁਹੀ ਬਹੁੜਿ ਆਪੇ ਛਿਨਿਕ ਮਉ ਖਪਾਵੈ ॥੫ ॥
ਤੁਹੀ ਭਗਤਿ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਸਕਤਿ ਰਾਣੀ ॥
ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਰਿ ਭਈ ਜੋਗਧਿਆਨੀ ॥੬ ॥
ਅਗਮ ਖੇਲ ਤੁਮਰਾ ਕਹਾ ਕੋ ਬਖਾਨੈ ॥
ਤੁਹੀ ਭੇਦ ਅਪਨਾ ਅਪਨੁ ਆਪ ਜਾਨੈ ॥੭ ॥

ਸਗਲ ਢੂੰਢਿ ਥਾਕੇ ਲਖਿਯੋ ਕਿਛੁ ਨ ਭੇਦਾ ॥
ਤੁਹੀ ਈਸੁਰੀ ਦੁਖਬਿਨਾਸਨਿ ਅਛੇਦਾ ॥੮ ॥
ਕਰਹੁ ਮਿਹਰਿ ਅਪੁਨੀ ਚਰਨਧੂਰਿ ਪਾਵਉਂ ॥
ਤੁਮ੍ਰਨ ਦੁਆਰਿ ਪਰਿ ਸੀਸੁ ਅਪਨਾ ਘਸਾਵਉਂ ॥੯ ॥
ਯਹੀ ਦਾਨ ਮਾਂਗਉ ਕਰਹੁ ਜੈ ਹਮਾਰੀ ॥
ਸਭੇ ਦੁਸਟ ਦੈਤਾ ਖਪੇ ਛਿਨ ਮਝਾਰੀ ॥੧੦ ॥
ਤੁਹੀ ਡਾਕਿਣੀ ਸਾਕਿਣੀ ਸੂਰਬੀਰੇ ॥
ਤੁਹੀ ਰੂਪ ਨਾਰਾਇਣੀ ਹਰਿ ਸਰੀਰੇ ॥੧੧ ॥
ਤੁਹੀ ਅਲਖ ਦੁਰਗਾ ਜਗਤਿ ਕਰਨਹਾਰੀ ॥
ਸਕਲ ਛੋਡਿ ਕਰਿ ਓਟ ਪਕੜੀ ਤਿਹਾਰੀ ॥੧੨ ॥
ਤੁਹੀ ਮੱਛ ਹੁਇ ਸਿੰਧੁ ਭੀਤਰਿ ਖਿਲੰਤੀ ॥
ਤੁਹੀ ਦੈਤ ਸੰਖਾਸੁਰੈ ਕਉ ਦਲੰਤੀ ॥੧੩ ॥
ਤੁਹੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹੋਇ ਕੰਸ ਕੇਸੀ ਖਪਾਯੋ ॥
ਤੁਮ੍ਰਨ ਮੱਲਿ ਚੰਡੂਰ ਗਹਿ ਕਰਿ ਉਡਾਯੋ ॥੧੪ ॥
ਜਗੰਨਾਥ ਹੁਇ ਦੈਤ ਗਯਾਸੁਰ ਖਿਡਾਰੇ ॥
ਤੁਹੀ ਨਿਹਕਲੰਕੀ ਭਈ ਖੜਗਧਾਰੇ ॥੧੫ ॥
ਤੁਹੀ ਦੈਤ ਕਿਲਕਾਸੁਰੇ ਕਉ ਸੰਘਰਣੀ ॥
ਤੁਹੀ ਸਭ ਜੁਗਣ ਬੀਚ ਅਵਤਾਰ ਧਰਣੀ ॥੧੬ ॥
ਜੁਗੋ ਜੁਗਿ ਸਕਲ ਖੇਲ ਤੁਮਹੀ ਰਚਾਯੋ ॥
ਤੁਮ੍ਰਨ ਖੇਲ ਕਾ ਭੇਦ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਪਾਯੋ ॥੧੭ ॥

ਤੂਹੀ ਅਸਟ ਦੁਰਗੇ ਭਵਾਨੀ ਅਕਾਲੰ ॥
ਤੁਹੀ ਸਕਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਊਪਰਿ ਦਯਾਲੰ ॥੧੮॥
ਤੁਮ੍ਨ ਕੁਦਰਤੀ ਖੇਲ ਕੀਨੋ ਅਪਾਰਾ ॥
ਤੁਮ੍ਨ ਤੇਜ ਸਉ ਕੋਟਿ ਰਵਿ ਸਸਿ ਉਜਾਰਾ ॥੧੯॥
ਤੁਹੀ ਨਿਜ ਵਜੀਰਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਰ ਸੁਹੰਤੀ ॥
ਤੁਹੀ ਨਿਸਦਿਨਾ ਜਾਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੰਤੀ ॥੨੦॥
ਨਿਰੰਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਾਹ ਸਾਹਨਿ ਅਪਾਰੇ ॥
ਤੁਹੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਨਿਕਟਿਵਰਤੀ ਮੁਰਾਰੇ ॥੨੧॥
ਸੁਨਹੁ ਦਾਸ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਭਵਾਨੀ ॥
ਦਯਾ ਧਾਰਿ ਮੁਹਿ ਲਾਜੁ ਰਾਖਹੁ ਨਿਦਾਨੀ ॥੨੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਦਾਨੋ ਮਾਰੇ ਰੋਹਲੇ ਦੇਵ ਬਚਾਏ ਤੋਹਿ ॥
ਸਿੰਘ ਤੁਮਾਰੋ ਰਣਿ ਗਜੇ ਹਾਕ ਨ ਝਾਲਸ ਕੋਇ ॥੩॥

ਭਗਾਵਤੀ ਛੰਦ ਚਉਖਾ ॥

ਤੁਹੀ ਜੋਤਿ ਜੁਾਲਾਮੁਖੀ ਹੋਇ ਦਿਖਾਨੀ ॥
ਪਰਬਤਿ ਫੋੜਿ ਲਾਟਾਂ ਅਗਨਿ ਜਗਮਗਾਨੀ ॥੧॥
ਤੁਹੀ ਹਰਣਭਰਣੀ ਤੁਹੀ ਜਗਤਿ ਮਾਏ ॥
ਤੁਹੀ ਸਰਬ ਠੌਰਨ ਰਹੀ ਆਪਿ ਛਾਏ ॥੨॥
ਤੁਹੀ ਉਤਭੁਜਾ ਸੇਤਜਾ ਸੁਖਿ ਨਿਧਾਨੀ ॥
ਤੁਹੀ ਅੰਡਜਾ ਜੇਰਜਾ ਚਤੁਰਬਾਨੀ ॥੩॥

ਤੁਹੀ ਤੀਰ ਤਰਵਾਰਿ ਕਾਤੀ ਕਟਾਰੀ॥
ਤੁਹੀ ਸੰਖ ਪਦਮਣਿ ਗਦਾ ਚੱਕ੍ਰਧਾਰੀ॥੪॥
ਤੁਹੀ ਤੋਪ ਬੰਦੂਕ ਗੋਲਾ ਚਲੰਤੀ॥
ਤੁਹੀ ਕੋਟ ਗੜ੍ਹ ਕਉ ਧਮਕਿ ਸਿਉ ਉਡੰਤੀ॥੫॥
ਤੁਹੀ ਬਡ ਅਜੀਤਨਿ ਸਕਲ ਦੋਖ ਹਰਣੀ॥
ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਅਡੋਲਨਿ ਅਗਮ ਖੇਲ ਕਰਣੀ॥੬॥
ਤੁਹੀ ਅਤਿ ਬਿਲਿਸਟਨਿ ਚਤੁਰਭੁਜ ਭਵਾਨੀ॥
ਤੁਮ੍ਨ ਸਰਬ ਦੁਸਟਾ ਕੀਏ ਮਾਰਿ ਫਾਨੀ॥੭॥
ਤੁਹੀ ਗੁਪਤਿ ਪਰਗਟ ਸਭਨ ਮੋ ਖਿਲੰਤੀ॥
ਤੁਹੀ ਸੁੰਭ ਮਹਿਖਾਸੁਰਹਿ ਕੋ ਦਲੰਤੀ॥੮॥
ਤੁਹੀ ਜਗਤਮੰਡਣਿ ਦਇਆਵੰਤਿ ਭਾਰੀ॥
ਸਕਲ ਸਿੱਧ ਮੁਨਿਜਨ ਲਏ ਤੇ ਉਬਾਰੀ॥੯॥
ਲਖੈ ਨਾਹਿ ਕੋਊ ਅਜਬ ਖੇਲ ਤੇਰਾ॥
ਤੁਹੀ ਧਰਣਿ ਧਰਿਕੈ ਕਰੇ ਫਿਰਿ ਨਿਬੇਰਾ॥੧੦॥
ਤੁਹੀ ਬਿਜੁਲ ਹੁਇ ਗਗਨਿ ਚੜਿ ਝਿਲਮਲਾਨੀ॥
ਤੁਮ੍ਨ ਚਰਨ ਪਰਿ ਸੁਰਤਿ ਹਮਰੀ ਲਗਾਨੀ॥੧੧॥
ਤੁਹੀ ਅਲਖ ਕਰਤਾਰਣੀ ਸਿਵਸਰੂਪਾ॥
ਤੁਹੀ ਘਟਿ ਘਟੇ ਦੇਵਿ ਦੁਰਗੇ ਅਨੂਪਾ॥੧੨॥
ਤੁਹੀ ਹੈ ਸਭਨ ਬੀਚ ਸਭ ਸੌਂ ਨਿਰਾਲੀ॥

ਤੁਹੀ ਸਭ ਜਗਤ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀ ॥੧੩॥
ਤੁਹੀ ਖਾਸ ਭਗਤਨਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਜਪੰਤੀ ॥
ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਚਰਨ ਪਰਿ ਅਪੁਨ ਸਿਰਿ ਧਰੰਤੀ ॥੧੪॥
ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਉ ਅਗਮ ਰੂਪ ਹੋਈ ॥
ਸਭੈ ਪਚਿ ਮੁਏ ਪਾਰਿ ਪਾਵਤ ਨ ਕੋਈ ॥੧੫॥
ਤੁਹੀ ਸੂਰਿ ਬਲਵੰਤਣੀ ਗੁਨਿ ਗਹੀਰੇ ॥
ਤੁਮ੍ਰਨ ਦ੍ਵਾਰਿ ਘੁਰ ਹੈਂ ਅਨਾਹਦ ਨਫੀਰੇ ॥੧੬॥
ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਰੂਪਾ ਤੁਹੀ ਆਦਿ ਰਾਣੀ ॥
ਤੁਹੀ ਜੋਗਬਿੱਦਿਆ ਤੁਹੀ ਬ੍ਰਹਮਬਾਣੀ ॥੧੭॥
ਨਿਰੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਥ ਕਾਦਿਰ ਮੁਰਾਰੇ ॥
ਤਹਾਂ ਤੂ ਖੜੀ ਕੁਦਰਤੀ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ॥੧੮॥
ਤੁਹੀ ਅੰਬਿਕੇ ਸਕਤਿ ਦੁਰਗੇ ਭਵਾਨੀ ॥
ਤੁਮ੍ਰਨ ਕੁਦਰਤੀ ਜੋਤਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧੯॥
ਧਰਨਿ ਪਵਨ ਅਕਾਸ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰੂਪੰ ॥
ਤੁਹੀ ਕੁਦਰਤੀ ਰੂਪ ਧਾਰੇ ਅਨੂਪੰ ॥੨੦॥
ਨਹੀ ਭਾਖ ਸਾਕਉ ਮਹਿਮਾ ਤੁਹਾਰੀ ॥
ਲਖਿਓ ਨਾਹਿ ਕਿਨਹੂੰ ਤੁਮ੍ਰਨ ਅੰਤ ਪਾਰੀ ॥੨੧॥
ਯਹੀ ਦਾਸ ਤੁਮਰਾ ਚਰਨਧੂਰਿ ਪਾਵੈ ॥
ਤੁਮ੍ਰਨ ਦ੍ਵਾਰਿ ਠਾਢਾ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਲਗਾਵੈ ॥੨੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਮੁਖ ਪਸਾਰੈ ਕਾਲਿਕਾ ਦੈਤ ਚਬਾਵੈ ਦਾਂਤ ॥
ਪੰਥ ਚਲਾਵੈ ਜਗਤ ਮੈ ਜੁੱਧ ਕਰਹਿ ਤਬ ਸਾਂਤਿ ॥੪ ॥

ਭਗਾਵਤੀ ਛੰਦ ਪੰਜਵਾਂ ॥

ਨਮੋ ਦੇਵਿ ਸਾਕੁੰਭਰੀ ਹਿੰਗੁਲਾਜਾ ॥
ਤੁਹੀ ਸਭ ਜਗਤਿ ਕੇ ਕਰਹਿ ਸਿਧਿ ਕਾਜਾ ॥੧ ॥
ਤੁਹੀ ਅਲਖ ਜ੍ਵਾਲਾ ਕਮੱਖਿਆ ਪਰਧਾਨੀ ॥
ਤੁਮ੍ਨ ਜਸਿ ਸਕਲ ਜਗਤਿ ਕਰਿ ਹੈ ਬਖਾਨੀ ॥੨ ॥
ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਠਾਕੁਰ ਜਪੰਤੀ ॥
ਤੁਹੀ ਰਾਛਸਨ ਕਉ ਪਕੜਿ ਕਰਿ ਦਹੰਤੀ ॥੩ ॥
ਹਮਨ ਬੈਰੀਅਨ ਕਉ ਪਕੜਿ ਘਾਤਿ ਕੀਜੈ ॥
ਤਬੈ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਮਨ ਪਤੀਜੈ ॥੪ ॥
ਤੁਹੀ ਆਸਪੂਰਣਿ ਜਗਤਿ ਗੁਰ ਭਵਾਨੀ ॥
ਛੱਤ੍ਰ ਛੀਨਿ ਮੁਗਲਨਿ ਕਰਹੁ ਬੇਗ ਫਾਨੀ ॥੫ ॥
ਸਕਲ ਹਿੰਦੂ ਸਿਉ ਤੁਰਕਿ ਦੁਸਟਾ ਬਿਦਾਰਹੁ ॥
ਧਰਮ ਕੀ ਧੁਜਾ ਕਉ ਜਗਤਿ ਮਹਿ ਝੁਲਾਰਹੁ ॥੬ ॥
ਦੁਹੂੰ ਪੰਥਿ ਮਹਿ ਕਪਟਿ ਵਿੱਦਿਆ ਚਲਾਨੀ ॥
ਬਹੁੜਿ ਤੀਸਰਾ ਪੰਥ ਕੀਜੈ ਪਰਧਾਨੀ ॥੭ ॥

ਜੋ ਉਪਜੈ ਮਰੈ ਤਾਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥
ਅਟੱਲੁ ਪੁਰਖੁ ਅਕਾਲ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ॥੮॥
ਮੜੀ ਗੋਰਿ ਦੇਵਲਿ ਮਸੀਤਾਂ ਗਿਰਾਯੰ ॥
ਤੁਹੀ ਏਕ ਅਕਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਾਯੰ ॥੯॥
ਮਿਟਹਿ ਬੇਦਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਅਠਾਰਹਿ ਪੁਰਾਨਾ ॥
ਮਿਟੈ ਬਾਂਗ ਸਲਵਾਤ ਸੁੰਨਤਿ ਕੁਰਾਨਾ ॥੧੦॥
ਸਕਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਇਕੁ ਬਰਨ ਹੁਇ ਕਰਿ ਭੁਲਾਨੀ ॥
ਧਰਮ ਨੇਮ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧੧॥
ਕਠਿਨ ਦੂੰਦ ਵਰਤੈ ਜਗਤ੍ਰ ਮਹਿ ਗੁਬਾਰਾ ॥
ਦਯਾ ਧਾਰਿ ਕਰਿ ਮੋਹਿ ਲੀਜੈ ਉਬਾਰਾ ॥੧੨॥
ਤੁਹੀ ਕੁਦਰਤੇ ਸਕਤਿ ਦੁਰਗੇ ਭਵਾਨੀ ॥
ਤੁਹੀ ਜਗਤਮਾਤਾ ਸਕਲ ਬਿਧਿ ਨਿਧਾਨੀ ॥੧੩॥
ਤੁਹੀ ਬਿਆਸ ਗੋਰਖ ਅਗਸਤੰ ਕਬੀਰੇ ॥
ਤੁਹੀ ਰਿਖਿ ਮੁਨੀਸੁਰ ਤੁਹੀ ਗੌਂਸ ਪੀਰੇ ॥੧੪॥
ਨਿਰੰਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਕਉ ਸਦਾ ਤੂ ਧਿਆਵੈ ॥
ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਿ ਠਾਢੀ ਵਜੀਰਨਿ ਕਹਾਵੈ ॥੧੫॥
ਨਹੀ ਤੁਮ ਬਿਨਾ ਕੋਇ ਦੂਸਰ ਹਜੂਰੇ ॥
ਤੁਹੀ ਅਲਖਣੀ ਹੋਈ ਰਹੀ ਜਗਤਿ ਪੂਰੇ ॥੧੬॥

ਅਪੁਨ ਜਾਨਿ ਕਰਿ ਮੋਹਿ ਲੀਜੈ ਬਚਾਈ ॥
ਅਸੁਰ ਪਾਪੀਅਨ ਮਾਰਿ ਦੇਵਹੁ ਉਡਾਈ ॥੧੭ ॥
ਸਕਲ ਜਗਤਿ ਕਉ ਸੁਖ ਬਸਾਵਹੁ ਅਨੰਦਾ ॥
ਤੁਹੀ ਦਰਦਿ ਮੇਟਨਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੁਕੰਦਾ ॥੧੮ ॥
ਯਹੀ ਦੇਹੁ ਆਗਿਆ ਤੁਰਕਨ ਗਹਿ ਖਪਾਊਂ ॥
ਗਊਘਾਤਿ ਕਾ ਦੋਖ ਜਗਿ ਸਿਉ ਮਿਟਾਊਂ ॥੧੯ ॥
ਛੱਤ੍ਰ ਤਖਤਿ ਮੁਗਲਨ ਕਰਹੁੰ ਮਾਰਿ ਦੂਰੇ ॥
ਘੁਰਹਿ ਤਬ ਜਗਤੁ ਮਹਿ ਫਤਹਿ ਧਰਮ ਤੂਰੇ ॥੨੦ ॥
ਤੁਮ੍ਰਨ ਦਰਿ ਖੜਾ ਦਾਸਿ ਕਰਹੈ ਪੁਕਾਰਾ ॥
ਤੁਰਕਨ ਮੇਟਿ ਕੀਜੈ ਜਗਤਿ ਮਹਿ ਉਜਾਰਾ ॥੨੧ ॥
ਤਬਹਿ ਗੀਤ ਮੰਗਲ ਫਤਹਿ ਕੇ ਸੁਨਾਊਂ ॥
ਤੁਮ੍ਰਨ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਦੂਖ ਸਗਲੇ ਮਿਟਾਊਂ ॥੨੨ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਦਾਸ ਪਰਿ ਕੁੰਟ ਨਿਵਾਊਂ ਚਾਰ ॥
ਨਾਮ ਤਿਹਾਰੋ ਜੋ ਜਪੈ ਭਏ ਸਿੰਧੁ ਭਵ ਪਾਰ ॥੫ ॥

ਭਗਉਤੀ ਛੰਦ ਛੀਵਾਂ ॥

ਨਮੋ ਕਸਟਹਰਣੀ ਦੁਰਗਾ ਸਕਤਿ ਮਾਏ ॥
ਸਭੇ ਦੁਸਟਿ ਦਾਨੋ ਪਕੜਿ ਤੇ ਖਪਾਏ ॥੧ ॥
ਤੁਮ੍ਰਨ ਭਵਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕਪੁਰਿ ਮਹਿ ਬਿਰਾਜੈ ॥

ਤਹਾਂ ਨੂਰ ਤੁਮਰਾ ਅਗਮ ਰੂਪਿ ਛਾਜੈ ॥੨॥
ਤੁਹੀ ਧਉਲ ਗਿਰਿ ਕੋਟਿ ਕਾਂਗੜ ਬਸੰਤੀ ॥
ਤੁਹੀ ਅਛਲ ਅਨਾਥ ਦੇਵਨ ਅਨੰਤੀ ॥੩॥
ਰਟਉਂ ਨਿਸਦਿਨਾ ਜਾਪੁ ਤੁਮਰਾ ਭਵਾਨੀ ॥
ਤੁਮ੍ਨ ਚਰਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮਰੀ ਲਗਾਨੀ ॥੪॥
ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਭਵਾਨੀ ਜਗਤੁ ਕੀ ਸੰਭਾਰੇ ॥
ਹਮਨ ਦੁਸਟ ਦੋਖੀ ਸਭਨ ਹੋਇ ਛਾਰੇ ॥੫॥
ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ ਚਰਣ ਤੁਮਰੇ ਧਿਆਊਂ ॥
ਤੁਮ੍ਨ ਮਿਹਰ ਸਿਉ ਦੁਸਟ ਸਗਲੇ ਖਪਾਊਂ ॥੬॥
ਯਹੀ ਆਸ ਪੂਰਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਹਮਾਰੀ ॥
ਮਿਟੈ ਕਸਟ ਗਊਅਨ ਛੁਟੈ ਦੋਖ ਭਾਰੀ ॥੭॥
ਫਤਹਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਜਗਤਿ ਸਿਉਂ ਬੁਲਾਊਂ ॥
ਸਭਨ ਕਉ ਸਬਦ ਵਾਹਿ ਵਾਹਿ ਦ੍ਰਿੜਾਊਂ ॥੮॥
ਕਰਹੁ ਖਾਲਸਾ ਪੰਥ ਤੀਸਰ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥
ਜਗਹਿ ਸਿੰਘ ਜੋਧੇ ਧਰਹਿ ਨੀਲ ਭੇਸਾ ॥੯॥
ਸਕਲ ਰਾਛਸਨ ਕਉ ਪਕੜਿ ਵਹਿ ਖਪਾਵੈ ॥
ਸਭੈ ਜਗਤ ਸਿਉ ਧੁਨਿ ਫਤਹਿ ਕੀ ਬੁਲਾਵੈ ॥੧੦॥
ਤੁਹੀ ਸਾਰਦਾ ਬੇਦਗਾਯਣਿ ਸੁਰਸਤੀ ॥

ਤੁਹੀ ਦੇਵਿ ਦੁਰਗੇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਸਤੀ ॥੧੧॥
ਯਹੀ ਬੇਨਤੀ ਖਾਸ ਹਮਰੀ ਸੁਣੀਜੈ ॥
ਅਸੁਰ ਮਾਰਿ ਕਰਿ ਰੱਛ ਗਊਅਨ ਕਰੀਜੈ ॥੧੨॥
ਤੁਹੀ ਸਿੱਧਿ ਨਵਨਿਧਿ ਕਉ ਭਰਣਹਾਰੀ ॥
ਤੁਹੀ ਅੰਨਦਾਯਣਿ ਸਕਲ ਜਗੁ ਭਿਖਾਰੀ ॥੧੩॥
ਤੁਹੀ ਰਿਖਿ ਬਸਿਸਟੇ ਤੁਹੀ ਹੈ ਦੁਰਬਾਸਾ ॥
ਤੁਹੀ ਜਮਦਗਨਿ ਸੰਤ ਗੋਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥੧੪॥
ਤੁਹੀ ਕਾਲਿਕੇ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰ ਕਰਣੀ ॥
ਤੁਹੀ ਸੇਵਕਨ ਪਰਿ ਸਦਾ ਮਿਹਰ ਧਰਣੀ ॥੧੫॥
ਕਹਾਂ ਲੌ ਬਖਾਨੌ ਤੁਮ੍ਹਨ ਗਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥
ਤੁਹੀ ਜਾਲਪਾ ਅਲਖ ਰੂਪਣਿ ਮੁਰਾਰੇ ॥੧੬॥
ਤੁਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੈ ਹਰਿ ਭਵਾਨੀ ॥
ਨਿਰੰਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਪਰ ਭਈ ਤੂੰ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੧੭॥
ਯਹੀ ਦੇਹਿ ਬਰੁ ਮੋਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਊਂ ॥
ਅਸੁਰ ਜੀਤਿ ਕਰਿ ਧਰਮ ਨਉਬਤ ਬਜਾਊਂ ॥੧੮॥
ਮਿਟਹਿ ਸਭ ਜਗਤਿ ਸਿਉਂ ਤੁਰਕਨ ਦੁੰਦ ਸੋਰਾ ॥
ਬਚਹਿ ਸੰਤ ਸੇਵਕ ਖਪਹਿ ਦੁਸਟ ਚੋਰਾ ॥੧੯॥
ਸਭੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰਜਾ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਬਿਰਾਜੈ ॥

ਮਿਟਹਿ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪ ਆਨੰਦ ਗਾਜੈ ॥੨੦ ॥
ਨ ਛਾਡਉਂ ਕਹੂੰ ਦੁਸਟ ਅਸੁਰਨ ਨਿਸਾਨੀ ॥
ਚਲੈ ਸਭ ਜਗਤ ਮਹਿ ਧਰਮ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ॥੨੧ ॥
ਛੱਤ੍ਰਧਾਰੀਅਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਬੇਗ ਨਾਸਾ ॥
ਅਪਨ ਦਾਸ ਕਾ ਦੇਖਿਯੋ ਤਬ ਤਮਾਸਾ ॥ ੨੨ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਤਬ ਖੜਗ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖੀਐ ਹਰਿ ਦੁਰਗੇ ਅਬਿਨਾਸ ॥
ਪਕੜਿ ਤੇਗ ਦੁਸਟਨ ਹਤੂੰ ਕਰਹੁ ਧਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੬ ॥
ਹਰਿ ਭਗਤ ਭਗੌਤੀ ਤਿਸੇ ਕੀ ਜੋ ਰਣਿ ਧੀਰ ਧਰੇ ॥
ਤਿਹਿ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਲਾਗ ਰਹੋ
ਜੋ ਪੀਛੇ ਪਗ ਨ ਧਰੇ ॥ ੨ ॥ ੬ ॥

ਚਉਪਈ ॥

ਖਟ ਛੰਦ ਭਗਾਵਤੀ ਮਹਾਂ ਪੁਨੀਤੇ ॥
ਤਿਸੁ ਪਠਵਤਿ ਉਪਜਤਿ ਪਰਤੀਤੇ ॥
ਇਉਂ ਨਿਸਬਾਸੁਰਿ ਦੁਰਗੇ ਗੁਨ ਗਾਯੰ ॥
ਤਹਿ ਸਹਿਜੇ ਅਟਲ ਅਮਰਪਦੁ ਪਾਯੰ ॥੧ ॥
ਯਹਿ ਖਸਟਕ ਛੰਦ ਸੰਪੂਰਨ ਭਯੋ ॥
ਤਿਸੁ ਉਚਰਤਿ ਸਗਲਾ ਭ੍ਰਮ ਗਯੋ ॥
ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਈਸੁਰੀ ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ॥

ਤਿਨ ਦਾਸ ਆਪਨਾ ਕਿਯੋ ਨਿਹਾਲੰ ॥੨ ॥
ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੋਗ ਭੈ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸਾ ॥
ਬਹੁ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਅਨਦ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥
ਇਸ ਬਿਧਿ ਦੁਰਗੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
ਤਿਹ ਅਪਨ ਦਾਸ ਕਉ ਲੀਯੋ ਉਬਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ੬ ॥
ਇਤਿਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਬਿਰਚਿਤੰ
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ਖਸਟਕੰ ਸਮਾਪਤੰ ਸੁਭੰ ॥ ੧ ॥

(ਲਿਖਤੀ ਪੋਥੀਆਂ ਅਤੇ ਦਸਮ ਸਰੂਪ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ੩੨੦-੨੩)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਭਗਉਤੀ ਦੀ ਵਾਰ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ ॥

ਵਾਰ ਭਗਉਤੀ ਜੂ ਕੀ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਭਗਤ ਭਗਉਤੀ ਤਿਸਹਿ ਕੀ ਜੋ ਰਣਿ ਧੀਰ ਧਰੈ ॥
ਅੰਗ ਸੰਗ ਹਉ ਲਾਗਹੂ ਪਾਛੈ ਪਗੁ ਨ ਕਰੈ ॥੧॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥

ਭਗਤ ਭਗੌਤੀ ਸਾਜਿਕੈ ਪ੍ਰਭ ਜਗ ਅਰੰਭੁ ਰਚਾਇ ਹੈ ॥
ਰਣਭੂਮਿ ਬਿਭੂਤ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕੈ ਡਫ ਡਉਰੂ ਡੰਕ ਬਜਾਇ ਹੈ ॥
ਕਲ ਨਾਰਦ ਹੜਿ ਹੜਿ ਹੱਸਿਆ ਰਣ ਸਾਵਤ ਜੁਧ ਮਚਾਇ ਹੈ ॥
ਦੁਲਦੁਲ ਖਿੰਗ ਬਿਗਸਿਆ ਰਣ ਰੁਹਰ ਕੁਹਰ ਬਰਖਾਇ ਹੈ ॥੧॥
ਘਰੁ ਸੁੱਤਾ ਸਿੰਘ ਜਗਾਇਆ ਖੜ ਧਰਤੀ ਹਾਕ ਚਲਾਇ ਹੈ ॥
ਮਾਨੁਖ ਪਕੜਿ ਭਕਲਿਆ ਕਰ ਜਗੁ ਘਮੰਡ ਮਚਾਇ ਹੈ ॥
ਭਗਲ ਭਗਉਤੀ ਦੁਰਜਨਾ ਫਟਿ ਠੂੰਠਰ ਮਿੜ ਕਢਾਇ ਹੈ ॥

ਹਥ ਖੱਪਰ ਫਟਕਣ ਡੰਮ ਚੁਰ ਕਢ ਕੰਗਲ ਖੋਲਿ ਬਜਾਇ ਹੈ ॥੨॥
ਉਬਲ ਝੁਬਲ ਘਪਨ ਘੋਰ ਭਕਰੂ ਲਹੂ ਧੁੰਧ ਮਚਾਇ ਹੈ॥
ਲੁਥ ਪਲੁਥ ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ ਧੜ ਪਿੰਜਰੁ ਕੁੰਤਕ ਖਾਇ ਹੈ॥
ਲਪਟਿ ਝਪਟ ਕੇ ਤੇਗ ਨਾਲਿ ਰਣ ਸੂਰਾ ਘਾਣ ਘਤਾਇ ਹੈ॥
ਖਚੂਕ ਖਪਨ ਜਹਾਂ ਜਮਧੜੇ
ਰਣ ਲੁਥ ਪਲੁਥ ਖਪਾਇ ਹੈ॥ ੩॥
ਰਕਤ ਪਲੇਟੀ ਜੋਗਨੀ ਹੁਣਿ ਦੁਰਜਨ ਖੇਤ ਖਪਾਇ ਹੈ॥
ਰੁੰਡ ਮੁੰਡ ਘਮਸਾਣ ਖੇਤ ਰਣ ਜੰਬੁਕ ਗਿਰਝ ਅਘਾਇ ਹੈ॥
ਧਮਕ ਧਮਾਕੇ ਜਬਰ ਜੰਗ
ਗਰਜੇ ਗੜ ਕੋਟਿਕ ਕੋਟ ਢਹਾਇ ਹੈ॥
ਕੜ ਧੜ ਦੜਦੇ ਪੜਛੀਅਨਿ
ਭਿੜ ਸੈਲ ਹੀ ਸੈਲ ਭਿੜਾਇ ਹੈ ॥੪॥
ਗਗਨ ਕੜਕੀ ਬਿਜੁਲੀ
ਪਰਲਉ ਪਰਲੋਕ ਖਪਾਇ ਹੈ॥
ਉਤ ਲੋਕ ਧੂਅ ਮੰਡ ਮਚਾਇਅਨਿ
ਬਹੁ ਮੁੰਡਕੁ ਮੁੰਡ ਭਿੜਾਇ ਹੈ॥
ਥਰਹਰਿ ਕੰਪੇ ਧਰਮਰਾਇ ਰਣ ਸੂਰਾ ਘਾਣ ਘਤਾਇ ਹੈ॥
ਸੱਜੇ ਬੋਹਿਥ ਧੱਕਿਆ ਕਰ ਖੱਬੇ ਖੜਗ ਮਚਾਇ ਹੈ ॥੫॥

ਨਿਬੇੜਾ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦਾ ਰਣ ਘਤਿ ਖੜਗ ਚੁਕਾਇ ਹੈ ॥
ਜੰਗ ਅਰੰਭਿ ਤਿਹੁ ਜੁਗ ਹੁਣ ਮਾਸ ਮਾਨੁਖ ਘਤਾਇ ਹੈ ॥
ਰਕਤ ਖਪਰ ਭਰਿ ਜੋਗਣੀ
ਰਣ ਮਸਤ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇ ਹੈ ॥
ਕੇਸ ਬਿਨਾ ਸਿਰ ਕੁਟੀਐ ਚਿੰਘਾੜੇ ਕਵਣ ਛੋਡਾਇ ਹੈ ॥
ਹੁਕਮ ਮੰਨੇ ਪ੍ਰਭ ਬਖਸ ਲੇ ਨਿਗੁਰਾ ਨੋ ਇਹੋ ਸਜਾਇ ਹੈ ॥
ਫਤੇ ਜੰਗ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
ਦਲ ਕੋਟਿਕ ਕੋਟ ਖਪਾਇ ਹੈ ॥੬॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਆਸਾ ਨ ਕਰੁ ਬ੍ਰਹਮਣਾ ਨਾ ਪਰਸੇ ਪਗ ਜਾਇ ॥
ਮਮ ਤਿਆਗਿ ਦੂਜੈ ਲਗੈ
ਕੁੰਭਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥੭॥੧॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

(ਅਨੇਕਾਂ ਲਿਖਤੀ ਦਸਮ ਸਰੂਪ)

ਮਾਲਕਉਸ ਕੀ ਵਾਰ

੧ਓ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ ॥

ਵਾਰ ਮਾਲਕਉਸ ਕੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਮਾਲਕਉਸ ਧੁਨਿ ਬਿਮਲ ਬਨਾਈ ॥
ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਖੁਦਾਈ ॥
ਜਬ ਦੋਨੋ ਹਦਾਂ ਏਕ ਰਖਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਏਹ ਬਿਧਿ ਸਚੇ ਕੋ ਬਣਿਆਈ ॥
ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥
ਹਰਿ ਜੀ ਹਰਿਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੧ ॥
ਜਬ ਨੀਲਾ ਘੋੜਾ ਨੀਲਾ ਜੋੜਾ ॥
ਪਕੜਿ ਖੰਡਾ ਕੁਫਰ ਹੈ ਤੋੜਾ ॥
ਜਬ ਦੁਲਦੁਲ ਘੋੜਾ ਆਨਿ ਫਹਿਰਾਇਆ ॥
ਤਬ ਜੀਅ ਜੂਨ ਅੰਗ ਲਪਟਾਇਆ ॥
ਜਬ ਸੀਖ ਪਾਂਉ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥
ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ਜੀਉ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਬਿਲਲਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਉਹਾਂ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥

ਹਰਿ ਜੀ   ਹਰਿਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੨ ॥
ਜਬ ਨਿਹਕਲੰਕ   ਨਿਹਰੂਪ ਸਮਾਨਾ ॥
ਜਬ ਏਕ ਰਹਾ   ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥
ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ   ਆਪ ਹਿਰ ਲੇ ॥
ਤਬ ਮਾਤ ਪਿਤਾ   ਸੰਗੀ ਨਹੀ ਕੇ ॥
ਨਾਨਕ   ਉਹਾਂ ਨਾਮ ਜਪਿ ਲੇ ॥
ਨਾਨਕ   ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥
ਹਰਿ ਜੀ   ਹਰਿਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੩ ॥
ਜਬ ਕਾਮ ਤੇਜ   ਜਾਨੇ ਨਹੀ ਅੰਧਾ ॥
ਲੋਭ ਤੇਜ   ਸੁਆਦ ਕਾ ਬੰਧਾ ॥
ਅਹੰ ਤੇਜ   ਭੂਪ ਬਿਖ ਖਾਧਾ ॥
ਭੂਖਨ ਤੇਜ   ਭੂਪ ਬਿਲ ਬਾਂਧਾ ॥
ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਤੇਜ   ਅਸੁਰ ਕਾ ਜੰਦਾ ॥
ਮੋਹ ਤੇਜ   ਕਾਲ ਕਾ ਫੰਧਾ ॥
ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ   ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਭਾਵੈ   ਤਿਸ ਲਏ ਉਧਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕ   ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥
ਹਰਿ ਜੀ   ਹਰਿਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੪ ॥
ਜਬ ਅਗਨਿਤੇਜ   ਆਗੈ ਦੂਖ ਪਾਏ ॥

ਜਿਭਿਆ ਤੇਜ ਸੁਆਦਿ ਲਪਟਾਏ ॥
ਜਬ ਜਲ ਤੇਜ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਊਹਾਂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਜੌ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥
ਹਰਿ ਜੀ ਹਰਿਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੫ ॥
ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਮਤਾ ਨਹੀ ਕਰਿ ॥
ਕਹਾ ਭਇਓ ਅਜਹੁ ਨਹੀ ਡਰ ॥
ਮਾਰੂ ਖੰਡਾ ਹੋਇ ਦੋ ਧੜ ॥
ਏਕ ਦੋਇ ਤੀਨ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥
ਤਬ ਇਹ ਮੂੜ੍ਹ ਕਹਾ ਜਿ ਕਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥
ਹਰਿ ਜੀ ਹਰਿਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੬ ॥
ਇਕੈ ਤੌਂ ਕਲਿ ਕੋ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥
ਇਕੈ ਤੌਂ ਨਾਰਦ ਡੰਕ ਬਜਾਵੈ ॥
ਇਕੈ ਤੌਂ ਸੀਸ ਕਾਟਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥
ਇਕੈ ਤੌਂ ਜਮਹਿ ਕਉ ਕਾਟਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥
ਤਬੈ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕਹਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥

ਹਰਿ ਜੀ ਹਰਿਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੭॥
ਇਕੇ ਤੌਂ ਬੀਰ ਬੈਤਾਲ ਬੁਲਾਵੈ ॥
ਇਕੇ ਤੌਂ ਬਿਕ੍ਰਮਰਾਜ ਚਲਾਵੈ ॥
ਇਕੇ ਤੌਂ ਧਰਤੀ ਹਾਕਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥
ਇਕੇ ਤੌਂ ਰੁੰਡ ਮੁੰਡ ਲੈ ਗਲਿ ਪਾਵੈ ॥
ਇਕੇ ਤੌਂ ਫੜਿ ਮੁੰਡ ਦਿਖਾਵੈ ॥
ਤਬੈ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕਹਾਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥
ਹਰਿ ਜੀ ਹਰਿਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੮॥
ਅਨੰਤ ਕਾਨ੍ਹ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਜਪਤੇ ॥
ਅਨੰਤ ਵਾਸਦੇਵ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਕਹਤੇ ॥
ਅਨੰਤ ਪਰਸਰਾਮ ਅਹੰ ਮਹਿ ਜਲਤੇ ॥
ਅਨੰਤ ਹਰ ਜੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਿਧਿ ਕਹਤੇ ॥
ਅਨੰਤ ਰਾਮ ਅਉਤਾਰੀ ਰਹਤੇ ॥
ਏਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਮੁਰਾਰੀ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਲਏ ਉਧਾਰੀ ॥
ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥
ਹਰਿ ਜੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੯॥
ਮੇਰੇ ਬੰਦੇ ਕਉ ਦੂਖ ਨ ਬਿਆਪੇ ॥
ਮੇਰੇ ਬੰਦੇ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨ ਸੰਤਾਪੇ ॥

ਮੇਰੇ ਬੰਦੇ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥
ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਬੰਦਾ ਦਹਦਿਸ ਜਾਪੈ ॥
ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥
ਹਰਿ ਜੀ ਹਰਿਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੧੦॥
ਰੇ ਮਨ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ ਆਗੇ ॥
ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਤਿਆਗੇ ॥
ਅੰਧਾ ਦੇਖਿ ਆਗ ਹੀ ਭਾਗੇ ॥
ਨਾਨਕ ਸੀਸ ਗੁਰੂ ਕੇ ਆਗੇ ॥
ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿੰਗੇ ॥
ਹਰਿ ਜੀ ਹਰਿਮੰਦਰਿ ਆਵਹਿੰਗੇ ॥੧੧॥੧॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

(ਲਿਖਤੀ ਦਸਮ ਸਰੂਪ)

ਸੰਸਾਹਰ ਸੁਖਮਨਾ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥
ਸੰਸਾਹਰ ਸੁਖਮਨਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਪ੍ਰਥਮੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੋ ਪਰਨੰ ॥
ਤੁਨਿ ਕਿਛੁ ਭਗਤਿ ਰੀਤਿ ਰਸਿ ਬਰਨੰ ॥
ਦੀਨਦਇਆਲੁ ਪੂਰਨ ਅਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥
ਭਗਤਿਵਛਲੁ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹੈ ਦੇਖੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥
ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਹੈ ਸਰਬ ਮੈ ਸੋਈ ॥
ਬਹੁ ਬਿਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥
ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਰਾਹੁ ਬਤਾਵੈ ॥ ੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਗਹਿਰੁ ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਹੈ ਅਪਰੰ ਅਪਰੁ ਅਪਾਰਿ ॥
ਜਿਨ ਸਿਮਰਿਆ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਗੋਬਿੰਦ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਬਾਚਹਿ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਪੰਡਿਤ ਸੇਖ ਬਖਾਨਈ ॥
ਰਾਹੁ ਜੁ ਪਾਵਹਿ ਬੇਗ ਮਨੂਆ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਧਰਹਿ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਚਾਰ ਜੁਗਾ ਮਹਿ ਯਹਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥
ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ ਦੇਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥
ਸੀਲੁ ਸਚੁ ਸਤਿਜੁਗ ਮਹਿ ਬੋਇਆ ॥
ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਦੁਆਪੁਰਿ ਮਹਿ ਹੋਇਆ ॥
ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੀਲ ਸੁਚ ਜਾਨਾ ॥
ਸਤਿਜੁਗਿ ਦੁਆਪੁਰਿ ਤ੍ਰੇਤੈ ਮਾਨਾ ॥
ਤੀਨ ਜੁਗਾ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਬਿਲਾਸਾ ॥
ਦਇਆ ਸੀਲੁ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸੰਤੋਖੀ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਸੂਰਬੀਰ ਸਤਿਵੰਤ ॥
ਦਇਆ ਧਰਮ ਹਰਿ ਭਜਨ ਤੇ ਬੇਗ ਮਿਲਹਿ ਭਗਵੰਤ ॥ ੧ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੀ ਜਾਨੁ ਨਿਸਦਿਨੁ ਘਟਿ ਮੈ ਰਚਿ ਰਹਿਓ ॥
ਚਰਣੀ ਰਾਖਹੁ ਧਿਆਨੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਗਹੀਰੁ ਹੈ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਕਲਿਜੁਗ ਬਰਤਿਓ ਯਹਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥
ਧਰਮੁ ਛਾਡਿ ਅਧਰਮ ਪਿਆਰਾ ॥
ਨਾਮੁ ਛਾਡਿ ਆਨ ਕਉ ਜਾਪਹਿ ॥
ਧਰਮੁ ਤਿਆਗਿ ਪਾਪ ਮਹਿ ਰਾਚਹਿ ॥
ਸਚੁ ਕਿੰਚਿਤ ਝੂਠੁ ਪਰਧਾਨ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਕਾ ਗਿਆਨ ॥
ਸਦਾ ਡੂਬੈ ਝੂਠਾ ਤਰੈ ॥
ਨੀਚ ਕੀ ਸੇਵਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਰੈ ॥ ੩ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਤੀਨਿ ਜੁਗ ਮੁਹਤਾਜ ਸਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਚ ਧਰਮ ਕੇ ॥
ਅਬਿ ਆਇਓ ਕਲਿਜੁਗ ਰਾਜ ਝੂਠ ਲੋਭੁ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ॥ ੧ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਦਇਆ ਧਰਮ ਅਰੁ ਦਾਨੁ ਕਲਿਜੁਗ ਮੈ ਪਰਧਾਨੁ ਹੈ ॥
ਕਲਿਜੁਗ ਭੀ ਹੈਰਾਨੁ ਮੇਰੇ ਪਹਰੇ ਬੀਤਤੇ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਤਨੀ ਰਾਖੈ ਜੀਅ ਪਰਾਨਾ ॥
ਬੇਟੇ ਭੋਗਹਿ ਬਾਪ ਹੈਰਾਨਾ ॥
ਭਾਈ ਭਾਵ ਲੋਭ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥
ਰਹਿਤ ਸਦਾ ਜੈਸੇ ਲੋਕ ਬਿਗਾਨੈ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥
ਨਾਰੀ ਛਾਡਿ ਰਚਿਓ ਪਰਨਾਰੀ ॥
ਇਸ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਖੰਡ ਪਰਤਾਪ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭ ਅਰੁ ਪਾਪ ॥ ੪ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸਾਚਾ ਸਾਂਈ ਸਚ ਮੈ ਬਸੈ ਸਾਚਾ ਮਨ ਕਾ ਬੋਲ ॥
ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਿਉ ਕਸਤੂਰੀ ਕੋਲ ॥੧ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਯਹਿ ਤੇ ਕਲਿਜੁਗ ਨਾਹਿ ਕਲਿਜੁਗ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ॥
ਏ ਗੁਣ ਕਲਿਜੁਗ ਮਾਹਿ ਹਾਥੋ ਹਾਥ ਨਿਬੇੜਸੀ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਸੁਣੋ ਸੰਤਹੁ ਯਹਿ ਬਚਨ ਹਮਾਰਾ ॥
ਤ੍ਰੈ ਜੁਗ ਮਹਿ ਥਾ ਇਹੁ ਵਰਤਾਰਾ ॥
ਜਿਨ ਸੇਵਕ ਨੇ ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ॥
ਊਚੀ ਪਦਵੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਦੀਨੀ ॥
ਕਰਿ ਤਪਸਾ ਹਰਿ ਨਿਹਚੈ ਚੀਨੀ ॥
ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਵ ਕੀਨੀ ॥
ਦੁਰਗਾ ਮਾਤਾ ਭਈ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ॥
ਚਉਦਹ ਭਵਨ ਫਿਰੈ ਨਵਖੰਡਾ ॥ ੫ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਬਿਸਨ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਧਰਉ ਬ੍ਰਹਮੁ ਧਰਮੁ ਅਤਿ ਚੀਨ ॥
ਸਿੰਘਬਾਹਨੀ ਮਾਤ ਹੈ ਮਹਾਦੇਵ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਇਹੁ ਮਹਾ ਤਪਸੀ ਜਾਨ ਰਾਖੇ ਊਚੀ ਠਉਰ ਹੈ ॥
ਕੀਨੇ ਜੁਗ ਪਰਵਾਨ ਚਾਰ ਜੁਗ ਮਹਿ ਜਾਨੀਐ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਦਸ ਅਵਤਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਕੀਨੇ ॥
ਭਗਤਾਂ ਕਾਰਨਿ ਗਰਭ ਜੂਨ ਲੀਨੇ ॥
ਬਿਸਨੁ ਰੂਪ ਧਰਿ ਭਗਤਿ ਉਧਾਰੇ ॥
ਭਗਤਾਂ ਕਾਰਨ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੇ ॥
ਚਾਰ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਕੀਨੇ ॥
ਪੰਡਿਤ ਮਹਾਂ ਗਿਆਨ ਕਰਿ ਚੀਨੇ ॥
ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਰਾਹੁ ਬਤਾਵੈ ॥
ਸਠ ਸਾਖਤਿ ਕਿਛੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੬ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਬੇਦ ਬਚਨ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰੋ ਬ੍ਰਹਮਵਾਕ ਪਰਵਾਨ ॥
ਜਿਨ ਜਨ ਹਰਿ ਜਾਨਿਆ ਨਹੀ
ਸੋ ਮਹਾਂ ਅਗਿਆਨੀ ਜਾਨ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਮੂੜਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ਬੇਦ ਬਚਨੁ ਪਰਵਾਨ ਹੈ ॥
ਜਿਨ ਜਨ ਜਾਨਿਆ ਸੋਇ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਹੀਐ ਬਸੈ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਮਹਾਦੇਵ ਦੇਵਨ ਕੋ ਦੇਵ ॥
ਨਿਸਦਿਨ ਜਨ ਕਰਤੇ ਵਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥
ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹੀ ਬਰੁ ਪਾਇਆ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਹਚੈ ਆਇਆ ॥
ਚੰਡੀ ਮਾਤਾ ਤੂੰ ਚਰਪਟਿ ਨਾਰੀ ॥
ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤਾਰੀ ॥
ਸੁਆਮੀ ਸੰਤ ਧਿਆਵਹਿ ਧੁਨਿ ਧਰੈ ॥
ਚਾਰਿ ਜੁਗ ਮੈ ਜੈ ਜੈ ਕਰੈ ॥ ੭ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਦੇਵੀ ਦੇਵਨ ਪੂਜਤੇ ਅਉਤਾਰਨ ਲੀਨੇ ਸਾਥ ॥
ਜੋਗਮਾਇਆ ਜਗਤਾਰਨੀ ਕੀਨੀ ਦੀਨਾਨਾਥ ॥ ੧ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਸਿੰਘਬਾਹਨੀ ਮਾਤ ਚਾਰ ਜੁਗ ਮੈ ਸਿਮਰਤੇ ॥
ਜਨ ਦੇਵਨ ਪੂਜਤ ਯਾਹਿ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਜਗਤਾਰਨੀ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅਕਾਲ ॥
ਭਗਤੁ ਸੁਦਾਮਾ ਕੀਓ ਨਿਹਾਲੁ ॥
ਜਨ ਦੀਪਨ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਭੋਜਨੁ ਲੀਆ ॥
ਦੀਨਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ਕੀਆ ॥

ਕਬੀਰੁ ਭਗਤੁ ਭਇਆ ਅਧਿਕਾਈ ॥
ਨਾਮਦੇਵ ਕੀ ਹਰਿ ਛਾਨ ਛਵਾਈ ॥
ਸੰਸਾ ਮੇਟ ਭਇਓ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥
ਸੈਨ ਭਗਤੁ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥
ਰਵਿਦਾਸ ਦਾਸੁ ਜਨ ਕੇਤੇ ਗਨਾ ॥
ਪਾਰ ਨ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਾ ॥
ਚਾਰ ਜੁਗ ਨਿਹਚੈ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ॥
ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ॥ ੮ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਦੀਨਦਿਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਸਭ ਭਗਤਨ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ॥
ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਪੂਰੇ ਪਵਹਿ ਪਲਿ ਪਲਿ ਭਜਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ੧ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਜੁਗਤ ਜਗਤ ਕੀ ਦੇਖੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤਿ ਲੋਭ ਮੈ ॥
ਟਰੈ ਨ ਕਰਮ ਕੀ ਰੇਖ ਆਨ ਧਿਆਨ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਮੈ ਅਧੀਨ ਦਾਸਨੁ ਕੋ ਦਾਸਾ ॥
ਮੈ ਜਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਰਾਖਉ ਆਸਾ ॥
ਭੂਲੇ ਲੋਕ ਮੁਝ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕਹੈ ॥
ਮਹਾਂ ਅਪਰਾਧੀ ਪਾਪ ਮੈ ਰਹੈ ॥

ਭੂਲੇ ਲੋਕ ਮੁਝ ਕਹੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
ਵਾ ਕੋ ਨਰਕ ਨ ਹੋਇਗਾ ਥਾਮੀ ॥
ਇਤੁ ਉਤ ਵਾ ਕੋ ਪੁਨਿ ਨਹੀ ਧਿਆਨ ॥
ਜੇ ਕੋਊ ਕਹੈ ਮੁਝਿ ਜਾਨੀਜਾਨ ॥ ੯ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਜਾਨੀਜਾਨ ਕਹਿਤੇ ਫਿਰਹਿ ਸਮਝਤਿ ਨਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਅੰਤਕਾਲ ਵੈ ਨਰਕ ਮੈ ਨਿਸਦਿਨ ਬੇਮੁਖ ਪਾਹਿ ॥੧ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਮਹਾ ਅਪਰਾਧੀ ਲੋਕ ਕਰਨਹਾਰ ਅਉਰੇ ਕਹਹਿ ॥
ਵਹੁ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗ ਏ ਲੋਗ ਜੋਗੁ ਸਭਿ ਨਰਕ ਕੇ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਸੁਨੋ ਲੋਕੋ ਤੁਮ ਧਰੋ ਧਿਆਨੁ ॥
ਗੁਰੁ ਅਪਨੇ ਕਉ ਹਰਿਜਨੁ ਜਾਨੁ ॥
ਅਹਿ ਕਲਿਜੁਗ ਯਹਿ ਕਲਿ ਪਰਧਾਨ ॥
ਪਾਖੰਡੀ ਰਾਜ ਭਜਨੀ ਭੌ ਮਾਨ ॥
ਨੀਚ ਸੇ ਊਚ ਊਚ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭਿ ਅਤਿ ਲੋਈ ॥
ਸਭਿ ਸੰਤੋ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਜਾਨੋ ॥
ਅਉਰ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਮਾਨੋ ॥ ੧੦ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਭੂਲੇ ਕਾਹੇ ਤੁਮ ਫਿਰੋ ਅਰੁ ਬੇਮੁਖ ਕਾਹੇ ਹੋਗੁ ॥
ਮੈ ਦਾਸਨਿ ਕੋ ਦਾਸ ਹੋ ਤੁਮ ਭੂਲੇ ਕਾਹੇ ਲੋਗੁ ॥ ੧ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਜੋ ਤੁਮ ਸਮਝਹੁ ਅਉਰ ਬ੍ਰਹਮ ਹਤਿਆ ਤੁਮ ਕੌ ਪਰੈ ॥
ਕਹੀਂ ਨ ਪਾਵੈ ਠੌਰ ਦਰਸਨਿ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਭਏ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਇਕ ਸੰਤਨ ਪਾਖੰਡਿ ਅਤਿ ਕੀਨਾ ॥
ਧਰਮੁ ਆਪਨਾ ਅਉਰ ਕੋ ਦੀਨਾ ॥
ਨਾਮ ਛਾਡਿ ਆਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ॥
ਜਨਮ ਖੋਇ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਗਲਿਆ ॥
ਗੁਰ ਰਾਖੈ ਪਾਖੰਡੀ ਭਾਉ ॥
ਲੋਕ ਪੁਜਾਵੈ ਦੂਨਾ ਚਾਉ ॥
ਸਿਖ ਸੰਨਿਆਸੀ ਮੁੰਡੀਆ ਪੂਜ ॥
ਕੋਊ ਬੂਝੈ ਕੋਊ ਨ ਬੂਝ ॥ ੧੧ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਛੈ ਦਰਸਨਿ ਛਤੀ ਪਾਖੰਡ ਹੈ ਅਪੁਨੀ ਅਪੁਨੀ ਠੌਰ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕੋ ਜਪਤਿ ਹੈ ਜਪਨੇ ਮੈ ਭੀ ਅਉਰ ॥੧ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਜਿਨਿ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ਗੁਪਾਲ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਈ ਜਾਨੀਐ ॥
ਸਦਾ ਰਹੈ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਿਸਦਿਨੁ ਮਨ ਡੋਲੈ ਨਹੀ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਇਸੁ ਕਲਿ ਕਾ ਤੁਮ ਸੁਨੋ ਪਰ ਵੇਸ ॥
ਬ੍ਰਹਮਨ ਛਤ੍ਰੀ ਸੂਦ੍ਰ ਬੈਸ ॥
ਬ੍ਰਹਮਨ ਛਤ੍ਰੀ ਕੀ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
ਬੈਸ ਸੂਦ੍ਰ ਮੈ ਬਿਸਨੁ ਭਗਤਾਇ ॥
ਬ੍ਰਹਮਣ ਛਤ੍ਰੀ ਧਰਮ ਕੀ ਹਾਨ ॥
ਸੁਚ ਤਜਿਆ ਅਸੁਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥
ਬ੍ਰਹਮਣ ਛਤ੍ਰੀ ਉਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥
ਭ੍ਰਿਸਟ ਰੂਪ ਰਹਤਿ ਬੇਸੂਚਾ ॥੧੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਤੁਮ ਕੋ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਕਰਹੁ ਨੀਤਿ ॥
ਧਰਮ ਛੋਡਿ ਆਨੈ ਜਪਹੁ ਇਹੁ ਸਰੀਰ ਅਨੀਤਿ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਧਰਮ ਅਪਨੈ ਕਉ ਛਾਡਿ ਪੂਜੈ ਜਾਤ ਮਲੇਛ ਕੀ ॥
ਜੇਤੇ ਹੋਹਿ ਧਨਾਢ ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਦੂਨੀ ਤਜਹਿ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਇਸੁ ਕਲਿ ਮੈ ਮਨ ਗੁਰੂ ਕਹਾਵੈ ॥
ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥

ਸਿਖ ਸੰਤਨ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸ ॥
ਛਾਡੋ ਚਉਕਾ ਹੋਇ ਮਲੇਛ ॥
ਅੰਦਰਿ ਗਇਆ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਜਾਵਾ ॥
ਸੁਚ ਅਸੁਚ ਕਾ ਏਕੋ ਭਾਵਾ ॥
ਦਇਆ ਧਰਮ ਤੁਮ ਛਾਡੋ ਨਾਹੀ ॥
ਸੰਤ ਮਿਲੈ ਜਪੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ੧੩ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਹੀਐ ਧਰੋ ਅਰੁ ਹੀਅਰਾ ਰਾਖਹੁ ਸੁਧ ॥
ਮਨ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਹੁ
ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੌਂ ਲੁਭਿ ॥੧ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਭੂਲੈ ਮੂੜ ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਹਰਿ ਭਜਨ ਤੇ ॥
ਤੁਮ ਮਤਿ ਜਾਨੋ ਕੂੜ ਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਕਲਿ ਕੇ ਲੋਗ ਹੋਤ ਅਕਰਮੀ ॥
ਛਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਨ ਹੋਤ ਅਧਰਮੀ ॥
ਤੀਨ ਜੁਗਾ ਮਹਿ ਸੁਚ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥
ਅਬ ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਕੀ ਹੋਤੀ ਹਾਨਿ ॥
ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੁਮ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਨਾ ॥
ਸੋ ਅਪਰਾਧੀ ਬਡਾ ਮਤਿ ਕਾ ਹੀ ਹੀਨਾ ॥

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਦਾਨ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ॥
ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ੧੪ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਮੈ ਮਨੁਛ ਦੇਹ ਕਾਮੀ ਕੁਟਲਿ ਅਪਰਾਧੀ ਮਤਿ ਕਾ ਹੀਨ ॥
ਮਹਾ ਨਰਕ ਮੈ ਪਰਤ ਹੈ ਲੋਕ ਕਹੈ ਮੁਝਿ ਦੀਨ ॥ ੧ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਮਹਾ ਅਪਰਾਧੀ ਪਤਿਤ ਦਾਸਨਿ ਕਉ ਜਾਸਨੁ ਕਹੈ ॥
ਵਾ ਕੋ ਜਨਮ ਨਾ ਜਾਤਿ ਭਰਮ ਭਰਮ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਸੁਰ ਅਸੁਰ ਕਉ ਏਕੋ ਜਾਨੈ ॥
ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕ ਹੀ ਮਾਨੈ ॥
ਭੈਣ ਭਾਈ ਮਾਈ ਅਰੁ ਬਾਪੁ ॥
ਇਕੋ ਜਾਨੈ ਤ੍ਰਿਭਵਨਿ ਨਾਥੁ ॥
ਗਰੀ ਛੁਹਾਰਾ ਜੈਸਾ ਅਨਾਜਿ ॥
ਜੈਸਾ ਸੰਦਲ ਤੈਸਾ ਪਿਆਜ ॥
ਸਰਬਮਈ ਕਾ ਏਕੋ ਖੇਲੁ ॥
ਕਰਣਹਾਰੁ ਸੋ ਰਾਖਹੁ ਮੇਲੁ ॥ ੧੫ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਅਤਿ ਮਲੀਨ ਦੋਨੋ ਏਕੋ ਜਾਨ ॥
ਸਰਬ ਮਈ ਮਹਿ ਰਚਿ ਰਹਿਓ ਹਰਿ ਕੇ ਘਟਿ ਪਰਵਾਨ ॥੧ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਜਿਨਿ ਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ਏਕੁ ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਵਾ ਕੇ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥
ਕਛੁ ਨ ਵਾ ਕੋ ਵੇਕ ਮਨ ਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਨਾ ਰਹੈ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਵਾਹਗੁਰੂ ਜਪਤੇ ਸਭਿ ਕੋਈ ॥
ਯਾ ਕਾ ਅਰਥ ਸਮਝੈ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥
ਵਵਾ ਵਾਹੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥
ਹਾਹਾ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥
ਗਗਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਿਮਰਨੁ ਅਤਿ ਕੀਨਾ ॥
ਰਾਰਾ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਚੀਨਾ ॥
ਇਨ ਅਛਰਨ ਕਾ ਸਮਝਨਹਾਰੁ ॥
ਰਾਖੇ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰ ॥੧੬ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਚਾਰ ਅਖਰੁ ਤਿਸ ਕਉ ਭਲੇ ਮਨਿ ਕੋ ਧਰੈ ਉਠਾਇ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੇ ਨਾਮੁ ਪਰਿ ਸਦਾ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥੧ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਚਾਰ ਅਛਰੁ ਪਰਧਾਨੁ ਬਿਰਲੇ ਹਰਿਜਨ ਚੀਨਈ ॥
ਇਕ ਰਾਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨੁ ਇਕਨਾ ਪੜਨ ਸੁਭਾਵ ਹੈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੁ ਜਪਤੇ ਹਰਿ ਲੋਗੁ ॥
ਵਾ ਕੋ ਹਰਖ ਨ ਕਾਹੂ ਸੋਗ ॥
ਇਕ ਬਾਹਰਿ ਭਜੈ ਅੰਦਰਿ ਮਨਿ ਧ੍ਰੋਹ ॥
ਝੁਕ ਝੁਕ ਨਿਵਹਿ ਕਹਾਵੈ ਨਿਰਮੋਹ ॥
ਜਿਹਬਾ ਰਟਹਿ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
ਅੰਦਰਹੁ ਖੋਟੇ ਧੁਨਿ ਨਹੀ ਧਾਮ ॥
ਫਿਰਕੇ ਜੋਰੁ ਲੋਕ ਭਰਮਾਵੈ ॥
ਭਰਮ ਭਰਮ ਪਵੈ ਜਨਮ ਗਵਾਵੈ ॥੧੭॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਜਿਹਬਾ ਰਟਹਿ ਅੰਦਰੋ ਫਿਟਹਿ ਅਰੁ ਮਨ ਮੈ ਰਾਖੈ ਧ੍ਰੋਹ ॥
ਵਾਹਗੁਰੁ ਵੈ ਜਪਤ ਹੈ ਪਾਰ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਅਛਰੁ ਹੈ ਇਹੁ ਚਾਰੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਕਤੇ ਫਿਰਹਿ ॥
ਕਬਹੂੰ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਿ ਜਾ ਕੈ ਮਨ ਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਰਹੈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਜਾ ਕੈ ਮਨ ਮਹਿ ਦੁਬਿਧਾ ਰਹੈ ॥
ਚਾਰ ਅਛਰੁ ਵਾ ਕੋ ਯਹਿ ਕਹੈ ॥
ਵਵਾ ਵੈਰ ਧਨ ਰਾਖੈ ਠਾਇ ॥
ਹਾਹਾ ਹਉਮੈ ਹਰਖ ਮੈ ਪਾਇ ॥
ਗਗਾ ਗੁਨ ਅਵਗੁਨ ਸਭ ਖੋਵੈ ॥
ਰਾਰਾ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਆਵਨਿ ਨਹੀ ਦੇਵੈ ॥
ਚਾਰ ਅਛਰੁ ਦੁਬਿਧਾ ਮੈ ਪੜੈ ॥
ਵਾ ਕੀ ਪੂਗੀ ਕਬਹੂੰ ਨ ਪੜੈ ॥੧੯॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਪੂਗੀ ਤਬਹੂ ਪਰਤ ਹੈ ਮਨਿ ਮੈ ਸਚੁ ਨਿਵਾਸੁ ॥
ਇਕਨਾ ਕਪਟ ਸੁਭਾਵ ਹੈ
ਇਕ ਕਪਟ ਕੀ ਬਾਧੇ ਰਾਸ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਬਿਸਵਾਸਘਾਤੀ ਮਿਤ੍ਰ ਧ੍ਰੋਹ ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਨਿੰਦਕ ਘਨੇ ॥
ਲਾਲਚ ਡੂਬੇ ਮੋਹਿ ਇਤ ਉਤ ਵਾ ਕੋ ਕਛੁ ਨਹੀ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੁ ਕੇ ਅਛਰੁ ਚਾਰਿ ॥
ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਧਰੋ ਪਿਆਰਿ ॥
ਸਾਚੇ ਮਨ ਅਛਰੁ ਜੋ ਪੜੈ ॥

ਵਾ ਕੋ ਕਬਹੂ ਨ ਸੰਸਾ ਪੜੈ ॥
ਸੰਸਾ ਪੜੈ ਰਾਖੈ ਮਨਿ ਧ੍ਰੋਹ ॥
ਵਾ ਕੀ ਪੂਰੀ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਇ ॥
ਅਪਨੀ ਖਾਇ ਬਿਗਾਨੀ ਚਿਤਿ ਧਰੈ ॥
ਅਪਨੇ ਹਾਥ ਆਪਹੀ ਮਰੈ ॥੧੯ ॥

ਸਲੋਕੁ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਿਹਬਾ ਰਟਹਿ ਮਨ ਮੇ ਰਾਖਹਿ ਅਉਰ ॥
ਸੁਖ ਭਾਗੈ ਦੁਖ ਮੈ ਪਰੈ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵੈ ਠਉਰ ॥੧ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਿਉ ਖੇਲੁ ਮਨਿ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ॥
ਸਦਾ ਰਹੋ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਗੁਰਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਗਿ ਰਹੈ ॥੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਜੋ ਜੋ ਕਥਿਆਂ ਰਾਖਹੁ ਪਰਸਿਧ ॥
ਨਿਰਾਟੁ ਬਾਣੀ ਕੀ ਸੁਣਹੁ ਨਵਨਿਧਿ ॥
ਵਹੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥
ਕਾਨ ਨ ਕੁੰਡਲ ਨੈਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥
ਦਿਸਟਿ ਨ ਆਵੈ ਦੂਰ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥
ਸਮਝ ਦੇਖ ਤੂ ਰਹੇ ਹਜੂਰਿ ॥
ਪਰਿ ਤੇ ਪਰੈ ਪਰੈ ਪਰੇਰੈ ॥
ਹੈ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਨਹੀ ਨੇਰੈ ॥੨੦ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਅੰਤ ਨ ਕਿਨਹੀ ਪਾਇਆ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਜੁਨਿ ॥
ਜਿਨਿ ਲਾਇਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿਚਰਨੀ ਮਨਿ ਪੂਰਿ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਕੁਦਰਤਿ ਤੇ ਬਲਿ ਜਾਉ ਦੂਰ ਤੇ ਦੂਰਿ ਹਜੂਰਿ ਹੈ ॥
ਸਭੁ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਹਰਿਜਨੁ ਹਿਰਖ ਨ ਰਾਖਈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਮੁੰਡੀਆ ਮੁੰਡਤ ਹੋਇਕੈ ਰਹਿਆ ॥
ਨਿਸਦਿਨੁ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਗਹਿਆ ॥
ਛੂਦੂ ਅਸੰਤਗੁਰ ਲੋਂਪਰ ਅਤਿ ਕਰੈ ॥
ਸਭੁ ਅਕਾਰਥ ਸਿਮਰਨੁ ਪਰਹਰੈ ॥
ਸੰਨਿਆਸੀ ਸਿਵ ਸਿਵ ਹਰ ਜਪੈ ॥
ਦੇਹੀ ਸਾੜਿ ਨਗਨ ਹੋਇ ਪਚੈ ॥
ਛੋਡਿ ਮਾਇਆ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋਇਆ ॥
ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਤੇ ਖੋਇਆ ॥੨੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਮੁੰਡੀਆ ਮੁੰਡਤ ਹੋਇਆ ਬਾਰਹ ਟੀਕੇ ਲਾਇ ॥
ਮਨਿ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਨਾ ਮਿਟੈ ਸਭੋ ਅਕਾਰਥ ਜਾਇ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਜਟਾਧਾਰੀ ਸੰਨਿਆਸਿ ਆਸ ਜੁ ਰਾਖੇ ਏਕ ਕੀ ॥
ਹਰਿਜਨ ਹਰਿ ਕੈ ਪਾਸਿ ਪਾਖੰਡੀ ਪਰਮ ਦੂਖ ਪਾਵਹੀ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਇਕ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗ ਕੀ ਰਾਖਹਿ ॥
ਮਧਮ ਆਸਨ ਨਿਸਦਿਨੁ ਵੈ ਭਾਖਹਿ ॥
ਰਿਧ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਰਿਧ ਫੈਲਾਵਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਵੈ ॥
ਏਕ ਪੂਜ ਪੰਥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੈ ਰਹੇ ॥
ਅਪੁਨੇ ਕੇਸ ਆਪ ਹੀ ਗਹੇ ॥
ਕੇਸ ਗਹੇ ਹਰਿ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨੀਆ ਕਿਸ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਪਾਲੁ ॥
ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬੇਗ ਹੋਇ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਸੀਲ ਛੋਡਿ ਕਰਿ ਤਾਤਾ ਖਾਹਿ
ਬਾਲ ਉਪਾੜਹਿ ਹਾਥਿ ਕਰਿ ॥
ਹਰਿਜਨ ਓਇ ਨਾ ਮਿਲਾਹਿ
ਉਨ ਕਾ ਮਿਲਨਾ ਦੂਰਿ ਹੈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਇਕਨਾ ਸਿਖ ਭਇਆ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥
ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ਮਿਲਿ ਅਖਰੁ ਚਾਰੁ ॥

ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭੁ ਇਕਠੇ ਹੋਹੀ॥
ਪੜਿ ਬਾਣੀ ਝੁਕਿ ਪੈਰੀ ਪਵੇਹੀ॥
ਇਕ ਸਾਚੇ ਸਿਖ ਸਚੁ ਮੈ ਰਹੈ॥
ਪਲੁ ਪਲੁ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਵੇ ਕਹੈ॥
ਇਕ ਮਾਰਿ ਹਾਕ ਉਚੇ ਪੜ੍ਹੀ॥
ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਾਚੁ ਮੁਖਿ ਪੜਹੀ॥੨੩॥

ਦੋਹਰਾ॥

ਊਚਾ ਪੜਨਾ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਪੜੁ ਨਾਮੁ॥
ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਜਲੁ ਪੀਵਤੀ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਿ ਰਾਮ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ॥

ਮਨ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਪ ਸਾਚੁ ਭੀ ਮਨ ਮੈ ਰਹੈ॥
ਐਸਾ ਜਪੁ ਤੂੰ ਜਾਪੁ ਮਨ ਮੈ ਸੰਸਾ ਨ ਰਹੈ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥

ਹਰਿ ਜੀ ਹਰਿਜਨੁ ਕੈ ਮਨਿ ਆਵੈ॥
ਦਇਆ ਕਰਤ ਕਿਛੁ ਬਾਰ ਨ ਲਾਵੈ॥
ਜੋ ਜੋ ਕਰਨੀ ਕਰਤੈ ਕਰੀ॥
ਅਪੁਨੈ ਹਾਥਿ ਲਿਖਿ ਮਸਤਕਿ ਧਰੀ॥
ਭਾਵਨੀ ਪਾਂਡਵ ਹਿਮਾਚਲੁ ਗਲੇ॥

ਹਰੀਚੰਦ ਨੀਰ ਜਲੁ ਭਰੇ ॥
ਰਾਵਣਿ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਾ ਕੀ ਹਰੀ ॥
ਕਾਟਤ ਸੀਸੁ ਨ ਲਾਗੀ ਘਰੀ ॥੨੪ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਹਰਿਜਨ ਹਰਿ ਕਉ ਆਰਾਧਿਆ ਨਾਲੇ ਲੀਨੋ ਬੋਧੁ ॥
ਕਿਛੁ ਸਿਮਰਨੁ ਕਿਛੁ ਅਸਰੁ ਹੋਇ ਲੀਨੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਬੋਧ ॥੧ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਆ ਦਿਨ ਪਰੈ ਅਰਥੁ ਧਰਮੁ ਨ ਆਪਨਾ ਛਾਡੀਐ ॥
ਬਹੁਰਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਤਬੁ ਜੌ ਗਤਿ ਹੋਇ ਸਰੀਰ ਮੈ ॥੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ॥
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਉਧਾਰਿ ਹਰਿਨਾਖਸ ਮਾਰੇ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਪਾਈ ॥
ਆਨਨ ਜਪੋ ਸਭਿ ਤਜੋ ਚਤੁਰਾਈ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਜਮਦੂਤਿ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਤਿ ਜਗਤੁ ਬਿਲਾਸੁ ॥
ਹਰਿਜਨੁ ਕੈ ਘਟਿ ਹਰਿ ਕਰੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨੫ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਹੈ ਜੇ ਉਚ ਨੀਚ ਧਰੇ ਧਿਆਨੁ ॥
ਹਰਿ ਗੁਨ ਘਟਿ ਮੈ ਰਚਿ ਰਹਿਓ ਹਰਿ ਕਰਨੀ ਪਰਵਾਨ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਜਪਤਿ ਰਹੋ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਸਾਚੇ ਮਨ ਮੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ॥
ਹਰਿਜਨ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਤ
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਹਰਿ ਕੇ ਸਿਮਰਨਿ ਭਰਮੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥
ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥
ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨੰਦੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੈਲੁ ਸਭ ਖੋਇ ॥
ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੋਟ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥
ਹਰਿ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨੬॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨ ਸਿਮਰਤੇ ਸਿਮਰਤ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਇਕ ਮਨਿ ਹੋਇ ਕੈ ਸਿਮਰਨਾ ਸਾਚੀ ਪਦਵੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਹੁ ਨਿਸੰਗ   ਰੰਗੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਦੇਖਿ ਲੇਹੁ ॥
ਨਾ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਦੁਰੰਗ   ਹਰਿਜਨੁ ਹਰਖੁ ਨ ਰਾਖਈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਮੁਸਲਮਾਨੁ   ਮੁਸਲਮੁ ਈਮਾਨੁ ॥
ਕਰੇ ਬੰਦਗੀ   ਪੜੇ ਕੁਰਾਨੁ ॥
ਸਿਦਕੁ ਰਾਖਿ   ਨਿਵਾਜਿ ਗੁਜਾਰੇ ॥
ਤੀਹੇ ਰੋਜੇ   ਫਰਜੁ ਉਤਾਰੇ ॥
ਦੀਨਦਾਰ ਸਿਦਕੁ   ਆਲ ਆਕੀਦੈ ॥
ਪਲ ਪਲ ਦਮ ਦਮ   ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਚੀਦੈ ॥
ਸਿਫਤ ਪੈਕੰਬਰ ਕੀ   ਰਾਖੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਚਾਰ ਯਾਰ ਪਰ   ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਹਿ ॥੨੭॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਮੁਸਲਮਾਨ ਸੋਈ ਜਾਨੀਐ   ਕਲਮਾਂ ਪੜ੍ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਦੀਨ ਮੁਹੰਮਦ ਕੇ ਨਾਮ ਪਰਿ
ਹਰਿਜਨੁ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਕਾਫਰ ਬੇਈਮਾਨੁ   ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਮੈਂ ਜਰਦਾਰੁ ॥
ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ   ਸਭ ਕਰਨੀ ਪ੍ਰਵਾਨੁ ਹੈ ॥੨॥

ਪਊੜੀ ॥

ਇਸੁ ਕਲ ਮਹਿ ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਜਾਨੁ ॥
ਬ੍ਰਹਮਨ ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਪਰਵਾਨੁ ॥
ਬਕਰਾ ਮਾਰੈ ਜੀਵ ਤੇ ਖੋਵੈ ॥
ਲਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਸ ਕਉ ਧੋਵੈ ॥
ਜਬ ਵਹੁ ਮਾਸੁ ਭਯਾ ਤਯਾਰ ॥
ਤਬ ਜੇਵਣ ਬੈਠੇ ਸਭਿ ਕੂੜਿਆਰ ॥
ਦੇਖਹੁ ਚਉਕਾ ਭਿਟੈ ਕਾਇ ॥
ਹਾਡ ਚਾਮ ਖਾਣੇ ਤੇ ਜਾਇ ॥੨੯॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਚਉਕਾ ਦੇਹਿ ਬਨਾਇਕੈ ਬ੍ਰਹਮਨ ਅਤਿ ਬਲਵਾਨ ॥
ਹਾਡ ਚਚੋੜਹਿ ਕਾਗ ਜਿਉ
ਲਪਟਿ ਰਹੇ ਜਿਉ ਸੁਆਨ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਹਾਡ ਮਾਸੁ ਤੁਮ ਖਾਹੁ ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਤੁਮ ਢੂੰਢਤੇ ॥
ਹਰਿਜਨ ਇਹੁ ਸੁਚ ਨਾਹਿ
ਧਰਮ ਅਪਨੇ ਕਉ ਖੋਵਤੇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਰਾਖਹੁ ਆਸ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਮਨੁ ਬਿਸਵਾਸੁ ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਰਹਿ ਨਿਰਮੋਹ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਨ ਰਾਖੈ ਮਨਿ ਧ੍ਰੋਹ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਰੈ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਨਰਕਿ ਨ ਪਰੈ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਰਹੇ ਸੁਖ ਵਾਸੁ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਫਿਰੈ ਉਦਾਸ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਚਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਲਾਵੈ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਰਾਜੁ ਸੁਭ ਭਇਆ ॥
ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਅਕਾਰਥ ਗਇਆ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਜਸੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਦਰਦਿ ਬਿਦਾਰ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਧਰਤਿ ਆਕਾਸੁ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਜਲ ਪਉਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਭਜਨੁ ਨਿਤ ਹੋਇ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਪਰਮ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਭਇਓ ਨ ਭਿਖਾਰੀ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਭਇਓ ਉਪਕਾਰੀ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਮੈਲੁ ਸਭੁ ਧੋਵੈ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਬੀਜੁ ਧਰਮੁ ਬੋਵੈ ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਦਸ ਅਉਤਾਰ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਜਾਇ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਸੁਰਗ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਨਰਕਿ ਨਹਿ ਪਾਇ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਕਾਰਜੁ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਨੀ ਪਾਪ ਮੈਲੁ ਖੋਇ ॥੨੯॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਹਰਿ ਕਰਨੀ ਪਰਵਾਨੁ ਹੈ ਅਰੁ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਿ ਜੋਗੁ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੁ ਹਰਿ ਕੀਆ
ਨਿਸਦਿਨੁ ਹਰਿਜਨ ਭੋਗੁ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਹਰਿਜਨ ਹਰਿ ਆਰਾਧ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਪੂਰੇ ਪਵਹਿ ॥
ਮਹਾ ਤਪਸੀ ਸਾਧੁ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਗ ਰਹੇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਣੀ ਸਾਧ ਭਉ ਤਜੈ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਣੀ ਸਾਧ ਹਰਿ ਰਵੈ ॥
ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਸਾਧੁ ਜਨੁ ਖੋਵੈ ॥
ਘਰਿ ਘਰਿ ਤਨੁ ਤਨੁ ਨਿਸਦਿਨੁ ਜੋ ਵੈ ॥

ਸਾਧੁ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਰਹੀ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਣੀ ਸਿਰ ਪਰਿ ਧਰਹੀ ॥
ਚਾਰਿ ਜੁਗਿ ਸੰਗ੍ਰਾਮੁ ਅਤਿ ਭਇਆ ॥
ਇਹੁ ਕਲਿਜੁਗ ਅਚਰਜ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ॥੩੦॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਰਹੁ ਦਇਆ ਧਰਮ ਅਧੀਨ ॥
ਰਾਜੁ ਤੇਜੁ ਸੰਗ੍ਰਾਮੁ ਕਰਹੁ ਹਰਿਜਨ ਇਹੁ ਮਤਿ ਲੀਨ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਚਿਤਿ ਲਾਇਕੈ ॥
ਹਰਿ ਕਰਨੀ ਪਰਵਾਨੁ ਚਾਰਿ ਜੁਗ ਮਹਿ ਜਾਨੀਐ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਇਕ ਧ੍ਰੋਹੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸੇ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਮਿਤ੍ਰ ਰਾਖੈ ਧਰਮ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥
ਧ੍ਰੋਹੀ ਧ੍ਰੋਹ ਕਰਿ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਖਾਇ ॥
ਮਿਤ੍ਰ ਕੈ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥
ਧ੍ਰੋਹੀ ਖਾਇ ਅਉਰ ਮਨਿ ਘੜੈ ॥
ਖਾਤਿ ਖਾਤਿ ਵਹੁ ਖਾਤ ਮੈ ਪੜੈ ॥
ਮਿਤ੍ਰ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਕੀ ਆਸ ॥
ਖਰਚਿ ਖਜਾਨਾ ਦੂਨੀ ਰਾਸਿ ॥੩੧॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਮਿਤ੍ਰ ਮਨਿ ਆਨੰਦ ਹੈ ਧ੍ਰੋਹੀ ਕੈ ਧ੍ਰੋਹ ਧਿਆਨ ॥
ਮਿਤ੍ਰ ਕੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ਧ੍ਰੋਹੀ ਬੇਈਮਾਨ ॥੧ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਅਕਿਰਤਘਣੁ ਗਇਆ ਨਿਰਾਸਿ
ਬਿਸਵਾਸਘਾਤੀ ਭੀ ਜਾਇਗਾ ॥
ਨਿੰਦਕ ਜਿਮੀਨ ਅਸਮਾਨਿ
ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਨ ਹੋਇਸੀ ॥੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਸਤਿਜੁਗਿ ਸਤ ਸੁਰ ਭਗਤਿ ਕਮਾਵੈ ॥
ਤ੍ਰੇਤੈ ਜਪੁ ਤਪੁ ਜੋਗ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥
ਦੁਆਪੁਰਿ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਸੰਤ ਕਾ ਕੀਨਾ ॥
ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥
ਕਲਿਜੁਗਿ ਦੇਖਹੁ ਹੋਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮੁ ॥
ਝੂਠੇ ਚਿਤ ਸਿਉ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
ਤ੍ਰੈ ਜੁਗ ਥਾ ਖੰਡੇ ਕੀ ਧਾਰੁ ॥
ਕਲਿਜੁਗ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥੩੨ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਤਿਜੁਗ ਸੰਸਾ ਨਾ ਰਹੈ ਅਰੁ ਤ੍ਰੇਤੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਾਮੁ ॥
ਦੁਆਪਰਿ ਦਰਸਨੁ ਮੈ ਰਹੈ ਕਲਿਜੁਗ ਮੈ ਸੰਗ੍ਰਾਮੁ ॥੧ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਸਤਿਜੁਗ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਅਰੁ ਤ੍ਰੇਤੈ ਜਪੁ ਤਪੁ ਚੀਨਈ ॥
ਦੁਆਪਰਿ ਕੀਨੇ ਚੋਜ ਕਲਿਜੁਗਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਹੈ ॥੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਸਿਖ ਸੰਤੋ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮੁ ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਰਨੀ ਪਰਵਾਨ ॥
ਸਾਧੁ ਬਿਰਹੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਾਧੁ ਬਿਰਹੁ ਕੀਆ ਹਰਿਜਨੁ ਮਨਿ ਲਾਇਆ ॥
ਇਸੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ਭਇਓ ਸੰਗ੍ਰਾਮੁ ॥
ਬਿਧਨੈ ਠਟੀ ਕਰਨੀ ਪਰਵਾਨੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ॥
ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੈ ਆਗੈ ਮਰੈ ॥੨੩ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਪੂਰੀ ਵਾ ਕੀ ਨ ਪਵੈ ਸੰਤਾ ਕਹਿਓ ਨ ਮਾਨੁ ॥
ਬਿਧਨੈ ਠਟੀ ਸੁ ਹੋਇ ਹੈ ਨ ਛੋਡੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥੧ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਲੋਭ ਪਾਪ ਸਭ ਝੂਠੁ ਹੈ ਇਸ ਕਲਿ ਮੈ ਸੰਗ੍ਰਾਮੁ ॥
ਹਰਿਜਨ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਬਸੈ ਨਾ ਛੋਡੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਬਿਊਹਾਰ ਚਲਣ ਕਲਿ ਮੈ ਹੈ ਐਸਾ ॥
ਅੰਦਰਿ ਬਹੈ ਕੈ ਲਿਆਵੈ ਪੈਸਾ ॥
ਲੈ ਪੈਸਾ ਘਰਿ ਮੈ ਜੋ ਆਵੈ ॥
ਮਹਾ ਆਨੰਦ ਘਰਿ ਮੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥
ਮਨ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਹਿ ਸਮਝਾਵੈ ॥
ਜੋ ਦੀਜੈ ਸਾਹ ਤੌ ਕੁਟੰਬ ਕਿਆ ਖਾਵੈ ॥
ਸਾਹ ਆਏ ਕਉ ਸੰਙਿਆ ਕੀਆ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਥਾ ਤੁਮਰਾ ਹਮ ਦੀਆ ॥੨੪॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਦੇਖੇ ਸਾਹੁ ਪੈਸੇ ਗਏ ਕੀਜੈ ਕਉਨ ਉਪਾਉ ॥
ਅੰਦਰਿ ਬਹਿ ਪੈਰੀ ਪਵਹਿ ਤੂ ਸਉਦਾ ਮੜ ਗਵਾਉ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਪੈਸੇ ਤੇਰੇ ਠਾਇ ਦੇਨੇ ਕਉ ਕਿਛੁ ਘਰ ਨਹੀ ॥
ਕਾਟ ਬਾਟ ਕਰਿ ਮਾਹਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹਮ ਫਾਰਕ ਭਏ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਅਸੁਰਰਾਜ ਇਹੁ ਕਲਿ ਮੈ ਭਇਆ ॥
ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਤੁ ਛੀਨ ਹੁਇ ਗਇਆ ॥
ਥੋਰੇ ਦਿਨ ਅਸੁਰਨ ਕਾ ਜੋਰਾ ॥
ਭਗਤਿ ਪਰਤਾਪੁ ਹੋਤ ਨਹੀ ਥੋਰਾ ॥

ਹੋਇਗੋ ਸੰਗ੍ਰਾਮੁ ਸੰਤ ਭੀ ਦੇਖੈ ॥
ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਹੋਇਗਾ ਲੇਖੈ ॥
ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ॥
ਧਰਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਜਾਇਗਾ ਪਾਪੁ ॥੩੫॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਸਾਧੋ ਸਿਦਤਿ ਨਾ ਕਰੋ ਅੰਤੁ ਨ ਵਾ ਕਾ ਦੇਖੁ ॥
ਅੰਤੁ ਦੇਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਸੀ ਟਰੇ ਨ ਕਰਮ ਕੀ ਰੇਖ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਖੇਲੁ ਲੇਹੁ ਦਿਨਚਾਰਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਖੇਲਨਿ ਹੋਇਸੀ ॥
ਉਡਨੁ ਹੋਇਗੋ ਛਾਰੁ ਢੂੰਢੇ ਹਥਿ ਨ ਆਵਸੀ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਇਸ ਕਲਿ ਮੈ ਜਪੁ ਨਾਮੁ ਕਾ ਜਾਪਿ ॥
ਨਿਹਚੇ ਹੋਇ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਥਾਪਿ ॥
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥
ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਸਿਮਰਨਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥
ਨਿਹਚੇ ਹੋਇ ਸਿਮਰਹੁ ਮਨੁ ਮਾਹਿ ॥
ਗੁਰੁ ਚਰਣਿ ਲਾਗਿ ਪਾਪ ਸਭਿ ਜਾਇ ॥
ਲਾਖ ਸਿਆਨਪ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕਛੂ ਨ ਲੇਖੈ ॥੩੬॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਮਿਲਣਾ ਦੂਰਿ ਹੈ ਦੁਰਮਤਿ ਮਨਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥
ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਤੌ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿਜਨ ਹਰਿ ਕੈ ਪਾਇ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤੁਮ ਲੇਹੁ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਜਲੁ ਪੀਵਤੀ ॥
ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਖੁ ਸਨੇਹੁ ਜਿਉ ਨੀਰੁ ਮੀਤੁ ਮਛੁਲੀ ਕਰੈ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥
ਮਨਿ ਠਹਰਾਵਹੁ ਧੁਨਿ ਧਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥
ਐਸਾ ਜਪਨਾ ਜਪਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥
ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਹਰਿ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ॥
ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਐਸਾ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ॥
ਮਨਸਾ ਧਾਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥
ਧਿਆਨੁ ਲਾਇ ਨਿਸਚੈ ਹੋਇ ਰਹੋ ॥
ਪ੍ਰੀਤਿ ਨੀਤ ਨਿਤ ਚਿਤੁ ਮੈ ਲਹੋ ॥੩੭॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਕੈ ਇਕ ਮਨਿ ਹੋਇਕੈ ਜਾਪਿ ॥
ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸੁਖਮਨੁ ਪੜੋ ਨਿਹਚੈ ਮਨਿ ਕਉ ਥਾਪਿ ॥੧॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥
ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਪਰਵਾਨੁ ਸੁਚ ਧਿਆਨੁ ਨਹੀ ਛਾਡੀਐ ॥੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਜਾਪਹੁ ਅਪਰੰ ਅਪਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥
ਤੂੰ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਪਾਲਨਹਾਰ ॥
ਤੂੰ ਅਲਖੁ ਲੇਖ ਕਾ ਧਨੀ ॥
ਤੂੰ ਬੇਅੰਤ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥
ਤੂੰ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥
ਤੂੰ ਸੁਖਦੇਉ ਸੇਵ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥
ਤੂੰ ਭਗਤਵਛਲੁ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ॥
ਤੂੰ ਹਰਿ ਦਿਆਲੁ ਅਕਾਲ ਨਿਹਾਲ ਜਿਉ ਧਾਮੀ ॥੩੯ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਤੂੰ ਸਿਤੂਨੁ ਬੇਚਮੂਨ ਮੈ ਮੂ ਨ ਪੜੰਤੀਆ ਹੋਇ ॥
ਹਰਿਜਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸਿਮਰ ਲੇਹੁ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਇ ॥੧ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਲਖਿ ਚਉਰਾਸੀ ਜਾਤਿ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥
ਜਪਤ ਰਹੇ ਦਿਨਰਾਤਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਸਾ ਮੇਟਿਆ ॥੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਿਹਰ ਕਰੰਤਾ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਭੋਗ ਕਰੰਤਾ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਅਲੇਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਰਿ ਦਰਿ ਫਿਰਹਿ ਫਿਰਾਵਹਿ
ਤੂੰ ਆਪੇ ਸੁਖ ਮੈ ਹੋਈ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਹੀ ਤਸਕਰ
ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਾਂਧਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਛੋਡਹਿ
ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁਭਾਈ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਬਾਪਾਰੀ
ਤੂੰ ਆਪੇ ਭਇਆ ਭਿਖਾਰੀ ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖ ਕਹਾਵਹਿ
ਤੂੰ ਆਪੇ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥੩੯ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਤੂੰ ਅਪਨੇ ਰੰਗਿ ਆਪਹਿ ਰਾਤਾ
ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
ਹਰਿਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਭਜਹੁ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਮਨਾਈ ॥੧ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਜਪਨਾ ਜਪੌ ਮਨ ਮਾਹਿ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇਕੈ ਧਿਆਈਐ ॥
ਇਕੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ॥੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥

ਜਿਸੁ ਰਾਖਹਿ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥
ਜਿਸੁ ਰਾਖਹਿ ਤੂੰ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥
ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤੂੰ ਰਹੈ ਸੁਮੇਰੁ ॥
ਸਿਮਰਹਿ ਮੁਨਿਜਨ ਜੱਛ ਕੁਮੇਰੁ ॥
ਜਿਸੁ ਰਾਖਹਿ ਤੂੰ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ॥
ਹਰਿਨਾਖਸੁ ਮਾਰਿਓ ਰਖਿਓ ਪ੍ਰਹਲਾਦੀ ॥
ਜਿਸੁ ਰਾਖਹਿ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਜਾਨਿ ॥
ਵਾ ਕਉ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵੈ ਹਾਨਿ ॥੪੦ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਰੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਲੇਹੁ ਪਰਾਖੁ ॥
ਕਰਿ ਇਸਨਾਨ ਸੁਖਮਨਿ ਪੜ੍ਹੋ ਨਿਹਚੈ ਮਨ ਕੋ ਥਾਪੁ ॥੧ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਜਪੁ ਤੂੰ ਇਕੁ ਮਨਿ ਹੋਇ ਆਨ ਨਾਮੁ ਜਪਨਾ ਨਹੀ ॥
ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਹੈ ਦੇਵ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨ ਪਾਈਐ ॥੨ ॥

ਪਉੜੀ ।

ਨ ਰਟਨ ਮੈ ॥ ਨ ਜਟਨ ਮੈ ॥
ਨ ਘਟਨ ਮੈ ॥ ਨ ਜਤਨ ਮੈ ॥
ਨ ਡਿੰਭ ਕੇ ਡਿਢਾਇ ਮੈ ॥ ਨ ਸਾਸ ਕੇ ਚੜ੍ਹਾਇ ਮੈ ॥
ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨ ਹੈ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਜਲੁ ਧੋਇ ਹੈ ॥
ਬਹੁਤ ਬਾਤ ਮਨ ਗੋਇ ਹੈ ॥ ਦੇਹੀ ਸਾੜਿ ਖੋਇ ਹੈ ॥
ਨ ਡਿੰਭ ਕੇ ਡਿਢਾਇ ਮੈ ॥ ਨ ਅਨੇਕ ਬਹੁ ਗਾਇ ਮੈ ॥
ਨ ਬਜੰਤ੍ਰ ਕੇ ਬਜਾਇ ਮੈ ॥ ਨ ਦੇਹੀ ਧੂਰਿ ਲਾਇ ਮੈ ॥
ਨ ਮਾਲਾ ਕੇ ਫਿਰਾਇ ਮੈ ॥ ਹੈ ਸਾਚੁ ਕੇ ਦਿੜਾਇ ਮੈ ॥
ਹਰਿ ਧਾਵਨੈ ਕੀ ਏਹੀ ਬਾਤ ॥ ਸੁਚ ਸਾਚੁ ਹੀਐ ਸਾਂਤਿ ॥
ਨਹੀ ਸੋਵਹਿ ਜੇ ਪ੍ਰਭਾਤਿ ॥
ਹਰਿਜਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲਹਿ ਆਪੁ ॥੪੧॥

ਡਖਣਾ ॥

ਮਨਿ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਵਾਹਿ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਹਬੂਬ ਕੇ ॥
ਜਬਹੀ ਹੋਇ ਨਿਬਾਹੁ ਹਰਿਜਨ ਸਚੁ ਮੈ ਰਚਿ ਰਹੇ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮੈ ਧਾਗ ਹਾਥਿ ਦੈ ਰਾਖੇ ॥
ਨਿਸਦਿਨੁ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਯਹੁ ਭਾਖੈ ॥

ਇਨ ਮਾਇਆ ਨੈ ਮੁਨੀਜਨਿ ਮੋਹੇ ॥
ਏਹੁ ਕਲਿ ਮੈ ਸੇਵਕ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੋਏ ॥
ਮਾਇ ਬਾਪੁ ਭਾਈ ਸਬ ਮਾਇਆ ॥
ਅਉਰਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੈਨ ਅਰੁ ਭਾਇਆ ॥
ਜਬ ਮਾਇਆ ਤਬ ਆਦਰ ਹੋਇ ॥
ਬਿਨੁ ਧਨੁ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛੈ ਕੋਇ ॥੪੨॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਕਿਆ ਚਾਹਤੇ
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭ ਕੂਰਿ ॥
ਹਰਿਜਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮੁ ਬਿਨੁ
ਹੋਤ ਜਾਤ ਸਭ ਧੂਰਿ ॥੧॥

ਪਉੜੀ ॥

ਸੁਨਹੁ ਸੰਤਹੁ ਤੁਮ ਸਾਚੀ ਬਾਨੀ ॥
ਗੁਰੁ ਅਪਨੇ ਕਉ ਹਰਿਜਨੁ ਜਾਨੀ ॥
ਜਾ ਹਰਿ ਹੋਵੈ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥
ਧਰਮ ਬਿਲਾਸੁ ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਈ ॥
ਪਾਖੰਡ ਛਾਡਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ਮਨਿ ਧਰੋ ॥
ਆਨ ਕੌ ਛਾਡਿ ਸਿਮਰਨੁ ਨਿਤ ਕਰੋ ॥

ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਅਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜੋ ॥

ਝੂਠਾ ਪੈਰੀ ਪਉਣਾ ਤਜੋ ॥੪੩ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਜੋ ਤੁਮ ਸਾਚੇ ਸਿਖ ਹੋ ਤਜਹੁ ਕੁਬੁਧੀ ਮਤਿ ॥

ਹਰਿਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਭਜਨੁ ਭਜੋ

ਤਬ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ਗਤਿ ॥੧ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥

ਜੋ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਸਾਚੁ

ਬਚਨੁ ਹਮਾਰਾ ਮਾਨਿ ਲੇਹੁ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਹੋਇ ਸਰਾਪੁ

ਜੋ ਤੁਮ ਹੋਹੁ ਅਧਰਮ ਮਹਿ ॥੨ ॥੪੩ ॥੧ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

(ਲਿਖਤੀ ਪੋਥੀਆਂ, ਪਟਨੇ ਅਤੇ ਪਟਿਆਲੇ ਵਾਲੇ ਦਸਮ ਸਰੂਪ)

ਸੰਤ ਕਾਜ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਆਜ ਹਮਾਰੇ ਸੰਤ ਕਾਜ ਹੈ ਸਸਤ੍ਰ ਬਾਂਧ ਦਰਿ ਆਵਹੁ ਰੇ ॥
ਹਮਰੇ ਸੰਗੀ ਪੰਚ ਬੀਰ ਹੈ
ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਕਾ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ਰੇ ॥੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਤ ਹਮਾਰੇ ਭਾਈ ਬੀਰ ਹੈ ਰੋਮ ਰੋਮ ਸਮਾਵਹੁ ਰੇ ॥
ਭੀਰ ਪਰੀ ਸੰਤ ਸੰਗ ਹੋਇਆ
ਅਪਨਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਹੁ ਰੇ ॥੧ ॥
ਸੰਤ ਕਾਜ ਜਗਤ ਹੰਉ ਆਯੋ
ਨਾਵਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵਹੁ ਰੇ ॥
ਸੰਗਿ ਹਮਾਰੇ ਸੰਤਮੰਡਲੀ
ਇਹ ਸੀਸ ਗੁਰੂ ਕੈ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ਰੇ ॥੨ ॥
ਸੀਸ ਕਾਰਨ ਜਗਤਿ ਹੰਉ ਆਇਓ
ਲੈ ਬਦਲਾ ਅਸੁਰ ਖਪਾਵਹੁ ਰੇ ॥
ਏਕ ਸੀਸ ਕਾ ਬਦਲਾ ਮਾਗਿਓ

ਸੀਸ ਚਾਰੋਂ ਬਹੁੜਿ ਮਗਾਵਹੁ ਰੇ ॥੩॥
ਸੰਤ ਹਮਾਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ
ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਕਮਾਵਹੁ ਰੇ ॥
ਜਤ ਸਤ ਸੰਜਮ ਬਚਨ ਹਮਾਰੇ
ਰਹਤ ਬਚਨ ਕਮਾਵਹੁ ਰੇ ॥ ੪ ॥
ਅਉਰ ਕੇਤੇ ਦੇਖਹੁ ਬਿਨ ਕੇਸ ਕੇ
ਹਮਰੀ ਸੈਨ ਸਬਲ ਤੇਜ ਹੈ
ਸਰਬ ਗੁਰੂ ਸਮਾਇਓ ਰੇ ॥
ਸਭ ਸਾਕ ਸੈਨ ਤੋਰ ਜਗਤ ਕੇ
ਇਹੁ ਸੀਸ ਗੁਰੂ ਪੈ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ਰੇ ॥੫॥
ਆਗਿਆ ਕੀਨੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਨੇ
ਹੁਕਮ ਕੇਸ ਲੈ ਆਇਓ ਰੇ ॥
ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਨ ਕੇ ਦਿਨਸੁ ਦੂਰਿ ਥੇ
ਤੁਰਕ ਅਨੀਤ ਚੜ੍ਹਾਇਓ ਰੇ ॥੬॥
ਜਹੱ ਜਹੱ ਦੇਖਉ ਤਹੱ ਤਹੱ ਸੰਘਾਰਉਂ
ਬਚਨ ਪਾਇ ਮਜ਼ਬ ਚਲਾਇਓ ਰੇ ॥
ਅਨਿਕ ਹਨਵੰਤ ਰਾਮ ਹਮਰੇ ਹੈ ਕੀਏ
ਤੂ ਕਿਸ ਬਿਧ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਇਓ ਰੇ ॥੭॥
ਖਬਰਦਾਰ ਹੁਇ ਆਇਓ ਕੇਸਧਾਰੀ

ਖੜਗ ਰੂਪ ਝਮਕਾਇਓ ਰੇ ॥
ਹਮਰੋ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਕੇਸਧਾਰੀ
ਹਮ ਅਪਨੀ ਸੈਨ ਬੁਲਾਇਓ ਰੇ ॥੮॥
ਆਇਓ ਵਕਤ ਸਿਤਾਬ ਸੈਨ ਕਾ
ਸੰਤਨ ਕਮਰ ਬੰਧਾਵਹੁ ਰੇ ॥
ਧੁਰ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਅਕਾਲਪੁਰਖੁ ਕਾ
ਤੁਰਕਨ ਜੜ ਖਪਾਵਹੁ ਰੇ ॥੯॥
ਨਾਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਏਕ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ
ਹਮ ਤੀਜਾ ਮਜ਼ਬ ਚਲਾਇਓ ਰੇ ॥
ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਕਛੁ ਰਹਿਣ ਨ ਦੇਵਉ
ਕਰਿ ਏਕੰਕਾਰ ਬੁਲਾਇਓ ਰੇ ॥੧੦॥੧॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

(ਲਿਖਤੀ ਦਸਮ ਸਰੂਪ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ)

ਰਾਜਪੂਤ ਘੋੜੇ

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਅਬ ਕੈ ਤੋ ਰਾਜਪੂਤ ਕਹਾਊਂ ॥
ਪਾਂਚ ਮਵਾਸੀ ਘਰ ਕੇ ਸਾਧੌਂ
ਅਪਨੇ ਰਾਹ ਚਲਾਊਂ ॥੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਮਰ ਕਟਾਰਾ ਬਾਧੌਂ
ਤੱਤ ਤਰਵਾਰ ਬਧਾਊਂ ॥
ਸਹਜ ਸੁਰਤਿ ਕਾ ਤਰਕਸ ਬਾਧੌਂ
ਨਿਰਤਿ ਕਮਾਨ ਚੜ੍ਹਾਊਂ ॥੧ ॥
ਘੋੜਾ ਗਿਆਨ ਸੰਤੋਖ ਲਗਾਮੀ
ਸਤ ਕੀ ਜੀਨ ਕਸਾਊਂ ॥
ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਕਉ ਕਰਉਂ ਪਇਆਨਾ
ਭੈ ਕੋ ਚਾਬੁਕ ਲਾਊਂ ॥੨ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਸੰਜੋਆ ਪਹਿਰਉ
ਸੋ ਹੰ ਟੋਪ ਬਨਾਊਂ ॥
ਉਡਤੀ ਕਾਗਨ ਸਿਰ ਪਰ ਮਾਰੋਂ

ਸਭ ਭੈ ਦੂੰਦ ਮਿਟਾਊਂ ॥੩॥

ਪਹਿਲੀ ਚੋਟ ਬਿਲਈਆ ਮਾਰਊਂ

ਸਸਾਬਾਨ ਘਰ ਘਾਊਂ ॥

ਯਹ ਮਨੁ ਮਿਰਗ ਕਾਲ ਹਰਿ ਕਾਲਾ

ਜੀਵਤ ਫਾਂਧ ਕਰਿ ਲਿਆਊਂ ॥੪॥

ਅਲਖ ਪੁਰਖੁ ਕੀ ਕਰਊਂ ਚਾਕਰੀ

ਚਿਹਰਾ ਜਾਇ ਲਿਖਾਊਂ ॥

ਘੋੜੇ ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕੇ

ਭਗਤਿ ਦਾਦਨੀ ਪਾਊਂ ॥੫॥੧॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

(ਲਿਖਤੀ ਦਸਮ ਸਰੂਪ)

ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੀੜਾਂ

ਅਸਫੋਟਕ ਕਬਿਤ, ਸਦ ਤੇ ਸਿੱਖੀ ਰਹਿਤ

੧ੳ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਅਥ ਅਸਫੋਟਕ ਕਬਿਤ ਲਿਖਯਤੇ ॥

ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਛਬਿ ਉੱਤਮ ਆਕ੍ਰਿਤਿ ਛਾਜਤਿ ਹੈ
ਲਖਿ ਲਾਜਤਿ ਕੰਜ ਪ੍ਰਭਾ ਮੁਖ ਕੀ ॥
ਮ੍ਰਿਗ ਬਾਲ ਤੇ ਨੈਨ ਬਿਸਾਲ ਸੇ ਹੈ
ਸਭ ਜਾਨਤਿ ਰਾਸ ਮਨੋ ਸੁਖ ਕੀ ॥
ਜਿਹ ਹੇਰਿ ਸਭੈ ਜਲਜੰਮੁਨ ਮੈ
ਤਿਹ ਹੇਰਤਿ ਪਯਾਸ ਕਹਾਂ ਭੁਖ ਕੀ ॥
ਕਬਹੂੰ ਹਮ ਸੋ ਨਹੀ ਕਾਨ੍ਹ ਹਸੇ
ਸਖੀ ਕਾ ਕਹੋ ਅੰਤਰਿ ਕੇ ਦੁਖ ਕੀ ॥੧॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਬ੍ਰਿਜਨਾਰਿ ਨਿਹਾਰਿ ਕੈ ਨੰਦਕੁਮਾਰ
ਬਿਸਾਰ ਸੰਭਾਰ ਹਕੀ ਮਨ ਮੈ ॥

ਕਹੂੰ ਹਾਰ ਪਰੇ ਕਹੂੰ ਬਾਰ ਗਿਰੇ
ਕਹੂੰ ਨੈਕ ਨ ਸੁਧਿ ਰਹੀ ਤਨ ਮੈ ॥
ਝਖਕੇਤੁ ਕੇ ਬਾਨਨਿ ਪੀੜਤ ਭੀ
ਮਨ ਜਾਇ ਰਹਿਯੋ ਮਨ ਮੋਹਨ ਮੈ ॥
ਮਨੋ ਦੀਪ ਕੇ ਭੇਦ ਸੁਨੇ ਸੁਰ ਨਾਦ
ਮ੍ਰਿਗੀਗਨ ਜਾਇ ਬਿਧੀ ਬਨ ਮੈ ॥੨॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਮੱਲ ਭਿਰੈ ਕਹੂੰ ਮੱਤ ਮਤੰਗ
ਉਤੰਗ ਕਹੂੰ ਮਿਲਿ ਉਸਟ ਲਰਾਵੈ ॥
ਮਹਿਖ ਕਹੂੰ ਕਹੂੰ ਬਾਂਕੇ ਸੇ ਬੋਕ
ਕਹੂੰ ਮ੍ਰਿਗ ਲੈ ਮ੍ਰਿਗ ਸੋ ਬਹਿਸਾਵੈ ॥
ਸਾਂਪਨ ਨਿਉਰਨ ਅਉਰ ਚਕੋਰਨ
ਹੈਨ ਕਹੂੰ ਹਯਰਾਜ ਲਰਾਵੈ ॥
ਭੌਰ ਭਿਰੈ ਫੂਲ ਹਾਥਨ ਸੌਂ
ਕਹੂੰ ਦੇਖਨਹਾਰ ਸਭੈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥੩॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਨਾਚਤ ਹੈ ਨਚਵਾਰ ਕਹੂੰ
ਕਹੂੰ ਗਾਵਤ ਹੈ ਕਹੂੰ ਬੀਨ ਬਜਾਵੈ ॥
ਖੇਲਤ ਹੈ ਕਹੂੰ ਚੌਪਰ ਚਾਰੁ
ਬਦੇ ਕਛੁ ਹੋੜ ਹੰਯੋ ਪਰਚਾਵੈ ॥

ਬਾਜਤ ਭੇਰਿ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਕਹੂੰ
ਕਹੂੰ ਭਟ ਕਬਿੱਤਨ ਬਾਰ ਨ ਪਾਵੈ ॥
ਪੰਡਿਤ ਪੁੰਜ ਪੁਰਾਨ ਪੜ੍ਹੈ
ਕਹੂੰ ਜੀਤ ਕੇ ਗੀਤ ਬਨਾਇ ਸੁਨਾਵੈ ॥੪॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਕੇ ਸਾਥ ਸਖੀ ਸਭ ਹੀ
ਉਮਗੀ ਗ੍ਰਿਹ ਤੇ ਚਿਤ ਚਉਪ ਚਢੈ ॥
ਨ ਹਟੈ ਅਤਿ ਹਾਠੀ ਹਠੀ ਮਨ ਮੈ
ਕੋਊ ਸਾਮੁਹੱ ਆਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਢੈ ॥
ਥਹਰਾਤ ਲਗੇ ਪਟ ਮਾਰਤ ਕੇ
ਕਲਧੌਤ ਕੇ ਭੂਖਨ ਸਾਥ ਮਢੈ ॥
ਮਨੋ ਲੀਲਤ ਲਾਟ ਦਵਾਨਲ ਕਾਨ
ਲਸੈ ਲਹਰੈ ਅਤਿ ਤੇਜ ਬਢੈ ॥੫॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਜਿਹ ਦੇਖ ਕੇ ਦੇਖਤਿ ਹੀ ਰਹੀਯੈ
ਕਿਯੋ ਨਜਾਰੋ ਨ ਭਾਵਤ ਨੈਕੁ ਕਬੈ ॥
ਮੁਰਝਾਇ ਪਰੀ ਛਿਤਿ ਮੈ ਝ੍ਰੀ ਇਉ
ਸੁ ਲਗਿਯੋ ਮਨੋ ਚੇਟਕ ਬਾਨ ਅਬੈ ॥
ਤਉ ਦਉਰਿ ਚਲੀ ਲਖਿ ਪਉਰਨ ਕੋ
ਨਿਜ ਠਉਰ ਤੇ ਜੋ ਨਿਕਸੀ ਨ ਕਬੈ ॥

ਲਖਿ ਸਯਾਮ ਕੋ ਰੂਪੁ ਅਨੂਪ ਸੁ ਸੁੰਦਰ
ਰੀਝਿ ਰਹੀ ਰਿਝਵਾਰ ਸਬੈ ॥੬ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਬ੍ਰਿਖਭਾਨ ਕੁਮਾਰ ਕੋ ਸਾਥ ਲੀਏ
ਜਮੁਨਾ ਤਟ ਕਾਨ੍ ਬਿਰਾਜਤ ਹੈ ॥
ਸਭਹੂੰ ਤਨ ਚੰਦਨ ਚਿੱਤ੍ਰ ਕੀਏ
ਛਬਿ ਗੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡਨ ਛਾਜਤ ਹੈ ॥
ਜਿਹ ਹੇਰਤ ਭੂਖ ਭਜੈ ਮਨ ਕੀ
ਲਖਿ ਜਾਹਿ ਘਨੋ ਅਘ ਭਾਜਤ ਹੈ ॥
ਹਰਿ ਰਾਧੇ ਕੋ ਰੂਪੁ ਨਿਹਾਰ ਮਨੈ
ਰਤਿ ਅਉ ਰਤਿਨਾਥ ਹੂੰ ਲਾਜਤ ਹੈ ॥੭ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਬ੍ਰਿਖਭਾਨ ਕੁਮਾਰ ਸਿੰਗਾਰ ਸਜੈ
ਅਤਿ ਹੀ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁ ਹੁਲਾਸ ਹੀਯੋ ॥
ਕਹੂੰ ਕੋਕਿਲ ਕੀਰ ਕਰੀ ਅਹਿ ਕੇਹਰਿ
ਮਾਨ ਮਨੋਜ ਕੋ ਛੀਨਿ ਲੀਯੋ ॥
ਬ੍ਰਿਜਰਾਜ ਕੇ ਭੇਟਨਿ ਕਾਜ ਚਲੀ
ਸੁਭ ਰੋਰੀ ਕੋ ਭਾਲ ਮੈ ਟੀਕੋ ਦੀਯੋ ॥
ਮਨੋ ਚੰਦ ਕੇ ਮੰਡਲ ਮੈ ਕਬਿ ਸਯਾਮ
ਸੁਹਾਗ ਕੇ ਭਾਗ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੀਯੋ ॥੮ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਖੇਲਤਿ ਕੁੰਜ ਗਰੀਨ ਕੇ ਬੀਚ
ਲਖੇ ਹਰਿ ਜਾਇ ਜੁ ਤੈ ਪਠਈ ਰੀ ॥
ਬਾਂਕੀ ਸੀ ਬਾਨ ਸੋ ਹੇਰਤ ਹੈ ਹਰਿ
ਏਕ ਹੀ ਹੇਰਨ ਹਉਹੂੰ ਹਰੀ ਰੀ ॥
ਲੇਤ ਹੈ ਮੋਲ ਮਨੋਜਹ ਕੋ
ਉਪਮਾ ਮੁਹਿ ਤੇ ਨਹਿ ਜਾਤ ਕਹੀ ਰੀ ॥
ਮੋਹੇ ਹੈ ਮੀਨ ਮ੍ਰਿਗਾ ਗਿਨਤੀ ਕਹਿ
ਕਾਨ ਕੇ ਨੈਨ ਕਿ ਬਾਨ ਸਖੀ ਰੀ ॥੯ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਜਾਨਤ ਗੁਆਰ ਗਵਾਰ ਕਹਾਂ
ਜਤ ਤੇ ਸਭ ਗੁਆਰਨਿ ਮੈ ਕਹਿ ਐਹੈਂ ॥
ਚਉਦਹ ਲੋਕ ਸ੍ਰਿਜੇ ਜਿਨਕੇ
ਤੁਮ ਕੋ ਹਰਿ ਤੌਨ ਕਹਾ ਸੁਖ ਪੈਹੈਂ ॥
ਚਿੰਤ ਉਠੀ ਚਿਤ ਯੋ ਕਰਿਏ
ਬ੍ਰਿਜ ਰਾਜ ਕੀ ਕੇਲ ਕੇ ਖੇਲ ਸਭੈਹੈਂ ॥
ਇਉ ਨਹੀ ਜਾਨਤ ਮੂੜ ਤੀਯਾ
ਘਹਰਾਤ ਘਟਾ ਸੁਨਕੇ ਦੁਖ ਪੈਹੈਂ ॥੧੦ ॥

ਦੂਤੀ ਬਾਚ ਨਾਇਕਾ ਪ੍ਰਤਿ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥

ਤੇਰੀ ਤਰੀਫ ਸਦੀਵ ਕਰੈ
ਮੁਖ ਤੇਰੀ ਕਥਾ ਨਿਤ ਗਾਵਤ ਹੈ ॥
ਹਿਤ ਤੇਰੇ ਸਿੰਗਾਰ ਸਜੇ ਸਜਨੀ
ਹਿਤ ਤੇਰੇ ਹੀ ਬੇਨੁ ਬਜਾਵਤ ਹੈ ॥
ਹਿਤ ਤੇਰੇ ਹੀ ਚੰਦਨ ਅਉ ਘਨਸਾਰ
ਦੋਊ ਘਸਿ ਅੰਗ ਲਗਾਵਤ ਹੈ ॥
ਹਰਿ ਕੌ ਮਨੁ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਖਭਾਨ ਕੁਮਾਰ
ਹਰਿਯੋ ਕਹੂੰ ਜਾਨ ਨ ਪਾਵਤ ਹੈ ॥੧੧॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਹਉ ਤੁਹਿ ਲਜਾਵਨਿ ਕਾਜ ਪਠਾਈ ਰੀ
ਬੇਗ ਚਲੋ ਬ੍ਰਿਜਰਾਜ ਚਿਤਾਰੀ ॥
ਤੇਰੋ ਹੀ ਧਿਆਨ ਰਹੇ ਧਰਿਕੈ
ਜੁਵਤੀ ਸਭ ਅਉ ਚਿਤ ਹੂੰ ਤੇ ਬਿਸਾਰੀ ॥
ਅਉ ਹਠ ਤੇ ਤਨ ਕੋ ਨ ਤਜੈ
ਰਜਨੀ ਬਿਤਈ ਸੁ ਭਈ ਉਜਿਆਰੀ ॥
ਮਾਨ ਮਨਾਵਨਹਾਰ ਤਜਯੋ
ਤਜੈ ਤੂੰ ਕਿਉ ਨ ਮਾਨ ਦਈ ਕੀ ਸਵਾਰੀ ॥੧੨॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਗੋਪ ਕੇ ਬੇਖ ਕਬੈ ਧਰਿ ਹੈ
ਹਰਿ ਕੁੰਜ ਗਲੀ ਕਬਿ ਆਨ ਬਸੈਹੈ ॥

ਮੋਰ ਪਖੌਅਨ ਕੋ ਧਰਿ ਹੈ
ਕਬਿ ਗੁਆਰਨ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਗੋਰਸਿ ਖੈ ਹੈ ॥
ਬੇਨੁ ਬਜੈ ਹੈ ਕਬੈ ਬਨ ਮੈ
ਕਬਿ ਤੋਹਿ ਬੁਲਾਵਨ ਮੋਹਿ ਪਠੈ ਹੈ ॥
ਮਾਨ ਕਹਿਯੋ ਹਮਰੋ ਹਰਿ ਪੈ ਚਲ
ਰੀ ਬਹੁਰੋ ਹਰਿ ਹਾਥ ਨ ਐਹੈ ॥੧੩॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਕਹੋ ਜਸੁਧਾ ਕੇ ਸੁ ਐਹੈ ਕਬੈ
ਹਰਿ ਕੁੰਜਗਲੀਨ ਕਬੈ ਬਸਿਹੈ ॥
ਕਬਿ ਕਾਨ੍ ਕਹਾਇ ਹੈ ਆਪਨ ਕੋ
ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਕੀ ਰਾਸ ਕਬੈ ਰਸਿਹੈ ॥
ਬ੍ਰਿਜਨਾਰਿ ਗਵਾਰਿ ਤੂ ਰਾਰਿ ਕਰੇ
ਹਰਿ ਜਾਨਤ ਇਉ ਹਮਰੇ ਬਸਿਹੈ ॥
ਤਜਿ ਅਉਹਠਿ ਸਜਾਮ ਪੈ ਬੇਗ ਚਲੋ
ਨਹੀ ਤੋਹਿ ਸਭੈ ਚਤੁਰਾ ਹਸਿਹੈ ॥੧੪॥

ਨਾਯਕਾ ਬਾਚ ਦੂਤੀ ਪ੍ਰਤਿ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥

ਜਿਹਿ ਗੋਰਸ ਕਾਜਿ ਗਵਾਰ ਗਵਾਰਨਿ
ਆਪ ਗਲੀਨ ਮੈ ਜਾਇ ਗਹੀਹੈ ॥
ਸੈਕਕ ਸਜਾਮ ਸਖਾ ਲੀਏ ਸੰਗਿ
ਹਨੀ ਮਟਕੀ ਦੀਓ ਢਾਰ ਦਹੀਹੈ ॥

ਕਾਹੇ ਕਰੋ ਅਪਨੇ ਮੁਖ ਤੇ
ਕਹੁ ਕਾਨ੍ਹ ਕੀ ਕ੍ਰਿਤਿ ਨ ਜਾਤ ਕਹੀਹੈ॥
ਨੇਹ ਕਹਾ ਕਰਬੋ ਤਿਹ ਸੋ ਸਖੀ
ਗੁਆਰਨਿ ਕੀ ਜਿਨਿ ਗਾਰ ਸਹੀਹੈ॥੧੫॥

ਸਵੈਯਾ॥

ਬਾਂਕ ਸੀ ਬੀਨ ਸਿੰਗਾਰ ਅੰਗਾਰ ਸੇ
ਤਾਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਕਟਾਰੇ॥
ਜ੍ਵਾਲ ਸੀ ਜਉਨ ਜੁਡਾਈ ਸੀ ਜੇਬ
ਸਖੀ ਘਨਸਾਰ ਕਿ ਸਾਰ ਕਿ ਆਰੇ॥
ਰੋਗ ਸੇ ਰਾਗ ਬਿਰਾਗ ਸੋ ਬੋਲਬ
ਬਾਰਦ ਬੂੰਦ ਕਿ ਬਾਨ ਬਿਸਾਰੇ॥
ਹੂਲ ਸੇ ਹਾਵ ਹੁਲਾਸ ਸੋ ਹੇਰਬ
ਹਾਰਨ ਹੋਹਿ ਭੁਜੰਗਮ ਕਾਰੇ॥੧੬॥

ਸਵੈਯਾ॥

ਕਾਂਟੇ ਸੇ ਕਾਜਰ ਕ੍ਰਾਂਤ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਸੀ
ਹੈ ਸੁਖ ਬਿਯਾਧਿ ਬਜਾਰ ਬਹੀ ਰੀ॥
ਕਾਕ ਸੀ ਕੋਕਿਲ ਕੂਕ ਕਰਾਲ
ਮ੍ਰਿਨਾਲ ਕਿ ਬਜਾਲ ਘਰੀ ਕਿ ਛੁਰੀ ਰੀ॥
ਭਾਰ ਸੋਂ ਭਉਨ ਭਯਾਨਕ ਭੂਖਨ

ਜਉਨ ਕੀ ਜ੍ਵਾਲ ਸੇ ਜਾਤ ਜਰੀ ਰੀ॥
ਬਾਨ ਸੀ ਬੀਨ ਬਿਨਾ ਬ੍ਰਿਜਰਾਜ
ਬਸੰਤ ਕੋ ਅੰਤ ਕਿ ਅੰਤ ਸਖੀ ਰੀ॥੧੭॥

ਸਵੈਯਾ॥

ਬਾਦਰ ਬੀਰ ਸਨਾਹਿ ਸਜੇ
ਘਹਰਾਤ ਘਟਾ ਸੁਨਿ ਹੈ ਹਿਹਨਾਰੀ॥
ਦਾਦਰ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੋਰਨ ਸੋਰ
ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਕਿ ਬਿੱਦੁਲਤਾ ਚਮਕਾਰੀ॥
ਬਾਨ ਸੀ ਬੂੰਦ ਬਲਾਇ ਸੀ ਬਜਾਰ
ਬੰਦੂਕ ਸੀ ਓਰਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਰੀ॥
ਸ੍ਰੋਨਤ ਬਾਰ ਝਖੀ ਜੈਸੇ ਦਾਰਦ
ਖੇਤ ਰਹੋ ਬ੍ਰਿਜਰਾਜ ਬਿਨਾ ਰੀ॥੧੮॥

ਸਵੈਯਾ॥

ਬਾਨ ਸੀ ਬਜਾਰ ਬ੍ਰਿਲਾਪ ਸੌਂ ਬੋਲਬ
ਬਾਂਕ ਸੀ ਬੀਨ ਬਜੰਤ੍ਰ ਬ੍ਰਿਬਾਰੇ॥
ਜੰਗ ਸੇ ਜੰਗ ਮੁਚੰਗ ਦੁਖੰਗ
ਅਨੰਗ ਕਿ ਅੰਕ ਸੇ ਅੰਕ ਕਿਆਰੇ॥
ਚਾਂਦਨੀ ਚੰਦ ਚਿਤਾ ਚਹੂੰਓਰ ਤੇ
ਕੋਕਿਲ ਕੂਕ ਕਿ ਹੂਕ ਸੀ ਮਾਰੇ॥

ਭਾਰ ਸੇ ਭਉਨ ਭਯਾਨਕ ਭੂਖਨ

ਫੂਲਨ ਫੂਲ ਫਨੀ ਫਨਵਾਰੇ ॥੧੯॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਰਾਈ ਰਮੂਜ ਰਜਾਈ ਰੀ ਮਾਈ

ਰਨਾਈ ਰਮਾਨਿਜ ਨੈਕ ਰਿਝੈਬੋ ॥

ਦਾਨਿ ਕਿ ਕਾਨ੍ਹ ਕੇ ਸਾਥ ਪਯਾਨ

ਸਯਾਮ ਸੋ ਰੂਪ ਕੀ ਰਾਸ ਰਸੈਬੋ ॥

ਮਉਜ ਸੀ ਮਾਰ ਹਜਾਰ ਸੀ ਹਾਰ

ਮਨੋ ਸੁਭ ਗੀਤ ਸਿੰਗਾਰ ਸੁਹੈਬੋ ॥

ਹੇਮ ਪਹਾਰ ਸੋਂ ਹੇਰਬ ਯਾਰ

ਕਹੋ ਰੀ ਸੋ ਹਾਸ ਹੁਲਾਸ ਚਿਤੈਬੋ ॥੨੦॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਖੰਜਨ ਸੇ ਮਨ ਰੰਜਨ ਹੈ

ਦੁਖਭੰਜਨ ਸਯਾਮ ਸੇ ਅੰਜਨਿਆਰੇ ॥

ਬਾਨਨ ਸੇ ਮ੍ਰਿਗਬਾਰਨ ਸੇ

ਤ੍ਰਿਦਸੇਸ ਤੇ ਐਸੇ ਨ ਜਾਂਹਿ ਸਵਾਰੇ ॥

ਖੰਜਨ ਸੇ ਸਮ ਕੰਜਨ ਕੀ

ਖ੍ਰਿਤ ਮੋਚਨ ਭਾਂਮਨ ਕੇ ਕਜਰਾਰੇ ॥

ਨੇਹ ਰੰਗੇ ਕਿ ਰੰਗੇ ਰੰਗ ਕਾਹੂ ਕੇ

ਕਾਨ੍ਹ ਕੇ ਨੈਨ ਸਖੀ ਮਤਵਾਰੇ ॥੨੧॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਸੀਸੇ ਸਹਾਬ ਕਿ ਫੂਲ ਗੁਲਾਬ ਕਿ

ਮਿਤਿ ਕਿਧੋ ਮਦਰਾ ਕੇ ਸੇ ਪਯਾਰੇ ॥

ਬਾਨਨ ਸੇ ਮਤਵਾਰਨ ਸੇ

ਤਰਵਾਰਨ ਸੇ ਕਿ ਬਿਖੀ ਬਿਖਵਾਰੇ ॥

ਨਾਰਿਨ ਕੇ ਕਜਰਾਰਨ ਕੇ

ਦੁਖਟਾਰਨ ਸਯਾਮ ਸੋਂ ਨੀਂਦ ਨਿੰਦਾਰੇ ॥

ਹੇਰੇ ਤੇ ਲਾਜ ਸਭੈ ਛੁਟਿ ਜਾਤ ਹੈ

ਕਾਨ੍ਹ ਕੇ ਨੈਨ ਕਿ ਬਾਨ ਬਿਸਾਰੇ ॥੨੨॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਵਾਰੀ ਹਉਂ ਨੰਦ ਕੁਮਾਰ ਕੇ ਰੂਪ ਪੈ

ਜਾਂ ਪਰਿ ਕੋਟਿ ਮਨੋਜ ਸੁ ਵਾਰੇ ॥

ਨਾਰਦ ਕੇ ਸੁਕ ਸਾਰਦ ਸੇ

ਜਿਨ ਕੇ ਜਸ ਕੋ ਕਹਿ ਕੇ ਫੁਨਿ ਹਾਰੇ ॥

ਸੇਖ ਸਹੰਸ੍ਰ ਧਰੇ ਮੁਖ ਯਾਂਹੀ ਤੇ

ਬੀਤ ਗਏ ਜੁਗ ਪਾਰ ਨ ਪਾਰੇ ॥

ਸੁਨੋ ਸਖੀ ਕਾਨ੍ਹ ਬਸੇ ਸਭ ਠਾਂ
ਕਜਰਾ ਬਿਨੁ ਨੈਨ ਭਏ ਕਜਰਾਰੇ ॥੨੩॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਕਬਹੂੰ ਹਮਰੀ ਸੁਧਿ ਹੂੰ ਲਹਿਹੈਂ ਹਰਿ
ਕਾਹੂੰ ਕੇ ਹਾਥ ਸੰਦੇਸ ਪਠੈਹੈਂ॥
ਗੋਕਲ ਯਾਦਿ ਕਬੈ ਕਰਿਹੈਂ
ਕਬਿ ਕਾਤਿਕ ਕੀ ਰੁਤਿ ਰਾਸ ਮਚੈਹੈਂ॥
ਮੋਹਨ ਫਾਗ ਕਬੈ ਮੰਡਿਹੈਂ
ਹਮਰੋ ਕਬਿ ਸੋਕ ਬਿਦਾ ਕਰਿ ਦੈਹੈਂ॥
ਚਿੱਤ ਕੀ ਬਾਤ ਕਬੈ ਸਜਨੀ
ਕਹੁ ਰੀ ਕਹੁ ਰੀ ਬ੍ਰਿਜਰਾਜ ਕਬੈਹੈਂ ॥੨੪॥

ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤਿ॥ ਕਬਿੱਤ॥

ਦੇਵਕੀ ਤਨੱਯਾ ਕਹੋ ਮੁਸਲੀ ਕੇ ਭੱਯਾ ਕਹੋ
ਰਾਧਾ ਕੇ ਰਮੱਯਾ ਕਹੋ ਮੁਰ ਕੇ ਮਰੱਯਾ ਹੈਂ॥
ਸੰਤਨ ਸਹੱਯਾ ਕਹੋ ਦੈਂਤਨ ਦਲੱਯਾ ਕਹੋ
ਬਾਰਨ ਬਚੱਯਾ ਕਹੋ ਸੰਕਟ ਕਟੱਯਾ ਹੈਂ॥
ਕਾਰਨ ਕਰੱਯਾ ਕਹੋ ਰਮਾ ਕੇ ਰਿਝੱਯਾ ਕਹੋ
ਸਾਗਰ ਮਥੱਯਾ ਕਹੋ ਬਿੱਸ੍ਵ ਕੇ ਬਨੱਯਾ ਹੈਂ॥

ਬੇਦਨ ਬਨੱਯਾ ਕਹੋ ਦ੍ਵਾਰਕਾ ਬਸੱਯਾ ਕਹੋ
ਕੌਸਤਭ ਧਰੱਯਾ ਪਾਂਚਜੰਨਿ ਕੇ ਬਜੱਯਾ ਹੈਂ ॥੨੫॥

ਕਬਿੱਤ ॥

ਧੇਨੁ ਕੇ ਚਰੱਯਾ ਕਹੋ ਬੇਨੁ ਕੇ ਬਜੱਯਾ ਕਹੋ
ਗੋਕਲ ਬਸੱਯਾ ਕਹੋ ਬ੍ਰਿਜ ਕੇ ਰਹੱਯਾ ਹੈਂ ॥
ਮਾਖਨ ਭਖੱਯਾ ਕਹੋ ਗੋਰਸੁ ਲੁਟੱਯਾ ਕਹੋ
ਚੀਰਨ ਚੁਰੱਯਾ ਕਹੋ ਗੁਆਰਨਿ ਹਰੱਯਾ ਹੈਂ ॥
ਆਨੰਦ ਦਿਵੱਯਾ ਕਹੋ ਸਾਰਿੰਗ ਧਰੱਯਾ ਕਹੋ
ਪੂਤਨਾ ਮਰੱਯਾ ਕਹੋ ਤਾਲ ਕੇ ਕਤੱਯਾ ਹੈਂ ॥
ਨਾਗ ਕੇ ਨਥੱਯਾ ਕਹੋ ਬਿਆਧਿ ਕੇ ਬਧੱਯਾ ਕਹੋ
ਭੀਖਮ ਤਨੱਯਾ ਕੇ ਕਨ੍ਹੱਯਾ ਜੂ ਹਰੱਯਾ ਹੈਂ ॥੨੬॥

ਕਬਿੱਤ ॥

ਕੰਸ ਕੇ ਬਧੱਯਾ ਕਹੋ ਕੇਸੀ ਕੇ ਮਰੱਯਾ ਕਹੋ
ਕਾਗੀ ਕੇ ਹਨੱਯਾ ਕਹੋ ਕੁੰਜਨ ਭ੍ਰਮੱਯਾ ਹੈਂ ॥
ਸਾਹਨ ਕੇ ਸਾਹ ਕਹੋ ਸੰਤਨ ਸਨਾਹ ਕਹੋ
ਕਰੀ ਕਰ ਬਾਹ ਕਹੋ ਰਾਮ ਜੂ ਕੇ ਭੱਯਾ ਹੈਂ ॥
ਚਉਦਾ ਲੋਕ ਨਾਹ ਕਹੋ ਸਾਚੋ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਹੋ
ਦੁੱਜਨ ਕੇ ਦਾਹ ਕਹੋ ਦੈਂਤਨ ਦਲੱਯਾ ਹੈਂ ॥

ਆਰਿਨ ਕੋ ਆਰਿ ਕਹੋ ਸੰਤਨ ਸਹਾਰ ਕਹੋ
ਦਾਨ ਹੂੰ ਕੀ ਧਾਰ ਕਾਨ੍ ਕੇਸਵ ਕਨੱਯਾ ਹੈਂ॥੨੭॥

ਕਬਿੱਤ॥

ਬੰਸੀ ਕੇ ਬਜੱਯਾ ਕਹੋ ਬ੍ਰਿਜ ਕੇ ਰਹੱਯਾ ਕਹੋ
ਬਜਾਧਿ ਕੇ ਬਧੱਯਾ ਕਹੋ ਬਿਸ੍ਵ ਕੇ ਬਨੱਯਾ ਹੈਂ॥
ਬੇਦਨਉ ਚਰੱਯਾ ਕਹੋ ਬਾਰਨ ਬਚੱਯਾ ਕਹੋ
ਬੁਧਿ ਕੇ ਬਢੱਯਾ ਬਲਰਾਮ ਜੂ ਕੇ ਭੱਯਾ ਹੈਂ॥
ਬੀਰ ਬਿਚਰੱਯਾ ਕਹੋ ਬੈਰਿਨ ਹਨੱਯਾ ਕਹੋ
ਬਿਖੁ ਕੇ ਬਟੱਯਾ ਬ੍ਰਿਜਬਨਿਤਾ ਲਭੱਯਾ ਹੈਂ॥
ਬਨ ਕੇ ਭ੍ਰਮੱਯਾ ਕਹੋ ਬਛਰਾ ਚਰੱਯਾ ਕਹੋ
ਜਾਕੀ ਸਭ ਲੇਤ ਕਬਿ ਕੌਬਿਦ ਬਲੱਯਾ ਹੈਂ॥੨੮॥

ਅਥ ਬਿਯੋਗਨੀ॥ ਸਵੈਯਾ॥

ਬੈਰੀ ਸੀ ਬਜਾਰ ਬਿਯੋਗ ਸੋ ਬੀਜਨੋ
ਬਾਂਕ ਸੋ ਬੋਲ ਬਜੰਤ੍ਰ ਬ੍ਰਿਥਾਰੇ॥
ਬਾਦਰ ਬੂੰਦ ਬਿਸਾਰੇ ਸੁ ਬਾਨ
ਸੁ ਬਾਰਨ ਮੱਤ ਬੁਰੇ ਬਿਕਰਾਰੇ॥
ਬਾਗ ਬਨਿਯੋ ਬਨ ਸੌਂ ਬਿਸ ਬੈਠਕ
ਜਾਂ ਦਿਨ ਤੇ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਬਿਸਾਰੇ॥

ਬਜਾਧਿ ਸੀ ਬੀਨ ਬਿਨਾ ਬ੍ਰਿਜਬਾਲਮ
ਬੀਰੀ ਨ ਹੋਹਿ ਬਿਖੀ ਬਿਖਜਾਰੇ ॥੨੯॥

ਕਬਿੱਤ ॥

ਚਿਤਾ ਜੈਸੋ ਚੰਦਨ ਚਰਾਗ ਲਾਗੇ ਚਿੰਤਾ ਸਮ
ਚੇਟਕ ਸੋ ਚਿੱਤ੍ਰ ਚਾਰੁ ਚਾਬੁਕ ਕੁਸੈਲ ਸੀ ॥
ਚਿਤਾ ਜੈਸੋ ਚੀਰ ਚਪਲਾ ਸੀ ਚਿਤਵਨ ਲਾਗੈ
ਚੀਰਬੇ ਸੀ ਚਉਪਖਾ ਸੁਹਾਤ ਨ ਚੁਚੈਲ ਸੀ ॥
ਚੰਗੁਲ ਸੀ ਚੌਂਪੁ ਸਰ ਚਾਂਪ ਜੈਸੋ ਚਾਮੀਕਰ
ਚੋਟ ਸੀ ਚਿਨਉਤੀ ਲਾਗੈ ਸੀਰੀ ਲਾਗੈ ਸੈਲ ਸੀ ॥
ਚਟਕ ਚਪੇਟ ਸੀ ਲਗਤ ਚਿੰਤਾਨਾਥ ਬਿਨ
ਚਾਬਕ ਸੌ ਚੌਰ ਲਾਗੈ ਚਾਂਦਨੀ ਚੁਰੈਲ ਸੀ ॥੩੦॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਹਉ ਇਤ ਘੂੰਮਤ ਪ੍ਰੇਮ ਛਕੀ
ਅਤਿ ਘੋਰਤ ਹੈ ਉਹਿ ਘਾਂ ਘਨਕਾਰੋ ॥
ਕਉਨ ਹੀ ਘਾਤ ਮਿਲੋ ਘਨਸ਼ਯਾਮ ਕੋ
ਘੋਰ ਕਰੇ ਹਮ ਪੈ ਘਰ ਵਾਰੋ ॥
ਮੋ ਘਟ ਤੇ ਘਿਰਿ ਜਾਤ ਸਖੀ
ਮਨੋ ਬੀਤਤ ਏਕ ਘਰੀ ਜੁਗ ਸਾਰੋ ॥

ਘਾਇਲ ਕੈ ਘਨ ਸਯਾਮ ਗਏ
ਘਰ ਐਹੈ ਕਬੈ ਸਖੀ ਮੋਹਨਿ ਪਜਾਰੇ ॥੩੧ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਬੈਠੀ ਇਤੈ ਹਉਂ ਸਿੰਗਾਰ ਸਜੈ
ਭਈ ਸੈਨ ਸਮੈ ਘਨਸਯਾਮ ਨ ਆਏ ॥
ਖੋਜਤ ਬਾਟ ਨ ਪਾਈ ਕਿਧੌਂ
ਘਨ ਘੋਖ ਸੁਨਿਯੋ ਘਰ ਤੇ ਨ ਸਿਧਾਏ ॥
ਘੇਰ ਕਿਧੋ ਬ੍ਰਿਜਲੋਗਨ ਕੋ
ਸੁਨਿਕੈ ਮਨ ਮੈ ਸੁ ਘਨੇ ਡਰਪਾਏ ॥
ਸਯਾਮ ਨ ਆਏ ਸਖੀ ਕਹੁ ਕਾਹੇ ਤੇ
ਕਹੂੰ ਸੁ ਬੈਰਿਨ ਹੂੰ ਬਿਰਮਾਏ ॥੩੨ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥

ਬੈਠੀ ਹੁਤੀ ਸੱਜਿਹੌਂ ਸਿੰਗਾਰ ਸਭ ਸਖੀਅਨ ਮੈ
ਏਹੀ ਬੀਚ ਕਾਨ੍ਹ ਜੂ ਦਿਖਾਈ ਮੁਹਿ ਦੈ ਗਯੋ ॥
ਤਬਹੀ ਤੇ ਸਭਨ ਕੀ ਸੁੱਧਿ ਮੈ ਬਿਸਾਰ ਦਈ
ਚੇਟਕ ਚਲਾਇ ਮਨੋ ਚੇਰੀ ਮੋਹਿਕੈ ਗਯੋ ॥
ਕਹਾਂ ਕਰੋ ਕਾ ਪੈ ਜਾਉਂ ਜਰੋ ਕਿਧੋ ਬਿਖੁ ਖਾਉਂ
ਜਾਨਤ ਹੋ ਬੀਸਬਿੱਸ੍ਰਿ ਬਿਛੂ ਸੌ ਡਸੈਗਯੋ ॥

ਰਖਨ ਚਿਤਉਨ ਸੋ ਚੁਰਾਇ ਚਿਤ ਮੇਰੋ ਲੀਨੋ
ਲਟਪਟੀ ਪਾਗ ਸੋਂ ਲਪੇਟਿ ਮਨੁ ਲੈ ਗਯੋ ॥੩੩॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਬਜਾਕੁਲ ਹ੍ਵੈ ਬ੍ਰਿਖਭਾਨ ਸੁਤਾ
ਬ੍ਰਿਜਬਾਲਮ ਕੋ ਬਿਲਲਾਵਤ ਹੈ ॥
ਜਬ ਬਾਂਕੇ ਬਿਹਾਰੀ ਹ੍ਵੈ ਜਾਇ ਤਬੈ
ਕਹਿ ਕੈ ਬ੍ਰਿਜਨਾਰਿ ਬੁਲਾਵਤ ਹੈ ॥
ਇਹ ਭਾਂਤਿ ਬਿਯੋਗ ਬਡੇ ਬਸਿ ਹ੍ਵੈ
ਮਨ ਤੇ ਨ ਕਬੇ ਬਿਸਰਾਵਤ ਹੈ ॥
ਬ੍ਰਿਜ ਬੀਥਨ ਤੇ ਬਨ ਤੇ ਬ੍ਰਿਜ ਬੀਥਨ
ਦਯੋਸ ਨਿਸਾ ਬਿਰਮਾਵਤ ਹੈ ॥੩੪॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਬਹੁ ਬਜਾਕੁਲ ਹ੍ਵੈ ਬਨਿ ਬੀਥਨ ਮੈ
ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ ਬੇਨ ਬਜਾਵਤ ਹੈ ॥
ਬਿਹਕੀ ਯੌ ਸੁ ਫਿਰੈ ਬਿਨੁ ਚੈਨ
ਬਲਾਇ ਲਯੋ ਬੋਲਤ ਹੂੰ ਬਿਲਲਾਵਤ ਹੈ ॥
ਨਹੀ ਬੇਗ ਸੋ ਕਾਹੂੰ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੈ
ਬਿਧਵਾ ਬਨ ਕੋ ਬਿਸਰਾਵਤ ਹੈ ॥

ਬ੍ਰਿਜਨਾਰਿ ਚਲੋ ਬਨਿ ਕੈ ਬ੍ਰਿਜ ਤੇ

ਬਨ ਮੈ ਬ੍ਰਿਜਨਾਥ ਬੁਲਾਵਤ ਹੈ ॥੩੫॥

ਅਥ ਨੇਤ੍ਰ ਸੋਭਾ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਕੇ ਕਬਿਤ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਸੋਹਤ ਸੁੱਧ ਸੁਧਾਰੇ ਸੇ ਸੁੰਦਰ

ਜੋਬਨ ਜੋਤਿ ਸੁਭਾਇ ਭਰੇਹੈਂ ॥

ਸਾਰਸ ਸੋਮ ਸੁਰਾ ਅਰੁ ਸ੍ਰੀ ਸਸਿ

ਕੰਜ ਕੁਰੰਗਨਿ ਕ੍ਰਾਂਤਿ ਹਰੇਹੈ ॥

ਖੰਜਨ ਅਉ ਮਕਰੰਧ੍ਵਜ ਮੀਨ

ਨਿਹਾਰ ਸਭੈ ਮਨ ਲਾਜ ਮਰੇਹੈ ॥

ਲੋਚਨ ਸ੍ਰੀ ਨੰਦ ਨੰਦਨ ਕੇ

ਬਿਧਿ ਮਾਨਹੁ ਬਾਨ ਬਨਾਇ ਧਰੇਹੈ ॥੩੬॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਰੀਝ ਭਰੇ ਰਸ ਰੀਤ ਭਰੇ ਅਤਿ ਰੂਪ ਭਰੇ ਸੁਖ ਪੱਯਤ ਹੇਰੇ ॥

ਚਾਰੁ ਚਕੋਰ ਸਰੋਰੁਹ ਸਾਰਸ ਮੀਨ ਕਰੈ ਮ੍ਰਿਗ ਖੰਜਨ ਚੇਰੇ ॥

ਭਾਗ ਭਰੇ ਅਨੁਰਾਗ ਭਰੇ ਸੁ ਸੁਹਾਗ ਭਰੇ ਮਨ ਮੋਹਤ ਮੇਰੇ ॥

ਮਾਨ ਭਰੇ ਸੁਖ ਖਾਨ ਜਹਾਨ ਕੋ

ਲੋਚਨ ਸ੍ਰੀ ਨੰਦ ਨੰਦਨ ਤੇਰੇ ॥੩੭॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਅਤਿ ਅਨੂਪ ਆਨੰਦ ਭਰੇ ਸੁੰਦਰ ਸੁਖ ਕੇ ਦੈਨ ॥
ਮੋਹਤ ਮਨ ਮੇਰੋ ਸਦਾ ਮੀਤ ਤਿਹਾਰੇ ਨੈਨ ॥੩੮॥

ਕਬਿੱਤ ॥

ਰੂਪ ਭਰੇ ਰਾਗ ਭਰੇ ਸੁੰਦਰ ਸੁਹਾਗ ਭਰੇ
ਮ੍ਰਿਗ ਅਉ ਮਮੋਲਨ ਕੀ ਮਾਨੋ ਯਹਿ ਖਾਨ ਹੈਂ ॥
ਮੀਨ ਹੀਨ ਕੀਨੇ ਛੀਨ ਲੀਨੇ ਹੈਂ ਬਿਧੁਪ ਰੂਪ
ਚੰਚਲ ਚਪਲ ਚਾਰੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸਮਾਨ ਹੈਂ ॥
ਲੋਕੋ ਕੇ ਉਜਾਗਰ ਹੈਂ ਸੁਖਹੂੰ ਕੇ ਸਾਗਰ ਹੈਂ
ਸੁ ਗੁਨਨ ਕੇ ਨਾਗਰ ਹੈਂ ਸੋਭਾ ਕੇ ਨਿਧਾਨ ਹੈਂ ॥
ਸਾਹਬੀ ਕੀ ਸੀਰੀ ਭਰੇ ਚੇਟਕ ਕੀ ਚੀਰੀ ਪੜ੍ਹੇ
ਆਲੀ ਤੇਰੇ ਨੈਨ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਕੇ ਸੇ ਬਾਨ ਹੈਂ ॥੩੯॥

ਕਬਿੱਤ ॥

ਅਖੀਆਂ ਦੂਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਿ ਸੁਰਮੇ ਕੂੰ ਪਾਇ ਪਜਾਰੀ
ਛਾਤੀਆਂ ਦੂਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਿ ਚੰਦਨ ਲਗਾਵਣਾ ॥
ਬਿੰਦੀ ਬੰਦੀ ਬੇਸਰ ਬਣਾਇ ਬਾਜੂਬੰਦਾਂ ਤਾਈਂ
ਸੀਸ ਉਤੇ ਭੋਰਾ ਸੀਸਫੂਲ ਭੀ ਛਕਾਵਣਾ ॥
ਭੰਗ ਕੂ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕੈ ਅਫੀਮ ਘਣੀ ਖਾਇਕੈ

ਖੁਸਾਲ ਹ੍ਵੈਕੈ ਖੇਲੁ ਸਾਰੀ ਰਾਤਿ ਕਾ ਮਚਾਵਣਾ ॥
ਛਪਿ ਨਹੀ ਜਾਵਣਾ ਰਿਝਾਵਣਾ ਯਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵਤਿ
ਯਾਰੜੀ ਜਰੂਰ ਸਾਥੇ ਆਵਣਾ ਹੀ ਆਵਣਾ ॥੪੦ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਧਿਕ ਪ੍ਰਦੇਸ ਪਤਿ ਬਜਾਪਤ ਅਧਿਕ ਅਨੰਗ ॥
ਤਨ ਈਹਾ ਮੋ ਮਨ ਚਲਿਯੋ ਪੀਯਾ ਤਿਹਾਰੇ ਸੰਗ ॥੪੧ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥

ਸ੍ਵੇਤਤਾ ਬਿਭੂਤਿ ਅਰੁ ਮੇਖਲੀ ਨਿਮੇਖ ਸੰਦੀ
ਅੰਜਨ ਦੀ ਸੇਲੀ ਦਾ ਸੁਭਾਉ ਸੁਭ ਭਾਖਣਾ ॥
ਭਗਵਾ ਸੁ ਭੇਸ ਸਾਡੇ ਨੈਣਾਂ ਦੀ ਲਲਾਈ ਸਈਯੋ
ਯਾਰੜੇ ਦਾ ਧਿਆਨੁ ਏਹੋ ਕੰਦ ਮੂਲ ਚਾਖਣਾ ॥
ਰੋਦਨ ਕਾ ਮੱਜਨੁ ਪੁੜੀ ਪੜ੍ਹੀ ਗੀਤ ਗੀਤਾਂ
ਦੇਖਣੇ ਦੀ ਭਿੱਛਾ ਦੁਖ ਧੂਆਂ ਅਗੈ ਰਾਖਣਾ ॥
ਊਧੋ ਏਨਾਂ ਗੋਪੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਦਾ ਜੋਗੁ ਸਾਰਾ
ਨੰਦ ਕੇ ਕੁਮਾਰ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਜਾਇ ਆਖਣਾ ॥੪੨ ॥

ਅਥ ਬੀਰ ਰਸ ਕੇ ਕਬਿੱਤ ॥

ਹਲਕਾ ਹਜਾਰ ਹਾਲੇ ਹਯਨ ਹਮੇਲੈ ਹਾਲੀ
ਹਾਂਕ ਗਿਰ ਹਾਲਜੇ ਹਾਂਕ ਮਾਰੇ ਗਿਰ ਹਲਜੇ ॥
ਹਲਾਹਲ ਧਰ ਹਾਲਜੇ ਹਾਲਜੇ ਭੂਅਲੋਕ ਸਭ

ਹਰੀ ਹੂੰ ਸਮੇਤ ਹਰਿਜੂ ਹੂ ਆਪ ਦਹਿਲਿਯੋ ॥
ਮਹਾਂ ਹਾਲਚਾਲ ਮੈ ਹਿਰਾਸ ਭੇ ਸੰਗੋ ਆਨ
ਐਸੇ ਮੈ ਹਿਰੌਲਨ ਕੋ ਹਾਂਕ ਹਾਂਕ ਤੈਂ ਦਲਿਯੋ ॥
ਹਿੰਗੁਲਾ ਹਿਮਾਲੈ ਹਾਲਯੋ ਹਬਸ ਹਰੇਵ ਹਾਲਜੋ
ਹੇਮਗਿਰ ਹਾਲੀਯੋ ਹਠੀ ਨ ਹਠ ਤੇ ਹਲਜੋ ॥੪੩॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਸੰਗੋ ਸੰਭਾਰ ਕੈ ਸਾਂਗ ਭਲੀ ਕਰ
ਅਉ ਕਟਿ ਪੈ ਚਟ ਬਾਂਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾਨੀ ॥
ਮਾਰੁ ਹੀ ਮਾਰ ਪੁਕਾਰ ਪਰਿਯੋ
ਅਰਿ ਸੈਨ ਕੇ ਸਾਮੁਹਿ ਸੰਕ ਨ ਮਾਨੀ ॥
ਮਾਰਿ ਦਏ ਸਿਰਦਾਰ ਬਢੇ
ਕਰਿ ਕੋਪ ਭਿਰਜੋ ਇਹੇ ਭਾਂਤਿ ਕੰਪਾਨੀ ॥
ਸੂਰ ਝੁਲੇ ਸਿਰਦਾਰ ਸਭੈ
ਨ ਝੁਲਿਯੋ ਰਣ ਤੇ ਬਸੁਧਾ ਹੂੰ ਝੁਲਾਨੀ ॥੪੪॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਮਦ ਕੇ ਪੀਏ ਮਦਮੱਤ ਮਹਾਮਤ
ਪੀਲਨ ਪੇਲ ਚਹੂੰਦਿਸ ਢੂਕੇ ॥
ਮਾਰੁ ਹੀ ਮਾਰ ਹਜਾਰ ਸ੍ਵਾਰ
ਉਘਾਰ ਹਥਿਆਰ ਸਭੈ ਮਿਲਿ ਕੂਕੇ ॥

ਛੋਰਿ ਬਿਚਾਰਿ ਕਰਿਯੋ ਸੁਭ ਵਾਰ
ਇਹੀ ਬਟਪਾਰ ਤਬੈ ਘਰ ਢੂਕੇ ॥
ਮਾਰੇ ਪਰੇ ਅਰਿ ਭਾਰੇ ਮਹੀ ਪਰਿ
ਹਾਥ ਲਗੇ ਅਰਿ ਹਾਂਸੀ ਹਨੂੰ ਕੇ ॥੪੫॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਮਾਰੂ ਬਜੇ ਮਹਾਂ ਮਾਰਿ ਮਚੇ ਪੀਏ
ਮਯ ਕੇ ਮਹੀਪ ਮਹਾਂ ਮਤਵਾਰੇ ॥
ਕਿਯੋਹੂੰ ਨ ਭਾਜਤ ਗਾਜਤ ਹੈ ਰਣ
ਢੋਲ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਬਜਾਇ ਨਗਾਰੇ ॥
ਮਾਰੁ ਹੀ ਮਾਰੁ ਪੁਕਾਰ ਸਭੈ ਭਟ
ਆਨ ਪਰੇ ਹਥਿਆਰ ਉਘਾਰੇ ॥
ਭਾਰੇ ਪਰੇ ਅਰਿ ਮਾਰੇ ਮਹੀ ਪਰਿ
ਹਾਥ ਲਗੈ ਹਨਵੰਤ ਤਿਹਾਰੇ ॥੪੬॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਹਾਂਕ ਹਜਾਰ ਹਿਮਾਲਯ ਸੇ
ਹਲ ਕਾਹਨਿ ਕੇ ਹਠਿ ਵਾਰ ਹਨੂੰ ਕੇ ॥
ਹੇਰਨ ਹੇਤਿ ਮਹਾਂਹਵ ਮੈ
ਭਟ ਲਾਲ ਹਥਿਆਰ ਹਹਾ ਕਹਿ ਢੂਕੇ ॥
ਹਾਲਿ ਉਠਿਯੋ ਗਿਰਹੇਮ ਹਰੇਵ ਹੂੰ
ਹੇਰਤ ਲਾਗ ਹਰੀ ਹਰਿਜੂ ਕੇ ॥

ਹਾਰ ਗਿਰੇ ਬਿਨ ਹਾਰ ਰਹੇ ਅਰਿ
ਹਾਥ ਲਗੇ ਅਰਿ ਹਾਂਸੀ ਹਨੂੰ ਕੇ ॥੪੭॥

ਪ੍ਰਿਥੀ ਬਾਚ॥ ਸਵੈਯਾ॥

ਮਧੁਕੈਟਭ ਕੇ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਕੇ
ਮਨੁ ਕੇ ਨਲੁ ਕੇ ਚਲਤੇ ਨ ਚਲਿਯੋ ਗਉਂ॥
ਰਾਵਨ ਕੋ ਰਘੁ ਕੋ ਅਜ ਕੋ
ਨਹੀਂ ਸਾਥ ਦਯੋ ਰਘੁਨਾਥ ਬਲੀ ਕਉਂ॥
ਸੰਗ ਰਹੀ ਅਬ ਲੌ ਕਹੁ ਕਉਨ ਕੇ
ਸਾਚ ਕਹੋ ਅਘ ਓਘ ਦਲੀ ਸਉਂ॥
ਚੇਤ ਰੇ ਚੇਤ ਅਜੋ ਚਿਤ ਮੈ ਜੜ
ਕਾਹੂੰ ਕੇ ਸੰਗ ਹਲੀ ਨ ਚਲੀ ਹਉਂ ॥੪੮॥

ਕਬਿਯੋਬਾਚ॥ ਸਵੈਯਾ॥

ਕਾਗਜ ਦੀਪ ਸਭੈ ਕਰਿਹੌਂ
ਅਰੁ ਸਾਤ ਮਹਾਰਣ ਕੀ ਮਸੁ ਕੈਹੌਂ॥
ਕਾਟਿ ਬਨਾਸਪਤੀ ਸਿਗਰੀ
ਲਿਖਬੇ ਹੂੰ ਕੇ ਲੇਖਨ ਕਾਜ ਬਨੈਹੌਂ॥
ਸਾਰਸ੍ਵਤੀ ਬਕਤਾ ਕਰਿ ਕੈ
ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਗਨੇਸ ਕੇ ਹਾਥ ਲਿਖੈਹੌਂ॥
ਕੋਟ ਕਬਿੱਤਨ ਜੌ ਕਰਿਹੌਂ
ਤੁਮ ਕੌ ਨ ਤਊ ਪ੍ਰਭ ਨੈਕ ਰਿਝੈਹੌਂ ॥੪੯॥

੧ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਮਾਝ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਲੱਖੀ ਜੰਗਲ ਖਾਲਸਾ ਦੀਦਾਰ ਆਇ ਲਗਾ

ਤਬ ਉਚਾਰ ਹੋਇਆ ॥

ਸੁਣ ਕੈ ਸੱਦੂ ਮਾਹੀ ਦਾ   ਮੇਹੀ ਪਾਣੀ ਘਾਹੁ ਮੁਤੋ ਨੇ ॥
ਕਿਸੇ ਨਾਲਿ ਨ ਰਲੀਆ ਕਾਈ   ਕੋਈ ਸੌਕ ਪਯੋ ਨੇ ॥
ਗਇਆ ਫਿਰਾਕੁ ਮਿਲਿਆ ਮਿਤ੍ਰਮਾਹੀ
ਤਾਂਹੀਂ ਸੁਕਰ ਕੀਤੋ ਨੇ ॥੧ ॥

੧ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਸਿਖੀ ਰਹਿਤ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਸਿੱਖੀ   ਪੰਜ ਹਰਫ਼ਅਸਤ ਕਾਫ਼ ॥
ਹਰਗਿਜ਼ ਨ ਬਾਸ਼ਦ   ਅਜ਼ੀਂ ਪੰਜ ਮੁਆਫ਼ ॥੧ ॥
ਕੜਾ ਕਾਰਦੋ   ਕੱਛ ਕੰਘੇ ਬਿਦਾਂ ॥
ਬਿਲਾ ਕੇਸ ਹੇਚਅਸਤ   ਜੁਮਲੇ ਨਿਸ਼ਾਂ ॥੨ ॥
ਹਰਫ਼ ਹਾਇਕਾਤਅਸਤ   ਅਜ਼ੀਂ ਪੰਜ ਕਾਫ਼ ॥
ਬਿਦਾਨੰਦ ਬਾਵਰ   ਨ ਗੋਯਮ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ॥੩ ॥

ਹੁੱਕਾ ਹਜਾਮਤ ਹਲਾਲੋ ਹਰਾਮ ॥
ਬਾਰੀਸ਼ੇ ਹਿਨਾ ਕਰਦ ਰੂ ਸਿਯਾਹ ਫਾਮ ॥੪॥੧॥

(ਅਨੇਕਾਂ ਲਿਖਤੀ ਦਸਮ ਸਰੂਪ)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੰਤ੍ਰ ਮਹਾਤਮ

(ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥)

ਬਿਸਨੁਪਦ ਪੁੰਨਿਯਾਕੀ ਕਨਿਸ੍ ਖੰਭਾਯਚ ॥

ਅਥ ਮੰਤ੍ਰ ਮਹਾਤਮ ਕਥਿਉਬਾਚ ॥ ਚਰਪਦ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪਦ ਅਖਛਰ ਚਾਰ ॥
ਚਾਰ ਜੁਗਿ ਕੋ ਜਾਪੁ ਨਿਰਧਾਰ ॥
ਕ੍ਰਿਤ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੁਾਪਰ ਕਲਿ ਜਾਨੁ ॥
ਵਾਵਾ ਹਾਹਾ ਗੱਗਾ ਠਾਨੁ ॥੧ ॥
ਰਾਰਾ ਚਤੁਰਥ ਅਖ੍ਛਰ ਚਾਰ ॥
ਵਾਸੁਦੇਵ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਧਾਰ ॥
ਰਾਮ ਸੁਧ੍ਾਖਛਰ ਤਾਰਕ ਸਾਰ ॥
ਚਾਰਹੁੰ ਮਿਲਿ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਉਚਾਰ ॥੨ ॥
ਸਾਰਮੰਤ੍ਰ ਚਾਰਹੁੰ ਕਾ ਸਾਰ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਰਧਾਰ ॥
ਕਲਪ ਕਲਪ ਪ੍ਰਤਿ ਅਖ੍ਛਰ ਕਹੀ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜਾਪਜੋ ਸਹੀ ॥੩ ॥
ਨਿਜ ਆਤਮ ਮਹਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਦਰਸਿਓ ॥
ਚਾਰ ਕਲਪ ਮਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ਸਰਸਿਓ ॥

ਸਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪ੍ਰਭੁ ਖਾਲਸਹ ਦੀਨਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪਦ ਪਾਵਨ ਕੀਨਾ ॥੪ ॥
ਚਾਰ ਅਠਾਰਹ ਛੇ ਤੇ ਆਦਿ ॥
ਸੋਧਿ ਸੁਧਾਛਰ ਚਤੁਰ ਅਹਿਲਾਦਿ ॥
ਗੁਰੁ ਮੁਖਿ ਮੰਤ੍ਰ ਤਾਰਕ ਪਰਧਾਨ ॥
ਮਹਾਦੇਵ ਯਾ ਕਥਤ ਮਹਾਨ ॥੫ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਾਰਕ ਦੈ ਤਾਰਤਿ ॥
ਉਪਦੇਸਤਿ ਜੀਵਨੁ ਨਿਸਤਾਰਤਿ ॥
ਸਕਲ ਪਰਾਛਿਤ ਕਲੁਖ ਬਿਨਾਸਤਿ ॥
ਹਰ ਮੁਖਿ ਤਾਰਕ ਮੰਤ੍ਰ ਚਿਤੁ ਰਾਖਤਿ ॥੬ ॥
ਯਗਜ ਬ੍ਰਤ ਦਤ ਕਰਮਨਵਾਰੇ ॥
ਤੇ ਭੀ ਤਾ ਪਦ ਪਹੁਚਿਤਿ ਨਾ ਰੇ ॥
ਚਤੁਰਭੁਜ ਹ੍ਵੈ ਤਾਰਕ ਕੇ ਧਾਰਤ ॥
ਅੰਤਹਿ ਸੰਕਰ ਸ੍ਰਵਨ ਉਚਾਰਤ ॥੭ ॥
ਬਿਸਨੁ ਲੋਕ ਮਹਿ ਬਿਸਨੁ ਹ੍ਵੈ ਰਹਿਤੇ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰ ਮੁਖਿ ਤੇ ਸੁਨਤੇ ॥
ਹਰਹਿ ਪ੍ਰਿਯ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਧਾਖ੍ਹਰ ॥
ਜੀਵਹਿ ਦੇਤੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸੰਕਰ ॥੮ ॥
ਹਰ ਦਯਾਲ ਜਿਯਨ ਪ੍ਰਤਿ ਭਏ ॥
ਆਵਾਗਵਨ ਕਰਜ ਛਮਏ ॥

ਜਨਮਨਿ ਮਰਨ ਤ੍ਰਾਸੁ ਬਡਿ ਦਾਰੁਨ ॥
ਗਰਭ ਵਾਸੁ ਅਰੁ ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁ ਭਯਾਵਨ ॥੯॥
ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੋ ਧਾਰਾ ਭਾਰੋ ॥
ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਜੀਵ ਦੁਖਿਆਰੋ ॥
ਆਤਮ ਬੇਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਬਿਹੂਨਾ ॥
ਚਵਰਾਸੀਹ ਭਰਮਤਿ ਦੁਖ ਦੂਨਾ ॥੧੦॥
ਸੰਕਟ ਕਸਟ ਤਹਾਂ ਦੁਖ ਭਾਰੋ ॥
ਕਰੁਨਾ ਕੀਨਿ ਸੰਭੁ ਕਰਤਾਰੋ ॥
ਚਾਰ ਅਠਾਰਹ ਖਸਟਹਿ ਸੋਧਿਓ ॥
ਤਾ ਮਹਿ ਸਾਰ ਅਖ੍ਛਰ ਦ੍ਵੈ ਬੋਧਿਓ ॥੧੧॥
ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਸੁਧਾਖ੍ਛਰ ਸਾਰੁ ॥
ਮਥ ਕਰਿ ਤੱਤੁ ਲੀਨਿ ਨਿਰਧਾਰੁ ॥
ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਤਿ ਨਾਮ ਹਰ ਦੀਨਾ ॥
ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸ ਸੁਖੀਨਾ ॥੧੨॥
ਜਾ ਤੇ ਆਵਾਗਵਨ ਬਿਲਾਵਤਿ ॥
ਬਿਸਨੁ ਰੂਪ ਹ੍ਵੈ ਜੀਵ ਦਰਸਾਵਤਿ ॥
ਨਾਮ ਪਰਮਾਤਮ ਸੰਕਰ ਦਯਾ ॥
ਜਯੋਂ ਕਾ ਤਯੋਂ ਸ੍ਵਰੂਪ ਨਿਜ ਭਯਾ ॥੧੩॥
ਜਿਮ ਚੰਦਨ ਪਰਸਤ ਤਰੁ ਚੰਦਨ ॥
ਪਾਰਸ ਪਰਸਿ ਲੋਸ੍ਰ ਸੁਧ ਕੰਚਨ ॥
ਸੁਰਸਰਿ ਮਿਲਤ ਆਨ ਜਲ ਪਾਵਨ ॥

ਆਤਮ ਪਰਸਿ ਜੀਵ ਭਵ ਪਾਵਨ ॥੧੪॥
ਤਿਮ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਚਿ ਤਾਰਕ ॥
ਅਧਮ ਉਧਾਰਨ ਪਾਵਨ ਸਾਰਕ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖਜਨ ਪ੍ਰਤਿ ਉਪਦੇਸਜੇ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਚਿ ਮੰਤ੍ਰ ਬਿਸੇਖਜੇ ॥੧੫॥
ਕਰਿਯੋ ਉਧਾਰ ਜੀਵਨ ਕੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥
ਨਾਮ ਰਸਾਯਨ ਤਾਰਕ ਸੁਰੁ ਨਰੁ ॥
ਜੜ੍ਹ ਚੈਤਨ ਸਭਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥
ਨਾਮਾਸਰੁ ਵਰਤਤਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧੬॥
ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਜਨ ਸਾਰੇ ॥
ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੇ ॥
ਨਾਮ ਰਸਿਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਨੁਰਾਗੀ ॥
ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧੭॥
ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਖਨ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥
ਮਯਾਧਾਰ ਡੂਬਤਿ ਰਖ ਲੀਨਾ ॥
ਸਚਿ ਉਪਦੇਸ ਸਿਖਨ ਪ੍ਰਤਿ ਭਾਖਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਰਾਖਾ ॥
॥੧੮॥੧॥੩੧੨॥੮੪੪॥੩੧੬੩॥ ਅਸ੍ਰ ਦਸਕ੧॥

(ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਬਰਨਨੰ

(੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥)

ਦੋਹਰਾ ॥

ਤਿਨ ਬੇਦੀਅਨ ਕੀ ਕੁਲ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਨਕ ਰਾਇ ॥
ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਸੁਖ ਦਏ ਜਹੱ ਤਹੱ ਭਏ ਸਹਾਇ ॥੪ ॥੨੦੩ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਤਿਨਿ ਇਹੱ ਕਲ ਮੋ ਧਰਮੁ ਚਲਾਯੋ ॥
ਸਭ ਸਾਧਨ ਕੋ ਰਾਹੁ ਬਤਾਯੋ ॥
ਜੋ ਤਾ ਕੇ ਮਾਰਗਿ ਮਹਿ ਆਏ ॥
ਤੇ ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ ਪਾਪ ਸੰਤਾਏ ॥੫ ॥੨੦੪ ॥
ਜੇ ਜੇ ਪੰਥ ਤਵਨ ਕੇ ਪਰੇ ॥
ਪਾਪ ਤਾਪ ਤਿਨ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਹਰੇ ॥
ਦੂਖ ਭੂਖ ਕਬਹੂੰ ਨ ਸੰਤਾਏ ॥
ਕਾਲ ਜਾਲ ਕੇ ਬੀਚ ਨ ਆਏ ॥੬ ॥੨੦੫ ॥
ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਕੋ ਬਪੁ ਧਰਾ ॥
ਧਰਮ ਪ੍ਰਚੁਰਿ ਇਹ ਜਗ ਮੋ ਕਰਾ ॥

ਅਮਰਦਾਸ ਪੁਨਿ ਨਾਮੁ ਕਹਾਯੋ ॥
ਜਨੁ ਦੀਪਕ ਤੇ ਦੀਪ ਜਗਾਯੋ ॥੭॥੨੦੬॥
ਜਬ ਬਰਦਾਨਿ ਸਮੈ ਵਹੁ ਆਵਾ ॥
ਰਾਮਦਾਸ ਤਬ ਗੁਰੂ ਕਹਾਵਾ ॥
ਤਿਹ ਬਰਦਾਨੁ ਪੁਰਾਤਨਿ ਦੀਆ ॥
ਅਮਰਦਾਸਿ ਸੁਰਪੁਰਿ ਮਗੁ ਲੀਆ ॥੮॥੨੦੭॥
ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦਿ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ॥
ਅਮਰਦਾਸ ਅੰਗਦ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥
ਅਮਰਦਾਸ ਰਾਮਦਾਸ ਕਹਾਯੋ ॥
ਸਾਧਨਿ ਲਖਾ ਮੂੜ੍ਹ ਨਹਿ ਪਾਯੋ ॥੯॥੨੦੮॥
ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਸਭਹੂੰ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥
ਏਕ ਰੂਪ ਕਿਨਹੂੰ ਪਹਿਚਾਨਾ ॥
ਜਿਨਿ ਜਾਨਾ ਤਿਨਿ ਹੀ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥
ਬਿਨੁ ਸਮਝੇ ਸਿਧਿ ਹਾਥ ਨ ਆਈ ॥੧੦॥੨੦੯॥
ਰਾਮਦਾਸ ਹਰਿ ਸੋਂ ਮਿਲਿ ਗਏ ॥
ਗੁਰਤਾ ਦੇਤ ਅਰਜਨਹਿ ਭਏ ॥
ਜਬ ਅਰਜੁਨ ਪ੍ਰਭਲੋਕਿ ਸਿਧਾਏ ॥
ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਤਿਹ ਠਾਂ ਠਹਰਾਏ ॥੧੧॥੨੧੦॥

ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭਲੋਕਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥
ਹਰੀਰਾਇ ਤਿਹ ਠਾਂ ਬੈਠਾਰੇ ॥
ਹਰੀਕ੍ਰਿਸਨਿ ਤਿਨਿ ਕੇ ਸੁਤ ਵਏ ॥
ਤਿਨਿ ਤੇ ਤੇਗਬਹਾਦੁਰ ਭਏ ॥੧੨॥੨੧੧॥
ਤਿਲਕ ਜੰਞੂ ਰਾਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕਾ ॥
ਕੀਨੋ ਬਡੋ ਕਲੂ ਮਹਿ ਸਾਕਾ ॥
ਸਾਧਨਿ ਹੇਤਿ ਇਤੀ ਜਿਨਿ ਕਰੀ ॥
ਸੀਸੁ ਦੀਆ ਪਰੁ ਸੀ ਨ ਉਚਰੀ ॥੧੩॥ ੨੧੨॥
ਧਰਮ ਹੇਤ ਸਾਕਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ॥
ਸੀਸੁ ਦੀਆ ਪਰੁ ਸਿਰਰੁ ਨ ਦੀਆ ॥
ਨਾਟਕ ਚੇਟਕ ਕੀਏ ਕੁਕਾਜਾ ॥
ਪ੍ਰਭ ਲੋਗਨ ਕਹ ਆਵਤ ਲਾਜਾ ॥੧੪॥੨੧੩॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਠੀਕਰਿ ਫੋਰਿ ਦਿਲੀਸਿ ਸਿਰਿ ਪ੍ਰਭਪੁਰਿ ਕੀਯਾ ਪਯਾਨ ॥
ਤੇਗਬਹਾਦੁਰ ਸੀ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰੀ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਆਨਿ ॥੧੫॥੨੧੪॥
ਤੇਗਬਹਾਦੁਰ ਕੇ ਚਲਤ ਭਯੋ ਜਗਤ ਕੋ ਸੋਕ ॥
ਹੈ ਹੈ ਹੈ ਸਭ ਜਗ ਭਯੋ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਸੁਰਲੋਕਿ ॥੧੬॥੨੧੫॥
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ

ਪੰਚਮੋ ਧਿਆਉ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੫॥ਅਫਜੂ॥੨੧੫॥

ਚੌਪਈ॥

ਅਬ ਮੈ ਅਪਨੀ ਕਥਾ ਬਖਾਨੋ॥
ਤਪ ਸਾਧਤਿ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮੁਹਿ ਆਨੋ॥
ਹੇਮਕੁੰਟ ਪਰਬਤ ਹੈ ਜਹਾਂ॥
ਸਪਤਸ੍ਰਿੰਗ ਸੋਭਿਤ ਹੈ ਤਹਾਂ॥੧॥੨੧੬॥
ਸਪਤਸ੍ਰਿੰਗ ਤਿਹ ਨਾਮੁ ਕਹਾਵਾ॥
ਪੰਡੁਰਾਜ ਜਹ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵਾ॥
ਤਹ ਹਮ ਅਧਿਕ ਤਪੱਸਿਆ ਸਾਧੀ॥
ਮਹਾਕਾਲ ਕਾਲ ਕਾ ਅਰਾਧੀ॥੨॥੨੧੭॥
ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਕਰਤ ਤਪੱਸਿਆ ਭਯੋ॥
ਦ੍ਵੈ ਤੇ ਏਕ ਰੂਪ ਹ੍ਵੈ ਗਯੋ॥
ਤਾਤ ਮਾਤ ਮੁਰ ਅਲਖ ਅਰਾਧਾ॥
ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਗ ਸਾਧਨਾ ਸਾਧਾ॥੩॥੨੧੮॥
ਤਿਨ ਜੋ ਕਰੀ ਅਲਖ ਕੀ ਸੇਵਾ॥
ਤਾ ਤੇ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਗੁਰਦੇਵਾ॥
ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਬ ਆਇਸੁ ਮੁਹਿ ਦੀਯਾ॥

ਤਬ ਹਮ ਜਨਮ ਕਲੂ ਮਹਿ ਲੀਯਾ ॥੪ ॥੨੧੯ ॥

ਚਿਤ ਨ ਭਯੋ ਹਮਰੋ ਆਵਨ ਕਹ ॥

ਚੁਭੀ ਰਹੀ ਸ੍ਰੁਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਰਨਨ ਮਹਿ ॥

ਜਿਉ ਤਿਉ ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕੋ ਸਮਝਾਯੋ ॥

ਇਮ ਕਹਿ ਕੈ ਇਹ ਲੋਕਿ ਪਠਾਯੋ ॥੫ ॥੨੨੦ ॥

(ਦਸਮ ੫੩-੫੪)

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਬਾਚ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਮੈ ਅਪਨਾ ਸੁਤ ਤੋਹਿ ਨਿਵਾਜਾ ॥

ਪੰਥੁ ਪ੍ਰਚੁਰ ਕਰਬੇ ਕਹੁ ਸਾਜਾ ॥

ਜਾਹਿ ਤਹਾਂ ਤੈਂ ਧਰਮੁ ਚਲਾਇ ॥

ਕੁਬੁਧਿ ਕਰਨ ਤੇ ਲੋਕ ਹਟਾਇ ॥੨੯ ॥੨੪੪ ॥

ਕਬਿਊਬਾਚ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥

ਠਾਢ ਭਯੋ ਮੈ ਜੋਰਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਹਾ ਸਿਰ ਨਿਯਾਇ ॥

ਪੰਥ ਚਲੈ ਤਬ ਜਗਤ ਮੈ ਜਬ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸਹਾਇ ॥੩੦ ॥੨੪੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਇਹ ਕਾਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਪਠਾਯੋ ॥

ਤਬ ਮੈ ਜਗਤਿ ਜਨਮੁ ਧਰਿ ਆਯੋ ॥

ਜਿਮ ਤਿਨਿ ਕਹੀ ਇਨੈ ਤਿਮ ਕਹਿਹੌਂ ॥
ਅਉਰ ਕਿਸੁ ਤੇ ਬੈਰ ਨ ਗਹਿਹੌਂ ॥੩੧॥੨੪੬॥
ਜੇ ਹਮ ਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਉਚਰਿ ਹੈ ॥
ਤੇ ਸਭ ਨਰਕਿ ਕੁੰਡ ਮਹਿ ਪਰਿ ਹੈ ॥
ਮੋ ਕੋ ਦਾਸੁ ਤਵਨ ਕਾ ਜਾਨੋ ॥
ਯਾ ਮੈ ਭੇਦੁ ਨ ਰੰਚ ਪਛਾਨੋ ॥੩੨॥੨੪੭॥
ਮੈ ਹੋਂ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕੋ ਦਾਸਾ ॥
ਦੇਖਨਿ ਆਯੋ ਜਗਤ ਤਮਾਸਾ ॥
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜਗਤਿ ਕਹਾ ਸੋ ਕਹਿ ਹੌਂ ॥
ਮ੍ਰਿਤ ਲੋਗ ਤੇ ਮੋਨਿ ਨ ਰਹਿਹੌਂ ॥੩੩॥੨੪੮॥

(ਦਸਮ ੫੬)

ਅਥ ਕਬਿ ਜਨਮ ਕਥਨੰ ॥

ਚੌਪਈ ॥

ਮੁਰ ਪਿਤ ਪੂਰਬਿ ਕੀਯਸਿ ਪਯਾਨਾ ॥
ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੇ ਤੀਰਥਿ ਨ੍ਹਾਨਾ ॥
ਜਬ ਹੀ ਜਾਤ ਤ੍ਰਿਬੇਣੀ ਭਏ ॥
ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਦਿਨ ਕਰਤ ਬਿਤਏ ॥੧॥੨੪੯॥
ਤਹੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹਮਾਰਾ ਭਯੋ ॥

ਪਟਨਾ ਸਹਰ ਬਿਖੈ ਭਵ ਲਯੋ ॥

ਮੱਦ੍ਰ ਦੇਸ ਹਮ ਕੋ ਲੇ ਆਏ ॥

ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਦਾਈਅਨ ਦੁਲਰਾਏ ॥੨ ॥੨੮੧ ॥

ਕੀਨੀ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਤਨਿ ਰੱਛਾ ॥

ਦੀਨੀ ਭਾਂਤਿ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਸਿੱਛਾ ॥

ਜਬ ਹਮ ਧਰਮ ਕਰਮ ਮੋ ਆਏ ॥

ਦੇਵਲੋਕਿ ਤਬ ਪਿਤਾ ਸਿਧਾਏ ॥੩ ॥੨੮੨ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥੇ ਨਾਮ

ਸਪਤਮੋ ਧਿਆਇ ਸਮਾਪਤ ਮਸਤੁ

ਸੁਭ ਮਸਤੁ ॥੭ ॥ ਅਫਜੂ ॥੨੮੨ ॥

(ਦਸਮ ੫੯)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਗੁਰੂ ਗਾਦੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦਸਕ

(ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥)
ਬਿਸਨੁਪਦ ਪੁਨਜਾਕੀ ॥ ਅਥ ਗੁਰੂ ਗਾਦੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦਸਕ
ਚਤੁਰ ਬੰਸ ਸੁਭ ਬੰਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੂਚੀ ਕਥਤੇ ॥ ਤੂ ਬਲਿ ॥

ਨਾਮ ਰੂਪ ਸਭਿ ਭੇਖ ਤਿਸੀ ਕੇ ॥
ਚਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਸਭਿ ਰੂਪ ਤਿਸੀ ਕੇ ॥
ਨਾਮ ਜਹਾਜ ਭਵ ਸਾਗਰ ਤਾਰੇ ॥
ਖੇਵਟ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰ ਉਤਾਰੇ ॥੧॥
ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਕਜ ਕਰਨਧਾਰੀ ਕਰਤਿ ॥
ਗੁਰੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੀਵ ਨਿਸਤਰਤਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਨਾਮ ਧਨ ਸਦਹਿ ॥
ਈਤਿ ਊਤ ਰਾਖਾ ਗੁਰੁ ਤਦਹਿ ॥੨॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਸਿਖਜ ਪਰਧਾਨੁ ॥
ਤਿਨ ਕੇ ਦਰਸਨ ਦੁਰਲਭੁ ਜਾਨੁ ॥
ਤਾ ਸੰਗ ਗੋਸ੍ਟਿ ਸਤਿ ਸੰਭਾਖਨ ॥
ਨਾਮ ਰਸਾਯਨ ਕੀਰਤਿ ਜਾਸਨ ॥੩॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸਤਿ ॥
ਤਿਸ ਗੁਰ ਕਉ ਬੰਦਨ ਆਦੇਸਤਿ ॥

ਸਤਗ੍ਰੁਪਦੇਸ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ ਪਾਵਤ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਥਾਵਤਿ ॥੪॥
ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਏਕ ਕਰਿ ਜਾਨੋ ॥
ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੋਇ ਰੂਪ ਬਖਾਨੋ ॥
ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਮਨ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥਿ ॥
ਉਚਰਤਿ ਸਾਰ ਜੀਯ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥਿ ॥੫॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਨ ਜੀਵ ਜਦਿ ਆਵੈ ॥
ਆਵ ਗਵਨ ਕਹੁ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥
ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਰਤਨਿ ॥
ਤਿਸਹਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਧਨ ਰਤਨਿ ॥੬॥
੧ ॥੩੦੮ ॥੮੪੦ ॥੩੧੫੯ ॥ ਖਸ੍ਰਕ ੧ ॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਪੂੰਨਿਯਾਕੀ ॥

ਧਰਤਿ ਧਯਾਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੁਖ ਮਿਟੈ ॥
ਗੁਰੁ ਕੇ ਧਯਾਨ ਕਰਿ ਅਪਦਾ ਕਟੈ ॥
ਗੁਰੁ ਕੋ ਧਯਾਨ ਕਰਿ ਨਰਕ ਨ ਦਰਸੈ ॥
ਗੁਰੁ ਕੇ ਧਯਾਨ ਕਰਿ ਸੁਰਪੁਰਿ ਬਸੈ ॥੧॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰੁ ਰਿਦਿ ਮਹਿ ਧਰਤਿ ॥
ਸੰਸਾਰ ਖਾਤ ਤੇ ਬੇਗਿ ਨਿਸਤਰਤਿ ॥
ਗੁਰੁ ਕਾ ਚਰਨ ਪੁਨਜ ਕਰਿ ਦਰਸਤਿ ॥
ਗੁਰੁ ਕਾ ਚਰਨ ਪੁਨਜਜਨਿ ਪਰਸਤਿ ॥੨॥

ਗੁਰੁ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਬਡਿ ਆਸਰੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਰਤਨਾਗਰਿ ॥
ਗੁਰੁ ਕੋ ਨਾਮ ਚਰਨ ਜੋ ਜਾਪਤਿ ॥
ਹਰਿ ਪਦ ਹਰਿਜਨ ਕਉ ਨਿਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ॥੩॥
ਚਤੁਰਬੰਸ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨੀਕਾ ॥
ਸੁਭ ਬੰਸਨ ਬਰਨਤਿ ਜਸ ਟੀਕਾ ॥
ਬੇਦੀ ਤ੍ਰੇਹਨਿ ਭੱਲੇ ਸੋਢੀ ਭਨ ॥
ਚਤੁਰਬੰਸ ਗੁਰ ਬੰਸ ਸਿਰੋਮਨਿ ॥੪॥
ਚਾਰਹੁ ਮੁਕਤਿ ਚਾਰਹੂੰ ਬੰਸਾ ॥
ਚਾਰ ਪਦਾਰਥਿ ਚਤੁਰ ਭੁਜੰਸਾ ॥
ਚਾਰਹੁ ਨਿਗਮ ਪੁਨਜ ਰੂਪ ਚਹੂੰ ਜੁਗ ॥
ਸਾਮ ਯਜੁਰ ਅਥਰਵਨ ਔ ਰਿਗ ॥੫॥
ਚਾਰ ਫਲ ਚਾਰਹੁ ਲੋਕਪਾਲਾ ॥
ਚਾਰ ਚਤੁਰਮੁਖ ਚਾਰ ਭੂਪਾਲਾ ॥
ਚਾਰ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਸਾਰ ਫਲ ਕਹਿਯਤਿ ॥
ਚਤੁਰਬੰਸ ਉਚਰਤਿ ਫਲ ਲਹਿਯਤਿ ॥੬॥
ਚਾਰ ਪਦਾਰਥਿ ਲਾਭ ਤਿਸੁ ਹੋਵਤਿ ॥
ਚਤੁਰਬੰਸ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋ ਸੇਵਤਿ ॥
ਚਾਰ ਚਤੁਰਭੁਜ ਬਿਸਨੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥
ਚਾਰ ਆਯੁਧ ਯੁਤਿ ਪੁੰਨਜ ਰਸਾਲਾ ॥੭॥

ਤੇ ਸਭਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਪੁ ਮਹਿ ਦਰਸਤਿ ॥
ਪੁਨਜ ਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਪਰਸਤਿ ॥
ਚਾਰਹੁੰ ਨਿਗਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਗਾਵਤਿ ॥
ਪੁਨਜ ਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰਹਿ ਬਤਾਵਤਿ ॥੮॥
ਚਾਰ ਫਲ ਚਾਰਹੁ ਲੋਕਪਾਲਾ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਤਿ ਚਾਰਹੁੰ ਹਾਲਾ ॥
ਪੁਨਜ ਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵਨ ॥
ਹੋਤਿ ਪੁਨੀਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਨ ਗਾਵਨੁ ॥੯॥
ਕਾਮਧੇਨੁ ਸੁਰਤਰੁ ਗੁਰੁ ਦਰਸੈ ॥
ਹੋਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸਭਿ ਫਲੁ ਪਰਸੈ ॥
ਚਾਰਹੁ ਬੰਸ ਸੁਭਤਿ ਗੁਰਿ ਪਾਵਨੁ ॥
ਉਰਤਿ ਚਾਰੁ ਹੋਵਤ ਜਗਿ ਪਾਵਨੁ ॥੧੦॥
ਆਪੁ ਤਰਤਿ ਅਰੁ ਕੁਲਿਨ ਤਰਾਵਤਿ ॥
ਕਥਤੁ ਸੁਨਤੁ ਸਭਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਤਿ ॥
ਨਾਮ ਬੰਸ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੋ ਬਰਨਤਿ ॥
ਬੰਦਤ ਲੋਕ ਚਰਾਚਰ ਪ੍ਰਨਵਤਿ ॥੧੧॥੧॥
੩੦੯ ॥੮੪੧ ॥੩੧੬੦ ॥ ਇਕਾਦਸ ੧ ॥

ਕ੍ਰਿਸਨਪਦ ਪੁੰਨਜਾਖੀ ॥

ਪਦ ਇਕਾਦਸ ਸਕੰਧ ਭਾਗਵਤ ਕਉ ॥
ਜਾ ਮਹਿ ਬੰਸ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਰਨਨ ਭਉ ॥
ਜੇ ਜੇ ਪੁਨਜ ਇਕਾਦਸਿ ਸੁਨਿਓ ॥

ਜਨਕ ਬਾਦ ਨਵ ਜੋਗਨਿ ਗੁਨਿਓ ॥੧॥
ਤੇ ਸਭਿ ਪੁਨਜ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸਿਮਰੇ ॥
ਜਗ ਬਰਤਾਦਿਕ ਗੁਰੁ ਮੁਖ ਬਿਚਰੇ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਰਸ ਸਾਛਾਤ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਸਨ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੁ ਬੋਲਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਨ ॥੨॥
ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਏਕ ਕਰਿ ਜਾਨਹੁ ॥
ਯਾ ਮਹਿ ਭੇਦ ਰੰਚਿ ਨਹਿ ਮਾਨਹੁ ॥
ਗੁਰੁ ਮੂਰਤਿ ਕੇ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥
ਗੁਰੁ ਕੇ ਚਰਨ ਧਰਿ ਜੀਯ ਸਦ ਵਾਰੀ ॥੩॥੧॥
੩੧੦॥੮੪੨॥੩੧੬੧॥ ਤ੍ਰਿਪਦਾ ੧॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਪੁੰਨਿਯਾਕੀ ਤਰਹ ਦੂਜੀ
ਸਵੱਯੇ ਗੁਰੁ ਪਦ ਕੇ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਹਾਜੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ
ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਰ ਉਤਾਰੇ ॥
ਭਵ ਬਾਰਿਧਿ ਕੋ ਸੋਖਨਹਾਰੋ
ਹੈ ਅਗਸਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਖਜ ਉਬਾਰੇ ॥
ਜੇ ਜੇ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਆਇ ਲਾਗੇ
ਬਿਖੜੇ ਘਾਟਿ ਗੁਰੂ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥
ਗੋਪਦ ਵਤ ਭਵ ਸਾਗਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ
ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥

ਕਰਨਧਾਰ ਸਦਿ ਗੁਰੁ ਮਮ ਕਹਿਯਤਿ
ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਅੰਗਦ ਧਾਰੇ ॥
ਅਮਰਦਾਸ ਪੂਰੋ ਪੁਰਸੋਤਮ ਸਤਿਸੰਗਤਿ ਦੈ ਪਾਰ ਉਤਾਰੇ ॥
ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ ਅਚਲ ਅਮਰ ਨਿਤਿ
ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰੁ ਰੂਪ ਸੁਧਾਰੇ ॥
ਅਰਜੁਨ ਸਬਦਿ ਜਹਾਜ ਗੁਰੂ
ਪਦ ਪੰਕਜ ਸਭਿ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿ ਉਧਾਰੇ ॥
ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿਰਾਇ ਗੁਰੂ
ਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨਿ ਨਿਰੰਜਨ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥
ਤੇਗਬਹਾਦੁਰ ਪੁਨਜ ਸਰੂਪਾ ਸਤਿ ਸੁਰੂਪ ਅਖੰਡ ਅਜਯ ॥
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਤਾਰ ਲਿਯੋ ਤ੍ਰੈਲੋਕੰ
ਅਸੁਰ ਛਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਤਜ ਅਬਯ ॥
ਭਯੋ ਨਿਸਤਾਰ ਤ੍ਰਾਸ ਅਸੁਰਨ ਤੇ
ਉਧਾਰ ਕਯੋ ਗੁਰਿ ਜਗਤਿ ਸਬਯ ॥
ਸਾਹ ਗੋਬਿੰਦ ਫਤਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੀ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਚਿ ਮੰਤ੍ਰ ਅਖਯ ॥੩॥੧॥
੩੧੧॥੮੪੩॥ ੩੧੬੨॥ ਤ੍ਰਿਪਦਾ੧॥

(ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਥਾਪਨ

(੧ੳ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥)

ਅਥ ਗ੍ਰੰਥ ਸਥਾਪਨ ਮਹਾਤਮ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਗ੍ਰਹ ਕਥਤੇ ॥ ਤ੍ਰ ਬਲਿ ॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਪ੍ਰੰਨਿਯਾਕੀ ॥

ਆਪਨਪੌ ਸ੍ਰੀ ਖਾਲਸਹਿ ਸੌਂਪਾ
ਦੁਤੀਆ ਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥਾ ॥
ਬੋਲਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦ ਸੰਭਾਖਨ
ਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਰਤਨਿ ਸੰਥਾ ॥
ਗੁਨਾਨੁਵਾਦ ਪੁਨਿ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਨਿ
ਊਠਤ ਬੈਠਤੁ ਸੈਨ ਕਰੰਥਾ ॥
ਪਾਵਨ ਪੰਥ ਖਾਲਸਹਿ ਪ੍ਰਗਟਜੋ
ਚਾਰ ਵਰਨ ਆਸ੍ਰਮ ਸੁਭ ਪੰਥਾ ॥੧॥
ਇਨ ਕੇ ਦਰਸ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਦਰਸਨ
ਬੋਲਨੁ ਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥਾ ॥
ਦ੍ਵਾਦਸਿ ਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰ ਏ ਕਹਿਯਤਿ

ਦ੍ਵਾਦਸਿ ਭਾਨੁ ਪ੍ਰਗਟ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ॥
ਪ੍ਰਤਖ੍ਯ ਕਲਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਧਣੀ ਛੈ
ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਥ ਖਾਲਸ ਵਰਤੰਤਾ ॥
ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਫਤਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ
ਖਾਸ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰੁ ਰੂਪ ਬਦੰਤਾ ॥੨ ॥ ਦੁਪਦ੧ ॥
ਇਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਗ੍ਰਹ ਗ੍ਰੰਥ ਬਿਰਚਿਤੰ ਸੁਭੰ ॥੧ ॥

੩੧੫ ॥੪੪੭ ॥੩੧੬੬ ॥

(ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼)

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ੍ਯ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਦੋਹਰਾ ॥

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ   ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥
ਜਗਮਗ ਜੋਤਿ ਬਿਰਾਜਹੀ   ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਮਝਾਰ ॥੧ ॥
ਆਗਿਆ ਭਈ ਅਕਾਲ ਕੀ   ਤਬੀ ਚਲਾਇਓ ਪੰਥ ॥
ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੈ   ਗੁਰੂ ਮਾਨੀਓ ਗ੍ਰੰਥ ॥੨ ॥
ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਮਾਨੀਐ   ਪ੍ਰਗਟ ਗੁਰਾਂ ਕੀ ਦੇਹ ॥
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਮਿਲਬੋ ਚਹੈ   ਖੋਜ ਸਬਦ ਮੈ ਲੇਹ ॥੩ ॥
ਦਰਸਨੋ ਚਹਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੋ   ਸੋ ਦਰਸੇ ਗੁਰੁ ਗ੍ਰੰਥ ॥
ਪੜੈ ਸੁਨੈ ਸੁਾਰਥ ਲਹੈ   ਪਰਮਾਰਥ ਕੋ ਪੰਥ ॥੪ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਉਤੇ ਜਹਾਜ ਉਦਾਰ ॥
ਸਰਧਾ ਕਰਿ ਜੋ ਸੇਵ ਹੈ ਸੋ ਉਤਰੈ ਭਵ ਪਾਰ ॥੫॥

(ਗੁਹਜ ਪੋਥੀ)

ਰੋਜਨਾਮਚਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਸਵੱਯੇ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੇ

(੧ਓ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥)

ਬਿਸਨੁਪਦ ਪੁੰਨਿਯਾਕੀ ਸਵੱਯੇ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਲਿਖਯਤੇ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਆਪ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਅਵਤਾਰ ਲਿਯੋ ਸੁਭ ਵੰਸ ਪ੍ਰਧਾਨਾ ॥
ਪੂਰਬਿ ਜੋਤਿ ਪਠੈ ਦਿਯ ਆਯਸਿ
ਤੇ ਸਭਿ ਆਪਨਿ ਮੱਤ ਉਰਝਾਨਾ ॥
ਕਾਹੂੰ ਜੋਗ ਸਾਧਨਾ ਕੀਨਿਓ
ਕਾਨ ਫਰਾਵਤਿ ਬਡ ਬਡਰਾਨਾ ॥
ਕੋਊ ਭਗਵਿ ਭੇਸ ਮਹਿ ਉਰਝੇ
ਕਾਲਪੁਰਖੁ ਕੋ ਕਾਹੁੰ ਨ ਜਾਨਾ ॥੧ ॥
ਗੋਰਖ ਦਿਗੰਬਰ ਦਸ ਸੰਪ੍ਰਦਾਯ
ਕਰਮਕਾਂਡ ਮੋ ਤੇਇ ਉਰਝਾਨੇ ॥
ਜੈਨੀ ਯਤੀ ਕੁਵਿਰਤਿ ਵਿਰੋਧੀ
ਬੇਦ ਨਿਸੇਧ ਅਪਵ੍ਰਿਤਿ ਕੁਬਾਨੇ ॥

ਏ ਸਭਿ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮਤ ਉਰਝਾਨੇ
ਰੰਚਿਕ ਭੇਵ ਨ ਤਾ ਕਰਿ ਜਾਨੇ ॥
ਮੈ ਮੇਰੀ ਮੈ ਗਲਤ ਹੌਤੁ ਤੇ
ਨਿਜ ਹੁੜਨ ਮੈ ਇਵੈਂ ਰੁਝਾਨੇ ॥੨॥
ਬਹੁਰਿ ਬੈਰਾਗਿ ਮੱਤ ਉਪਰਾਜਯੋ
ਰਾਮਾਨੰਦ ਤੇ ਆਦਿ ਸਿਆਨੇ ॥
ਤੇ ਭੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗਯਾ ਤੇ ਭਿੰਨ ਹੈ
ਯੋਗ ਬੈਰਾਗ ਦੁਹੂੰਨ ਬੰਧਾਨੇ ॥
ਇਤਯਾਦਿਕ ਅਗਨਤਿ ਭਏ ਕੇਤੇ
ਤੇ ਤੇ ਆਪਨਿ ਮਤਿ ਉਰਝਾਨੇ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਮਤ ਤੇ ਭਿੰਨਹਿ
ਨਿਜ ਨਿਜ ਪੰਥ ਚਲਾਵਤਿ ਆਨੇ ॥੩॥
ਕਾਨ ਫਰਾਵਤ ਭਸਮ ਲਗਾਵਤ
ਸਿੰਙੀ ਵਾਵਤ ਨਾਥ ਸਦਾ ਹੀ ॥
ਪੂਜਤਿ ਸਿਲਾ ਦਿਗੰਬਰ ਮਉਨੀ
ਨਖ ਅਰੁ ਜਟਾ ਬਢਾਵਤ ਬਾਹੀ ॥
ਕੋ ਕੁਚੀਲਿ ਜਲ ਦੇਖੈ ਡਰਪਤਿ
ਅਸੁਰ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਹਾਥ ਕਾਸਾਹੀ ॥
ਬੇਦਹੁ ਦਈ ਬਿਗੂਤੇ ਦੁਰਜਨ

ਛੁੰਮਣ ਦੰਡ ਉਚਿਸ੍ਰਿਨ ਖਾਹੀ ॥੪ ॥
ਗ੍ਰਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਹਤ ਗੁਰੁ ਸਦਾਵਤ
ਅੰਤ ਕਾਲ ਯਮ ਫਾਸ ਫਹਾਹੀ ॥
ਯੋਗਿ ਜੰਗਮ ਸੰਨਯਾਸਿ ਬੈਰਾਗੀ
ਬ੍ਰਹਮਚਾਰਿ ਬੈਸਨ੍ਵ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥
ਯਮਨ ਮਲੇਛ ਚੰਡਾਰ ਨ ਪੋਚਾ
ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਸੂਦ ਗਿਰਾਹੀ ॥
ਵੈਸੁ ਨ ਬਾਨਪ੍ਰਸਥਿ ਪਰਮਹੰਸਾ
ਕੋਲ ਕਿਰਾਂਤਿ ਭੀਲ ਭਿੰਨਾਹੀ ॥੫ ॥
ਨਾਸ੍ਰਕ ਨੀਚੁ ਨਿੰਦਕ ਅਪਰਾਧੀ
ਭੂਸੁਰ ਸਰਬ ਦ੍ਰੋਹਿ ਅਪਦਰਸਨ ॥
ਤਾਹਿ ਵਿਲੋਕਤਿ ਧਰਮ ਪਲਾਵਤ
ਤਪ ਬ੍ਰਤ ਯਗਯ ਪੁੰਨਯ ਨਸਿ ਟਰਸਨ ॥
ਮੱਤ ਆਸੁਰੀ ਜਗਤ ਪ੍ਰਚੁਰ ਬਹੁ
ਦੇਸ ਦੇਸ ਭ੍ਰਸ੍ਰਾ ਭਵਿ ਜਰਸਨ ॥
ਭੂੰਡੀ ਮਤਿ ਊਂਧੀ ਆਚਾਰਨ
ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਨਰ ਕਉ ਪਰਸਨ ॥੬ ॥
ਕੰਠਨਿ ਕੰਠਿ ਕਾਠ ਕੀ ਮੇਲੀ
ਮੁੱਦ੍ਰਾ ਤਿਲਕ ਛਾਪ ਬਹੁ ਲਾਵਤ ॥

ਪ੍ਰਤਿਮਾ ਪਾਹਨਿ ਮੈਂ ਸਤਿ ਉਰਝੇ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਹੁ ਨਾਹਿਨ ਪਾਵਤ ॥
ਤਿਨ ਤੇ ਅਪਰ ਅਵਰ ਮਤ ਪ੍ਰਗਟੇ
ਅਰਬਿਸ ਮੈਂ ਮਲੇਛ ਸਦਵਾਵਤ ॥
ਤਿਹੱ ਭੀ ਅਵਰਹਿ ਰੀਤਗ੍ਰਪਰਾਜੀ
ਲਿੰਗ ਰਹਿਤ ਗੋਦ੍ਰੋਹ ਪਰਮਾਵਤ ॥੭॥
ਊਂਧੀ ਮਤਿ ਭੂੰਡੀ ਤਿਨ ਕ੍ਰਿਯਾ
ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੇ ਅਪਰ ਦ੍ਰਿੜਾਵਤ ॥
ਮਨਹੁ ਕਠੋਰ ਤਰੀਕਤਿ ਤੁਰਕਾ
ਹਜ ਕਾਬੇ ਮਹਿ ਹਰਿ ਠਹਿਰਾਵਤ ॥
ਰੋਜਾ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ ਮੁਸੱਲਾ
ਕਪਟ ਦੰਭ ਅੰਤਰਿ ਅਧਮਾਵਤ ॥
ਆਤਮਘਾਤ ਕਰਤ ਨਿਤ ਉਠਤੇ
ਮੁਰਗਿ ਭੇਡਿ ਬਿਸਮਿਲ ਕਰਿ ਘਾਵਤ ॥੮॥
ਈਦ ਬਕ੍ਰੀਦ ਉਸ੍ਰਾਸਵ ਘਾਵਤ
ਤਾਂ ਕਹੁ ਕਹਿਤ ਸੁਾਬ ਹਮ ਕੀਯਾ ॥
ਐਸੀ ਸਮਝ ਵਿਪ੍ਰੀਤਿ ਮਤਿ ਹੋਛੀ
ਮਸਜਿਦ ਦ੍ਵਾਰ ਘਾਤ ਕਰਿ ਜੀਯਾ ॥
ਤਿਨ ਤੇ ਕਹ ਪਰਮਾਤਮ ਰਾਜੀ

ਆਤਮਘਾਤ ਦ੍ਰੋਹ ਜਿਨ ਕੀਯਾ ॥
ਤੇ ਭੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਘੁੱਥੇ ਮੂੜ੍ਹਾ
ਕਰਿ ਕਰਿ ਹੂੜ ਖ੍ਵਾਰ ਬਏ ਮੀਯਾਂ ॥੯॥
ਦੇਵ ਦੈਤਯ ਦਾਨਵ ਅਸੁਰਾਦਿਕ
ਰਾਛਸ ਜਛ ਗੰਧ੍ਰਬ ਸਿਧ ਚਾਰਨ ॥
ਕਿਮਪੁਰਸ ਗੁਹਯ ਕਾਲਕੇਯੰ
ਨਿਵਾਤਕਵਚ ਇਤਿਯਾਦਿ ਬਿਚਾਰਨ ॥
ਤੇ ਭੀ ਬਿਰੋਧਬਾਦ ਮੈ ਰੁਧੇ
ਬਾਦ ਬਿਬਾਦ ਅਪਬਾਦਨ ਕਾਰਨ ॥
ਸੁਰਗ ਪਤਾਲ ਭੂਮਿ ਕੋ ਝਗਰਾ
ਝਗਰਤਿ ਬੈਸ ਬੀਤਗੀ ਰਾਰਨ ॥੧੦॥
ਬਲਿ ਨਮੁਚਿ ਬ੍ਰਿਤ ਵਈਰੋਚਨ
ਹਿਰਨਾਖਛਸਿ ਹਿਰਨਕਸਯਪ ਮਹਿਰਾਵਨ ॥
ਮਧੁ ਮਾਹਿਖ ਧੂਮ੍ਰਾਛ ਚੰਡ ਮੁੰਡ
ਰਕਤਬੀਜ ਰਕਤਛਕ ਰਾਵਨ ॥
ਚਿੱਛਰ ਸੁੰਭ ਨਿਸੁੰਭ ਮੇਘਨਾਦ
ਮਕਰਾਛ ਅਛਯ ਘਟਸ੍ਰਾਵਨ ॥
ਬਾਨਾਸੁਰ ਕੰਸ ਕੇਸਿ ਚਾਣੂੰਰੰ
ਮੁਸ੍ਰਿਕ ਰਨਕਾ ਭਉਮ ਭਯਾਵਨ ॥

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਪਦ ਤੇ ਇਤਰਹਿ
ਉਰਿਝ ਪਰੇ ਪ੍ਰਪੰਚ ਅਸਾਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਇਕਤੁਕਾ ॥੧੧॥

ਬਿਸਨਪਦ ਪ੍ਰੰਨਜਾਕੀ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥

ਇੰਦ੍ਰ ਕੁਬੇਰ ਬਰਨ ਧਰਮ ਦੇਵ
ਤੇ ਭੀ ਅਹੰ ਮਮੰ ਉਰਝਾਨੇ ॥
ਰਾਜਸਿ ਮਦ ਅਰੁ ਸ੍ਰੀਮਦ ਮਾਤੇ
ਮੈ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਬੰਧਾਨੇ ॥
ਪ੍ਰਭੁਤਾ ਪਾਇ ਭਏ ਮਦਮੱਤੇ
ਮਤਸਰ ਕਰਿ ਮਾਯਾ ਲਪਟਾਨੇ ॥
ਕਾਲਪੁਰਖ ਤੇ ਇਤਰ ਹੋਤੁ ਭੇ
ਅਰਧ ਉਰਧ ਮਹਿਤੇ ਗਲਤਾਨੇ ॥੧੨॥
ਜੇਤਿਕ ਸਿਰਜੇ ਦੇਵ ਦਈਤਨਿ
ਦੱਤਤ੍ਰਿਯ ਗੋਰਖ ਯਤਿ ਜੰਦਮ ॥
ਸਭਿ ਆਪੁਨਿ ਵੈਭਵ ਸੰਪਦਾ ਕਰਿ
ਹਰਿ ਤੇ ਇਤਰ ਭਏ ਮਤਿਮੰਦਮ ॥
ਤਬਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪਠਏ
ਜਗਤ ਉਧਾਰਨੁ ਪਾਵਨ ਸੰਗਮ ॥
ਸਤਿਨਾਮੁ ਮਮ ਜਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵੌ

ਯਮ ਜਗਾਤਿ ਤੇ ਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿ ਰਖੰਦਮ ॥੧੩॥
ਪ੍ਰਭੁ ਆਗਜਾ ਕਰਿ ਜਗ ਜੀਵਨ ਕਉ
ਸਤਿਨਾਮੁ ਦੈ ਤਾਰ ਲੀਯੋ ॥
ਜੇ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕੇ ਮਤਿ ਰੁਚੇ
ਤੇਵਿ ਤਰੇ ਗੁਰਮੰਤ੍ਰ ਦੀਯੋ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਰਨ ਜਹਾਜ ਚੜ੍ਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਸਬਦ ਨਿਰੰਜਨਿ ਪਾਰ ਕੀਯੋ ॥
ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਗੋਪਦ ਵਤੁ ਤਰਗੇ
ਸਤਿਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ ਧਾਰ ਗੀਯੋ ॥
॥ ੧੪ ॥ ੧ ॥ ੩੧੩ ॥ ੮੪੫ ॥ ੩੧੬੪ ॥ ਚਤੁਰਦਸਕ੧ ॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਪ੍ਰੰਨਸਾਕੀ ਤਰਹ ਦੂਜੀ ਬ੍ਰਿਧ ਖੰਭਾਯਲ ॥

ਸਤਿਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸ ਦ੍ਰਿੜਾਯੋ
ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਖਜਨ ਪ੍ਰਤਿ ਦੀਨਾ ॥
ਵਾਹਿ ਵਾਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਨਿ
ਗੁਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਹੁ ਕੀਨਾ ॥
ਸਤਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿ ਦਾਨ ਦਿਵਾਯੋ
ਵਾਹਿਗੁਰੁ ਪਦ ਬਿਮਲ ਸੁਖੀਨਾ ॥
ਸਿਖਜ ਮਰਾਲ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਕਤਾ
ਗੁਰੁ ਦਾਤਾਰ ਦਾਨ ਹਰਿ ਦੀਨਾ ॥੧॥

ਤਿਨਿ ਕੇ ਪਗ ਲਾਗੇ ਜੇ ਜੀਯਾ
ਤੇਊ ਤਰੇ ਸਨ ਕੁਟੰਬ ਸਬਾਏ ॥
ਸੁਨਤ ਕਥਤ ਕੀਰਤਨ ਰੁ ਜਾਪਨ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੇ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ ॥
ਪੂਨਜ ਰੂਪ ਪਾਵਨ ਦਰਸਨੀਯੰ
ਸਾਧੁਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਗੁਰੂ ਧਜਾਏ ॥
ਦਸਕ ਰੂਪ ਧਰਿ ਆਪ ਪਰਮੇਸੁਰ
ਰਾਜ ਯੋਗ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਮਾਏ ॥੨॥
ਜੇ ਜੇ ਅਸੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਤਨ ਦ੍ਰੋਹੀ
ਹਰਿ ਮਾਰਗ ਮਹਿ ਬਿਘਨ ਕਰੰਤੇ ॥
ਤੇ ਤੇ ਦੁਸ੍ਰ ਪਛਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਨਾਇ ਭਗਵਤੀ ਅਰੁ ਭਗਵੰਤੇ ॥
ਭੂਸੁਰ ਗੋਦ੍ਰੋਹੀ ਜੇ ਦੁਸ੍ਰਨ
ਧਰਮ ਜੁੱਧ ਕਰਿ ਅਸੁਰ ਦਲੰਤੇ ॥
ਸੋਧ ਸੁਧਾਰ ਬਰਨ ਆਸ੍ਰਮ ਕਉ
ਮਥ ਕਰਿ ਤੱਤ ਖਾਲਸੇ ਮੰਤੇ ॥੩॥
ਅਕਾਲਪੁਰਖੁ ਕੀ ਆਗਜਾ ਪਾਇ
ਪ੍ਰਗਟਿ ਭਯੋ ਰੂਪ ਮੁਨਿਵਰ ਕੋ ॥
ਜਟਾਜੂਟ ਨਖ ਸਿਖ ਕਰ ਪਾਵਨ

ਭਗਤ ਸੂਰ ਦ੍ਵੈ ਰੂਪ ਨਰਵਰ ਕੇ ॥
ਚਕ੍ਰਵੈ ਪਦ ਦਾਤ ਧੁਰਿ ਪਾਯੋ
ਧਰਮਰਾਜ ਭੁੰਚਤਿ ਗਿਰਿਵਰ ਕੇ ॥
ਉਦਯ ਅਸਤ ਸਾਮੁਦ੍ਰ ਪ੍ਰਯੰਤੰ
ਅਬਿਚਲ ਰਾਜ ਮਿਲਯੋ ਸੁਰਪੁਰ ਕੇ ॥੪॥
ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਭਯੋ ਪੁਨੀਤਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਆਗਯਾ ਕਰਿ ਉਦਿਤ ਭਏ ॥
ਮਿਟਯੋ ਦ੍ਵੈਤ ਸੰਜੁਗਤਿ ਉਪਾਧਿਨਿ
ਅਸੁਰ ਮਲੇਛਨ ਮੂਲ ਗਏ ॥
ਧਰਮ ਪੰਥ ਖਾਲਸ ਪ੍ਰਚੁਰ ਭਯੋ
ਸਤਿ ਸਿਵੰ ਪੁਨਯ ਰੂਪ ਜਏ ॥
ਕਛ ਕੇਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨਨ ਮੁਦ੍ਰਿਤ
ਗੁਰ ਭਗਤਾ ਰਾਮ ਦਾਸ ਭਏ ॥੫॥
ਕਾਲ ਉਪਾਸਕ ਛਤ੍ਰਿਯ ਧਰਮਾ
ਰਣ ਕਟਿ ਕਸਿ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਏ ॥
ਤਾ ਮਹਿ ਪੰਚ ਚਾਲਿਸ ਪ੍ਰਵਾਨਾ
ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਖਾਲਸਹਿ ਠਏ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੁਝਾਰ ਸਿੰਘ
ਫਤਹ ਸਿੰਘ ਜੋਰਾਵਰ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਿਏ ॥

ਪੰਚਮ ਖਾਲਸਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ
ਜਿਨ ਏ ਪੰਥ ਸੁਪੰਥ ਪ੍ਰਗਟਏ ॥੬ ॥
ਚਾਲਿਸ ਨਰ ਏ ਬੀਜ ਖਾਲਸਹ
ਮੁਕਤੇ ਪਾਵਨ ਸਿੰਘ ਬਲੀ ॥
ਮਾਤ ਭਗਾਵਤੀ ਪਿਤਾ ਕਾਲਪੁਰਖੁ
ਗੋਦ ਲਿਯੋ ਦੈ ਖਾਸ ਪਲੀ ॥
ਸਕਲ ਭਰਮ ਪਰਹਰਿ ਕਰਿ ਹਰਿਜਨ
ਸਤਿਨਾਮੁ ਸੁਚਿ ਮੰਤ੍ਰ ਬਲੀ ॥
ਆਪੁ ਜਪਤਿ ਅਰੁ ਜਗਤ ਜਪਾਵਤਿ
ਭਗਤਿ ਸਿਰੋਮਨਿ ਮਾਹਿ ਕਲੀ ॥
॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ੩੧੪ ॥ ੮੪੬ ॥ ੩੧੬੫ ॥ ਸਪੂਰਕ ੧ ॥
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੁਭ ਬੰਸ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦਸਕ ਬਰਨਨੰ ਸੁਭੰ ॥੧ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਖਾਲਸਾ ਮਹਿਮਾ

(ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦॥)
ਰਾਜ ਪਲਾਸੀ॥ ਬਖਸਸ ਹਜੂਰ॥ ਕਬਿਉਬਾਚੁ॥

ਐਸੋ ਗੁਣ ਹਰਿ ਖਾਲਸਹਿ ਬਖਸਾ
ਭਗਤਿ ਗਜਾਨੀ ਰਾਜ ਜੋਗੇਸੁਰ॥
ਛਤ੍ਰਿਯ ਬ੍ਰਿਤਿ ਅਨਨਗ੍ਰਪਾਸਕ
ਤਯਾਗੀ ਹਠੀ ਸੁਰ ਭਵਨੇਸੁਰ॥
ਗ੍ਰਿਹੀ ਸੁਭ ਤਯਾਗਿ ਬਿਵਰਜਿਤਿ
ਸ੍ਰੁਤਜਾਦਯੰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਪਰਮੇਸੁਰ॥
ਗੀਤਾ ਊਪਨਿਸਦਿਨ ਮਹਾਵਾਕਯ
ਰਹਿਨੀ ਭਗਤਿ ਗਯਾਨਿ ਬ੍ਰਿਤੇਸੁਰ॥੫॥
ਐਸੋ ਖਾਲਸਹਿ ਖਾਲਸ ਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਸੁ ਸ੍ਵਰੂਪ ਮਹਾਨੰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰੁ ਉਪਦੇਸ ਸਿਖਨ ਪ੍ਰਤਿ ਭਾਸਨਿ
ਮੁੱਦ੍ਰਿਤ ਕੱਛ ਕੇਸ ਕ੍ਰਿਪਾਨੰ॥
ਤਾ ਕੀ ਰਹਿਨਿ ਸ੍ਰੁਤਜੋਕਤਿ ਭਾਖਤਿ
ਦਸ ਗ੍ਰਿਹੀ ਖਾਲਸਹ ਪ੍ਰਧਾਨੰ॥
ਦਯਾ ਦਾਨ ਅਰੁ ਛਮਾ ਸਨਾਨੰ

ਸੀਲ ਸੁਚਿ ਸਤ ਸੰਭਾਨੰ ॥
ਸਾਧਨ ਸਿੱਧੁ ਸੂਰ ਭਗਤਿ ਮਾਨੰ
ਦਸ ਗ੍ਰਾਹੀ ਆਸਤਕ ਪ੍ਰਮਾਨੰ ॥੬ ॥

ਤਯਾਗੀ ਦਸ ॥

ਬਿਰੋਧ ਮਤਿ ਸਾਧਨ ਹਿੰਸਾ
ਅਹੰਕਾਰ ਆਲਸ ਕ੍ਰਿਪਨਤ੍ਵ ਪ੍ਰਮਾਨੰ ॥
ਕਠੋਰਤਾ ਜੜਤਾ ਕੁਚਿਲਿਤਾ ਅਸਊਚੰ
ਕਲਮ ਮਾਸ ਅਭਿਗਤਿ ਆਨੰ ॥
ਦਸ ਗ੍ਰਾਹੀ ਦਸ ਤਯਾਗੀ ਐਸੋ
ਤਾਹਿ ਖਾਲਸਹ ਕਥਤ ਸੁਜਾਨੰ ॥
ਅਸੁ ਖਾਲਸਹਿ ਖਾਲਸ ਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਸੁ ਸ੍ਵਰੂਪ ਮਹਾਨੰ ॥ ੭ ॥
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਬਿਚਰਤਿ ਬਨ ਤ੍ਰਿਨ ਮਹਿ
ਦੇਵਭੂਤ ਦੇਵ ਗੇ ਕਹਿੱਯੈ ॥
ਖਾਲਸ ਪਦ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਦੁਰਲਭ
ਐਸੋ ਖਾਲਸ ਹਰਿਜਨ ਚਹਿੱਯੈ ॥
ਜਲ ਤਰੰਗ ਭੇਦ ਕਛੁ ਨਾਹਨਿ
ਜੀਵ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮਾਤਮ ਲਹਿੱਯੈ ॥
ਬ੍ਰਹਮਹਿ ਜੀਵ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਿ
ਸਾਗਰ ਬੂੰਦ ਬੂੰਦ ਸਿੰਧੁ ਅਹਿੱਯੈ ॥੮ ॥

ਹਰਿ ਹੀ ਹੋਇ ਤਉ ਕਹਾਂ ਅਚਰਜ ਹੈ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਦ ਕਹੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਵਾਰੋ॥
ਸਿਖਨ ਪਦ ਦੁਹੂਅਨ ਤੇ ਗਉਰੋ
ਆਤਮ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿਚਾਰੋ॥
ਤਾਸ ਮਹਾਤਮ ਨਿਜ ਮੁਖ ਗਾਵਤ
ਜਥਾ ਉਕਤਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹਮਾਰੋ॥
ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਖਾਲਸ ਪਦ ਜਸ ਕਉ
ਸ੍ਰਵਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤ ਫਲ ਚਾਰੋ॥੯॥
ਗੀਤਾ ਮਹਿ ਅਰਜੁਨ ਪ੍ਰਤਿ ਭਾਖਤਿ
ਸ੍ਰੀਮਤਿ ਭਗਤ ਮਹਾਤਮ॥
ਭਗਤਿ ਗਜਾਨਿ ਰੂਪ ਨਿਜ ਬਰਨਾਂ
ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਜਾਂ ਕਹੁ ਆਤਮ॥
ਟੀਕਾਕਾਰ ਹੂੰ ਮਹਿਮਾ ਭਗਤਨ
ਖਾਲਸਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਹੈ ਭਾਖੀ॥
ਖਾਲਸ ਪਦ ਕਹੁ ਉਚ ਮਹਾਤਮ
ਸਭਹਿ ਸ੍ਰੇਸ੍ਰਿਨ ਆਖੀ॥
੧੦॥੪੫੭॥੬੮੯॥੩੩੦੮॥ਦਸਕ ੧॥

ਬਿਸਨੁਪਦ ਪੁਨਜਾਕੀ ਦੇਵ ਪਲਾਸੀ ਚਉਪਦ॥ ਬਖਸਸ ਹਜੂਰ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਰੂਪ ਹੈ ਖਾਸ॥
ਖਾਲਸਹ ਮਹਿ ਹਉਂ ਕਰਹੁੰ ਨਿਵਾਸ॥

ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਮੁਖ ਹੈ ਅੰਗ ॥
ਖਾਲਸੇ ਕੇ ਹਉ ਬਸਤਿ ਸਦ ਸੰਗ ॥੧॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਇਸਟ ਸੁਹਿਰਦ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਕਹਿਯਤ ਬਿਰਦ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਪੱਛ ਰੁ ਪਾਦ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਸੁਖ ਅਹਿਲਾਦ ॥੨॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਮਿਤ੍ਰ ਸਖਾਈ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਸੀਲ ॥
ਖਾਲਸਾ ਬੰਧੁ ਸਖਾ ਸਦ ਡੀਲ ॥੩॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੀ ਜਤਿ ਅਰੁ ਪਤਿ ॥
ਖਾਲਸਹਿ ਸੋ ਮਾਕਹੁ ਉਤਪਤਿ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਭਵਨ ਭੰਡਾਰਿ ॥
ਖਾਲਸਹਿ ਕਰਿ ਮੇਰੋ ਸਦਕਾਰਿ ॥੪॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਸ੍ਵਜਨ ਪਰਿਵਾਰੁ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਕਰਤਿ ਉਧਾਰੁ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਕੀ ਜਾਨ ॥੫॥
ਮਾਨ ਮਹਤ ਮੇਰੋ ਖਾਲਸਾ ਸਹੀ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਸ੍ਵਾਰਥ ਕਹੀ ॥

ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਕਰੈ ਨਿਰਵਾਹ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਦੇਹ ਅਰੁ ਸਾਹ ॥੬॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਧਰਮ ਰੁ ਕਰਮ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੁ ਭੇਦ ਨਿਜ ਮਰਮ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਸ੍ਵਜਨ ਸੂਰਾ ॥੭॥
ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ਬੁਧਿ ਰੁ ਗਯਾਨ ॥
ਖਾਲਸਹਿ ਕਾ ਹਉਂ ਧਰਹੁੰ ਧਯਾਨ ॥
ਉਪਮਾ ਖਾਲਸਹਿ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥
ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਪਾਰੁ ਨਹਿ ਲਹੀ ॥੮॥
ਸੇਸਰਸਨ ਸਾਰਦ ਸੀ ਬੁਧਿ ॥
ਤਦਯਪਿ ਨ ਉਪਮਾ ਬਰਨਤਿ ਸੁਧਿ ॥
ਯਾ ਮਹਿ ਰੰਚਿ ਨ ਮਿਥਯਾ ਭਾਖੀ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਸਾਖੀ ॥੯॥
ਰੋਮ ਰੋਮ ਰਸਨਾ ਜੌ ਪਾਵਹੁ ॥
ਤਦਯਪਿ ਨ ਖਾਲਸ ਜਸਹਿ ਤਰਾਵਹੁ ॥
ਹੌ ਖਾਲਸਹਿ ਕਹੁ ਖਾਲਸਾ ਮੇਰੋ ॥
ਓਤ ਪੋਤ ਸਾਗਰ ਬੂੰਦੇਰੋ ॥੧੦॥
ਖਾਲਸਾ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਫੌਜ ॥
ਪ੍ਰਗਟਯੋ ਖਾਲਸਾ ਪਰਮਾਤਮ ਕੇ ਮੌਜ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥
॥੪੫੮॥੬੯੦॥੩੩੦੬॥ ਦਸਕ ੧॥

ਤ੍ਰਿਸਨੁਪਦ ਪੁਨਰਾਕੀ ਸਲੋਕ ਬਾਰਵਾਂ ਰਹੋਵਾ ॥

ਖਾਲਸੇ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ ਸੁਤ ਵਿਤ ਕੋਸ ਭੰਡਾਰੁ ॥
ਰਾਜ ਮਾਲ ਸਾਦਨ ਸਕਲ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਿਤ੍ਰ ਬਿਵਹਾਰ ॥੧॥
ਲਸਕਰ ਨੇਬ ਖੁਾਸ ਭ੍ਰਿਤੁ ਅਨੁਚਰ ਦਾਸੀ ਦਾਸ ॥
ਮਿਤ੍ਰ ਕੁਟੰਬ ਧਨ ਭਵਨ ਮਮ ਸਮ੍ਰਿਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਾਸ ॥੨॥
ਗਿਰੰਬਾਰੀ ਅਰੁ ਸਾਹਿਬੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿੰਡ ਪ੍ਰਾਨ ॥
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਲਸਹਿ ਕਰਿ ਮਿਲਯੋ ਦਾਨੁ ਮਾਨੁ ਸਨੁਮਾਨੁ ॥੩॥
ਕ੍ਰਿਪਾਵੰਤ ਖਾਲਸਾ ਸਗਲ ਤਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਯੋ ਗੌਰਿ ॥
ਮੁਹਿਸੈ ਰੰਕ ਅਨਾਥ ਜਗ ਭਟਕਤਿ ਫਿਰਤਿ ਕਰੋਰਿ ॥੪॥
ਸੇਵ ਖਾਲਸਹਿ ਕੀ ਸਫਲ ਪੂਜਾ ਸਤ੍ਰਨ ਅਰਘ ਪਾਦ ॥
ਦਾਨੁ ਮਾਨੁ ਸਨੁਮਾਨ ਕਰਿ ਖੋਝਸਿ ਬਿਧਿ ਕਹੁ ਸ੍ਵਾਦ ॥੫॥
ਆਨ ਸੇਵ ਨਹਿ ਸਫਲ ਕਛੁ ਈਤ ਊਤ ਪਰਲੋਕ ॥
ਨਿਹਫਲ ਸੇਵਾ ਤਿਸ ਬਿਨਾ ਕਬੀ ਹਰਖ ਕਬਿ ਸੋਕ ॥੬॥
ਜਜਨ ਭਜਨ ਮਮ ਖਾਲਸਾ ਖਾਲਸਾ ਪੂਜਬੇ ਜੋਗ ॥
ਦਾਸ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਫਤਹ ਖਾਲਸਾ
ਦਰਸ ਪਰਸ ਮਿਟੇ ਸੋਗ ॥੭॥
ਮੇਰੋ ਇਸਟ ਰੁ ਨੇਸਠਾ ਖਾਲਸਾ ਪੂਜਨ ਧਜਾਨੁ ॥
ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਖਾਲਸਾ ਮੁਕਤਿ ਰੂਪ ਸਤਿ ਜਾਨੁ ॥੮॥

ਆਤਮ ਰਸ ਜੇ ਜਾਨਹੀ ਸੋ ਹੈ ਖਾਲਸ ਦੇਵ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਮਹਿ ਮੋ ਮਹਿ ਤਾਸ ਮਹਿ
ਰੰਚਿਕ ਨਾਹਿਨ ਭੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

॥੪੫੬॥੬੬੧॥੩੩੧੦॥ ਅਸਟਕ ੧॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਸਸਤ੍ਰਨਾਮਮਾਲਾਮੰਤ੍ਰ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ॥

ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥

ਸਸਤ੍ਰਨਾਮਮਾਲਾਮੰਤ੍ਰ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ॥
ਸਤਿਨਾਮੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ਤੁਹੀ ਹੈਂ ॥
ਤੁਹੀਂ ਆਪੇ ਏਕੈ ਵਾਹ ॥ ਤੁਹੀਂ ਆਪੇ ਏਕੋ ਵਾਹੁ ॥

ੴ ਹੁਕਮਸੱਤਿ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹ ॥

ਸਿੱਕਾ ਜ਼ਦ ਬਰ ਹਰ ਦੋ ਆਲਮ ਫਜ਼ਲਿ ਸੱਚੇ ਸਾਹਿਬਸਤ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਖ਼ੁਦ ਸ਼ਾਹਿਨਸ਼ਾਹ ਤੇਗ਼ ਨਾਨਕ ਵਾਹਿਬਸਤ ॥
ਦੇਗ਼ੋ ਤੇਗ਼ ਫ਼ਤਹ ਨੁਸਰਤ ਬੇਦਿਰੰਗ
ਯਾਫ਼ਤਜ਼ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ॥

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥

ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ॥ ਗੁਰਬਰ ਅਕਾਲ ॥

(ਦੋਹਰਾ ॥)

ਸਸਤ੍ਰ ਸਾਂਗ ਸਾਮੁੱਹਿ ਚਲਤ ਸੱਤ੍ਰ ਮਾਨ ਕੋ ਖਾਪ ॥
ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜੀਤੀ ਤਿਸੈ ਜਪੀਅਤੁ ਤਾਂ ਕੋ ਜਾਪੁ ॥੨੨੬ ॥

(ਦਸਮ ੭੨੯)

ਕਤੀ ਯਮਾਨੀ ਹਿੰਦਵੀ ਸਭ ਸਸਤ੍ਰਨ ਕੇ ਨਾਥ ॥
ਲਏ ਭਗਉਤੀ ਨਿਕਸ ਹੈ ਆਪ ਕਲੰਕੀ ਹਾਥ ॥ ੪੬ ॥

(ਦਸਮ ੭੧੯)

ਸਿਰੀ ਸਿਰੋਹੀ ਸੇਰਸਮ ਜਾ ਸਮ ਅਉਰ ਨ ਕੋਇ ॥
ਤੇਗ ਜਾਪੁ ਤੁਮਹੂੰ ਜਪੋ ਭਲੋ ਤੁਹਾਰੋ ਹੋਇ ॥ ੪੩ ॥

(ਦਸਮ ੭੧੬)

ਭੁਯੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥

ਹਲੱਬੀ ਜੁਨੱਬੀ ਸਰੋਹੀ ਦੁਧਾਰੀ ॥
ਬਹੀ ਕੋਪ ਕਾਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੀ ॥
ਕਹੂੰ ਸੈਹਥੀਅੰ ਕਹੂੰ ਸੁੱਧ ਸੇਲੰ ॥
ਕਹੂੰ ਸੇਲ ਸਾਂਗੰ ਭਈ ਰੇਲ ਪੇਲੰ ॥੯ ॥੧੪੬ ॥ (ਦਸਮ ੫੦)

ਰਾਵਣਬਾਦ ਛੰਦ ॥

ਗਹੀ ਸਮਸੇਰ ॥ ਕੀਯੋ ਜੰਗਿ ਜੇਰ ॥
ਦਏ ਮਤਿ ਫੇਰ ॥ ਨ ਲਾਗੀਏ ਬੇਰ ॥ ੫੭੭ ॥
ਦਯੋ ਨਿਜ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਤਜੇ ਸਭ ਤੰਤ੍ਰ ॥
ਲਿਖੇ ਨਿਜ ਜੰਤ੍ਰ ॥ ਸੁ ਬੈਠਿ ਇਕੰਤ੍ਰ ॥੫੭੮ ॥

(ਦਸਮ ੬੦੫)

(ਦੋਹਰਾ ॥)

ਗ੍ਰੀਵ ਗ੍ਰਸਤਨਿ ਭਵਧਰਾ ਜਲਧ ਰਾਜ ਹਥੀਆਰ ॥
ਪਰੋ ਦੁਸਟ ਕੇ ਕੰਠ ਮੈ ਮੋਕਹੁੱ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰ ॥੨੫੪ ॥

(ਦਸਮ ੭੨੧)

ਹਲੱਬਿ ਜੁਨੱਬੀ ਮਗਰਬੀ ਮਿਸਰੀ ਊਨਾ ਨਾਮ ॥
ਸੈਫ ਸਰੋਹੀ ਸਸਤ੍ਰਪਤਿ ਜਿੱਤਜੋ ਰੂਮ ਅਰੁ ਸਾਮ ॥੪੫॥
(ਦਸਮ ੭੧੯)

ਬਲੀਈਸ ਦਸਸੀਸ ਕੇ ਜਾਹਿ ਕਹਾਵਤ ਬੰਧੁ ॥
ਏਕ ਬਾਨ ਰਘੁਨਾਥ ਕੇ ਕੀਓ ਕਬੰਧ ਕਬੰਧ ॥੨੪੧॥
(ਦਸਮ ੭੩੦)

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਮਹਾਂ ਬੀਰ ਗੱਜੇ ॥ ਸੁਣੈ ਮੇਘ ਲੱਜੇ ॥
ਝੰਡਾ ਗਡ ਗਾਢੇ ॥ ਮੰਡੇ ਰੋਸ ਬਾਢੇ ॥ ੬ ॥ ੧੪੩ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੰ ॥ ਭਿਰੇ ਰੋਸ ਧਾਰੰ ॥
ਮਹਾਂਬੀਰ ਬੰਕੰ ॥ ਭਿਰੇ ਭੂਮਿ ਹੰਕੰ ॥ ੭ ॥ ੧੪੪ ॥
ਮਚੇ ਸੂਰ ਸਸਤ੍ਰੰ ॥ ਉਠੀ ਝਾਰ ਅਸਤ੍ਰੰ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਣੰ ਕਟਾਰੰ ॥ ਪਰੀ ਲੋਹ ਮਾਰੰ ॥੮॥ ੧੪੫ ॥ (ਦਸਮ ੫੦)

(ਦੋਹਰਾ ॥)

ਜਦੁਪਤਰਿਰ ਬਿਸਨਾਧਿਪ ਅਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨਾਤਕ ਜਿਹ ਨਾਮ ॥
ਸਦਾ ਹਮਾਰੀ ਜੈ ਕਰੋ ਸਕਲ ਕਰੋ ਮਮ ਕਾਮ ॥੧੪੦॥
(ਦਸਮ ੭੨੫)

ਰੈਣਿਅੰਧਪਤਿ ਮਹਾਂ ਨਿਸਿ ਨਿਸਿਈਸਰ ਨਿਸਿਰਾਜ ॥
ਚੰਦ੍ਰਬਾਨ ਚੰਦ੍ਰਹਿ ਧਰਿਓ ਚਿਤ੍ਰਨ ਕੇ ਬਧਿ ਕਾਜ ॥੯੩॥
(ਦਸਮ ੭੨੨)

ਸਾਂਗ ਸਮਰ ਕਰਿ ਸੈਹਥੀ ਸਸਤ੍ਰ ਸਸਨ ਕੇ ਭੇਸ ॥
ਸਬਲ ਸੁਭਟਹਾ ਹਾਥ ਲੈ ਜੀਤੇ ਸਮਰ ਸੁਰੇਸ ॥੫੩॥
(ਦਸਮ ੭੨੦)

ਜਮਧਰ ਜਮਦਾੜ੍ਹਾ ਜਬਰ ਜੋਧਾਂਤਕ ਜਿਹੱ ਨਾਇ ॥
ਲੂਟਿ ਕੂਟਿ ਲੀਜਤ ਤਿਨੈ ਜੇ ਬਿਨ ਬਾਂਧੇ ਜਾਇ ॥੨੪॥
(ਦਸਮ ੭੧੮)

ਭੂਤਾਂਤਕਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤੀ ਭਵਹਾ ਨਾਮ ਬਖਾਨ ॥
ਸਿਰੀ ਭਵਾਨੀ ਭੈਹਰਣ ਸਭ ਕੋ ਕਰੋ ਕਲਯਾਨ ॥੩੬॥
(ਦਸਮ ੭੧੯)

ਬਿਸਿਖ ਬਾਨ ਧਨੁਖਾਗ੍ਰ ਭਨ ਸਰ ਕੈਬਰ ਜਿਹ ਨਾਮ ॥
ਤੀਰ ਤਖੰਗ ਤਤਾਰਚੋ ਸਦਾ ਕਰੋ ਮਮ ਕਾਮ ॥੨੦॥
ਸੀਸ ਸਤ੍ਰੁ ਅਰਿਆਰ ਅਸਿ ਖੰਡੋ ਖੜਗ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥
ਸਕ੍ਰ ਸੁਰੇਸਰ ਤੁਮ ਕੀਓ ਭਗਤ ਆਪੁਨੋ ਜਾਨਿ ॥ ੨੩ ॥
(ਦਸਮ ੭੧੮)

(ਦੋਹਰਾ ॥)

ਚਿਤ ਚਾਤਰ ਕੋ ਬਸਿ ਕਰੋ ਬਿਲਪ ਰਟੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਹੈ ਸਬਦ ਕਾ ਪੀਵ ਕਰੋ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥

ਕਬਿਤ ॥

ਕੇਤੇ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਭਏ ਕੇਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੀਤ ਗਏ
ਸੰਭੁਮਨ ਇਂਦ੍ਰ ਠਏ ਸੂਰ ਚੰਦ ਗਏ ਹੈ ॥

ਗਿਰ ਹੇ ਸੁਮੇਰੁ ਕੇਤੇ   ਸੂਕੇ ਭਏ ਸਿੰਧੁ ਕੇਤੇ
ਹਿਰਣਕਸਪ ਕੇਤੇ   ਰਾਵਣਾਦਿ ਕੇਤੇ ਠਏ ਹੈ॥
ਸਾਤੋ ਹੀ ਸਮੁੰਦ ਜਾਕੇ   ਰਥਨ ਕੀ ਗੈਲ ਪਏ
ਆਪ ਹੀ ਬਨਾਏ   ਜਗ ਕੀਯੋ ਜਿਨੈ ਨਏ ਹੈ॥
ਕੌਨ ਬਿਵਸਥਾ ਸ੍ਰੀਰ   ਇਸ ਖਿਨਭੰਗਰ ਕੀ
ਸਮਝ ਹਰਿ ਗੁਰਦਿਆਲ   ਕੂੜ ਮੋਹ ਹਏ ਹੈ॥ ਇਤਿ॥

ਦੋਹਰਾ॥

ਹਮ ਅਗਜਾਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਥੋਰੀ   ਮੂਰਖ ਨੀਚ ਅਜਾਨ॥
ਮਿਲੇ ਅਸੰਤ ਮਸਟ ਕਰਿ ਰਹੀਏ   ਸਾਚੋ ਦ੍ਰਿੜ ਕਰਿ ਮਾਨ॥
(ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਪੋਥੀਆਂ)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ॥

ਫ਼ਤਹਨਾਮਹ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹ ॥

ਫ਼ਤਹਨਾਮਹ ॥

ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

ਬਨਾਮਿ ਖ਼ੁਦਾਵੰਦਿ ਤੇਗ਼ੋ ਤਬਰ ॥
ਖ਼ੁਦਾਵੰਦਿ ਤੀਰੋ ਸਨਾਨੋ ਸਿਪਰ ॥੧ ॥
ਖ਼ੁਦਾਵੰਦਿ ਮਰਦਾਨਿ ਜੰਗ ਆਜ਼ਮਾਂ ॥
ਖ਼ੁਦਾਵੰਦਿ ਅਸਪਾਨਿ ਪਾ ਦਰ ਹਵਾ ॥੨ ॥
ਹਮਾ ਕੂ ਤੁਰਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਬਿਦਾਦ ॥
ਬਮਾ ਦੌਲਤੇ ਦੀਂ ਪਨਾਹੀ ਬਿਦਾਦ ॥੩ ॥
ਤੁਰਾ ਤੁਰਕਤਾਜੀ ਬ ਮਕਰੋ ਰਿਆ ॥
ਮਰਾ ਚਾਰਹਸਾਜ਼ੀ ਬ ਸਿਦਕ਼ੋ ਸਫ਼ਾ ॥੪ ॥
ਨ ਜ਼ੇਬਦ ਤੁਰਾ ਨਾਮ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ॥
ਕਿ ਔਰੰਗ ਜ਼ੇਬਾਂ ਨਿਆਯਦ ਫ਼ਰੇਬ ॥੫ ॥
ਨ ਤਸਬੀਹਤ ਅਜ਼ ਸਜੋ ਰਿਸ਼ਤਹਏ ਬੇਸ਼ ॥
ਕਜ਼ਾਂ ਦਾਨਾ ਸਾਜ਼ੀ ਵਜ਼ੋ ਦਾਮਿ ਖ਼ੇਸ਼ ॥੬ ॥

ਤੁ ਖ਼ਾਕਿ ਪਿਦਰ ਰਾ ਬਕਿਰਦਾਰਿ ਜ਼ਿਸਤ ॥
ਬ ਖ਼ੂਨਿ ਬਿਰਾਦਰ ਬਿਦਾਦੀ ਸਰਿਸ਼ਤ ॥੭॥
ਵਜ਼ਾਂ ਖ਼ਾਨਹਏ ਖ਼ਾਮ ਕਰਦੀ ਬਿਨਾ ॥
ਬਰਾਇ ਦਰਿ ਦਉਲਤਿ ਖ਼ੇਸ਼ ਰਾ ॥੮॥
ਮਨ ਅਕਨੂੰ ਬ ਅਫ਼ਜ਼ਾਲਿ ਪੁਰਸ਼ਿ ਅਕਾਲ ॥
ਕੁਨਮ ਆਬਿ ਆਹਨ ਚੁਨਾ ਬਰਸ਼ਿਕਾਲ ॥੯॥
ਕਿ ਹਰਗਿਜ਼ ਅਜ਼ਾਂ ਚਾਰ ਦੀਵਾਰੇ ਸ਼ੂਮ ॥
ਨਿਸ਼ਾਨਿ ਨ ਮਾਨਦ ਬਰੀਂ ਪਾਕ ਬੂਮ ॥੧੦॥
ਜ਼ਿ ਕੋਹਿ ਦੱਕਨ ਤਿਸ਼ਨਾ ਕਾਮ ਆਮਦੀ ॥
ਜ਼ਿ ਮੇਵਾੜ ਹਮ ਤਲਖ਼ਿ ਜਾਮ ਆਮਦੀ ॥੧੧॥
ਬਰੀਂ ਸੂ ਚੂੰ ਅਕਨੂੰ ਨਿਗਾਹਤ ਦਵਦ ॥
ਕਿ ਆਂ ਤਲਖ਼ੀ ਓ ਤਿਸ਼ਨਗੀਯਤ ਰਵਦ ॥੧੨॥
ਚੁਨਾਂ ਆਤਿਸ਼ਿ ਜ਼ੇਰਿ ਨਾਅ਼ਲਤ ਨਿਹਮ ॥
ਜ਼ਿ ਪੰਜਾਬ ਆਬਤ ਨ ਖ਼ੁਰਦਨ ਦਿਹਮ ॥੧੩॥
ਚਿਹ ਸ਼ੁਦ ਗਰ ਸ਼ਿਗਾਲਿ ਬ ਮਕਰੋ ਰਿਆ ॥
ਹਮੀਂ ਕੁਸ਼ਤ ਦੋ ਬੱਚਾਇ ਸ਼ੇਰ ਰਾ ॥੧੪॥
ਚੂੰ ਸ਼ੇਰੇ ਜ਼ਿਆਂ ਜ਼ਿੰਦਾ ਮਾਨਦ ਹਮੀ ॥
ਜ਼ਿ ਤੋ ਇੰਤਕ਼ਾਮੇ ਸਤਾਨਦ ਹਮੀ ॥੧੫॥
ਨ ਦੀਗਰ ਗਰਾਇਮ ਬਨਾਮੇ ਖ਼ੁਦਾਤ ॥

ਕਿ ਦੀਦਮ ਖ਼ੁਦਾ ਓ ਕਲਾਮਿ ਖ਼ੁਦਾਤ ॥੧੬ ॥
ਬਸੌਗੰਦਿ ਤੋ ਇਅ਼ਤਬਾਰਿ ਨ ਮਾਂਦ ॥
ਮਰਾ ਜੁਜ਼ ਬ ਸ਼ਮਸ਼ੀਰਿ ਕਾਰੇ ਨ ਮਾਂਦ ॥੧੭ ॥
ਤੁਈਂ ਗੁਰਗਿ ਬਾਰਾ ਕਸ਼ੀਦਹ ਅਗਰ ॥
ਨਿਹਮ ਨੀਜ਼ ਸ਼ੇਰੇ ਜ਼ਿ ਦਾਮਿ ਬਦਰ ॥੧੮ ॥
ਅਗਰ ਬਾਜ਼ ਗੁਫ਼ਤੋ ਸ਼ੁਨੀਦਤ ਬਿਮਾਸਤ ॥
ਨੁਮਾਇਮ ਤੁਰਾ ਜਾਦਹਏ ਪਾਕੋ ਰਾਸਤ ॥੧੯ ॥
ਬਮੈਦਾਂ ਦੋ ਲਸ਼ਕਰ ਸਫ਼ਾ ਰਾ ਸ਼ਵੰਦ ॥
ਜ਼ਿ ਜ਼ੂਦੀ ਬਾਹਮ ਆਸ਼ਕਾਰਾ ਸ਼ਵੰਦ ॥੨੦ ॥
ਮਿਆਨਿ ਦੋ ਮਾਨਦ ਦੋ ਫ਼ਰਸੰਗ ਰਾਹ ॥
ਚੂੰ ਆਰਾਸਤ ਗਰਦਦ ਈਂ ਰਜ਼ਮਗਾਹ ॥੨੧ ॥
ਅਜ਼ੀਂ ਪਸ ਦਰਾਂ ਅ਼ਰਸਾਇ ਕਾਰਜ਼ਾਰ ॥
ਮਨ ਆਇਮ ਜਰੀਦਹ ਤੂ ਬਾ ਦੋ ਸੁਆਰ ॥੨੨ ॥
ਤੂ ਅਜ਼ ਨਾਜ਼ੋ ਨਿਆ਼ਮਤ ਸਮਰ ਖ਼ੁਰਦਾਈ ॥
ਜ਼ਿ ਜੰਗੀ ਜਵਾਨਾਂ ਨ ਬਰ ਖ਼ੁਰਦਾਈ ॥੨੩ ॥
ਬ ਮੈਦਾਂ ਬਿਆ ਖ਼ੁਦ ਬ ਤੇਗ਼ੋ ਤਬਰ ॥
ਮਕੁਨ ਖ਼ਲਕਿ਼ ਖ਼ੱਲਾਕ਼ ਜ਼ੇਰੋ ਜ਼ਬਰ ॥੨੪ ॥

(ਲਿਖਤੀ ਦਸਮ ਸਰੂਪ)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਜ਼ਫ਼ਰਨਾਮਹ ਦਾਸਤਾਨ

ੴ ਹੁਕਮਸੱਤਿ ਸ੍ਰੀ ਵਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ਼ਤਹ ॥

ਜ਼ਫਰਨਾਮਹ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ੧੦ ॥

ਕਮਾਲੇ ਕਰਾਮਾਤ ਕ਼ਾਇਮ ਕਰੀਮ ॥
ਰਜ਼ਾ ਬਖ਼ਸ਼ ਰਾਜ਼ਿਕ਼ ਰਹਾਕੋ ਰਹੀਮ ॥੧ ॥
ਅਮਾਂ ਬਖ਼ਸ਼ ਬਖ਼ਸ਼ਿੰਦ ਓ ਦਸਤਗੀਰ ॥
ਰਜ਼ਾ ਬਖ਼ਸ਼ ਰੋਜ਼ੀ ਦਿਹੋ ਦਿਲ ਪਜ਼ੀਰ ॥੨ ॥
ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹ ਖ਼ੂਬੀ ਦਿਹੋ ਰਹਨਮੂੰ ॥
ਕਿ ਬੇਗੂੰਨ ਬੇਚੂੰਨ ਚੂੰ ਬੇਨਮੂੰ ॥੩ ॥
ਨ ਸਾਜ਼ੋ ਨ ਬਾਜ਼ੋ ਨ ਫ਼ਉਜੋ ਨ ਫ਼ਰਸ਼ ॥
ਖ਼ੁਦਾਵੰਦ ਬਖ਼ਸ਼ਿੰਦ ਓ ਐਸ਼ੁ ਅ਼ਰਸ਼ ॥੪ ॥
ਜਹਾਂ ਪਾਕ ਜ਼ਬਰਅਸਤ ਜ਼ਾਹਿਰ ਜ਼ਹੂਰ ॥
ਅ਼ਤਾਮੇ ਦਿਹਦ ਹਮਚੁ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹਜ਼ੂਰ ॥੫ ॥
ਅ਼ਤਾ ਬਖ਼ਸ਼ਦੋ ਪਾਕ ਪਰਵਰਦਿਗਾਰ ॥
ਰਹੀਮਅਸਤੁ ਰੋਜ਼ੀ ਦਿਹੋ ਹਰਦਿਯਾਰ ॥੬ ॥
ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਦਿਯਾਰਅਸਤੁ ਆਜ਼ਮ ਅ਼ਜ਼ੀਮ ॥
ਕਿ ਹੁਸਨੁਲ ਜਮਾਲਅਸਤੁ ਰਾਜ਼ਿਕ਼ ਰਹੀਮ ॥੭ ॥
ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ਊਰਅਸਤੁ ਆ਼ਜਿਜ਼ ਨਿਵਾਜ਼ ॥

ਗ਼ਰੀਬੁਲ ਪਰਸਤੋ ਗ਼ਨੀਮੁਲ ਗੁਦਾਜ਼ ॥੮॥
ਸ਼ਰੀਅਤ ਪਰਸਤੋ ਫ਼ਜ਼ੀਲਤ ਮਆਬ ॥
ਹਕ਼ੀਕ਼ਤ ਸ਼ਨਾਸੋ ਨਬੀਉਲ ਕਿਤਾਬ ॥੯॥
ਕਿ ਦਾਨਿਸ਼ ਪਜੋਹਅਸਤੁ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ਊਰ ॥
ਹਕ਼ੀਕ਼ਤ ਸ਼ਨਾਸਅਸਤੁ ਜ਼ਾਹਿਰ ਜ਼ਹੂਰ ॥੧੦॥
ਸ਼ਨਾਸ਼ਿੰਦਏ ਇਲਮ ਆ਼ਲਮ ਖ਼ੁਦਾਇ ॥
ਕੁਸ਼ਾਇੰਦਏ ਕਾਰਿ ਆ਼ਲਮ ਕੁਸ਼ਾਇ ॥੧੧॥
ਗੁਜ਼ਾਰਿੰਦਏ ਕਾਰਿ ਆ਼ਲਮ ਕਬੀਰ ॥
ਸ਼ਨਾਸਿੰਦਹੇ ਇਲਮਿ ਆ਼ਲਮ ਅਮੀਰ ॥੧੨॥

ਦਾਸਤਾਨ ॥

ਮਰਾ ਐਤਬਾਰੇ ਬਰਈਂ ਕਸਮ ਨੇਸਤ ॥
ਕਿ ਏਜ਼ਦ ਗਵਾਹਅਸਤ ਯਜ਼ਦਾਂ ਯਕੇਸਤ ॥੧੩॥
ਨ ਕ਼ਤਰਹ ਮਰਾ ਐਤਬਾਰੇ ਬਰੋਸਤ ॥
ਕਿ ਬਖ਼ਸ਼ੀ ਵ ਦੀਵਾਂ ਹਮਹ ਕਿਜ਼ਬ ਗੋਸਤ ॥੧੪॥
ਕਸੇ ਕ਼ਉਲਿ ਕ਼ੁਰਆਂ ਕੁਨਦ ਐਤਬਾਰ ॥
ਹੁਮਾਂ ਰੋਜ਼ ਆਖ਼ਿਰ ਸ਼ਵਦ ਮਰਦ ਖ਼੍ਵਾਰ ॥੧੫॥
ਹੁਮਾ ਰਾ ਕਸੇ ਸਾਯਹ ਆਯਦ ਬਜ਼ੇਰ ॥
ਬਰੋ ਦਸਤ ਦਾਰਦ ਨ ਜ਼ਾਗੋ ਦਲੇਰ ॥੧੬॥
ਕਸੇ ਪੁਸ਼ਤ ਅਫ਼ਤਦ ਪਸੇ ਸ਼ੇਰ ਨਰ ॥
ਨ ਗੀਰਦ ਬੁਜ਼ੋ ਮੇਸ਼ ਆਹੂ ਗੁਜ਼ਰ ॥੧੭॥
ਕ਼ਸਮ ਮੁਸਹਫ਼ੇ ਖ਼ੁਫ਼ੀਯਹ ਗਰਈਂ ਖ਼ੁਰਮ ॥
ਨ ਫ਼ਉਜੇ ਅਜ਼ੀਂ ਜ਼ੇਰ ਸੁਮ ਅਫ਼ਕੁਨਮ ॥੧੮॥

ਗੁਰਸਨਹ ਚਿ ਕਾਰੇ ਕੁਨਦ ਚਿਹਲ ਨਰ ॥
ਕਿ ਦਹ ਲਖ ਬਰਾਯਦ ਬਰੋ ਬੇਖ਼ਬਰ ॥੧੯॥
ਕਿ ਪੈਮਾਂ ਸ਼ਿਕਨ ਬੇਦਿਰੰਗ ਆਮਦੰਦ ॥
ਮਿਯਾਂ ਤੇਗ਼ੁ ਤੀਰੋ ਤੁਫ਼ੰਗ ਆਮਦੰਦ ॥੨੦॥
ਬਾ ਲਾਚਾਰਗੀ ਦਰਮਿਯਾਂ ਆਮਦਮ ॥
ਬਾਤਦਬੀਰ ਤੀਰੋ ਤੁਫ਼ੰਗ ਆਮਦਮ ॥੨੧॥
ਚੁ ਕਾਰ ਅਜ਼ ਹਮਹ ਹੀਲਤੇ ਦਰ ਗੁਜ਼ਸ਼ਤ ॥
ਹਲਾਲਅਸਤੁ ਬੁਰਦਨ ਬਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਦਸਤ ॥੨੨॥
ਚਿ ਕ਼ਸਮੇ ਕ਼ੁਰਾਂ ਮਨ ਕੁਨਮ ਐਤਬਾਰ ॥
ਵਗਰਨਹ ਤੁ ਗੋਈ ਮਨਈਂ ਰਹ ਚਿ ਕਾਰ ॥੨੩॥
ਨ ਦਾਨਮ ਕਿ ਈਂ ਮਰਦ ਰੋਬਾਹ ਪੇਚ ॥
ਮਗਰ ਹਰਗਿਜ਼ੀਂ ਰਹ ਨਿਯਾਰਦ ਬਹੇਚ ॥੨੪॥
ਹਰਾਂਕਸ ਕਿ ਕ਼ਉਲੇ ਕ਼ੁਰਾਂ ਆਯਦਸ਼ ॥
ਨ ਜ਼ੇ ਬਸਤਨੋ ਕੁਸ਼ਤਨੋ ਬਾਯਦਸ਼ ॥੨੫॥
ਬਰੰਗੇ ਮਗਸ ਸਜਾਹਪੋਸ਼ ਆਮਦੰਦ ॥
ਬਯਕਬਾਰਗੀ ਦਰ ਖ਼ਰੋਸ਼ ਆਮਦੰਦ ॥੨੬॥
ਹਰਾਂਕਸ ਜ਼ਿ ਦੀਵਾਰ ਆਮਦ ਬਰੂੰ ॥
ਬਖ਼ੁਰਦਨ ਯਕੇ ਤੀਰ ਸ਼ੁਦ ਗ਼ਰਕ਼ ਖ਼ੂੰ ॥੨੭॥
ਕਿ ਬੇਰੂੰ ਨਿਯਾਮਦ ਕਸੇ ਜ਼ੇ ਦਿਵਾਰ ॥
ਨ ਖ਼ੁਰਦੰਦ ਤੀਰੋ ਨ ਗਸ਼ਤੰਦ ਖ਼ੁਆਰ ।੨੮॥
ਚੁ ਦੀਦਮ ਕਿ ਨਾਹਰ ਬਿਯਾਮਦ ਬਜੰਗ ॥

ਚਸ਼ੀਦਨ ਯਕੇ ਤੀਰ ਤਨ ਬੇਦਿਰੰਗ ॥੨੯॥
ਹਮਆਖ਼ਿਰ ਗੁਰੇਜ਼ਦ ਬਜਾਏ ਮੁਸਾਫ਼ ॥
ਬਸੇ ਖ਼ਾਨਹ ਖ਼ੁਰਦੰਦ ਬੇਰੂੰ ਗਜ਼ਾਫ਼ ॥੩੦॥
ਕਿ ਅਫ਼ਗਾਨ ਦੀਗਰ ਬਿਯਾਮਦ ਬਜੰਗ ॥
ਚੁ ਸੈਲੇ ਰਵਾਂ ਹਮਚੁ ਤੀਰੋ ਤੁਫ਼ੰਗ ॥੩੧॥
ਬਸੇ ਹਮਲਹ ਕਰਦੰਦ ਬਾਮਰਦਾਨਗੀ ॥
ਹਮਅਜ਼ ਹੋਸ਼ਗੀ ਹਮਚੁ ਦੀਵਾਨਗੀ ॥੩੨॥
ਬਸੇ ਹਮਲਹ ਕਰਦਹ ਬਸੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਖ਼ੁਰਦ ॥
ਦੁ ਕਸ ਰਾ ਬਜਾਂ ਕੁਸ਼ਤ ਜਾਂ ਹਮ ਸਪੁਰਦ ॥੩੩॥
ਕਿ ਆਂ ਖ਼੍ਵਾਜਹਮਰਦੂਦ ਸਾਯਹ ਦਿਵਾਰ ॥
ਬਮੈਦਾਂ ਨਿਯਾਮਦ ਬਮਰਦਾਨ ਵਾਰ ॥੩੪॥
ਦਰੇਗਾ ਅਗਰ ਰੋਇ ਓ ਦੀਦਮੇ ॥
ਬ ਯਕ ਤੀਰ ਲਾਚਾਰ ਬਖ਼ਸ਼ੀਦਮੇ ॥੩੫॥
ਹਮਆਖ਼ਿਰ ਬਸੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਤੀਰੋ ਤਫ਼ੰਗ ॥
ਦੁ ਸੂਏ ਬਸੇ ਕੁਸ਼ਤਹ ਸ਼ੁਦ ਬੇਦਿਰੰਗ ॥੩੬॥
ਬਸੇ ਬਾਨ ਬਾਰੀਦ ਤੀਰੋ ਤਫ਼ੰਗ ॥
ਜ਼ਮੀ ਗਸ਼ਤ ਹਮਚੂੰ ਗੁਲੇ ਲਾਲਹ ਰੰਗ ॥੩੭॥
ਸਰੋਪਾਇ ਅੰਬੋਹ ਚੰਦਾਂ ਸ਼ੁਦਹ ॥
ਕਿ ਮੈਦਾਂ ਪੁਰਅਜ਼ ਗੋਇ ਚੌਗਾਂ ਸ਼ੁਦਹ ॥੩੮॥
ਤਰੰਕਾਰ ਤੀਰੋ ਤਰੰਕੇ ਕਮਾਂ ॥

ਬਰਾਮਦ ਯਕੇ ਹਾਇਹੂ ਅਜ਼ ਜਹਾਂ ॥੩੯॥
ਦਿਰਾਰ ਸ਼ੋਰਸ਼ੇ ਕੈਬਰੇ ਕੀਨਹ ਕੋਸ਼ ॥
ਜ਼ਿ ਮਰਦਾਨਿ ਮਰਦਾਂ ਬਰੂੰ ਰਫ਼ਤ ਹੋਸ਼ ॥੪੦॥
ਹਮਆਖ਼ਿਰ ਚਿ ਮਰਦੀ ਕੁਨਦ ਕਾਰਜ਼ਾਰ ॥
ਕਿ ਬਰ ਚਿਹਲ ਤਨ ਆਯਦਸ਼ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ॥੪੧॥
ਚਰਾਗ਼ੇ ਜਹਾਨੇ ਸ਼ੁਦਹ ਬੁਰਕ਼ਹ ਪੋਸ਼ ॥
ਸ਼ਬੇ ਸ਼ਹ ਬਰਾਮਦ ਹਮਹ ਜਲਵਹ ਜੋਸ਼ ॥੪੨॥
ਹਰਾਂਕਸ ਕਿ ਕ਼ਉਲੇ ਕ਼ੁਰਾਂ ਆਯਦਸ਼ ॥
ਕਿ ਯਜ਼ਦਾਂ ਬਰੋ ਰਹਨੁਮਾ ਆਯਦਸ਼ ॥੪੩॥
ਨ ਪੇਚੀਦ ਮੂਏ ਨ ਰੰਜੀਦ ਤਨ ॥
ਕਿ ਬੇਰੂੰ ਖ਼ੁਦਆਵੁਰਦ ਦੁਸ਼ਮਨ ਸ਼ਿਕਨ ॥੪੪॥
ਨਾ ਦਾਨਮ ਕਿ ਈਂ ਮਰਦ ਪੈਮਾਂ ਸ਼ਿਕਨ ॥
ਕਿ ਦਉਲਤ ਪਰਸਤਅਸਤੁ ਈਮਾਂ ਫ਼ਿਕਨ ॥੪੫॥
ਨ ਈਮਾਂ ਪਰਸਤੀ ਨ ਅਉਜ਼ਾਇ ਦੀਨ ॥
ਨ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ਨਾਸੀ ਨ ਮਹੰਮਦ ਯਕੀਨ ॥੪੬॥
ਹਰਾਂਕਸ ਕਿ ਈਮਾਂ ਪਰਸਤੀ ਕੁਨਦ ॥
ਨ ਪੈਮਾਂ ਖ਼ੁਦਸ਼ ਪੇਸ਼ ਪਸਤੀ ਕੁਨਦ ॥੪੭॥
ਕਿ ਈਂ ਮਰਦ ਰਾ ਜ਼ੱਰਹ ਐਤਬਾਰ ਨੇਸਤ ॥
ਚਿ ਕ਼ਸਮੇ ਕੁਰਾਨਅਸਤ ਯਜ਼ਦਾਂ ਯਕੇਸਤ ॥੪੮॥
ਚੁ ਕ਼ਸਮੇ ਕ਼ੁਰਾਂ ਸਦ ਕੁਨਦ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ॥

ਮਰਾ ਕ਼ਤਰਹ ਨਿਯਾਯਦ ਅਜ਼ੋ ਐਤਬਾਰ ॥੪੯॥
ਅਗਰਚਿ ਤੁਰਾ ਐਤਬਾਰ ਆਮਦੇ ॥
ਕਮਰ ਬਸਤਹੇ ਪੇਸ਼ਵਾ ਆਮਦੇ ॥੫੦॥
ਕਿ ਫ਼ਰਜ਼ਅਸਤੁ ਬਰਸਰ ਤੁਰਾ ਈਂ ਸੁਖ਼ਨ ॥
ਕਿ ਕ਼ਉਲੇ ਖ਼ੁਦਾਅਸਤ ਵ ਕ਼ਸਮਅਸਤ ਮਨ ॥੫੧॥
ਅਗਰ ਹਜ਼ਰਤੇ ਖ਼ੁਦ ਸਿਤਾਦਹ ਸ਼ਵਦ ॥
ਬ ਜਾਨੋ ਦਿਲੇ ਕਾਰ ਵਾਜ਼ਹ ਸ਼ਵਦ ॥੫੨॥
ਸ਼ੁਮਾ ਰਾ ਚੁ ਫ਼ਰਜ਼ਅਸਤੁ ਕਾਰੇ ਕੁਨੀਂ ॥
ਬਮੂਜਿਬ ਨਵਿਸ਼ਤਹ ਸ਼ੁਮਾਰੇ ਕੁਨੀਂ ॥੫੩॥
ਨਵਿਸ਼ਤਹ ਰਸੀਦੋ ਬਗੁਫ਼ਤਹ ਜ਼ਬਾਂ ॥
ਬੁਬਾਯਦ ਕਿ ਕਾਰ ਈਂ ਬਰਾਹਤ ਰਸਾਂ ॥੫੪॥
ਹਮੂੰ ਮਰਦ ਬਾਯਦ ਸ਼ਵਦ ਸੁਖ਼ਨਵਰ ॥
ਨ ਸ਼ਿਕਮੇ ਦਿਗਰ ਦਰ ਦਹਾਨੇ ਦਿਗਰ ॥੫੫॥
ਕਿ ਕ਼ਾਜ਼ੀ ਮਰਾ ਗੁਫ਼ਤਹ ਬੇਰੂੰ ਨਿਯਮ ॥
ਅਗਰ ਰਾਸਤੀ ਖ਼ੁਦ ਬਿਯਾਰੀ ਕ਼ਦਮ ॥੫੬॥
ਤੁਰਾ ਗਰ ਬੁਬਾਯਦ ਬਕ਼ਉਲੇ ਕੁਰਾਂ ॥
ਬਨਿਜ਼ਦੇ ਸ਼ੁਮਾ ਰਾ ਰਸਾਨਮ ਹੁਮਾਂ ॥੫੭॥
ਕਿ ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਦਰ ਕ਼ਸਬਹ ਕਾਂਗੜ ਕੁਨਦ ॥
ਵਜ਼ਾਂ ਪਸ ਮੁਲਾਕਾਤ ਬਾਹਮ ਸ਼ਵਦ ॥੫੮॥
ਨ ਜ਼ੱਰਹ ਦਰੀਂ ਰਾਹਿ ਖ਼ਤਰਹ ਤੁਰਾਸਤ ॥

ਹਮਹ ਕੌਮ ਬੈਰਾੜ ਹੁਕਮੇ ਮਰਾਸਤ ॥੫੯॥
ਬਿਯਾ ਤਾ ਬਮਨ ਖ਼ੁਦ ਜ਼ਬਾਨੀ ਕੁਨੇਮ ॥
ਬਰੂਏ ਸ਼ੁਮਾ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕੁਨੇਮ ॥੬੦॥
ਯਕੇ ਅਸਪ ਸ਼ਾਇਸਤਏ ਯਕ ਹਜ਼ਾਰ ॥
ਬਿਯਾ ਤਾ ਬਗੀਰੀ ਬਮਨ ਈਂ ਦਿਯਾਰ ॥੬੧॥
ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹਿ ਰਾ ਬੰਦਹੇ ਚਾਕਰੇਮ ॥
ਅਗਰ ਹੁਕਮ ਆਯਦ ਬਜਾਂ ਹਾਜ਼ਿਰੇਮ ॥੬੨॥
ਅਗਰਚਿ ਬਿਯਾਮਦ ਬਫ਼ਰਮਾਨੇ ਮਨ ॥
ਹਜ਼ੂਰਤ ਬਿਯਾਯਮ ਹਮਹ ਜਾਨੋ ਤਨ ॥੬੩॥
ਅਗਰ ਤੋ ਬਯਜ਼ਦਾਂ ਪਰਸਤੀ ਕੁਨੀ ॥
ਬਕਾਰੇ ਮਰਾ ਈਂ ਨ ਸੁਸਤੀ ਕੁਨੀ ॥੬੪॥
ਤੁ ਬਾਯਦ ਕਿ ਯਜ਼ਦਾਂ ਸ਼ਨਾਨੀ ਕੁਨੀ ॥
ਨ ਗੁਫ਼ਤਹ ਕਸ਼ਾ ਕਸ਼ ਖ਼ਰਾਸ਼ੀ ਕੁਨੀ ॥੬੫॥
ਤੁ ਮਸਨਦ ਨਸ਼ੀਂ ਸਰਵਰੇ ਕ਼ਾਇਨਾਤ ॥
ਕਿ ਅ਼ਜਬਸਤੁ ਇਨਸਾਫ਼ ਈਂ ਹਮ ਸਫ਼ਾਤ ॥੬੬॥
ਕਿ ਅ਼ਜਬਸਤੁ ਇਨਸਾਫ਼ ਦੀਂ ਪਰਵਰੀ ॥
ਕਿ ਹੈਫ਼ਅਸਤ ਸਦ ਹੈਫ਼ ਈਂ ਸਰਵਰੀ ॥੬੭॥
ਕਿ ਅ਼ਜਬਸਤੁ ਅ਼ਜਬਸਤ ਫ਼ਤਵਹ ਸ਼ੁਮਾ ॥
ਬਜੁਜ਼ ਰਾਸਤੀ ਸੁਖ਼ਨ ਗੁਫ਼ਤਨ ਜ਼ਿਯਾਂ ॥੬੮॥
ਮਜ਼ਨ ਤੇਗ਼ ਬਰ ਖ਼ੂੰਨ ਕਸ ਬੇਦਰੇਗ਼ ॥

ਤੁਰਾ ਨੀਜ਼ ਖ਼ੂੰਨਅਸਤ ਬਾਚਰਖ਼ ਤੇਗ਼ ॥੬੯॥
ਤੁ ਗ਼ਾਫ਼ਿਲ ਮਸ਼ਉ ਮਰਦ ਯਜ਼ਦਾਂ ਹਿਰਾਸ ॥
ਕਿ ਓ ਬੇਨਿਆਜ਼ਸਤੁ ਓ ਬੇਸੁਪਾਸ ॥੭੦॥
ਕਿ ਓ ਬੇਮੁਹਾਬਸਤੁ ਸ਼ਾਹਾਨ ਸ਼ਾਹ ॥
ਜ਼ਮੀਨੋ ਜ਼ਮਾਂ ਸੱਚਏ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ॥੭੧॥
ਖ਼ੁਦਾਵੰਦਿ ਏਜ਼ਦ ਜ਼ਮੀਨੋ ਜ਼ਮਾਨ ॥
ਕੁਨਿੰਦਸਤ ਹਰ ਕਸ ਮਕੀਨੋ ਮਕਾਨ ॥੭੨॥
ਹਮਅਜ਼ ਪੀਰ ਮੌਰੋ ਹਮਜ਼ ਫ਼ੀਲ ਤਨ ॥
ਕਿ ਆਜਿਜ਼ ਨਿਵਾਜ਼ਸਤ ਗ਼ਾਫ਼ਿਲ ਸ਼ਿਕੰਨ ॥੭੩॥
ਕਿ ਓਰਾ ਚੁ ਇਸਮਅਸਤ ਆਜਿਜ਼ ਨਿਵਾਜ਼ ॥
ਕਿ ਓ ਬੇਸੁਪਾਸਅਸਤੁ ਓ ਬੇਨਿਆਜ਼ ॥੭੪॥
ਕਿ ਓ ਬੇਨਗੂੰਅਸਤ ਵ ਓ ਬੇਚਗੂੰ ॥
ਕਿ ਓ ਰਹਨੁਮਾਅਸਤੁ ਓ ਰਹਨਮੂੰ ॥੭੫॥
ਕਿ ਬਰਸਰ ਤੁਰਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਕ਼ਸਮਿ ਕ਼ੁਰਾਨ ॥
ਬਗੁਫ਼ਤਹ ਸ਼ੁਮਾ ਕਾਰਿ ਖ਼ੂਬੀ ਰਸਾਨ ॥੭੬॥
ਬਿਬਾਯਦ ਤੂ ਦਾਨਿਸ਼ ਪਰਸਤੀ ਕੁਨੀ ॥
ਬਕਾਰੇ ਸ਼ੁਮਾ ਚੀਰਹਦਸਤੀ ਕੁਨੀ ॥੭੭॥
ਚਿਹਾ ਸ਼ੁਦ ਕਿ ਚੂੰ ਬੱਚਗਾਂ ਕੁਸ਼ਤਹ ਚਾਰ ॥
ਕਿ ਬਾਕ਼ੀ ਬਿਮਾਂਦਅਸਤ ਪੇਚੀਦਹ ਮਾਰ ॥੭੮॥
ਚਿ ਮਰਦੀ ਕਿ ਅਖ਼ਗਰ ਖ਼ਮੋਸ਼ਾਂ ਕੁਨੀ ॥

ਕਿ ਆਤਿਸ਼ ਦਮਾ ਰਾ   ਬਦਉਰਾ ਕੁਨੀ ॥੭੯॥
ਚਿ ਖ਼ੁਸ਼ ਗੁਫ਼ਤ   ਫ਼ਿਰਦਉਸੀਏ ਖ਼ੁਸ਼ ਜ਼ਬਾਂ ॥
ਸ਼ਿਤਾਬੀ ਬਵਦ ਕਾਰ   ਆਹਰਮਨਾਂ ॥੮੦॥
ਕਿ ਮਾ ਬਾਰਗਾਹ   ਹਜ਼ਰਤ ਆਯਮ ਸ਼ੁਮਾ ॥
ਅਜ਼ਾਂ ਰੋਜ਼ ਬਾਸ਼ੀ   ਵ ਸ਼ਾਹਿਦ ਸ਼ੁਮਾ ॥੮੧॥
ਵਗਰਨਹ ਤੁ ਈਂ   ਹਮ ਫ਼ਰਾਮੋਸ਼ ਕੁਨਦ ॥
ਤੁਰਾ ਹਮ ਫ਼ਰਾਮੋਸ਼   ਯਜ਼ਦਾਂ ਕੁਨਦ ॥੮੨॥
ਅਗਰ ਕਾਰਿ ਈਂ   ਬਰ ਤੁ ਬਸਤੀ ਕਮਰ ॥
ਖ਼ੁਦਾਵੰਦ ਬਾਸ਼ਦ   ਤੁਰਾ ਬਹਿਰਵਰ ॥੮੩॥
ਕਿ ਈਂ ਕਾਰਿ ਨੇਕਅਸਤ   ਦੀਂ ਪਰਵਰੀ ॥
ਚੁ ਯਜ਼ਦਾਂ ਸ਼ਨਾਸੀ   ਬਜਾਂ ਬਰਤਰੀ ॥੮੪॥
ਤੁਰਾ ਮਨ ਨ ਦਾਨਮ   ਕਿ ਯਜ਼ਦਾਂ ਸ਼ਨਾਸ ॥
ਬਰਆਮਦ ਜ਼ਿ ਤੋ   ਕਾਰਹਾ ਦਿਲ ਖ਼ਰਾਸ਼ ॥੮੫॥
ਸ਼ਨਾਸਦ ਹਮੀਂ ਤੋ   ਨ ਯਜ਼ਦਾਂ ਕਰੀਮ ॥
ਨ ਖ਼੍ਵਾਹਦ ਹਮੀਂ ਤੋ   ਬਦਉਲਤ ਅ਼ਜ਼ੀਮ ॥੮੬॥
ਅਗਰ ਸਦ ਕੁਰਾਂ ਰਾ   ਬਖ਼ੁਰਦੀ ਕ਼ਸਮ ॥
ਮਰਾ ਐਤਬਾਰੇ ਨ   ਈਂ ਜ਼ੱਰਹ ਦਮ ॥੮੭॥
ਹਜ਼ੂਰੇ ਨਿਯਾਯਮ   ਨ ਈਂ ਰਹ ਸ਼ਵਮ ॥
ਅਗਰ ਸ਼ਹ ਬਖ਼੍ਵਾਹਦ   ਨ ਆਂ ਜਾ ਰਵਮ ॥੮੮॥
ਖ਼ੁਸ਼ਸ਼ ਸ਼ਾਹਿਸ਼ਾਹਾਨ   ਅਉਰੰਗਜ਼ੇਬ ॥

ਕਿ ਚਾਲਾਕ ਦਸਤੁਅਸਤੁ ਚਾਬਕ ਰਕੇਬ ॥੮੯॥
ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲਅਸਤੁ ਰਉਸ਼ਨ ਜ਼ਮੀਰ ॥
ਖ਼ੁਦਾਵੰਦਿ ਮੁਲਕਅਸਤੁ ਸਾਹਿਬਿ ਅਮੀਰ ॥੯੦॥
ਬ ਤਰਤੀਬ ਦਾਨਿਸ਼ ਬ ਤਦਬੀਰ ਤੇਗ਼ ॥
ਖ਼ੁਦਾਵੰਦਿ ਦੇਗ਼ੋ ਖ਼ੁਦਾਵੰਦਿ ਤੇਗ਼ ॥੯੧॥
ਕਿ ਰਉਸ਼ਨ ਜ਼ਮੀਰਅਸਤੁ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ ॥
ਖ਼ੁਦਾਵੰਦਿ ਬਖ਼ਸ਼ਿੰਦਹੇ ਮੁਲਕ ਮਾਲ ॥੯੨॥
ਕਿ ਬਖ਼ਸ਼ਿਸ਼ ਕਬੀਰਅਸਤੁ ਦਰ ਜੰਗ ਕੋਹ ॥
ਮਲਾਯਕ ਸਿਫ਼ਤ ਚੂੰ ਸੁਰੱਯਾ ਸ਼ਕੋਹ ॥੯੩॥
ਸ਼ਹਿਨਸ਼ਾਹਿ ਅਉਰੰਗਜ਼ੇਬਿ ਆਲਮੀਨ ॥
ਕਿ ਦਾਰਾਇ ਦਉਰਅਸਤੁ ਦੂਰਅਸਤ ਦੀਨ ॥੯੪॥
ਮਨਮ ਕੁਸ਼ਤਨਮ ਕੋਹੀਯਾਂ ਬੁਤ ਪਰਸਤ ॥
ਕਿ ਓ ਬੁਤ ਪਰਸਤੰਦੁ ਮਨ ਬੁਤ ਸ਼ਿਕਸਤ ॥੯੫॥
ਬੁਬੀਂ ਗਰਦਸ਼ੇ ਬੇਵਫ਼ਾਈ ਜ਼ਮਾਂ ॥
ਪਸੇ ਪੁਸ਼ਤ ਅਫ਼ਤਦ ਰਸਾਨਦ ਜ਼ਿਯਾਂ ॥੯੬॥
ਬੁਬੀਂ ਕੁਦਰਤੇ ਨੇਕ ਯਜ਼ਦਾਨਿ ਪਾਕ ॥
ਕਿ ਅਜ਼ ਯਕ ਬਦਹ ਲਖ ਰਸਾਨਦ ਹਿਲਾਕ ॥੯੭॥
ਚਿ ਦੁਸ਼ਮਨ ਕੁਨਦ ਮਿਹਰਬਾਨਅਸਤ ਦੋਸਤ ॥
ਕਿ ਬਖ਼ਸ਼ਿੰਦਗੀ ਕਾਰ ਬਖ਼ਸ਼ਿੰਦਹ ਓਸਤ ॥੯੮॥
ਰਹਾਈ ਦਿਹੇ ਰਹਨੁਮਾਈ ਦਿਹਦ ॥

ਜ਼ਬਾਂ ਰਾ ਬਸਿਫ਼ਤ ਆਸ਼ਨਾਈ ਦਿਹਦ ॥੯੯॥
ਖ਼ਸਮ ਰਾ ਚੁ ਕੋਰੋ ਕੁਨਦ ਵਕ਼ਤਿ ਕਾਰ॥
ਯਤੀਮਾਂ ਬਰੂੰ ਬੁਰਦ ਬੇਜ਼ਖ਼ਮ ਖ਼ਾਰ ॥੧੦੦॥
ਹਰਾਂਕਸ ਕਜ਼ੋ ਰਾਸਤਬਾਜ਼ੀ ਕੁਨਦ॥
ਰਹੀਮੇ ਬਰੋ ਰਹਮ ਸਾਜ਼ੀ ਕੁਨਦ ॥੧੦੧॥
ਕਸੇ ਖ਼ਿਦਮਤ ਆਯਦ ਬਸੇ ਦਿਲ ਵ ਜਾਂ॥
ਖ਼ੁਦਾਵੰਦ ਬਖ਼ਸ਼ੀਦ ਬਰ ਵੈ ਅਮਾਂ ॥੧੦੨॥
ਚਿ ਦੁਸ਼ਮਨ ਕਿਜ਼ਾਂ ਹੀਲਹ ਸਾਜ਼ੀ ਕੁਨਦ॥
ਅਗਰ ਰਹਨੁਮਾ ਬਰ ਵੈ ਰਾਜ਼ੀ ਸ਼ਵਦ ॥੧੦੩॥
ਅਗਰ ਬਰ ਯਕ ਆਯਦ ਦਹੋ ਦਹ ਹਜ਼ਾਰ॥
ਨਿਗਹਬਾਨ ਓਰਾ ਸ਼ਵਦ ਕਿਰਦਗਾਰ ॥੧੦੪॥
ਤੁਰਾ ਗਰ ਨਜ਼ਰ ਹਸਤ ਲਸ਼ਕਰ ਵ ਜ਼ਰ॥
ਕਿ ਮਾਰਾ ਨਿਗਾਹਸਤ ਯਜ਼ਦਾਂ ਸ਼ੁਕਰ ॥੧੦੫॥
ਕਿ ਓਰਾ ਗ਼ਰੂਰਅਸਤ ਬਰ ਮੁਲਕੁ ਮਾਲ॥
ਵ ਮਾਰਾ ਪਨਾਹਸਤ ਯਜ਼ਦਾਂ ਅਕਾਲ ॥੧੦੬॥
ਤੁ ਗ਼ਾਫ਼ਿਲ ਮਸ਼ਉ ਈਂ ਸਿ ਪੰਜੀ ਸਰਾਇ॥
ਕਿ ਆ਼ਲਮ ਬੁਗੁਜ਼ਰਦ ਸਰੇ ਜਾ ਬਜਾਇ ॥੧੦੭॥
ਬੁਬੀਂ ਗਰਦਸ਼ੇ ਬੇਵਫ਼ਾਈ ਜ਼ਮਾਂ॥
ਕਿ ਬੁਗੁਜ਼ਸ਼ਤ ਬਰ ਹਰ ਮਕੀਨੋ ਮਕਾਂ ॥੧੦੮॥
ਤੁ ਗਰ ਜ਼ਬਰ ਆ਼ਜਿਜ਼ ਖ਼ਰਾਸ਼ੀ ਮਕੁਨ॥

ਕ਼ਸਮ ਰਾ ਬਤੇਸ਼ਹ ਤਰਾਸ਼ੀ ਮਕੁਨ ॥੧੦੯॥
ਹਕ਼ੇ ਯਾਰ ਬਾਸ਼ਦ ਚਿ ਦੁਸ਼ਮਨ ਕੁਨਦ ॥
ਅਗਰ ਦੁਸ਼ਮਨੀ ਰਾ ਬਸਦ ਤਨ ਕੁਨਦ ॥੧੧੦॥
ਖ਼ਸਮ ਦੁਸ਼ਮਨੀ ਗਰ ਹਜ਼ਾਰ ਆਵੁਰਦ ॥
ਨ ਯਕ ਮੂਇ ਓਰਾ ਆਜ਼ਾਰ ਆਵੁਰਦ ॥੧੧੧॥

(ਦਸਮ ੧੩੮੨-੯੮)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ ॥

ਮੂਲ ਮੰਤਰ ਖਾਲਸਾ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਥ ਮੂਲ ਮੰਤਰ
ਗੁਰੂ ਖਾਲਸੇ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਾ
ਲਿਖਯਤੇ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥

ਵਾਸੀ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਖਾਲਸਾ   ਪੁਰਿ ਅਨੰਦ ਸਿਰਮੌਰ ॥
ਦਇਆਸਿੰਧੁ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ   ਬਸਤ ਸਦਾ ਜਿਹ ਠੌਰ ॥੧॥

ਸਵੱਯਾ ॥

ਵਾਸੀ ਲਹੌਰ ਵਿਖੈ ਦਇਆ ਸਿੰਘ
ਸੋਭਤੀ ਛਤਰਿ ਸੋ ਬੰਸ ਵਿਖੈ ਅਵਤਾਰੀ ॥
ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਪੁਰੀ ਦਿਸੁ ਦੱਛਣ
ਸੈਣਿ ਅਵਤਾਰ ਕਹਿ ਮਤਿਧਾਰੀ ॥
ਹਿੰਮਤੁ ਸਿੰਘ ਪੁਰੀਜਗੰਨਾਥ
ਪੂਰਬ ਝੰਧਕ ਹੋ ਮਤਿ ਸਾਰੀ ॥
ਧੰਨਾ ਸੁ ਬੰਸ ਬਿਖੈ ਅਵਤਾਰੁ
ਸ੍ਰੀ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਮਹਾਂ ਸੁਭਕਾਰੀ ॥੨॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥

ਪੰਚਮ ਮੋਹਕਮ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਮਦੇਵ ਅਵਤਾਰੁ ॥
ਆਦਿ ਰੂਪ ਸ੍ਰੀ ਖਾਲਸਾ ਜਾਨਤ ਜਨਮ ਸੁਧਾਰੁ ॥੩॥
ਦੇਵਾ ਸਿੰਘ ਧੁਨਿ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਟਹਿਲ ਸਿੰਘ ਮਤਿਧੀਰ ॥
ਈਸਰ ਸਿੰਘ ਅਰੁ ਫਤਹਿ ਸਿੰਘ
ਇਹ ਪੰਚੇ ਮੁਕਤੇ ਬਲਬੀਰ ॥੪॥

ਸਵੱਯਾ ॥

ਅਚੁਤ ਆਦਿ ਅਨੰਤੁ ਸੁ ਸੁੰਦਰ
ਖੋਜਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੋ ਸੁਰਰਾਈ ॥
ਸਾਤ ਆਕਾਸ ਪਤਾਰਨ ਭੀਤਰਿ
ਰਾਜਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੀ ਪ੍ਰਭਿ ਤਾਈ ॥
ਰਾਜਨ ਇੰਦ ਗਜਿੰਦ ਰਣਾਚਲ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖਦਾਈ ॥
ਸ੍ਰੀਮੁਖ ਤੇ ਕਛੁ ਬੋਲਤ ਹੈ
ਮੋਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਹੁ ਸਭੈ ਮਿਲੁ ਭਾਈ ॥੫॥

ਸਵੱਯਾ ॥

ਨੀਚਨ ਜਾਤਿਨ ਕੇ ਹਮ ਬਾਰਿਕ
ਤੋਹਿ ਕਰੁਣਾ ਕਰਿ ਕੈਸੇ ਨਿਵਾਜੇ ॥
ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਹੁ ਤੇ ਜਿਮ

ਆਦਿ ਕੇ ਡਰ ਭਾਜੇ ॥
ਉਰ ਪਏ ਸਭ ਹੀ ਜਰ: ਮਹਿ
ਕਰਿ ਲੈ ਆਯੁਧ ਬਸਤਾ ਮਧਿ ਗਾਜੇ ॥
ਤੌ ਪਦ ਪੰਕਜ ਕੇ ਬਲਿ ਤੇ
ਜਨ ਜੰਤ ਭਏ ਖੰਡ ਭਾਰਥ ਰਾਜੇ ॥੬॥
ਸੇਸਿ ਸੁਰੇਸਿ ਦਿਨੇਸੁ ਨਿਸੇਸੁ ਪਿਸੇਸੁ
ਖੋਜਤ ਹੈ ਜਿਹ ਕੋ ਅਜ ਤੇਰੀ ॥
ਸਿਧਿ ਮੁਨੀਜਨ ਨਾਰਦ ਸੇ
ਜਾਚਤ ਹੈਂ ਬਰੁ ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ॥
ਕਿੰਨਰ ਜੱਛ ਭੁਜੰਗ ਧਰਾਧਰ
ਸੇਵਤ ਹੈਂ ਜਿਹ ਕੋ ਨਿਸ ਭੋਰੀ ॥
ਸੋ ਗੁਰੁ ਪੂਰਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਾਂਗਤ
ਖਾਲਸੇ ਅਗਰ ਖਰਿਉ ਕਰ ਜੋਰੀ ॥੭॥
ਖੀਰ ਸਮਾਨ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਨ
ਲਾਲ ਰਤਨ ਭਰੇ ਜਿਹ ਮਾਹੀਂ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧੇਨੁ ਸਮੀਧਰੁ ਕੋਟਿਕ
ਕੌਣ ਗਣੇ ਗਣਤੀ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀਂ ॥
ਰਿਧਿ ਸੋ ਸਿਧਿ ਪਦਾਰਥ ਚਾਰ
ਬਸੇ ਜਿਹ ਕੀ ਪਗਿ ਕੀ ਰਜ ਸਾਹੀ ॥
ਸੋ ਗੁਰੁ ਪੂਰਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਾਂਗਤ
ਕੌਤਕ ਸੰਤ ਲਖਿਓ ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥੮॥

ਕੁੰਡਲੀਆਂ ਛੰਦ

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮੋਰ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਿ ਬਿਧਿ ਜਾਨਣਹਾਰ ॥
ਪੰਥ ਉਪਾਵਨ ਕਾਰਣੇ ਕਲਿ ਮਹਿ ਲੀਆ ਅਵਤਾਰੁ ॥੯॥
ਕਲਿ ਮਹਿ ਲੀਆ ਅਵਤਾਰੁ
ਦੀਨਦਇਆਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥
ਜੀਅ ਕੀ ਜਾਨਣਹਾਰ ਸਗਲ ਘਟਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧੦॥
ਲੀਨੇ ਸੰਗੀ ਨਾਲਿ ਜਿਨਾਂ ਰਲਿ ਭਗਤਿ ਕਮਾਈ ॥
ਪੰਜ ਪਿਆਰੇ ਸੰਗਿ ਨਾਮ ਕਹਿ ਤਿਨਾ ਸੁਨਾਈ ॥੧੧॥
ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸੋਢੀ ਜਿਹ ਜਾਮਾ ॥
ਪਟਨੇ ਲੀਆ ਅਵਤਾਰ ਬਹੁਰਿ ਅਨੰਦਪੁਰਿ ਧਾਮਾ ॥੧੨॥
ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਸੋਭਤੀ ਛੱਤਰੀ
ਪੁਰੀ ਲਊ ਜਨਮ ਲੀਆ ਜਿਸੁ ॥
ਹੈਸੀ ਲਵ ਅਵਤਾਰੁ ਰਾਮ ਪਕਰਿਓ ਹੈ ਜਿਸੁ ॥੧੩॥
ਮੋਹਕਮ ਸਿੰਘ ਛੀਪਾ ਦਵਾਰਵਤੀ ਜਿਹ ਧਾਮ ॥
ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਉਤਰੇ ਸੰਤ ਸਵਾਰਨ ਕਾਮ ॥੧੪॥
ਸਾਹਿਬ ਸਿੰਘ ਸਹੀਦ ਬਿਦਰ ਤਿਸੁ ਜਨਮ ਪਛਾਨੋ ॥
ਹੈਸੀ ਨਾਈ ਸਿੱਖ ਸੈਣਿ ਕੇ ਲੱਛਣ ਜਾਨੋ ॥੧੫॥
ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਹਠੀਲਾ ਜੱਟ ਬਖਾਨੀਐ ॥
ਹਸਤਨਾਪੁਰਿ ਕਾ ਜਨਮ ਸੋ ਧੰਨਾ ਜਾਨੀਐ ॥੧੬॥
ਹਿੰਮਤ ਸਿੰਘ ਨਿਹੰਗ ਸਿੰਘ ਝੀਵਰ ਫੰਧਕੁ ਜਾਨ ॥

ਇਨ ਪੰਚਨ ਕੋ ਦਯ ਕੈ ਫੁਨਿ ਇਨ ਤੇ ਲੀਓ ਸੁਜਾਨ ॥੧੭॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥

ਸਿਰਗੁੰਮੀਏ ਮੀਣੀਏ ਮਸੰਦੀਏ ਜਾਣ ॥

ਰਾਮਰਾਈਏ ਧੀਰਮਲੀਏ

ਇਨ ਸਿਉ ਮੇਲਿ ਨ ਮਾਨ ॥੧੮॥

ਜੋ ਜੋ ਗੁਰ ਕੇ ਮੰਤਰ ਹੀਣ ਮੁੱਹ ਮੁੰਨੇ ਧੀਆਂ ਮਾਰ ॥

ਇਨ ਸੰਗਿ ਮੇਲਿ ਨਾ ਕੀਜਈ ਇਹ ਆਖੀ ਕਰਤਾਰ ॥੧੯॥

ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਕੀ ਟਹਿਲ ਕਮਾਵਨੀ ਗੁਰੁਮੰਤਰ ਰਖਣਾ ਚੀਤਿ ॥

ਬੰਸ ਘਾਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਇਹ ਸਿੰਘਨ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥੨੦॥

ਜੋ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕੇ ਮੰਤਰ ਕੋ ਰਾਖਉ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥

ਤਿਸੁ ਕੋ ਬਾਂਹਿ ਪਕੜ ਕੈ ਰਾਖਉਂ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਿ ॥੨੧॥

ਮੂਲ ਮੰਤਰ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸੇ ਸਿੰਘ ਜੀ ਕਾ

ਸੋ ਮੈਂ ਕਹਿਆ ਸੁਣਾਇ ॥

ਇਹ ਮੂਲ ਮੰਤਰ ਜੋ ਪੜ੍ਹੈ ਸੁਣੈ

ਸੋ ਨਾਹੀ ਜਮਿ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੨੨॥ (ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਪੋਥੀ)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਧਿ

ੴ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਹੈ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਧਿ

ਸਵੈਯਾ ॥

ਆਇ ਜਬਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਅਭਿਲਾਖੀ
ਪਾਂਚ ਸੁ ਸਿੰਘਨ ਚਯਨ ਕਰੀਜੈ ।
ਸਕੇਸ ਕਰਹਿ ਇਨਸਾਨ ਸਬਹਿ ਜਨ
ਨਿਰਮਲ ਸੁਛ ਪੁਸਾਕ ਪਹਿਰੀਜੈ ।
ਨਿਰਮਲ ਕੰਬਰ ਦੇਹੁ ਬਿਛਾਈ
ਸਭ ਤਿਸ ਕੰਬਰ ਆਸਨ ਕੀਜੈ ।
ਕੰਬਰ ਊਪਰ ਰਾਖ ਲੋਹ ਪਾਤਰ
ਪਾਤਰ ਮਹਿ ਸਬ ਨਦਰਿ ਟਿਕੀਜੈ ॥੧੧੧ ॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਪਾਂਚ ਕਕਾਰ ਸੰਪੂਰਣ ਦੇਖਿ ਕੈ
ਯਾਚਕ ਸਿਖਹਿ ਸੰਮੁਖ ਬੈਠੀਜੈ ।
ਜਲ ਬਤਾਸ ਲੋਹ ਪਾਤਰ ਮਹਿ ਡਾਰਿ ਕੈ

ਜਹਿ ਸਿਖ ਆਸਨ ਬੀਰ ਲਵੀਜੈ।
ਹਾਥ ਪ੍ਰਥਮ ਸਿੰਘ ਖੰਡੇ ਕਉ ਲੈਕਰਿ
ਜਲੌ ਬਤਾਸੇ ਕਉ ਖੂਬ ਮਿਲੀਜੈ।
ਜਪੁ ਕੇ ਪਾਠ ਕਰਹਿ ਸੰਗਿ ਤਿਹ ਸਿਖ
ਪਾਤਰਿ ਦੂਸਰ ਹਾਥ ਧਰੀਜੈ॥੧੧੨॥

ਸਵੈਯਾ॥

ਪਾਂਚਹੁ ਮਹਿ ਚਾਰ ਅਵਰੁ ਜੋ ਹੋਵਹਿ
ਪਾਤਰ ਊਪਰ ਹਾਥ ਰਖੀਜੈ।
ਆਪਨਿ ਆਪਨਿ ਬਾਰਿ ਯੋ ਪਾਂਚਹੁ
ਪਾਂਚ ਹੀ ਬਾਣੀ ਕੋ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹੀਜੈ।
ਜਪੁ ਜਾਪੁ ਸਵੈਯੇ ਚੌਪਈ ਅਨੰਦੁ ਕੋ
ਪਾਠ ਸੌਂ ਪਾਹੁਲ ਤਿਆਰ ਕਰੀਜੈ।
ਪਾਂਚ ਚੁਲੇ ਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਸੁ ਯਾਜਕ
ਏਤ ਹੀ ਨੇਤ੍ਰ ਕੇਸ ਪਵੀਜੈ॥੧੧੩॥

ਸਵੈਯਾ॥

ਪ੍ਰਤਿ ਏਕ ਚੁਲੇ ਸੰਗ ਯਾਚਕ ਮੁਖ ਤੇ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੀ ਫਤਿਹ ਗਜਾਵੈ।
ਯਾਚਕ ਸਿੰਘ ਜੋ ਅਵਰੁ ਭਿ ਹੋਇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਏਕੁ ਹੀ ਪਾਤਰ ਪਾਵੈ।

ਰਹਿਤ ਕੁਰਹਿਤ ਬਤਾਇ ਕੇ ਸਬਹਿਨ
ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਵਾਵੈ।
ਪੁਨ ਸਭ ਏਕੁ ਹੀ ਬਰਤਨ ਮਾਹਿ
ਏਕਠਿ ਖਾਨ ਔ ਪਾਨ ਕਰਾਵੈ॥੧੧੪॥

ਰਹਿਤ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥

ਅਬ ਰਹਿਤ ਸੁਨਹੁ ਗੁਰ ਸਿੰਘਨ ਕੀ
ਹਰਿ ਧਿਆਨ ਧਰੇ ਉਰ ਜੁਧ ਚਿਤਾਰੇ।
ਜਬ ਆਰਤਿ ਆਇ ਪੁਕਾਰ ਕਰਹਿ
ਨਿਜ ਸੂਖ ਤਜੇ ਤਿਨ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ।
ਨਹਿ ਜਾਤਿ ਸੁਜਾਤਿ ਬਿਚਾਰ ਕਰਹਿ
ਅਰੁ ਪੂਤ ਖੁਦਾਇ ਜਨਾਹਿ ਸਬਾਰੇ।
ਰਹੁ ਰੀਤ ਗਹਿ ਨਹਿ ਬਿਪਰਨ ਕੀ
ਅਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੋਖ ਦੁਆਰੇ॥੧੧੫॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਸਿੰਘ ਸਸਤ੍ਰ ਸਜਾਇ ਸਨੇਹ ਤਨਹਿ
ਜੇਊ ਨੀਕ ਨਿਸਾਨ ਹੈ ਈਸਰ ਕੇਰਾ।
ਬਿਨ ਸਸਤ੍ਰਨ ਨਰੁ ਮ੍ਰਿਗਾਲ ਬਨੇ
ਸਭ ਭਾਨ ਮਿਟੈ ਦ੍ਰਿਗ ਤੀਸਰ ਕੇਰਾ।
ਜਪੁ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮ ਸਸਤ੍ਰਨ ਸੋਂ

ਤਪੁ ਦਾਇਕ ਚਲਹਿ ਤਪੀਸਰ ਕੇਰਾ।
ਖਗ ਖੰਡ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ਬਡੇ
ਇਹੈ ਨਾਮੁ ਸਹੀ ਜਗਦੀਸੁਰ ਕੇਰਾ ॥੧੧੬॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਨਹਿ ਖੰਡ ਕਰਹਿ ਸਿੰਘ ਰੋਮਨ ਕਉ
ਔ ਰੋਮਾਂਤਕ ਮੂਲ ਨਹਿ ਰੋਮ ਛੁਹਾਵੈ।
ਦਸਤਾਰ ਸਜਹਿ ਸਿੰਘ ਸਾਬਤ ਸੂਰਤਿ
ਨਾਕ ਅਉ ਕਾਨ ਨਹਿ ਬਿੰਧਾਵੈ।
ਜਬ ਸਿੰਘ ਬੀਨਿੰਦਹ ਸਿੰਘ ਕੋਇ
ਤਉ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ ਗਜਾਵੈ।
ਜਬ ਭੋਜਨ ਬਿੰਜਨ ਸਿੰਘ ਕਰਹਿ
ਅੰਨ ਭੂਖਹਿ ਦੇ ਕਰਿ ਪਾਛੈ ਖਾਵੈ ॥੧੧੭॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਹੁਕਾ ਔ ਕੁਠਾ ਚਰਸ ਤਬਾਕੂ
ਭੂਲਹਿ ਸਿੰਘ ਨਜੀਕ ਨ ਜਾਵੈ।
ਵਸਤ੍ਰ ਸੂਹਾ ਨਸਵਾਰ ਤਜਹਿ
ਨਹਿ ਹੁਕਈ ਕੇ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਢਾਵੈ।
ਨਿਤ ਨੀਤਿ ਕਰਹਿ ਸੰਗਿ ਸਿੰਘਨ ਕਾ
ਅਸਿੰਘਨ ਫੋਕਟ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹਿ ਪਾਵੈ।

ਨਿਤ ਨੀਤਿ ਕਰਹਿ ਸੰਗਿ ਨਾਰਿ ਨਿਜੈ
ਪਰ ਨਾਰਿ ਸੁਤਾ ਨਿਜ ਮਾਤ ਜਨਾਵੈ ॥੧੧੮॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਅਰਪਨ ਪੂਜਨ ਸੁਖਨ ਤਰਪਨ
ਪੂਛਨ ਬਰਤ ਕੋ ਸਿੰਘ ਬਿਦਾਰੈ।
ਸਗਨ ਮਹੂਰਤ ਜੰਤਰ ਮੰਤਰ
ਤੰਤਰ ਕਾ ਨਹਿ ਭਰਮ ਚਿਤਾਰੈ।
ਹੋਮ ਸ੍ਰਾਧ ਵਿਵਰਜਿਤ ਹਹਿ ਸਿੰਘ
ਰਾਸੀ ਔ ਗ੍ਰਿਹਿ ਦਿਸ ਨਾਹਿ ਬਿਚਾਰੈ।
ਝੂਠ ਕਪਟ ਛਲ ਚੋਰੀ ਔ ਯਾਰੀ
ਨਿੰਦ ਜੂਆ ਅਨਰਾਧ ਨਿਵਾਰੈ ॥੧੧੯॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਉਤਮ ਕਿਰਤ ਵਿਉਪਾਰ ਕੀ ਹਹਿ
ਸਿੰਘ ਕੂੜ ਕੁਸਤ ਨ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ।
ਮਧਮ ਕਿਰਤ ਕਿਸਾਨ ਕੀ ਜਾਨਿ ਕੈ
ਸਿੰਘ ਦਹ ਨਾਖੁਨ ਕੀ ਕਰਿ ਖਾਵੈ।
ਸਿੰਘ ਕਬਹੁ ਨਹਿ ਚਾਕਰ ਹੋਵਹਿ
ਹੋਹਿ ਤਉ ਸੈਨਿਕ ਸੇਵ ਸੁਹਾਵੈ।
ਏਕੁ ਅਕਾਲ ਬਿਨਾ ਸਿੰਘ
ਅਵਰਨ ਦੇਵਨ ਪਹਿ ਨਹਿ ਸੀਸ ਝੁਕਾਵੈ ॥੧੨੦॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਸੰਪਤ ਪਰ ਕਬਹੂੰ
ਸਿੰਘ ਨਹਿ ਭੂਲਹਿ ਆਂਖ ਟਿਕਾਵੈ।
ਕਿਰਤ ਕਰਹਿ ਦਹ ਨਾਖੁਨ ਕੀ ਸਿੰਘ
ਔਰਨ ਕਾ ਹੱਕ ਮੂਲ ਨ ਖਾਵੈ।
ਨਿਸਸਤ੍ਰ ਤੇ ਨਹਿ ਚੋਟ ਕਰਹਿ ਸਿੰਘ
ਚੋਟ ਪਿਛੋਰ ਨਹਿ ਕਬਹੂੰ ਲਾਵੈ।
ਮੜੀ ਅਉ ਮਸਾਣੀ ਗੋਰ ਬਤਾਣੀ
ਭੂਲਹਿ ਸਿੰਘ ਨਹਿ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵੈ ॥੧੨੧॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਜੋ ਨਿਜ ਕਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਜਾਨੈ
ਬੇਮੁਖ ਕਾ ਸਿੰਘ ਭੋਜ ਨਹਿ ਸੇਵੈ।
ਆਪਨ ਇਸਟ ਬਿਨਾ ਅਵਰਨ ਕਾ
ਸਿੰਘ ਕਬਹੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਹਿ ਲੇਵੈ।
ਮਤਿ ਪ੍ਰਵਿਰਤ ਭਏ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ
ਅਵਰਨ ਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੋ ਜੇਵੈ।
ਅਰੁ ਫਿਰ ਸਿਦਕ ਭਿ ਡੋਲਹਿ ਤਿਸ ਕਾ
ਸਮ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੋ ਸਭਸੁ ਜਨੇਵੈ ॥੧੨੨॥

ਸਵੈਯਾ ॥

ਅਲਪ ਆਹਾਰ ਕਰਹਿ ਕਮ ਸੋਵਹਿ
ਲੋਭ ਵਸਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਹਿ ਖਾਵੈ।

ਨਿੰਦਹਿ ਨਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਉ ਕਬਹੂੰ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੀ ਸੁ ਦੇਨ ਗਣਾਵੈ।
ਖਾਨ ਅਉ ਪਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਬਹੂੰ
ਤਨ ਮਨ ਮਾਫਕ ਹੋਇ ਸੁ ਪਾਵੈ।
ਜੇਤਸ ਅੰਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਬਹੂੰ
ਪਹਿਰ ਪੋਸਾਕ ਹਮੇਸ ਜੀਮਾਵੈ॥੧੨੩॥

ਸਵੈਯਾ॥

ਸਾਸ ਜਬਹਿ ਕੋਇ ਤਿਆਗਤ ਹੈ
ਤਬ ਸਿੰਘ ਮਨਹਿ ਨਹਿ ਸੋਕ ਮਨਾਵੈ।
ਆਸਨ ਭੂਮਿ ਪੈ ਨਾਹਿ ਕਰਹਿ ਸਿੰਘ
ਪਹਿਲ ਸੋ ਮੰਚ ਪੈ ਆਸਨ ਲਾਵੈ।
ਹੁਕਮ ਹਰਿ ਕਾ ਹੂਆ ਸਤਿ ਮਾਨੈ
ਚੀਤ ਕਰਹਿ ਸੋਇ ਭੋਜਨ ਪਾਵੈ।
ਅੰਚਕ ਪੰਚਕ ਚੀਤ ਧਰਹਿ ਨਹਿ
ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵੈ॥੧੨੪॥ ਇਤੀ॥

(ਰਹਿਤਨਾਮਾ ਭਾਈ ਜੈਤਾ ਜੀ)

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ॥

ਬੇਨਤੀਆਂ

ਵਿਸ਼ਰਾਮ

ਗੁਰਬਾਣੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਸ਼ੁੱਧ ਉਚਾਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਰਾਮਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਅਰਥ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋ ਸਕੇ। ਗੁਟਕਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਪੰਗਤੀ ਇਕ ਲਾਈਨ ਵਿਚ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਵਾਲੇ ਅਸਥਾਨ ਉਪਰ ਸਪੇਸ ਵਿਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ :-

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਇ   ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥

ਅਤੇ ਜੋ ਪੰਗਤੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਪੰਗਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਵਾਲੇ ਅਸਥਾਨ ਤੋਂ ਦੋ ਪੰਗਤੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਛਾਪਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ :-

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ
ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਧਾਈਆ ॥

ਸ੍ਰੀ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਪਉੜੀ ਨੰ: ੫੦, ੫੧, ੫੩, ੬੦ ਵਿਚ ਜੋ ਪਾਠ ਹਨ। ਉਹ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਛਪੇ ਹਨ ਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਹਨ। ਇਹ ਪਾਠ ਪੁਰਾਤਨ ਪ੍ਰਮਾਣਨੀਕ ਗੁਟਕਿਆਂ ਅਤੇ ਦਸਮ ਸਰੂਪਾਂ ਤੋਂ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਕੇ ਛਾਪੇ ਗਏ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਪਹਿਲੇ ਛੰਦ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਇਕ ਬੜੇ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਛੰਦਾਂ ਦੀਆਂ ਪਉੜੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤੁਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਚਾਰ ਹੈ। ਸਭ ਚੌਹ ਤੁਕੀ ਛੰਦ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਪਉੜੀਆਂ ਵਿਚ ਅਰਧ ਪ੍ਰਯਾਤ ਅਨੁਸਾਰ ਡੰਡੇ ਲੱਗੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ੁੱਧ ਹਨ ਉਚਾਰਨ ਵੇਲੇ ਇਹਨਾਂ ਪੰਗਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਅਰਥ ਮੁਤਾਬਿਕ ਲੱਗੇਗਾ।

੧) ਕਲੰਕੰ ਬਿਨਾਨੇ ॥ ਕਲੰਕੀ ਸਰੂਪੇ ॥ (ਲਿਖਤੀ)
ਕਲੰਕੰ ਬਿਨਾ, ਨੇਕਲੰਕੀ ਸਰੂਪੇ ॥ (ਉਚਾਰਨ ਸੇਧ)

ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ॥ ਸੁਰੰ ਪਰਮ ਰੂਪੇ ॥੫੦ ॥ (ਲਿਖਤੀ)
ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇਸੁਰੰ, ਪਰਮ ਰੂਪੇ ॥੫੦ ॥ (ਉਚਾਰਨ ਸੇਧ)

੨) ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ॥ ਸੁਰੰ ਪਰਮ ਸਿੱਧੇ ॥ (ਲਿਖਤੀ)
ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇਸੁਰੰ, ਪਰਮ ਸਿੱਧੇ ॥ (ਉਚਾਰਨ ਸੇਧ)

ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ॥ ਸੁਰੰ ਪਰਮ ਬ੍ਰਿਧੇ ॥੫੧ ॥ (ਲਿਖਤੀ)
ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇਸੁਰੰ, ਪਰਮ ਬ੍ਰਿਧੇ ॥੫੧ ॥ (ਉਚਾਰਨ ਸੇਧ)

੩) ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ॥ ਸੁਰੰ ਪਰਮ ਜੁਗਤੇ ॥੫੩ ॥ (ਲਿਖਤੀ)
ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇਸੁਰੰ, ਪਰਮ ਜੁਗਤੇ ॥੫੩ ॥ (ਉਚਾਰਨ ਸੇਧ)

੪) ਪਰਮ ਪਰਮ ਪਰਮੇ ॥ ਸੁਰੰ ਪ੍ਰੋਛ ਪਾਲੰ ॥੬੦ ॥ (ਲਿਖਤੀ)
ਪਰਮ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸੁਰੰ, ਪ੍ਰੋਛ ਪਾਲੰ ॥੬੦ ॥ (ਉਚਾਰਨ ਸੇਧ)

ਪਾਠ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਉਚਾਰਨ ਸੇਧਾਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਜੋ ਹੈ ਸਭ ਸ਼ੁੱਧ ਹਨ। ਸਭ ਪੁਰਾਤਨ ਪ੍ਰਮਾਣਨੀਕ ਸਰੂਪਾਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਹਨ।

ਇਕ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਗੁਟਕਾ ਸਾਹਿਬ ਅਤੇ ਇਕ ਪੁਰਾਤਨ ਲਿਖਤੀ ਬੀੜ ਵਿਚ ਉਚਾਰਨ ਸੇਧਾਂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਵੀ ਪਾਠ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਖ਼ਾਲਸਾ ਜੀ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਸੰਪ੍ਰਦਾਵਾਂ ਵਿਚ ਸੀਨਾ ਬਸੀਨਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਣੀ ਦੇ ਅਰਥ ਬੋਧ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਸੱਚਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਮਾਤਾ ਸਾਹਿਬ ਕੌਰ ਜੀ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਉਪਰ ਕਰਵਾਏ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਸੱਚਖੰਡ ਗਮਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੰਥ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਮਾਤਾ ਸੁੰਦਰ ਕੌਰ ਜੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਨੁਸਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਜੋ ਪੋਥੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਖ਼ਾਲਸੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਉਸ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਇਕ ਥਾਂ ਇਕਤਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸ਼ਹੀਦ ਨੂੰ ਕੀਤਾ। ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਜੋ ਪੋਥੀਆਂ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਾਨੂੰ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਵਲੋਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੂੰ ਲਿਖੀ ਚਿੱਠੀ ਵਿਚੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਦੀ
ਇਤਿਹਾਸਕ ਚਿੱਠੀ

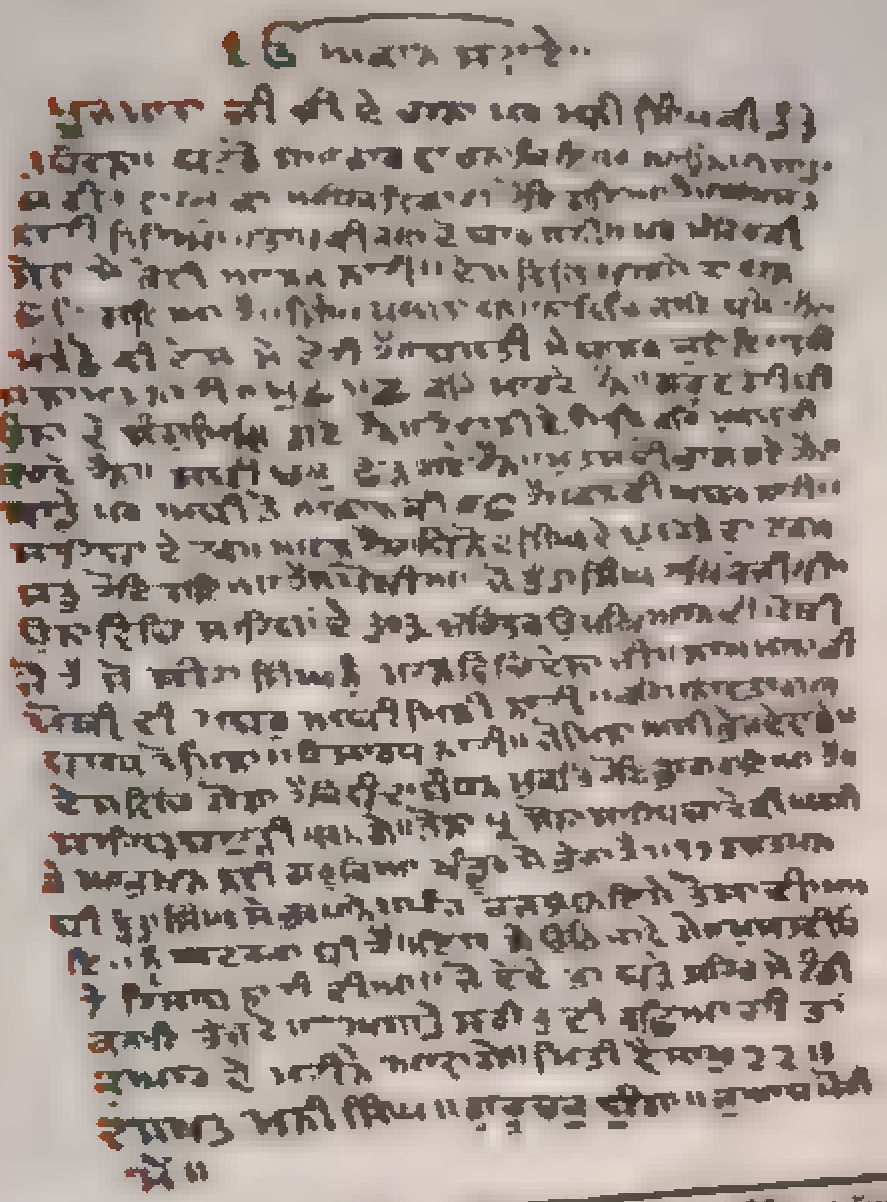
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਹ ਚਿੱਠੀ (ਅਸਲ ਰੂਪ 'ਚ) ਗਿਆਨੀ ਗਰਜਾ ਸਿੰਘ 'ਸ਼ੌਕ'- ਸੰਪਾਦਕ 'ਸਿੱਖ ਬੀਰ' (ਦਿੱਲੀ) ਮਾਸਕ ਪੱਤ੍ਰ-ਗੁਰਦੁਆਰਾ 'ਰਕਾਬ ਗੰਜ' ਦਿੱਲੀ, ... ਪਾਸ ਹੈ। ... ਸਿੰਘ 'ਸਾਹਿਬ' 'ਅਤੀਤ ਮੰਡਲ' ... ਨਿਵਾਸੀ ... ਨੂੰ ... ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ੧੯੨੯-੩੦ ਈਸਵੀ 'ਚ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸੋਂ ਇਸ ਦਾ ਫ਼ੋਟੋ ... ਲੀਤਾ ਹੈ, ਅਸਾਂ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇਥੇ ਛਾਪੀ ਸੀ।

—ਲੇਖਕ

੧ ਓ ਅਕਾਲ ਸਹਾਏ ॥

ਪੂਜ ਮਾਤਾ ਜੀ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪਰ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕੀ ਡੰਡੌ-
ਤ ਬੰਦਨਾ ॥ ਬਹੁਤੇ ਸਮਾਚਾਰ ਬਾਚਨਾ ਕਿ ਇਧਰ ਆਉਣ ਪਰ ਸਾਡਾ
ਸਰੀਰੁ ਬਾਯੂ ਕਾ ਅਧਿਕ ਵਿਕਾਰੀ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ॥ ਸੁਅਸਤ[1]
ਨਾਹੀ ਰਿਹਾ ॥ ਭਾਪ ਕੀ ਕਥਾ ਦੋ ਬਾਰ ਸੁਨੀ ॥ ਪਰ ਮੰਦਿਰ ਕੀ
ਸੇਵਾ ਮੈਂ ਕੋਈ ਆਲਸੁ ਨਾਹੀ ॥ ਇਸ ਵਿਚਿ ਖਾਲਸੇ ਦਾ ਬਲੁ
ਟੁਟਿ ਗਇਆ ਹੈ ॥ ਸਿੰਘ ਪਰਬਤਾਂ ਬਯਾਨਾ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਬਸੇ ਹੈਨ ॥
ਮਲੇਛੋਂ ਕੀ ਦੇਸੁ ਮੇਂ ਦੌੜੀ ਹੈ ॥ ਬਸਤੀ ਮੈਂ ਬਾਲਕ ਜਨਾਂ ਇਸਤਰੀ
ਸਲਾਮਤੁ ਨਾਹੀ ॥ ਮੁਣੁ ਮੁਣੁ ਕਰਿ ਮਾਰਦੇ ਹੈਨ ॥ ਗੁਰੂ ਦਰੋਹੀ ਭੀ
ਉਨਾ ਦੇ ਸੰਗੁ ਮਿਲਿ ਗਏ ਹੈਨ ॥ ਹੰਦਾਲੀਏ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਮੁਖਬਰੀ
ਕਰਦੇ ਹੈਨ ॥ ਸਭੀ 'ਵਤੁ' ਛੋਡ ਗਏ ਹੈਨ ॥ ਮੁਤਸਦੀ ਭਾਗ ਗਏ ਹੈਨ ॥
ਸਾਡੇ ਪਰ ਅਭੀ ਤੋ ਅਕਾਲ ਕੀ ਰਛਾ ਹੈ ॥ ਕਲ ਕੀ ਖਬਰ ਨਾਹੀ ॥
ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਟਲ ਹੈਨ ॥ ਬਿਨੋਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਪੁਤਰੋਲੇ ਦਾ ਹੁਕਮ-
ਸਤੁ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ॥ 'ਪੋਥੀਆਂ' ਜੋ 'ਚੰਡਾ ਸਿੰਘ ਹਾਥਿ ਭੇਜੀ ਥੀ ॥
'ਉਨਾ ਵਿਚਿ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ੩੦੩ 'ਚਰਿਤ੍ਰ ਉਪਖਿਆਨ' ਦੀ ਪੋਥੀ'
'ਨਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸੀਹਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਮਹਲ ਵਿਚਿ ਦੇਨਾ ਸੀ' ॥ 'ਨਾਮ ਮਾਲਾ' ਕੀ
ਪੋਥੀ ਦੀ ਖਬਰੁ ਅਭੀ ਮਿਲੀ ਨਾਹੀ ॥ 'ਕ੍ਰਿਸਨਾਵਤਾਰ' ਪੂਰ-
ਬਾਰਧ[2] ਤੋ ਮਿਲਾ ॥ ਉਤ੍ਰਾਰਧ[3] ਨਾਹੀ ॥ ਜੋ ਮਿਲਾ ਅਸੀ ਭੇਜ ਦੇਵਾਂਗੇ ॥'
ਇਸ ਵਿਚਿ ਲੇਖਾ ਹੈ ਕਿ ਬੰਦਾ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਭਾਗ ਗਇਆ ਹੈ ॥
ਸਾਹਿਬ ਬਾਪੂਜੀ ਕਰਨਕੇ ॥ ਤੋ ਕਾ ੫ ਸੋਨਾ ਸਾਹਿਬਜਾਦੇ ਕੀ ਘਰਨੀ
ਕੇ ਆਭੂਖਨ ਲਈ ਗੁਰੂ'ਕਿਆਂ ਖੰਡੂਰ ਸੇ ਭੇਜਾ ਹੈ ॥ ੧੭ ਰਸਤਪਨ
ਕੀ ਚੰਡਾ ਸਿੰਘ ਸੇ ਭਰ ਪਾਏ ॥ ਪੰਜ ਰਸਤਪਨ ਇਸੇ ਭੇਜਾ ਦੀਆ ॥
ਇਸ ਨੂੰ ਬਹਰਦਾ ਭੀ ਹੈ ॥ ਇਸ ਸੇ ਉਠਿ ਜਾਵੈਂਗੇ ॥ ਮੁਸਤਦੀਓ
ਨੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਹੀ ਦੀਆ ॥ ਜੋ ਦੇਂਦੇ ਤਾਂ ਬਤੇ ਸਹਿਰ ਸੇ ਹੁੰਡੀ
ਕਰਾਇ ਭੇਜਦੇ ॥ ਅਸਾਡੇ ਸਰੀਰੁ ਦੀ ਰਛਿਆ ਰਹੀ ਤਾਂ
ਕੁਆਰ[4] ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਆਵਾਂਗੇ ॥ ਮਿਤੀ ਵੈਸਾਖੁ ੨੨ ॥
ਦਸਖਤ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ॥ ਗੁਰੂ ਚਕੁ ਚੂੰਗਾ ॥ ਜੁਆਬ ਪੋਠੀ ਮੈਂ

੧—ਤਨ-ਦਰੁਸਤ, ਨਵਾਂ-ਨਰੋਆ ।   ੨—ਪਹਿਲਾ ਖੰਡ ।
੩—ਛੇਕੜਲਾ ਖੰਡ ।   ੪—ਅੱਸੂ ।

ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸ਼ਹੀਦ ਨੇ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਇਕ ਥਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ। ਕਈ ਭੁੱਲੜ ਲੋਕ ਇਹ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਬਿਲਕੁੱਲ ਗ਼ਲਤ ਹੈ। ਖ਼ਾਲਸਾ ਜੀ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿੱਖ ਨੇ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਬਾਣੀ ਉਪਰ ਕਿੰਤੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਇਕ ਵਿਚਾਰ ਜ਼ਰੂਰ ਸਿੰਘਾਂ ਵਿਚ ਹੋਈ ਕਿ ਇਸ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪੋਥੀਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਗੱਲ ਉਪਰ ਤਖ਼ਤ ਸ੍ਰੀ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਾਸ਼ੀ ਵਿਖੇ ਕਾਫੀ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਗੁਰਮਤੇ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਸਿੰਘ ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨੂੰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਪੋਥੀਆਂ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਸਿੰਘ ਇਕ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਪਰ ਇਹ ਸ਼ੰਕਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਬਾਣੀ ਦਸਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਸਾਰੇ ਸਿੰਘ ਸਮੁੱਚੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਦੀ ਮੰਨਦੇ ਸਨ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮੱਸੇ ਰੰਘੜ ਦਾ ਕਬਜਾ ਸੱਚਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਉਪਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਮੱਸੇ ਰੰਘੜ ਨੂੰ ਸੋਧਾ ਲਾਉਣ ਲਈ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਦਲ ਵਿਚੋਂ ਭਾਈ ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਸੁੱਖਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬੁੱਢੇ ਜੌਹੜ ਤੋਂ ਚਾਲਾ ਪਾ ਕੇ ਆਏ। ਇਹਨਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਪੜਾਅ ਤਖ਼ਤ ਸ੍ਰੀ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ। ਭਾਈ ਸੁੱਖਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਅਤੇ ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸਿੰਘਾਂ ਵਿਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਵਿਚਾਰ ਬਾਰੇ ਪੁਛਿਆ ਤਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਦੱਸੀ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਤੋਂ ਗੁਰਮਤਿ ਵੀਚਾਰ ਪੁਛੇ। ਭਾਈ ਸੁੱਖਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਗੁਰਮਤੇ ਉਪਰ ਦੀਰਘ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਖ਼ਾਲਸੇ ਨੂੰ ਆਖ਼ਰੀ ਫ਼ੈਸਲਾ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਉਪਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਜਦੋਂ ਖ਼ਾਲਸੇ ਨੇ ਆਖ਼ਰੀ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਿਆ ਤਾਂ ਦੋਨਾਂ ਸੂਰਮਿਆ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ ਆਖੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬੁੱਢਾ ਜੌਹੜ ਤੋਂ ਮੱਸੇ ਰੰਘੜ ਨੂੰ ਸੋਧਾ ਲਾਉਣ ਲਈ ਆਏ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਮੱਸੇ ਨੂੰ ਸੋਧਾ ਲਾਉਣ ਸਮੇਂ ਸੱਚਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਇਸ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਪੋਥੀਆਂ ਵਿਚ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਕਾਰਜ ਵਿਚ

ਸਫਲਤਾ ਬਖਸ਼ੀ। ਅਸੀਂ ਦੋਨੋਂ ਸਿੰਘ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤ ਖ਼ਾਲਸੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਤਾਂ ਇਸ ਬੀੜ ਨੂੰ ਇਕ ਥਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਮੱਸੇ ਨੂੰ ਸੋਧਾ ਲਾ ਕੇ ਭਾਈ ਸੁੱਖਾ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤ ਖ਼ਾਲਸੇ ਕੋਲ ਤਖ਼ਤ ਸ੍ਰੀ ਦਮਦਮਾ ਸਹਿਬ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਖ਼ਾਲਸੇ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋਨਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਦੋਨਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਗੁਰਮਤਾ ਸੋਧ ਕੇ ਖ਼ਾਲਸੇ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਜੋ ਸਫਲਤਾ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਇਹ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਦਕਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੋ ਪਹਿਲਾ ਗੁਰਮਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਦਸਮੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੀ ਬੀੜ ਇਕ ਥਾਂ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਗੁਰਮਤੇ ਉਪਰ ਸਾਰੇ ਖਾਲਸੇ ਨੇ ਜੈਕਾਰਿਆ ਦੀ ਗੂੰਜ ਵਿਚ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਅਤੇ ਵੀਚਾਰ ਸਬੰਧੀ ਇਕ ਮਤ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਵਲੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕ ਬੀੜਾਂ ਲਿਖ ਕੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀਆ ਗਈਆਂ। ਜਿਵੇਂ-ਜਿਵੇਂ ਸਿੰਘਾਂ ਕੋਲ ਦਸਮ ਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਪੋਥੀਆਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਾਂ ਲਿਖਾਰੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਿੰਘਾਂ ਤੋਂ ਪੋਥੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ। ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਖਾਰੀ ਸਿੰਘ ਲਿਖਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਇਸ ਕਰਕੇ ਲਿਖਤੀ ਬੀੜਾਂ ਵਿਚ ਬਾਣੀ ਦੇ ਤਤਕਰੇ ਦਾ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਜੋ ਪਾਠਾਂਤਰ ਸਬੰਧੀ ਕੁਝ ਅੰਤਰ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਉਪਰ ਸ਼ੰਕਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਪਾਵਨ ਲਿਖਤੀ ਸਰੂਪਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਵੀ ਪਾਠਾਂਤਰ ਹਨ। ਇਹ ਖ਼ਾਲਸੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਬੈਠ ਕੇ ਇਕਮਤ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਬਚਿਤਰ ਨਾਟਕ ਗ੍ਰੰਥ ਜਾਂ ਦਸਮੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਗ੍ਰੰਥ ਕਹਿ ਕੇ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਚੱਲਤ ਹੋ ਗਇਆ। ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਅੰਦਰ ਸਾਰੇ ਤਖ਼ਤਾਂ ਉਪਰ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸਦੀਆਂ ਤੱਕ ਪੰਥ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਆ ਕੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ

ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਦੀਵੀ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਗੱਲ ਦੀ ਖਾਸ ਚਰਚਾ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ ਰਾਜ ਦਾ ਪਤਨ ਹੋਣਾ ਹੈ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਵਸਦੀ ਸਿੱਖ (ਮਾਰਸ਼ਲ) ਕੌਮ ਵਲੋਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਲੱਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚੋਂ ਰਾਜ ਸੱਤਾ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਾਂ ਅੰਦਰ ਆਪਸੀ ਫੁੱਟ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੀ 14 ਜੁਲਾਈ 1873 ਈ. ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ਹੋਈ। ਜਿਸ ਮੀਟਿੰਗ ਦੀ ਕਾਪੀ ਬਾਬਾ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰੰਧਾਵੇ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਇਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿਚ ਲੈ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵੇਰਵਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਵਲੋਂ ਲਿਖੇ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਸਟੀਕ ਗੁਰਬਾਣੀ ਅਰਥ ਭੰਡਾਰ ਦੀ ੧੨ਵੀਂ ਪੋਥੀ ਵਿਚੋਂ ਪੜ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਸ਼ਹੀਦ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਸਪੁੱਤਰ ਭਾਈ ਦੇਸਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਹਿਤਨਾਮੇ ਵਿਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ।

ਦੂਹੂ ਗ੍ਰੰਥ ਮੈਂ ਬਾਣੀ ਜੋਈ,
ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਪਾਠ ਕਰੇ ਨਿਤ ਸੋਈ।

ਦੂਹੂ ਦਾ ਅਰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਹੈ। ਸੰਨ 1857 ਈ. ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ 32 ਲਿਖਤੀ ਦਸਮ ਸਰੂਪਾਂ ਤੋਂ ਸੁਧਾਈ ਕਰਕੇ ਛਪਾਇਆ ਗਇਆ ਅਤੇ ਸੋਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਇਕ ਰਿਪੋਟ ਵੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਹਰੇਕ ਲਿਖਤੀ ਸਰੂਪ ਬਾਰੇ ਵੇਰਵਾ ਦਿਤਾ ਗਿਆ। ਇਹਨਾਂ 32 ਸਰੂਪਾਂ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਹੋਰ ਵੀ ਅਨੇਕਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣਨੀਕ ਸਰੂਪ ਉਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਪਟਨੇ ਵਾਲੀ ਖਾਸ ਬੀੜ, ਅਨੰਦਪੁਰ ਵਾਲੀ ਬੀੜ, ਮੋਤੀ ਬਾਗ ਪਟਿਆਲੇ ਵਾਲੀ ਬੀੜ, ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀ ਬੀੜ, ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਾਲੀ ਬੀੜ, ਬਾਬਾ ਸੁੱਖਾ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀ ਬੀੜ, ਬਾਬਾ ਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਾਲੀ ਬੀੜ, ਬਾਬਾ ਨਾਥਾ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਾਲੀ ਬੀੜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ

ਬੀੜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਬੀੜਾਂ ਵਿਚ ਪਟਨੇ ਵਾਲੀ ਖਾਸ ਬੀੜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੀੜਾਂ ਵਿਚ ਕੁਝ ਬਾਣੀਆਂ ਵੱਧ ਹਨ। ਸੋਧਕ ਕਮੇਟੀ ਵੇਲੇ ਇਹ ਬੀੜਾਂ ਨਾ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿਚਲੀਆਂ ਵੱਧ ਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਛਪਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ। ਤਖ਼ਤ ਸੱਚਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਹੈਡ ਗ੍ਰੰਥੀ ਗਿਆਨੀ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਸਥਾਨ ਉਪਰ ਜਾ ਕੇ ਇਹਨਾਂ ਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਹਜ਼ੂਰੀ ਟਕਸਾਲ ਵਲੋਂ ਦਸ ਗ੍ਰੰਥੀ ਸਮੇਤ ਅਸਫੋਟਕ ਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਟਾਈਪਿੰਗ ਕਰਵਾਈ ਜੋ ਕਿ ਛਪਾਈ ਅਧੀਨ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਬਾਣੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਕਵਚ ਦਾ ਪਾਠ ਹੈ ਇਹ ਪਾਠ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿਚ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੀ ਇਹ ਪਾਠ ਛਾਪਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਦਾਸੀਨ ਸੰਤ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕਵਚ ਪਾਠ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਇਕ ਸਰਬਲੋਹ ਜੀ ਦੇ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਪਾਵਨ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਅਖੀਰ ਤੇ ਦਸਮ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਅਸਫੋਟਕ ਬਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਉਤਾਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਜਿਸ ਪਾਠ ਦੀਆਂ ੧੨ ਪੰਕਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਗਿਆਨੀ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਾਠ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਪੋਥੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਪਾਠ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੂ ਬ ਹੂ ਛਾਪਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜੋ ਸਸਤ੍ਰਨਾਮਮਾਲਾ ਮੰਤ੍ਰ ਦਾ ਪਾਠ ਹੈ ਇਹ ਪਾਠ ਦਸਮ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਸ਼ਸ਼ਤ੍ਰਨਾਮ ਮਾਲਾ ਦੇ ਕੁਝ ਦੋਹਰੇ ਅਤੇ ਵਖੋ-ਵੱਖ ਬਾਣੀਆਂ ਵਿਚੋਂ ਜੰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦੇ ਛੰਦ ਅਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਬੋਲੇ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਬਾਣੀ ਦਾ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਠ ਪੁਰਾਤਨ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਗੁਟਕਿਆਂ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਇਕ ਖ਼ਤ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਔਰੰਗਜ਼ੇਬ ਨੂੰ ਮਾਛੀਵਾੜੇ ਤੋਂ ਲਿਖਣ ਦੀ ਸੂਹ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਉਤਾਰਾ ਬਾਬਾ ਸੁਮੇਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਪਟਨਾ

ਸਾਹਿਬ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋਲ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਬਾਬੂ ਜਗਨਨਾਥ ਰਤਨਾਕਰ ਨੇ ਨਕਲ ਲਈ ਸੀ। ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਜੁਲਾਈ 1942 ਈ. ਵਿਚ ਖਾਲਸਾ ਸਮਾਚਾਰ ਵਿਚ ਇਸ ਨੂੰ ਛਾਪਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਬਾਣੀ ਦਾ ਨਾਮ ਫ਼ਤਹਨਾਮਹ ਹੈ ਇਹ ਜ਼ਫ਼ਰਨਾਮਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਪੁਰਾਤਨ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਦਸਮ ਸਰੂਪਾਂ ਅੰਦਰ ਇਹ ਪਾਠ ਮੌਜੂਦ ਹੈ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਬਾਣੀਆਂ ਦਾ ਗੁਟਕਾ ਸਾਹਿਬ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਸੀਂ ਤਖ਼ਤ ਸੱਚਖੰਡ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਹੈਡ ਗ੍ਰੰਥੀ ਗਿਆਨੀ ਹਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਾਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਗਿਆਨੀ ਜੀ ਨੇ ਪੂਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਬਖ਼ਸ਼ਿਆ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਨੰਗਲੀ (ਉਸਤਾਦ, ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ, ਨੰਗਲੀ), ਸੰਤ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ ਜੀ ਕਾਸ਼ੀ ਵਾਲੇ, ਸੰਤ ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ ਜੀ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਾਂ ਹੋਈਆਂ ਇਹਨਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਹਿਯੋਗ ਬਖਸ਼ਿਆ ਅਤੇ ਸੁਧਾਈ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿਚ ਅਣਥੱਕ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ। ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੰਗਲੀ ਵਾਲਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਫ਼ਤਹਨਾਮਹ, ਜ਼ਫ਼ਰਨਾਮਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਖਾਸ ਯੋਗਦਾਨ ਬਖ਼ਸ਼ਿਆ ਅਤੇ ਗਿਆਨੀ ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਜੀ (ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ ਭੰਬੋਈ), ਵੱਲੋਂ ਸੁਧਾਈ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ।

ਤਖ਼ਤ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਜੀ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜਥੇਦਾਰ ਗਿਆਨੀ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਗਿਆਨੀ ਸਿੰਘਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਲਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਕਲਗੀਧਰ ਜੀ ਦੇ 350 ਵੇਂ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਦਿਵਸ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਸਫੋਟਕ ਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਛਪਾਈ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ।

ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜਥੇਦਾਰ ਬਾਬਾ ਗੱਜਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ੧੫ਵੇਂ ਜਥੇਦਾਰ ਤਰਨਾ ਦਲ ਮਿਸਲ ਸ਼ਹੀਦਾਂ (ਬਾਬਾ ਬਕਾਲਾ ਸਾਹਿਬ), ਗਿਆਨੀ ਸ਼ੇਰ

ਸਿੰਘ ਜੀ ਅੰਬਾਲੇ ਵਾਲੇ, ਬਾਬਾ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰੰਧਾਵੇ ਵਾਲੇ, ਬਾਬਾ ਸੁਖਵੰਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਿਰਮਲੇ, ਡਾ. ਭਾਈ ਮੁਖਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ, ਭਾਈ ਪ੍ਰਭਜੋਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਮਦਮੀ ਟਕਸਾਲ, ਗਿ. ਸੁਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਲ ਮੜ੍ਹੀਆਂ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਭਾਈ ਪਵਿੱਤਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਵਲੋਂ ਸਹਿਯੋਗ ਬਖ਼ਸ਼ਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਅਸਫੋਟਕ ਬਾਣੀਆਂ ਵਿਚ ਇਕ ਬਾਣੀ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਗੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਣੀ ਕਾਫੀ ਲੰਮੀ ਰਚਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਗੁਟਕਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਛਪਾਈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਇਸ ਬਾਣੀ ਦੀ ਛਪਾਈ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੰਤ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਾਸ਼ਤ੍ਰੀ ਸੰਤ ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸ਼ਾਸ਼ਤ੍ਰੀ ਕਾਸ਼ੀ ਵਾਲਿਆਂ ਪਾਸੋਂ ਕਰਵਾਈ ਹੈ।

ਸਤਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਕੋਟਿ-ਕੋਟਿ ਧੰਨਵਾਦ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇਵਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਭੁਲਾਂ ਚੁੱਕਾਂ ਦੀ ਮੁਆਫ਼ੀ ਬਖਸ਼ਣੀ। ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦਾ ਦਾਸਰਾ।

ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ॥
ਗੁਰ ਬਰ ਅਕਾਲ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ॥
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ॥

ਜਸਵੀਰ ਸਿੰਘ
ਪਿੰਡ ਡਾ. ਕੋਹਾਲਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜਲੰਧਰ
੯੪੬੫੯੯੦੬੩੫
ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਇ ਭਾਈ ਨੰਦ ਲਾਲ ਜੀ
ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਬੁੰਗਾ, ਨੰਗਲੀ।